GERECHTIGKEIT (*Justice*)

גערעכטיגקייט

Volume XXV. No. 2. | Jersey City, N. J., February, 1943 | Price 10 Cents

די געדולד פון די דרעסמאכער האט געפּלאַצט

ווען מיר שרייבן די שורות האבן שוין איבער 30 טויזענט דרעסמאכער אין ניו יארק און אין דער נאָענטער אומגעגנט אפּגעשטעלט די ארבעט אין זייערע שעפּער. די דרעסמאכער האבן עס זיכער ניט געוואָלט טאָן. זיי האבן בעסער געוואָלט ארבעטן, ווען ארבעט האט זיך בעווי־זען. ניט־ארבעטן איז ביי די דרעסמאכער קיין נייעס ניט. אפילו אין דער איצטיגער פּראָספּעריטי האבן די דרעסמאכער א סך צייט ניט געהאט קיין ארבעט. קיי־נער קען דעריבער ניט זאגן, אז די דרעסמאכער האבן געוואָלט אפּשטעלן די ארבעט, ווען זיי האבן ענדלעך זיך דערהאַרט צו האבן ארבעט. עס זיינען געווען די באַלעבאַטים, וואס האבן געפירט דערצו, אז עס זאל פּלאַצן די געדולד ביי די דרעסמאכער און זיי זאלן אפּשטעלן די ארבעט.

די דרעסמאכער יוניאָן האט שוין מיט עטלעכע חדשים צוריק, אין סעפּטעמבער פון פארגאנגענעם יאר, ערקלערט די באַלעבאַטים, אז די וועלן דאַרפן אויס־גלייכן די שכירות פון זייערע ארבעטער צוליב די געהעכערטע פּרייזן פון לעבנס מיטל און וואס האל־טען אין איין שטייגן. די יוניאָן האט פאר דעם צוועק געהאט איניגע קאָנפערענצן מיט די באַלעבאַטים, אבער אן רעזולטאטן. דעם 11טען יאנואר האט וויצע פּרעז־זידענט יוליוס האָכמאַן, מענעדזשער פון דזשאָינט באָארד פון דער דרעסמאכער יוניאָן, זיך דורכגערעדט מיט די באַלעבאַטים, אז א סטרייק מיט די ארבעטער אין דער איצטיגער צייט וועט ברענגען א סך שאָדן פאר דער אינדוסטריע און די באַלעבאַטים דאַרפן עס וועלן פאר־מיידן, ווייל זיי ווייסן גאנץ גוט, אז צוליב די געהע־כערטע קאָסטען פון לעבנס מיטל קענען די דרעסמא־כער ניט מאכן קיין לעבן מיט זייערע איצטיגע פאר־דינסטען. אבער האָכמאַנ'ס ווערטער האבן ניט געווירקט. די דרעסמאכער יוניאָן, וועלענדיג אויסמיידען א קאמף, איז געווען וויליג, אז איר פאָדערונג פאר אן אויסגליי־כונג פון ווידזשעס זאל איבערגעגעבן ווערען צו אר־ביטריישאָן. אבער די באַלעבאַטים האבן עס צוריק־געוויזען. פאר די דרעסמאכער איז קיין אנדער וועג ניט איבערגעבליבען ווי אפּשטעלן די ארבעט.

די לאגע ווערט ארויסגעשטעלט אין איר געהערי־גען ליכט אין דער ערקלערונג, וואס פּרעזידענט דובינסקי האט ארויסגעגעבן, אין וועלכער ער זאגט דאס פאל־גענדע:

„דער ספּאָנטאַנער סטאָפּעדזש פון די דרעסמאכער איז א רעזולטאט פון דער שווערער לאגע, אין וועלכער זיי געפינען זיך. די פאַרדינסטען פון די 85,000 דרעס־מאכער אין ניו יארק און אומגעגענט זיינען ניט גענוג צו דעקן דעם ערעמסטען לעבנס סטאַנדארד אונטער דעם איצטיגען יקרות.

„די אזוי גערופענע „ליטעל סטיל פאָרמולע", וועלכע דאַרף פאַרפירען שכירות לויט די פּרייזן אויף לעבנס מיטלען ווי זיי זיינען געווען אין מאי 1942, גיט ניט קיין אמת'ע בילד און קען ניט לייזען די שוועריגקייטען פון די דרעסמאכער ווען מען פאַרגלייכט זייערע פאר־דינסטען מיט די געהעכערטע קאָסטען פון לעבנס מיט־לען. די דורכשניטלעכע יערלעכע פּראַדינסטען פון א דרעסמאכער אין יאר 1938 איז געווען 850 דאָלאר און אין יאר 1939 איז עס געווען 900 דאָלאר. דאס איז דערפאר, וואס ניט קוקענדיג אויף די העכערע פאַרדינס־טען פער שטונדע, ארבעטען די דרעסמאכער בלויז ארום זיבען מאנאטען אין יאר. ווייל עס איז א סעזאָן אינ־דוסטריע. אין דער וועלכער צייט זיינען די פּרייזן אויף לעבנס מיטלען געשטיגען פון יאנואר 1941 ביז נאָ־וועמבער 1942 מיט 21 פּראָצענט.

„מיר מוזען האבן אין זינען, אז זינט 1933 האבן די דרעסמאכער געטראָגן בלויז איין לוין העכערונג, די פון צען פּראָצענט אין אויגוסט 1941 און די העכע־רונג איז געגעבען געוואָרן צו פאַרגיטיגן די ארבעטער פאר דער פאַרקלענערונג פון זייערע פאַרדינסטען אין 1936-37 צוליב דער שווערער לאגע פון דער דרעס אינדוסטריע אין יענער צייט. די האבן אלזא פאַקטיש קיין לוין העכערונג אין אמת'ן זינען ניט געקראָגען. אין דער וועלכער צייט זיינען די פּרייזן פיל געשטיגען און האלטען נאך אין שטייגן. עס איז דעריבער קלאָר, אז די „ליטעל סטיל פאָרמולע" קען דא ניט העלפען. מיר האבן דעריבער פאַרגעשלאָגן די באַלעבאַטים עס איבערצוגעבען צו אומפּאַרטייאישע מענטשען, וועלכע זאָ־לען אונטערזוכען די פאַקטען און ארויסגעבען אן אָפּ־שיידונג. דאס האבן די אָפּגעזאָגט. די יוניאָן האט גע־וואָלט סעטלען פרידלעך און ניט צו שעדיגען די אינ־דוסטריע, די באַלעבאַטים האבן עס אבער ניט געוואָלט, און דער רעזולטאַט איז אז די פאַרהאַנדלונגען זיינען אפּגעבראָכען געוואָרן און די פּראָדוקציע איז אפּגע־שטעלט אין רעכטען ברען פון סעזאָן. די יוניאָן האט קיין סטרייק ניט גערופען. עס זיינען בלויז די האַנדלונגען פון די באַלעבאַטים וואס האבן געטריבען די דרעסמאכער צו פאַרצווייפלונג.

„די דרעסמאכער יוניאָן איז געווען זייער געדולדיג אין אירע איצטיגע פאַרהאַנדלונגען, וועלכע ציען זיך שוין איבער פיר מאָנאַטען. עס שיינט, אז די פרידלעכע האל־טונג פון דער יוניאָן איז געווען נוצלאָז.

„די קאָנפערענץ איז ענדגילטיג די לעצטע, וואס מיר האבן געהאט מיט די באַלעבאַטים איבער דער פראגע. ווייטערע קאָנפערענצן זיינען נוצלאָז. די יוניאָן האט זיי פאַרגעשלאָגן ארביטריישאָן מיט פיר מאָנאַטען צוריק. די באַלעבאַטים האבן כסדר זיך ארויסגעדרייט און צום סוף עס צוריקגעוויזען. אלץ, וואס מיר קענען זאָגען איז, אז אונזערע ארבעטער וועלען ניט טראָגען אויף זייערע פּלייצעס דעם גאנצען יאך פון די שטייגענדע פּרייזען אויף לעבנס מיטלען".

עס איז ניטאָ וואס צוצוגעבען צו פּרעזידענט דו־בינסקי'ס ערקלערונג. אין איר איז אלץ געזאָגט געוואָרן און קיין אומפּאַרטייאישער מענש קען ניט זאגען, אז די דרעסמאכער זיינען ניט בארעכטיגט צו זייער פאָדערונג. און דאס איז טאַקע אויך די אורזאך וואס די באַלעבאַטים האבן זיך אָפּגעזאָגט פון אן אומפּאַרטייאישען געריכט.

א טאג ארבעט צו העלפען געווינען די מלחמה

דער ספּעציעלער מיטינג פון דער גענעראַל עקזעקוטיווע פון דער אינטערנעשאָנעל, וואס איז אָפּגעהאלטען געוואָרן דאָנערש־טאג דעם 14טען יאנואר אין ניו־יארק, האט באַשלאָ־סען, אז אלע מיטגלידער פון דער יוניאָן זאלען ביי־טראָגען איין טאג ארבעט פאר די מלחמה הילפס פאָנדען פון דער אינטערנעשאָנעל.

די לעצטע זאַמלונג פאר דעם מלחמה הילפס־פאָנד פון דער אינטערנעשאָנעל איז געמאכט געוואָרן מיט צוויי יאר צוריק, אין 1941, און ער האט אריינגעטראָגען איבער 320 טויזענד דאָלאר. עס איז געווען א סומע, מיט וועלכער די אינטערנעשאָנעל האט געקענט שטאָל־צירען און די פרייגיביגקייט פון אירע מיטגלידער איז גענומען געוואָרן פאר א מוסטער פאר אלע אנדערע יוניאָנס אין לאנד. די געזאַמעלטע סומע וואָלט נאך געווען פיל גרעסער, ווען עס וואָלט זיך ניט אזוי געטראָפן, אז אין מאנכע לאָקאַלס האט מען די זאַמלונג ניט געקענט דורכפירען מיט דעם געווינשטען ערפאָלג, ווייל עס איז גראָד געווען ווייניג ארבעט אין זייערע טריידס.

דאס געלט איז שוין לאַנג פאַרטיילט געוואָרן. פאַר־שיידענע הילפס־פאָנדען האבן געוואַרט אויף דאס געלט און ווי גרויס עס זאל ניט אויסזען די סומע פון 320 טויזנט דאָלאר, האט די חלה קוים געקלעקט אויף תמורניא. ווען מען האט אנגעפאנגען טיילען. עס זיינען געווען פיינטלעכע, אז מען זאל מאכען א ווייטערע זאמלונג אין 1942, ווייל מלחמה הילף איז אין 1942 געוואָרן נאך מער נויטיג צוליב דעם, וואס אונזער לאנד איז אריינגע־צויגן געוואָרן אין דער מלחמה נאך דעם פּערל־האַרבאָר. אבער די ריסען אנפאל פון יאפּאן אויף פּערל הארבאר. אבער די פירערשאפט פון דער אינטערנעשאָנעל האט געפילט, אז דאס וואָלט זיין א צו שווערע לאסט אויף די מיטגלידער. איינצעלנע לאָקאַלס, פילענדיג, אז די נויט איז גרויס און הילף מוז געשאפן ווערען, האבן אויף זייער אייגענער איניציאטיווע געמאכט זאַמלונגען און צו דעם גרויסען קרעדיט פון זייערע מיטגלידער זיינען די זאַמלונגען געווען ערפאָלגרייך. און מאנכע פון זיי גאנץ באַזונדערס ערפאָלגרייך. די מיטגלידער האבן ארויס־געוויזען א הערכסט לויבענסווערטע פריינגיביגקייט.

מיר שטעלען זיך אבער פאָר, אז די גרויסע מיט־גלידערשאפט פון דער אינטערנעשאָנעל האט פאַרשטאַנען, אז נאך א יאר אפּרו, וואס אין יאר 1943 געמאכט ווערען אן אלגעמיינע געלט־זאַמלונג פון דער יוניאָן פאר מלחמה־הילף. די אינטערנעשאָנעל, וואס איז אזוי פּראָמינענט אין דער אמעריקאַנער ארבעטער באַוועגונג און וועלכע האט זיך אזוי אויסגעצייכנט אין דעם גע־זעלשאַפטלעכען לעבען פון לאַנד, קען ניט און טאָר ניט זיך אָפּקירעווען פון דעם וועג, וואס זי האט פאר זיך אנגעצייכנט. אויסצושטרעקען איר האַנט פון הילף דאָרטען, וואו הילף איז נויטיג. און עס קען קיין פראגע ניט זיין ווי גרויס עס איז די נויט פאר מלחמה־הילף. עס איז א הילף וואס קען אונטער קיינע אומשטענדען און באַדינגונגען ניט אָפּגעזאָגט ווערען. עס איז ניט בלויז א פליכט צו אונזער לאַנד, נאר צו זיך אליין. עס איז דאָך א מלחמה, וואס יעדער פילט און מוז פילען, אז זי איז זיינע און אז קיין קרבן קען ניט זיין צו שווער צו העלפען איר געווינען.

אונז, אידען, רירט די איצטיגע מלחמה אן גאנץ באַזונדערס שטארק און אונזער אינטערעס זי צו גע־ווינען איז שטאַרקער ווי ביי יעדען אנדער פאלק. ווען היטלער האט פאר א ציל אין דער איצטיגער מלחמה, וואס ער האט אנגעצונדען, צו פאַרשקלאַפּען די פעלקער פון דער וועלט, איז אבער זיין ציל, וואס איז שייך צו אידען, זיי צו פאַרניכטען און אויסצוראָטען.

אין דער לאַנגער אידישער מארטירער געשיכטע, וואס איז דורכגעווייקט פון בלוט און פון טרערען, זיינען פאראן א סך קאַפּיטלען פון שרעקלעכער טיראַני און אכזריות וואס זיינען געגען אידען באַגאַנגען געוואָרן פון זייערע שונאים. אבער די פינסטערסטע מאָמענטען פון דער אידישער געשיכטע קענען ניט פאַרגליכען ווערען מיט דער איצטיגער ווילדער בעסטיאַלישער מאָסען מאָרד לוסט, וואס היטלער און זיינע נאַצי באַנדעס ווייזען ארויס אין דער אויסראָטונג פון די אידען.

מיר דאַרפן זיך פילען גליקלעך, וואס אין דער איצטיגער גרויסער וועלט קאַטאַסטראָפע געפינען מיר זיך אין דער גרויסער פרייער אמעריקע, וואס איז אויך היינט נאך דער זיכערסטער און פרייסטער ארט אויף דער וועלט. מיר דאַרפן עס האלטען פאר א פּריווילעגיע,

בילדונגס און פאַרווייליגונגס טעטיגקייטען אין אונזער אינטערנעשאָנאַל

אונזערע בילדונגס און פאַרווייליגונגס אינסטיטוציעס פון דער יוניאָן לעבען אלע מאָל מיטן גייסט פון דער צייט. עס איז דעריבער נאַטירליך אז די מלחמה טעטיגקייטען און מלחמה פּראָבלעמען זאלען פאַרנעמען דעם אויבען אן אין דער ארבעט. די מערסטע לעקציעס, אָפּען פאָרומס, געשפּרעכען און דיסקוסיעס זיינען אויף טעמאָס אין שייכות מיט דעם וועלט גראַנגעל פון די פּרייע פעלקער געגען די נאַצי־פאַשיסטישע פאַרשקלאַפער און מיט די עקאָנאָ־מישע און סאָציאַלע פּראָבלעמען אין צייט און נאָכן קריג. די קולטור און פאַרווייליגונגס טעטיגקייטען גיבען זיך אָפּ מערסטענס מיט מלחמה הילף, פאַרווייליגונגען פאר די באַוואָפנטע כחות פון לאַנד און ענליכע טעטיגקייטען. די ארבייט גייט אן זייער ערפאָלגרייך סיי פון די צענטראַלע אָפּטיילען, דער עדיוקיישאַנעל דעפּאַרטמענט און די קול־טור אָפּטיילונג פון דער אינטערנעשאָנעל און סיי פון די לאָקאַלע בילדונגס קאָמיטעטען צווישען די מיטגלידער פון די לאָקאַלס.

אינטערנעשאָנעל היימענס פּיוראָיס ברינגען טוט גוטע ארבעט.

די סוררוויס בריגעיד פון דער אינטערנעשאָנעל טוט אויסגעצייכענטע ארבייט אויפן געביט פון מלחמה טעטיג־קייט. איינע פון די וויכטיגסטע דערגרייכונגען איז דער „קענטין" וואס די בריגאַדע האלט אן אין לעיבאר סטעידזש פאר סאָלדאַטען און מאַטראָזען צו פאַרווילען זיך און פאַרברענגען אן אנגענעמען אָוענט ווען זיי זיינען אויף אורלויב. שבת דעם 12־טען דעצעמבער האט גאָווערנאָר פאָלעטי, אין באַגלייטונג פון זיין פרוי, באַזוכט דעם קאַנטין און פאַרבראַכט מיט די סאָלדאַטען דאָרט דעם אָוענט. די געסט זיינען אויפגענומען געוואָרן פון פּרעזידענט דובינסקי, וויצע פּרעזידענט אַנטאָניני און א קאָמיטע פון דער פרויען בריגאַדע וואס פירען דאָרט אן די ארבייט. דער גאָווערנאָר האט זיך ניט געקענט גענוג אָפּלויבען פון דער פּשוט'ער האַרציגקייט און חבר'שער אַטמאָספערע וואס עס הערשט דאָרט און ערקלערט, אז דאס איז די פאַר־קערפּערונג פון דעם סאַמע גייסט פון דער אמעריקאַנער דעמאָקראַטיע. דער עולם האט זיך גוט אונטערהאַלטען פון דער פאָרשטעלונג וואס איז אַראַנזשירט געוואָרן פון דירעקטאָר לואיס שייפער פון דער קולטור אָפּטיילונג און האבען שטאַרק אַפּלאָדירט ענן רעמזי, די פירערין פון דער פרויען בריגאַדע.

פּענעל דיסקוסיע דעם 23סטען יאנואר איבער ענדע־רונגען וואס די מלחמה ברענגט אין אמעריקע.

דער עדיוקיישאַנעל דעפּאַרטמענט פון דער אינטער־נעשאַנעל אַראַנזשירט איצט א פּענעל דיסקוסיע אויף דער טעמא „ענדערונגען וואס דער וועלט קריזיס פאַראורזאכט אין עקאָנאָמישען, פּאָליטישען און קולטורעלען לעבען פון אמעריקא". די דיסקוסיע וועט פאָרקומען שבת, דעם 23־טען יאנואר עלף אזייגער אין דער פרי, אין אודיטאָ־ריום פון דער אינטערנעשאַנעל, 3 וועסט זעכצענטע סטריט.

אין דער דיסקוסיע, אין וועלכע עס וועלען אנטייל נעמען א גאנצע רייע באַוואוסטע סאָציאָלאָגען און עדיו־קיטאָרס, וועלען ארומגערעדט ווערען אזוינע פראַגען ווי: די באַדייטונג פון די ענדערונגען אין אמעריקאַנער לעבען דורך דער מלחמה פאר דעם פּשוט'ען מענשען; וועלכע ענדערונגען דאַרפן געשטיצט ווערען און וועלכע דאַרפן באַקעמפט ווערען; ווי אזוי קען בילדונג ווירקזאם אויסגע־נוצט ווערען אין דער איצטיגער צייט פאר דעם נוצען פון ברייטען עולם און ענלעכע פראַגען.

צווישען די וואס וועלען זיך באַטייליגען אין דער דיסקוסיע זיינען: הערי דזש. קאַרמאַן פון קאָלאָמביאַ אוני־ווערזיטעט; פּראָפעסאָר דזשאָהן ל. טשיילדס פון טיטשערס קאָלעדזש; הענרי דעיוויד פון קווינס קאָלעדזש; קאַרטער גודריטש פון קאָלאָמביאַ און מאַרגאַרעט מיעד פון אמע־ריקאַן מוזעאום אָוו נעטשוראַל היסטאָרי.

די דיסקוסיע איז איינגעאָרדנט געוואָרן פאר די סטודענטן וועלכע נעמען אנטייל אין די בילדונגס טעטיג־קייטען פון דער אינטערנעשאַנאַל. איינטריט איז פריי אבער בלויז אויף בילעטען וועלכע מען קען קריגען אין עדיוקיישאַנעל דעפּאַרטמענט פון דער אינטערנעשאַנעל. אזוי ווי דער פּלאַץ איז באַגרעניצט איז עס ראַטזאַם צו באַזאָרגען זיך באַצייטענס מיט בילעטען.

בילדונג צענטערס ווערען ווידער ערעפנט

נאכען יום טוב סעזאָן ווערען די סאָשעל עדיוקיישאַ־נעל סענטערס פון דער אינטערנעשאַנעל ווידער ערעפנט און גייען אן מיט זייער טעטיגקייט. די צענטערס זיינען אין

וועסט מאַנהעטען, אין די טעקסטיל היי־סקול, 18טע סטריט צווישען אכטע און ניינטע עוועניוס. אָפען יעדען דאָנערשטאג זעקס צוואַנציג אָוענט.

איסט האַרלעם, אין בענדזשאַמין פראַנקלין היי־סקול, איסט 116־טע סטריט און פּלעזענט עוועניו, ביים איסט ריווער דרייוו. אָפען יעדען דינסטאג פון א פערטעל צו אכט אָוענט.

בענסאָנהורסט, אין ניו יוטרעכט היי־סקול, 79־טע סטריט און אכצענטע עוועניו, ברוקלין. אָפען יעדען דאָ־נערשטאג פון א פערטעל צו אכט אָוענט.

וויליאַמסבורג, אין וויליאַם דזש. געינאָר דזשוניאָר היי־סקול, 223 גראַהעם עוועניו, נעבען מאָודזשער עוועניו, ברוקלין. אָפען יעדען מיטוואָך פון א פערטעל צו אכט.

אונזערע שבת שפּאַצירען

די שבת שפּאַצירען צו אינטערעסאַנטע פּלעצער אין ניו יארק אום צו באַקענען זיך מיט דער שטאָט, ווערען פאָרטגעזעצט. פאָלגענדע פּלעצער וועלען באַזוכט ווערען אין משך פון דעם קומענדען מאָנאַט:

שבת, יאנואר דעם 2־טען, וועלען מיר באַזוכען די „אקאַדעמי אָוו עליעד ארטס" אין 243 וועסט 86טע סט. דאָרט גייט איצט אן די צוועלפטע יערליכע אויסשטעלונג פון קונסט ארבייט פון די פאַראייניגטע פעלקער. באַקענען זיך מיט זייער קולטור און ציוויליזאַציע פאר וועלכע זיי קעמפען איצט צו דערהאַלטען. נעמט זיבעטע עוועניו סאַבווי צו 86־טע סטריט סטיישאַן.

שבת, יאנואר 9־טען, צוויי נאָכמיטאָג טרעפען מיר זיך אין קאָרידאָר ביים הויפּט אריינגאַנג פון מעטראָפּאָליטאַן מוזעאום אָוו ארט, אין 84־טע סטריט און פינפטע עוועניו. מיר וועלען דאָרט זען אן אויסשטעלונג פון אמעריקאַנער קונסט, געווידמעט צו געווינען די מלחמה און דעם פריי־דען.

יאנואר דעם 16־טען, צוויי אזייגער, באַזוכען מיר דעם „מוזעאום פון די צוקונפטיגע קונסט" אין 24 איסט 54טע סטריט. נעמט לעקסינגטאָן עוועניו סאַבוועי צו 51טע סטריט סטיישאַן, אדער די ב. מ. ט. צו פינפטע עוועניו סטעישאַן.

צוזאַמענקונפט פון לערער און סטודענטען.

די סטודענט פעלאָושיפּ פון דער אינטערנעשאַנעל האט אַראַנזשירט א צוזאַמענקונפט פון לערער און סטו־דענטען פאר דאָנערשטאג דעם 14־טען יאנואר 1943, האלב נאך זעקס אין אָוענט, אין טעקסטיל היי־סקול, אכצענטע סטריט, צווישען אכטע און ניינטע עוועניוס. דער צוועק פון דעם צוזאַמענקונפט איז צו שאַפען א נענטערע באַקאַנטשאַפט צווישען די מיטגלידער פון די פאַרשידענע לאָקאַלס וואס באַזוכען אונזערע סענטערס.

צו דעקען די אויסגאַבען אויף „נאָשעריי" וועט די פאַרווייליגונגס קאָמיטע רעכענען 25 סענט איינטריט געלט. דער פּלאַץ אין עס זאל איז באַגרעניצט. עס איז דעריבער ראַטזאַם צו מאכען רעזערוואַציעס באַצייטענס.

דרעס פּרעסערס לאָקאַל 60 ער־עפענט בילדונג סיזאָן מיט שיינער אונטערנעמונג

די דרעס פּרעסערס יוניאָן לאָקאַל זעכציג האט דורכ־געפירט די ערעפענונג פון בילדונג סעזאָן דאָנערשטאג אָוענט דעם 17־טען דעצעמבער אין זאַל פון דער יוניאָן. עס איז דורכגעפירט געוואָרן א שיינער קאָנצערט און א ספּעציעלער סימפּאָזיום אויף דער טעמא „דעמאָקראַטיע און די נאך מלחמה פּראָבלעמען". די פּראָגראַם פאַרן אָוענט איז אַראַנזשירט געוואָרן מיט דער הילף פון די פּראָטערנאַלע צווייגען פון לאָקאַל, די ארבייטער רינג ברענטשעס 760, און 761, און דער צווייג 60 בי פון נאַציאָנאַלען ארבייטער פאַרבאַנד. אין סימפּאָזיום האבען זיך באַטייליגט וויצע פּרעזידענט דזשוליוס האָכמאַן, גענע־ראַל מענעדזשער פון דער דרעס דזשאָינט באָארד, מאַרק סטאַר, עדיוקיישאַנעל דירעקטאָר פון דער אינטערנעשאַ־נעל, וויצע פּרעזידענט מעקס קאָהען, מענעדזשער פון לאָ־קאַל און י. וואַסילעווסקי, טשערמאַן.

דער עדיוקיישאַנעל דעפּאַרטמענט פון לאָקאַל 60 אונ־טער דער פאַרוואַלטונג פון דירעקטאָר לעאָ דעניןן, אַנאָנ־סירט, אז עס ווערען איצט איינגעשטעלט דראַמאַטישע גרו־פּען אין ענגליש און אידיש, א סטרונע אָרקעסטער, און קלאַסען אין טרייד יוניאָניזם און רעדנערײ. די ביבליאָ־טעק פון דער יוניאָן האט זיך איינגעשאַפט א סך נייע ביכער און זשורנאַלען און האט שוין איצטער איבער צוויי טויזענט גוטע ביכער אין איר זאַמלונג.

די עדיוקיישאַנאַל קאָמיטע פון לאָקאַל 60 האט ארויס־געשיקט פאָלגענדען רוף צו די דרעס פּרעסער:

„אויב מיר ווילען אויפהאַלטען אונזער דעמאָקראַטי־שען לעבנס שטייגער, מוזען מיר פאַרשטיין די וועלט אין וועלכער מיר לעבען. מיר מוזען וויסען אונזערע פונק־ציעס און אויפגאַבען אין דעם קריטישסטען מאָמענט אין דער געשיכטע פון דער ציוויליזירטער מענשהייט. די איצ־טיגע מלחמה פאר דעמאָקראַטיע, גלייכהייט, און מענשליכע חשיבות אין וועלכער אונזער לאַנד איז פאַרוויקעלט צו־זאַמען מיט די פאַרבינדעטע פעלקער, איז מער ווי אין איין אינזיכט אן אמת'ע רעוואָלוציע, וואס וועט ראַדיקאַל באַ־ווירקען אונזער לעבנס שטייגער און אונזער ארט דענקען. צו מאכען אונזערע מיטגלידער פאַרשטיין די פּראָבלעמען מיט וועלכע מיר שטייען פּנים אל פּנים אלס ארבייטער און אלס אמעריקאַנער ווערט געווידמעט דער בילדונגס פּראָגראַם פון אונזער לאָקאַל היינטיגס יאר. שליסט זיך גלייך אן אן אונזערע בילדונגס טעטיגקייטען. עס איז קיין מאָל ניטש צו־שפּעט צו לערנען. געבילדעטע ארבע־טער זיינען די בעסטע גאַראַנטיע פאר א פרייער וועלט.

לאָקאַלס 9 און 117 ערעפענען ביל־דונג סיזאָן מיט שיינע אונטער־נעמונגען

די מערסטע לאָקאַלס פון אונזער יוניאָן אין ניו יארק האבען דעם מאָנאַט דורכגעפירט די אָפיציעלע ערעפענונגען פון זייער בילדונגס סעזאָן מיט שיינע אונטערנעמונגען.

לאָקאַלס 117 און לאָקאַל 9, די קלאָוק אָפּערייטאָרס און קלאָוק פינישערס יוניאָן, האבען דורכגעפירט די אָפּי־ציעלע ערעפענונג מיט שיינע קאָנצערטען און אונטערהאַל־טונגען אין וועבסטער האָל, שבת דעם צוועלפטען דע־צעמבער. אין די קאָנצערטען האבען זיך באַטייליגט דער אינטערנעשאַנעל כאָר און מאַנדאָלין־אָרקעסטער און קינסטלער. און עס זיינען געהאַלטען געוואָרן זאַכליכע רעדעס פון די פירער פון די לאָקאַלס. וועגען דער ערע־פענונג פון לאָקאַל 117 דרוקען מיר א באַריכט פון מע־נעדזשער קאַפּלאַן אויף אן אנדער פּלאַץ אין דעם נומער. אין לאָקאַל 9 האבען גערעדט מאַרק סטאַר, בילדונגס די־רעקטאָר פון דער אינטערנעשאַנעל, און לואיס היימאַן, מענעדזשער פון לאָקאַל.

GERECHTIGKEIT
A LABOR JOURNAL
Published every month by the
International Ladies' Garment Workers' Union

Office of Publication:
76 Montgomery St., Jersey City, N. J.
General Office:
3 West 16th St., N. Y. C. Tel WAtkins 9-6868

DAVID DUBINSKY, President
and General Secretary-Treasurer
DR. B. HOFFMAN, Editor

Subscription price, paid in advance, $1.00 per year.

Vol. XXV. No. 1 January, 1943

Entered as Second Class Matter, August 7, 1928 at Post Office at Jersey City, N. J., under the Act of August 4, 1912. Accepted for mailing at special rate of postage, provided for in Section 1103, Act of Oct. 3, 1917, authorized on Jan. 25, 1919.

שטייערט ביי פאַרן פרייהייט'ס קריג

קויפט מלחמה באַנדס און סטעמפּס

וואס מיר זיינען איינשטאנד צו העלפן די אלע, וואס קעמפן געגן די מאנסטערס פון נאציזם און פאשיזם און די צו פארניכטן. מיר דארפן העלפן פאר א פריווילעגיע צו קענען העלפן די דיר־העלדישע אונטערגרונט באוועגונג אין די אלע לענדער, וואס היטלער האט פארשקלאפט, וועלכע ווייזט פרייז פון איבערמענטשלעכע מסירת נפש און איר ארבעט אונטערצוגראבן די פיראטישע הערשאפט פון די נאצי באנדעס און צו העלפן, אז זייער ביטערער סוף זאל וואס גיכער קומען.

מיר זיינען דעריבער זיכער, אז דער באשלוס וועגן א טאג ארבעט, וואס די מיטגלידער פון דער אינטערנעשאנעל וועלן דארפן ביישטייערן צו דעם מלחמה הילף פאנד, וועט געפינען דעם ווארימסטן אפקלאנג.

דער טאג ארבעט דארף געגעבן ווערן אין דעם איצטיגן חודש פעברואר. עס איז איצט פאראן ארבעט אין אלע צווייגן פון דער פרויען־קליידער אינדוסטריע, וואס ווערט קאנטראלירט פון דער אינטערנעשאנעל, און עס דארף דעריבער ניט פעלן אויף די ארבעטער אין די שעפער שווער אפצוגעבן א טאג ארבעט פאר דעם גרויסן הייליגן צוועק צו העלפן געווינען די מלחמה. מיר האפן, אז די סומע, וואס וועט געזאמלט ווערן, וועט ווייט אריבעריאגן די 320 טויזנט דאלאר וואס זיינען געזאמלט געווארן אין יאר 1941. מען דארף איצט האבן א סך מער, די מלחמה נויט איז איצט גרעסער.

און ווען מען גיט איצט פאר דער מלחמה הילף, קען מען דערביי אויך האבן דעם געפיל, אז מיר קומען אלץ נעהנטער צום סוף פון דער מלחמה. מען דארף ניט זיין צו אפטימיסטיש צו גלויבן, אז דער סוף איז שוין גאנץ נאהענט. דאס וואלט זיין אן איבערטריבענע האפענונג, ווייל דער שונא איז נאך גענוג שטארק און עס וועט זיך ניט איינגעבן אים אזוי גיך צו ברעכן, ווי אונז וואלט זיך עס וועלן, אבער מיר האבן דאך גענוג גרונט צו זיין איצט אפטימיסטישער און צו גלויבן, אז דער סוף איז א סך נעהנטער און אז אונזער זיג וועט זיין א פולשטענדיגער.

מיר האפן, אז אלע מיטגלידער פון דער אינטערנעשאנעל וועלן זארגן דערפאר, אז דער טאג ארבעט פאר דער מלחמה הילף זאל אריינטראגן וואס א גרעסערע סומע און אז זייער יוניאן זאל איבערשטייגן איר אייגענעם היכען רעקארד, וואס זי האט געהאט ביז איצט.

א גרויסער פלאן פון סאציאלער פארזיכערונג

פרעזידענט רוזוועלט האט אין זיין מעסעדזש צו דער עפענונג פון קאנגרעס דעם 7טען יאנואר באמערקט, אז די סיסטעם פון סאציאלער פארזיכערונג, וואס אמעריקע האט, דארף אזוי פארגרעסערט און אויסגעברייטערט ווערן, אז זי זאל זארגן פאר דעם אמעריקאנער בירגער פון וויגעל ביז'ן קבר.

קיין איינצלהייטן וועגן דער פארגרעסערטער און אויסגעבעסערטער סיסטעם פון סאציאלער פארזיכערונג, וואס ווערט געפלאנט, האט פרעזידענט רוזוועלט אין זיין מעסעדזש ניט אנגעגעבן. מען האט אבער געקענט פארשטיין, אז ער האט פאר זיינע אויגן דעם בעווערידזש פלאן פון ענגלאנד, מיט וועלכן אונזערע לעזער דארפטן זיין באקאנט פון דעם, וואס איז וועגן אט דעם פלאן געשריבן געווארן אין דער „גערעכטיגקייט".

דער סאציאלער פארזיכערונגס פלאן, וואס דער באקאנטער ענגלישער עקאנאמיסט סער וויליאם בעווערידזש האט אויסגעארבעט פאר דער ענגלישער רעגירונג, האט ארויסגערופן ביי אונז אין אמעריקע גרויס אויפמערקזאמקייט. עס איז ניט בלויז דערפאר, וואס דער פלאן איז פון אזא גרויסן פארנעם און האט גוטע שאנסן איינגעפירט צו ווערן אין ענגלאנד. נאר ניט ווייניגער דערפאר, וואס יעדער פארשטענדיגער מענש האט באגריפן, אז אמעריקע קען ניט אפשטיין פון ענגלאנד אין סאציאלער געזעצגעבונג און אז דער בעווערידזש פלאן איז א דירעקטער ענטפער אויף איינער פון די פיר פרייהייטן, וואס פרעזידענט רוזוועלט האט אריינגעשטעלט אין זיין פראגראם — די פרייהייט פון נויט.

עס איז אמת, אז דער בעווערידזש פלאן וועט נאך ווייט ניט באפרייען די מאסן פון נויט, אבער עס גייט ראד א לאנגן וועג צו מאכן דאס לעבן פון דעם מאסן־מענש זיכערער. און אויב ער קען ניט אפשאפן די גאנצע נויט, וועט ער דאך אפשאפן א גאנץ באדייטענדע טייל פון איר, די שארפסטע און דריקענדיגסטע טייל פון דער נויט.

פרעזידענט רוזוועלט האט שוין נאך פריער, איידער דער בעווערידזש פלאן איז נאך באקאנט געווארן, געלאזט וויסן, אז ער וויל פארגרעסערן און איבערבעסערן אונזער סאציאלע פארזיכערונגס סיסטעם. אבער אין דעם פריערדיגן קאנגרעס האט עס ניט געקענט אריינגענומען ווערן, ווייל ער האט געהאלטן ביים פארענדיגן זיין טערמין. איצט האט אונז מיס פירקינס, סעקרעטערי אוו לייבער, געלאזט וויסן, אז א פלאן פון א פיל פארגרעסערטער סאציאלער פארזיכערונגס־סיסטעם ווערט אויסגעארבעט פון עקספערטן און פארשידענע רעגירונגס דעפארטמענטס און ער וועט קירצלעך זיין פארטיג.

מיס פירקינס האט איבערגעגעבן מערערע איינצלהייטן וועגן דעם פלאן און מען קען פון די זען, אז ער איז ווירקלעך פון זייער א ברייטן פארנעם. דער נייער אויסגעברייטערטער און פארגרעסערטער סאציאלער פארזיכערונגס פלאן נעמט אריין א גרויסע צאל מענשן, וועלכע זיינען ביז איצט ניט געווען איינגעשלאסן אין דער סאציאלער פארזיכערונגס־סיסטעם, ווי אגריקולטור ארבעטער, הויז־דינערשאפט, פראפעסיאנאלן און מענשן, וואס ארבעטן פאר זיך אליין, ניט זייענדיג אנגעשטעלט ביי יענעם. דער נייער פלאן אנטהאלט אין זיך א פיל גרעסערע צאל פארזיכערונגען, אדער בענעפיטס, ווי מען קען עס אנרופן. ער אנטהאלט, למשל, פארזיכערונג געגן ארבעטס־אומפעהיגקייט, קראנקען־און־האספיטאל־בענעפיטס; קינפעט־בענעפיטס און פארשיידענע אנדערע בענעפיטס, וואס זיינען אין דעם איצטיגן סאציאל־פארזיכערונגס־געזעץ ניט פאראן.

דער אמעריקאנער פארזיכערונגס־פלאן וועט זיין אין מערערע פרטים, ווי מען קען זען פון מיס פירקינ'ס ערקלערונג, אנדערש ווי דער ענגלישער בעווערידזש־פלאן, אבער ער וועט זיין רייכער, אויב מען קען זיך אזוי אויסדריקן. די בענעפיטס, וואס וועלן אויסגעצאלט ווערן, וועלן זיין אין א רייכערער מאס, וואס איז אויך נאטירלעך. אמעריקע איז רייכער ווי ענגלאנד און דער סטאנדארד פון לעבן איז דא העכער. די בענעפיטס פון דער איצטיגער אמעריקאנער סאציאלער פארזיכערונגס־סיסטעם זיינען אויך העכער ווי די ענגלישע. עס פארשטייט זיך, אז אויך די צאלונגען פאר דער נייער געפלאנטער סאציאלער פארזיכערונג וועלן זיין העכער. לויט ווי מיס פירקינס גיט איבער, וועט דער נייער פלאן פאדערן, אז 10 פראצענט פון פעי־ראל זאל געצאלט ווערן פאר דער סאציאלער פארזיכערונג. פינף פראצענט אויף דעם חשבון פון די ארבעטסגעבער און פינף פראצענט אויף דעם חשבון פון דעם ארבעטער.

לויט דעם פלאן וועט אנפאנגס די רעגירונג אין גאנצן ניט ביישטייערן צו דער פארזיכערונגס־סיסטעם. עס הייסט, אז די גאנצע קאסטן וועלן דארפן טראגן די ארבעטער און די ארבעטסגעבער. דאס איז, דאכט זיך, ניט אזוי רעכט. אין דעם ענגלישן בעווערידזש־פלאן דארף די רעגירונג פון איר קאסע ביישטייערן דריי הונדערט מיליאן דאלאר א יאר. עס הייסט, אז די רעגירונג איז א שותף אין דעם פארזיכערונגס־סיסטעם און העלפט טראגן די הוצאות. דאס איז ניט מער ווי רעכט. סאציאלע פארזיכערונג מוז באטראכט ווערן פאר איינער פון די וויכטיגסטע פונקציעס פון דער רעגירונג און עס דארף דעריבער זיין א טייל פון איר בודזשעט.

אבער מיס פירקינס ערקלערט, אז שפעטער וועט אויך די אמעריקאנער רעגירונג מוזן ווערן א שותף אין טראגן די הוצאות פון דער פארזיכערונגס־סיסטעם. דאס וועט קומען שפעטער, ווען די 10 פראצענט פון פעי־ראל וועט ניט זיין גענוג צו דעקן די קאסטן פון דער פארזיכערונגס־סיסטעם. אין דער ערשטער צייט וועט נאך איבערבלייבן פון די 10 פראצענט, ווייל מען וועט ניט דארפן אויסגעבן דאס גאנצע געלט. דאס וועט געזאמלט ווערן. אבער שפעטער, ווען עס וועלן גרעסער ווערן די אויסצאלונגען פאר עלטער־פענסיע, וועט די 10 פראצענט פון פעי־ראל ניט זיין גענוג, און די רעגירונג וועט מוזן ביישטייערן פון איר קאסע.

מיס פירקינס האט ניט איבערגעגעבן אלע איינצלהייטן פון דעם פלאן און האט אויך ניט אויסגערעכנט אלע בענעפיטס, וואס ער באצוועקט איינצופירן. אויף דעם וועלן מיר דארפן ווארטן ביז דער פלאן וועט זיין אין גאנצן פארטיג און וועט פארעפנטלעכט ווערן. אבער די אלגעמיינע שטריכן פון דעם פלאן, וואס מיס פירקינס האט אנגעצייכנט, גיבן א גוטע פארשטעלונג פון זיין ברייטן פארנעם. מען קען אויך אים ווירקלעך זאגן, אז ער זוכט צו פארזיכערן ביז א גרויסער מאס דעם אמעריקאנער בירגער אין אלע מעגלעכע עקאנאמישע נויטן פון זיין פריער יוגנט ביז זיין טיפן עלטער, אדער איבער'חזר'ענדיג נאך אמאל דעם אויסדרוק: פון וויגעל ביז'ן קבר. און דאס איז אויך פאקטיש אזוי. די פארזיכערונג דארף זיך אנפאנגען פון דער מוטער'ס קינפעט און זיך ענדיגן מיט לויה־הוצאות.

און עס איז וויכטיג, אז דער פלאן זאל וואס גיכער אויפגענומען ווערן צו פארהאנדלען. און אנגענומען ווערן, כדי ער זאל שוין קענען זיין אין קראפט, ווען די מלחמה וועט זיך ענדיגן.

מען ווייס אין פאראויס, אז אונז ערווארטן גאנץ שווערע עקאנאמישע פראבלעמען, ווען די מלחמה וועט זיך ענדיגן. עס איז מעגלעך, אז שפעטער וועט עס זיך אריינרעגולירן, אבער עס וועט זיין זייער א שווערע אויפגאבע צו געפינען ארבעט פאר די מיליאנען ארבעטער וואס זיינען איצט באשעפטיגט אין די מלחמה־אינדוסטריעס און וועלן בלייבן אן ארבעט, ווען די מלחמה וועט געענדיגט ווערן. און ניט קיין קלענערע פראבלעם וועט זיין וועגן ארבעט און באשעפטיגונג פאר די מיליאנען סאלדאטן, וואס וועלן קומען צוריק אהיים און זיך דארפן צוריק אומקערן צו א ציווילן לעבן און זיך באזארגן מיט עקזיסטענץ.

די איצט עקזיסטירענדיגע ווירטשאפטלעכע סיסטעם פון פרייער פריוואטער אונטערנעמונג, וואס איז געבויט אויף פראפיט, וועט זיכער ניט קענען לייזן די שווערע עקאנאמישע פראבלעמען, פאר וועלכע מיר וועלן שטיין, ווען די מלחמה וועט זיך ענדיגן. דער איבערגאנג פון כמעט טאטאלער מלחמה ווירטשאפט צו א פרידלעכער עקאנאמיק וועט זיין זייער א שווערער און א קאמפליצירטער. די מלחמה האט אריינגעצויגן מיליאנען פרויען אין אזעלכע אינדוסטריעס, אין וועלכע זיי זיינען קיינמאל פריער ניט באשעפטיגט געווארן. און די פרויען וועלן שוין, ווי מען קען איצט זען, אין אט די אינדוסטריען זיכער פארבלייבן אויך נאך דער מלחמה. דאס מאכט נאך שווערער די פראגע פון ארבעט פאר אלעמען נאך דער מלחמה. אבער מיר זיינען דא ניט אויסן פונאנדערצוּוויקלען איר איר גאנצער גרויס די פראבלעם פון ארבעט נאך דער מלחמה. מיר ווילן דא בלויז זאגן, אז אן דער הילף פון דער רעגירונג וועט די פראבלעם ניט געלעזט ווערן. עס איז א רעגירונגס־אויפגאבע. און אט די געפלאנטע פארגרעסערונג און אויסברייטערונג פון דער סאציאלער פארזיכערונגס סיסטעם קען א סך מיטהעלפן דער רעגירונג אין לייזן די שווערע עקאנאמישע פראבלעמען, וואס וועלן ארויסוואקסן מיט דער פארענדיגונג פון דער מלחמה. ארבעטסלאזן־פארזיכערונג, קראנקען־פארזיכערונג, עלטער־פענסיע, פארזארגונג פון יתומים און אלמנות, פארזיכערונג געגען ארבעטס־אומפעהיגקייט און אזוי ווייטער וועלן א סך ארויסהעלפן אין דער שווערער עקאנאמישער לאגע, וואס וועט געשאפן ווערן נאך דער מלחמה.

עס איז דעריבער העכסט וויכטיג, אז אט דער גרויסער סאציאלער פארזיכערונגס־פלאן, וואס וועט קירצלעך פארטיג ווערן, זאל וואס גיכער אריין אין קראפט. עס איז וויכטיג וואס פריער, כדי עס זאל זיך קענען אנקלייבן א פאנד פאר דער צייט, ווען כמעט אלע אין לאנד זיינען באשעפטיגט און די צען פראצענט פון פעי־ראל וועלן אריינטראגן גרויסע סומען.

מרדכי יאפע:

א בערגעל

דארט ליגט ער. אן שטיין און אן ברעטל.
ווי ער וואלט ניט קיינמאל געווען.
א בערגעל א קליינס אין דער צייכען —
נאר ס'וועט עס ניט קיינער דערזען.

ס'וועט קומען א ליכטיגער פרילינג,
דער וועג אויף די פעלדער — באנייט;
נאר איינזאם וועט בלייבן דאס בערגעל,
און עלנט אזוי אין דער היים.

א פאסטוך וועט פירן זיין סטאדע,
עס וועט זיך צעבלעקען א קו.
א ווייל וועט איר שטומער געיאמער
צערירן די פארכמארטע רו.

ס'וועט קיינער נישט קומען צום בערגעל,
נישט מוטער, נישט פרוי און נישט קינד.
אמאל נאר וועט אפשר דארט זאגן
א „קדיש" דער הארבסטיגער ווינט.

פון צייט צו צייט

פון צביון

איך האב זיך באמיט צו לייענען אלץ, וואס איך האב געקענט געפינען, וועגן דעם אומגליקלעכן סטרייק פון די 17 טויזנט מיינערס פון הארטע קוילן, אבער איך קען ניט זאגן, אז אלץ אין אט דעם סטרייק איז מיר קלאר.

לויט די באריכטן פון די צייטונגען האבן די מיינערס פון די הארטע קוילן געסטרייקט געגן זייער יוניאן, וואס האט אויף דער לעצטער קאנווענשאן באשלאסן צו העכערן די דיוס פון 1 דאלאר א חודש אויף א דאלאר מיט 50 סענט. אין די צייטונגס־באריכטן איז אין דער אמת'ן מער דערמאנט געווארן דער נאמען דזשאן לואיס, ווי דער נאמען פון דער יוניאן. עס האט געמיינט צו זאגן, אז דער סטרייק איז געווען געגען לואיס'ן, וועלכער איז, אין די אויגן פון די מיינערס, דער פולשטענדיגער און דער איינציגער באס פון דער מיינערס יוניאן. די 50 סענט א חודש העכערונג אין דיוס איז, ווי די פארשטייען, ניט געקומען פון דער יוניאן, נאר פון לואיס'ן. וואלט לואיס ניט געוואלט, וואלט ניט געווען קיין העכערונג. די יוניאן האט געלט גענוג, זי האט איבער 6 מיליאן דאלאר אין איר קאסע און זי דארף דעריבער ניט העכערן די דיוס פון די מיינערס. לואיס אבער האט זיין אייגענע אמביציע. ער וויל אריינציען אן אייגענע ארבעטער באוועגונג אין אמעריקע און ער דארף אויף דעם האבן געלט. און אט די 50־סענטיגע העכערונג, וואס מאכט אויס 6 דאלאר א יאר, וועלן אריינטראגן ארום דריי מיליאן דאלאר א יאר.

עס הייסט, אז דער סטרייק פון די 17 טויזנט מיינערס האט מיט זיך פארגעשטעלט א רעוואלט געגען לואיס'ן, געגען לואיס'עס דיקטאטור איבער דער מיינערס יוניאן.

אויב דאס איז ווירקלעך אזוי געווען, קען מען דעם סטרייק פארשטיין. ווען עס האנדעלט זיך וועגן א רעוואלט, מאכט מען ניט קיין חשבונות אין סענטן און דאלארס. ווען עס איז אבער געווען סתם אזוי א סטרייק געגען א העכערונג פון 50 סענט א חודש דיוס, האט ער עקאנאמיש, דוכט זיך, ניט געלוינט, אפילו ווען ער זאל געוואונען ווערן. די סטרייקערס האבן אין די פאר וואכן, וואס זיי האבן געסטרייקט, פארלארן אין ווידזשעס מער ווי די העכערונג וואלט זיי געקאסט אין דיוס פאר צען יאר. איך צווייפל, אויב די מיינערס וואלטן ארויס אין א סטרייק איבער א סכסוך מיט די באלעבאטים וועגן 50 סענט א חודש.

עס ווערט אונטערגעשטראכן אין די מייסטע באריכטן פון דעם סטרייק, אז לואיס איז ניט געקומען צו די סטרייקער צו רעדן צו זיי און פערזענלעך פרובירן ווירקן אויף זיי, אז זיי זאלן דעם סטרייק אויפגעבן. דאס דארף, הייסט עס, דינען פאר א באשטעטיגונג, אז דער סטרייק איז געווען געגען אים.

נו, פאר לואיס'עס פרעסטיזש איז דאס זיכער ניט קיין גוטער בייטראג. אבער עס ווערט אנגעגעבן, אז צווישן די מיינערס פון הארטע קוילן און לואיס'ן איז קיינמאל ניט געווען קיין גוט לעבן. די מיינערס פון הארטע קוילן זיינען א קליינע מינאריטעט אין דער מיינערס יוניאן. די גרויסע מאיאריטעט פון דער יוניאן באשטייט פון די מיינערס פון ווייכע קוילן און אט אויף זיי שטיצט זיך עס לואיס'עס מאכט. די מיינערס פון הארטע קוילן האבן אויך אויף דער קאנווענשאן געשטימט געגען דער העכערונג פון די 50 סענט דיוס, און די זיינען געווען אזוי אויפגעבראכט, ווען זיי האבן ביי דער אפשטימונג פארלארן, אז זיי האבן פון כעס געשוואוירן, אז זיי וועלן קיינמאל די העכערונג ניט צאלן.

אבער עס פאדערט זיך אן אויפקלערונג פאר וואס עס עקזיסטירט א בייז לעבן צווישן די מיינערס פון הארטע קוילן און צווישן דעם הארטן לואיס'ן. מוזן דאך זיין אורזאכן פאר דעם.

עס ווערן אויך אין די באריכטן פון דעם סטרייק עפעס ווי פארבייגייענדיג דערמאנט, אז די סטרייקער האבן געפאדערט א העכערונג פון 2 דאלאר אויף זייערע ווידזשעס און וואס האט ערקלערט, אז די פאדערונג איז אן אומגעזעצלעכע, ווייל עס האט זיך נאך ניט געענדיגט דער קאנטראקט צווישן דער יוניאן מיט די באלעבאטים און א העכערונג אויף ווידזשעס קען געפאדערט ווערן בלויז ביי דער פארהאנדלונג וועגן א נייעם אפמאך. אויב דאס איז אזוי, באקומט שוין דער סטרייק אן אנדער כאראקטער.

נאר עס איז געווען אינטערעסאנט צו זען ווי אזוי די באלעבאטישע פרעסע האט זיך פארהאלטן צו דעם סטרייק.

געוויינלעך איז די באלעבאטישע פרעסע אלע מאל און אונטער אלע אומשטענדן געגען א סטרייק פון ארבעטער און זי איז אויך דעריבער געווען געגען אט דעם סטרייק פון 17 טויזנט מיינערס פון הארטע קוילן. אבער אין דער זעלביגער צייט האט מען געקענט באמערקן, אז זיי האבן א ביסעל הנאה פון דעם סטרייק, ווייל ער איז א רעוואלט געגען לואיס'ן און אז עס האט צו טאן מיט דעם „טשעק אף" סיסטעם, וואס די באלעבאטים האבן זייער ניט ליב. דער סטרייק האט זיך נעמלעך אנגעפאנגען, ווען די באלעבאטים פון די קוילן מאינס האבן אנגעפאנגען ארויסצונעמען, לויט דעם „טשעק אף" אפמאך מיט דער יוניאן, א דאלאר מיט 50 סענט פאר דיוס, אנשטאט א דאלאר.

ווי אזוי לואיס איז ארויס פון דעם סטרייק איז שווער אפצושאצן. זיין פרעסטיזש אלס אלמעכטיגער יוניאן פרעזידענט האט אן צווייפל געליטן. די סטרייקנדע מיינערס האבן זיך אפגעזאגט אים צו פאלגן, ווען ער האט ערקלערט זייער סטרייק פאר אומגעזעצלעך און האט זיי געהייסן אומקערן זיך צו דער ארבעט. זיי האבן אבער געפאלגט פרעזידענט רוזוועלט, ווען ער האט זיי געהייסן גיין צוריק צו דער ארבעט. פון דער אנדערער זייט אבער, איז לואיס געלויבט געווארן, אז ער האט געהאנדעלט פאטריאטיש מיט זיין שטעלונג און זיינע ערקלערונגען געגען דעם סטרייק און אז דאס וועט פארשטארקן זיין פאזיציע, ווען ער וועט אנפאנגען אין אפריל פארהאנדלען מיט די מאין באלעבאטים וועגן א נייעם אפמאך.

פרעזידענט רוזוועלט האט אין זיין מעסעדזש צו דער עפענונג פון קאנגרעס געזאגט, אז עס איז ניט גענוג צו קעמפן בלויז געגען עטוואס, נאר מען דארף אויך אין דער זעלביגער צייט וויסן, אז מען קעמפט פאר עטוואס. ער האט דערמיט געמיינט צו זאגן, אז אין דער צייט, וואס מיר קעמפן געגען היטלער'ן, דארפן מיר אויך טראכטן וועגן דעם, וואס מיר ווילן האבן, ווען מיר וועלן אונזער קאמף געגען היטלער'ן געווינען. מיר דארפן, הייסט עס, וויסן וואס מיר ווילן טאן נאכדעם, ווען די מלחמה וועט זיך ענדיגן.

מען דארף פרעזידענט רוזוועלט געבן דעם קרעדיט אז ער האט שטענדיג געהאט אין זינען ניט בלויז דאס געגען וואס מיר קעמפן, נאר אויך דאס פאר וואס מיר קעמפן. רוזוועלט'ס באקאנטע פיר פרייהייטן זיינען א גוטער פונדאמענט פון א פראגראם פאר וואס מיר דארפן קעמפן. אבער אויף דעם פונדאמענט מוז מען אויפבויען די נויטיגע געביידע. ווען מען זאגט, למשל, אז מיר דארפן האבן א וועלט, וואו מענשן זאלן זיין פריי פון נויט, דארף מען אויסארבעטן א פלאן ווי אזוי אט די פאדערונג זאל קענען פארווירקלעכט ווערן. מען קען זאגן, אז די פארגרעסערטע און אויסגעברייטערטע סיסטעם פון סאציאלער פארזיכערונג, וואס ווערט איצט אויסגעארבעט אויף רוזוועלט'ס פארלאנג פון עקספערטן און פארשידענע רעגירונגס דעפארטמענטס, איז א וויכטיגער טייל פון א פלאן צו באפרייען די מענשן פון נויט. אבער דאס איז ווייט ניט גענוג. קריגען הילף אין א נויט איז זייער וויכטיג, אבער עס איז פיל וויכטיגער צו פארמיידן נויט. עס איז גוט, אז ווען איינער איז ארבעטסלאז און ער קריגט ארבעטסלאזיגקייט פארזיכערונג בענעפיטס. אבער עס איז בעסער, אז ער זאל האבן ארבעט און ניט דארפן געהאלפן ווערן דורך ארבעטסלאזיגקייט פארזיכערונג בענעפיטס. מיר דארפן האבן א ווירטשאפטלעכע סיסטעם, וואו אלע וואס קענען ארבעטן און ווילן ארבעטן, זאלן האבן ארבעט און פארדינען אויף אן אנשטענדיגן לעבן.

אלע גיבן צו, אז עס דארף אזוי זיין. אבער אלע ווייסן, אז אונטער דער סיסטעם פון פריוואטער אונטערנעמונג און פראפיט קען דאס ניט דורכגעפירט ווערן. און אט דעריבער שרעקט מען זיך אזוי שטארק וועגן דעם וואס עס וועט פאסירן נאך דער מלחמה. עס שרעקן זיך ניט בלויז די ארבעטער, נאר אויך די באלעבאטים. די פראגע וואו מען וועט נעמען ארבעט פאר אלעמען ווען די מלחמה וועט זיך ענדיגן שטייט ווי א שרעקנס געשפענסט פאר אלעמענס אויגן.

די באלעבאטים ציטערן פאר רעגירונגס קאנטראל און פאר א געפלאנטער ווירטשאפט פון דער רעגירונג. זיי האבן דעריבער צוזאמענגעשטעלט א גרויסן קאמיטעט מיט פארטרעטער פון אלע גרויסע אינדוסטריעס פון לאנד אונטער דעם פארזיץ פון דעם אויטאמאביל מאגנאט פאל האפמאן און האבן אנגעשטעלט א גרויסן שטאב פון עקאנאמיסטן, סטאטיסטיקער און טעכנישע עקספערטן, וועלכע דארפן אויספארשן די לאגע און אויסארבעטן א פלאן וואס עס דארף געטאן ווערן צו באגעגענען די שווערע עקאנאמישע פראבלעמען, וואס וועלן אויסוואקסן נאך דער מלחמה, ווען מען וועט דארפן איבערגיין פון א מלחמה ווירטשאפט צו א ציווילער. עס פארשטייט זיך, אז דער קאמיטעט און די עקספערטן דארפן ארבעטן אין דער ריכטונג פון פרייער פריוואטער אונטערנעמונג און פראפיט סיסטעם. דאס הייסט, אז די באלעבאטים גרייטן זיך באצייטנס צו א קאמף.

אויך אין דער ארגאניזירטער ארבעטערשאפט האט מען זיך אנגעפאנגען באוועגן און טראכטן וועגן פלענער ווי אזוי צו באגעגענען דעם פרידן, וואס וועט קומען נאך דער מלחמה. אבער, ליידער, זיינען נאך פארלויפיג פאראן ווייניג סימנים. אז עפעס ערנסטעס און איינגעארטיגעס ווערט געטאן. דער אמעריקאנער ארבעטערשאפט פעלט נאך אלץ די דרייסטקייט פון געדאנק. מען הערט פיל דרייסטע געדאנקען פון פראגרעסיווע ליבעראלן און ארבעטער פריינד.

אט האט דא ניט לאנג צוריק דר. דזשאן ראיען, דער דירעקטאר פון דער נאציאנאלער קאטוילישער וועלפעיר קאנפערענץ דעפארטמענט פאר סאציאלער אקציע געהאלטן א רעדע פאר דער קאטוילישער סאציאלאגישער געזעלשאפט און ער האט אין איר ארויסגעזאגט געדאנקען, וואס אלע ארבעטער פון אמעריקע דארפן זיי הערן. ער האט צווישן אנדערעס געזאגט דאס פאלגענדע:

די מיליאנען סאלדאטן און מאטראזן, וואס וועלן זיך צוריקקערן פון די שלאכט־פעלדער, וועלן זיך ניט צופרידנשטעלן און וועלן זיך ניט לאזן אפנארן מיט דער אלט באקאנטער פלוידעריי וועגן דעם טיף איינגעווארצלטן אמעריקאנער אינדיווידואליזם, וועגן אמעריקאנער גוטע געלעגנהייטן און אמעריקאנער גלייכהייט. וויסענדיג די אונבאגרענעצטע מעגלעכקייטן פון אונזערע אינדוסטריעס, ווי מען האט עס געזען אין דער צייט פון דער מלחמה, וועלן זיי פאדערן די געלעגנהייט צו פארדינען דורך ערלעכער ארבעט אן אנשטענדיגן חלק פון דער גרויסער מאס פראדוקטן. וואס קענען געשאפן ווערן.

מען וועט זיי ניט איינשלעפערן מיט אפגעדראשענע באהויפטונגען ווי שווער עס איז דורכצופירן א גערעכטע פארטיילונג פון די געשאפענע פראדוקטן און מען וועט זיי אויך ניט אפנארן מיט די באקאנטע פארשפרעכונגען, אז די פראספעריטי איז שוין נאענט ארום דעם ווינקעל פון זייער גאס. עס וועט גארנישט העלפן. די וועלן פאדערן דזשאבס. איך גלויב ניט, האט דזשאן ראיען דעריבער באמערקט, אז אן עקאנאמישע ווירטשאפט, וואס איז באהערשט פון דער פילאזאפיע פון פרייער פריוואטער אונטערנעמונג, וועט קאנען באפרידיגן אט די פאדערונג.

ווען די הערשענדיגע עקאנאמישע גרופעס מיט זייערע פארבינדעטע און זייערע באגלייטער וועלן נאר קענען אויספירן וואס זיי ווילן, וועלן די ארבעטער פארלירן אלע זייערע געווינסטן, וואס זיי האבן געוואונען זינט 1933. אז דאס איז זייער וואונש און אז זיי פלאנעווען עס דורכצופירן, קען מען גאנץ קלאר זען פון דער דערקלערונג, וואס איז געמאכט געווארן פון דער נעשאנעל מאנופעקטשורערס אסאסיאיישאן; פון דער האלטונג פון די מייסטע גרויסע צייטונגען און די מיינונגען וואס ווערן אין זיי אויסגעדריקט; די דערקלערונגען וואס זיינען געמאכט געווארן פון די מעכטיגע פארם ארגאניזאציעס און פון דער רעאקציאנערער האלטונג פון די מייסטע מיטגלידער פון דעם ניי־געוויילטן קאנגרעס. אט די אלע פערזאנען און אינסטיטוציעס זיינען די בורבאנען פון אונזער צייט. זיי האבן גארנישט געלערנט און גארנישט פארגעסן.

עס איז א מאל אינטערעסאנט א קוק צו טאן ווי אזוי דער קאפיטאליסטישער געדאנק ארבעט. א גוטער מוסטער פון דעם איז א לייט־ארטיקעל אין דער ניו־יארקער „טאימס", וואס נעמט זיך אן די קריוודע פון די

גרויסע קארפאריישאנס געגען די, וואס ריידען אויף זיי שלעכטס. אין דעם לייט־ארטיקעל ווערט געמאכט א חשבון וויפיל די גרויסע קארפאריישאנס צאלען אויס זייערע ארבעטער און אנגעשטעלטע אין ווידזשעס און וויפיל זיי צאלען אויס אין דיווידענדס צו זייער סטאקהאלדערס, און עס איז פון אים קלאר, אז די גרויסע קארפאריישאנס צאלען אויס א סך גרעסערע סומען געלט אין ווידזשעס צו די ארבעטער, ווי אין דיווידענדס צו זייערע סטאקהאלדער. עס הייסט, אז די ארבעטער האבען ניט אויף וואס זיך צו באקלאגען. זיי קריגען פון די קארפאריישאנס א סך מער, ווי די סטאקהאלדערס. אט, צום ביישפיל, האט די יונייטעד סטייטס סטיל קארפאריישאן אין יאר 1941 אויסגעצאלט אין ווידזשעס און סאלעריס א סומע פון 600 מיליאן דאלאר, בעת אין דיווידענדס צו די סטאקהאלדערס האט זי אויסגעצאלט בלויז 60 מיליאן דאלאר. די ארבעטער און די אנגעשטעלטע האבען אויף אזא אופן געקראגען צען מאל אזוי פיל ווי די סטאקהאלדערס. אין דער בעטלעהעם סטיל קאמפאני האבען די ארבעטער אין פראפארציע געקראגען נאך א גרעסערען חלק. די קאמפאני האט אין 1941 אויסגעצאלט אין ווידזשעס און אין סאלעריס 364 מיליאן דאלאר, בעת אין דיווידענדס צו אירע סטאקהאלדערס האט זי אויסגעצאלט בלויז 24 מיליאן דאלאר. די ארבעטער האבען אויף אזא אופן געקראגען 15 מאל אזוי פיל ווי די סטאקהאלדערס. אפילו צו דער דזשענעראל עלעקטריק קאמפאני קענען די ארבעטער ניט האבען קיין טענות, ווייל אויך ביי איר האבען זיי געקראגען אין 1941 פינף מאל אזוי פיל ווי די סטאקהאלדערס. די קאמפאני האט נעמליך אויסגעצאלט 257 מיליאן דאלאר אין ווידזשעס און 50 מיליאן דאלאר אין דיווידענדס. און אט אזוי ווייזט די „טאימז" פון אנדערע גרויסע קאמפאניס ווי אזוי די ארבעטער האבען פון זיי געקראגען א סך א גרעסערען חלק אין ווידזשעס, ווי די סטאקהאלדערס אין דיווידענדס.

עס קומט אויס, אז די קאמפאניס שטעלען מיט זיך פאר א שותפות'ע אונטערנעמונג פון ארבעטער און סטאקהאלדערס און די ערשטע קריגען א גרעסערען חלק, ווי די צווייטע. וועגען דעם „קליינעם" אונטערשייד, אז די ארבעטער דארפען ארבעטען שווער און ביטער פאר זייערע ווידזשעס, בעת די „ארבעט" פון די סטאקהאלדערס באשטייט בלויז אין דעם, וואס זיי קריגען טשעקס — האט די „טאימז" פארגעסען. די „טאימז" האט אויך פארגעסען א „קלייניגקייט", אז עס זיינען פאראן סטאקהאלדערס, וואס יעדער פון די קריגט פאר זיין „ארבעט" הונדערט מאל אזוי פיל און נאך מער ווי איין ארבעטער. און גאנץ באזונדערס האט זי פארגעסען דעם „ניט וויכטיגען" פונקט, אז די קארפאריישאנס באלאנגען ניט צו די ארבעטער.

נאר וואס פאר א ווערט האבען אזעלכע „קלייניגקייטען", ווען די ציפער פון חשבון שטימען?

* * *

די מורא פאר א „שווארצער בערזע" אדער א „שווארצען מארק", ווי מען רופט עס דא, איז געווען ניט קיין אומזיסטע. די פרייז אדמיניסטראציע האט נעמליך אויסגעפונען, אז עס עקזיסטירט א „שווארצער מארק" פאר פלייש און ער פירט גאנץ גרויסע געשעפטען. אויפן „שווארצען מארק" עקזיסטירט ניט קיין מאנגעל אין פלייש, מען קען דארטען קריגען די בעסטע סארטען, מען דארף בלויז צאלען דעם פרייז, וואס מען פארלאנגט.

נו, די קויפער האבען שוין לאנג געוואוסט, אז עס עקזיסטירט א „שווארצער מארק" פאר פלייש און אז דער „סילינג" פאר פרייזען, וואס די פרייז אדמיניסטראציע האט איינגעפירט, האט א גאנץ קליינעם ווערט, וואס איז שייך צו פלייש, נאר די באאמטע פון דער פרייז אדמיניסטראציע האבען עס ערשט אויסגעפונען, ווען די פלייש פארקויפער האבען שוין אפילו זיך אויפגעהערט צו היטען.

ווען די באאמטע פון דער פרייז אדמיניסטראציע וועלען האלטען זייערע אויגען מער אפען און וועלען זיך ניט פוילען צו זוכען, וועלען זיי געפינען, אז עס איז ניט בלויז פאראן א „שווארצער מארק" פאר פלייש, נאר אויך פאר אנדערע זאכען און אז דער „סילינג" האט א סך לעכער, דורך וועלכע די פרייזען הויבען זיך.

די, וואס האבען ניט קיין קורצען זכרון געדענקען וואס פאר אן אומגליק עס איז געווען די „שווארצע בירזשע" אין די איראפעאישע לענדער נאך דער ערשטער וועלט מלחמה. אין דייטשלאנד און אין עסטרייך האט די „שווארצע בירזשע", דורך וועלכער פרייזען זיינען געשטיגען הימעל־הויך, רואינירט די גאנצע עקאנאמישע ווירטשאפט. אויף דער „שווארצער בירזשע" האט מען געקענט קריגען אלץ, מען האט נאר געדארפט צאלען דעם פרייז, בעת אין די לעגיטימע געשעפטען זיינען די פאליצעס געווען ליידיג. איצט מאכט די „שווארצע בירזשע" א חורבן אין כינע.

די פרייז אדמיניסטראציע פארזיכערט, אז ביי אונז אין אמעריקע וועט דערצו ניט קומען. עס וועלען אנגענומען ווערען אלע מיטלען אויסצוראטען דעם „שווארצען מארק" מיטן ווארצעל, וואו מען וועט אים נאר געפינען. לאמיר האפען, אז דאס וועט זיין אזוי. אבער דאך וועט עס ניש שאדען, ווען מען וועט אויפפאסען און זען, וואס עס איז געווען דער רעזולטאט פון דעם, וואס מען האט אויפגעדעקט דעם „שווארצען מארק" פון פלייש און אויב די פרייזען פון פלייש האלטען זיך ביים „סילינג".

אייגענטלעך האט אונז דער נייער פרייז אדמיניסטראטאר, מר. בראון, געגעבען אן אנצוהערעניש, אז מען וועט דארפען א ביסעל העכער מאכען דעם „סילינג" פון פרייזען, אבער אזוי ווי ער האט ניט געגעבען קיין איינצעלהייטען, דארף מען אפווארטען ביז ער וועט זאגען עפעס מער. די צרה איז אבער, וואס די פרייזען ווארטען ניט ביז דער פרייז אדמיניסטראטאר וועט מאכען פאר זיי א העכערען „סילינג", זיי הויבען זיך אויך אונטער דעם איצטיגען „סילינג".

פרייזען אויף לעבענס מיטלען האלטען אין איין שטייגען, באזונדערס די פרייזען אויף שפייז. נאר ווען די ארבעטער פארלאנגען א העכערונג אויף זייערע ווידזשעס, ווערט עס א געשריי, אז זיי ווילען ברעכען דעם „סילינג".

מען וועט אבער ניט קענען אנהאלטען דעם „סילינג" אויף ווידזשעס ווען עס וועט ניט אנגעהאלטען ווערען דער „סילינג" אויף די פרייזען פון לעבענס מיטעל. דא וועלען ניט העלפען קיין געשרייען.

עס איז א שווערע אויפגאבע אנצוהאלטען די פרייזען, אז זיי זאלען ניט שטייגען, ווען עס ווערט א מאנגעל אין די זאכען, וואס זיינען נויטיג פארן געברויך. אבער ווען אלץ איז פאראן בשפע, דעמאלט דארף מען ניט קיין פרייז אדמיניסטראציע, וואס זאל היטען, אז די פרייזען זאלען ניט שטייגען. ווען אלץ איז פאראן בשפע, וועלען די פרייזען גיכער פאלען ווי שטייגען.

און זאל מען ניט איבערטרייבען. פאקטיש עקזיסטירט נאך ניט אין אמעריקע קיין מאנגעל אין שפייז. עס איז נאך גענוג שפייז פאר אלעמען צו עסען צו זאט. אפילו אין פלייש איז נאך אויך קיין מאנגעל ניטא. געוויסע סארטען פלייש זיינען איצט ניט פאראן אזוי פיל ווי פריער, אבער אין ענגלאנד וואלט די באפעלקערונג זיך געפילט גליקלעך, ווען זי וואלט האבען כאטש א העלפט פון דער געוויכט פלייש, וואס מיר האבען דא אין אמעריקע. מיר האבען דא פארלויפיג גענוג פלייש ניט בלויז אויף צו עסען, נאר אויך אפילו אויף צו פרעסען. און אזוי איז עס אויך מיט אנדערע שפייזען. די פרייז אדמיניסטראציע דארף דעריבער ניט האלטען פאר אזא אויסערגעוויינלעכע שווערע אויפגאבע אויפצוהאלטען דעם „סילינג" פון פרייזען, ווען זי זאל נאר האבען שטענדיג א וואכזאמע אויג און האנדלען ענערגיש און שטרענג מיט די, וואס ברעכען דעם געזעץ.

די אמעריקאנער באפעלקערונג וועט זיך מוזען ביסלעכווייז צוגעוואוינען צום געדאנק, אז מיר זיינען אין א שווערער מלחמה און אז מען דארף צופרידען זיין, ווען מען האט עסען צו זאט, ווען עס איז אפילו ניט פון דאס שענסטע און דאס בעסטע, ווי אין דער צייט פון פרידען.

נחום יוד:

דער שאף און דער פאעט

(הומאָרעסקע)

אין אלטען פערסיע־לאנד, פון וואנען
פיל גרויסע דיכטער טוען שטאמען,
געלעבט פארצייטען האט א שאף,
וואס האט זיך אפגעגעבען פיל מיט שרייבען
גראמען:

נו, גראמען־פלעכטער זיינען שטענדיג דא א סך,
נאר זיין א דיכטער — איז שוין גאר אן אנדער זאך!
און צווישען אונז זאל דאס נאר בלייבען,
איז אונזער שאף גאנץ ווייט געווען פון א פאעט . . .
ער פלעגט נאר מיט זיין שרייבען
די צייט פארטרייבען,
און סתם אזוי געפלוידערט און גערעדט, —
ווי זאגט מען דאס — פאר וואסער און פאר פייער!
(פארשטייט איר שוין געווים פארוואס עס
פאלט מיר איין,
אז אין דער איצטערדיגער צייט, דער נייער,
וואלט ער גאר אפשר א מאדערנער דיכטער זיין...)
הכלל, א מלך שרייבט — ווער קאן דאס אים
פארווערן?
נאך איבערהויפט, ווען אלע הויפלייט הערען
און קוועלען פון יעדען וואָרט!
האט זיך אמאל געמאכט, אז אין דער הויפט־
שטאט דארט
איז א בארימטער גרויסער דיכטער אנגעקומען,
א מענש וואס האט זיין לעבענס־גאנג

באגלייט מיט לויטערען געזאנג
און טיפען דורכזיכטיגען אומעט . . .
דער שאף האט אים מיט גרויסער אכטונג
אויפגענומען,

געמאכט לכבוד אים א מאלצייט, ווי עס פאסט,
און נאכדעם — ווי עס פירט זיך אין אזוינע פאלען,
גענומען לייענען צוליב דעם גרויסען גאסט
די שירים זיינע וואס ער האט אליין פארפאסט . . .
א מרה־שחורה איז דעם דיכטער גלייך באפאלען
פון מלך'ס שרייבעריי . . .
וואס קען מען אבער טאן? פארפאלען —
האט ער געדולדיג אויסגעהערט די פלוידעריי . . .
און ווען דער מלך האט באמערקט, אז ער
וואלט גערען

דעם דיכטער'ס אויפריכטיגע מיינונג הערען,
האט אים דער גרויסער מייסטער גוטמוטיג
דערקלערט,

אז ניט דעם מלך'ס פען איז מעכטיג, — נאר
זיין שווערד . . .

ס'הייסט פשוט, אז זיין שרייבען האט ניט קיין
קיין שום ווערט.

דער שאף איז אויסגעבראכט געוואָרען!
אין גרויסען צארען
האט ער די קנעכט געגעבען א באפעל,
און אלס א שטראף האט מען דעם דיכטער
אויפן שטעל

אוועקגעפירט אין שטאל דעם מלך'ס פערד באדינען.
א דיכטער אבער בלייבט א דיכטער איבעראל,
אפילו צווישען פערד אין שטאל . . .
און וואו ער זאל זיך ניט געפינען,
און וואס ער זאל ניט טאן — וועט ער קיין
שקלאף ניט זיין!

און אין א וואך ארום האט שוין דער מלך ווידער
געשיקט דעם דיכטער רופען אין פאלאץ אריין,
און האט פאר איהם די צרה'דיגע לידער
גענומען פארלייענען פון דאס ניי . . .
נאר דער פאעט אנשטאט צו זאגען ליגען
און שמעלצען זיך פון פארגעניגען,
ווי אלע הויף־לייט און ארומיגע דערביי —
האט שטיל נאר צוגעהערט זיך צו דער שטות'עריי,
און פלוצלונג פון זיין ארט זיך אויפגעהויבען
און זיך געלאזען צו דער דרויסענדיגער טיר.
דער שאף האט ניט געקענט נאר זיינע אויגען
גלויבען:
— וואס הייסט, דו לאכסט זיך אויס פון מיר? ! —
האט ער א פרעג געטאן מיט כעס'דיגע בליקען, —
האסט מיך אפילו ביז'ן סוף ניט אויסגעהערט!"...
— „מיין האר, — האט דער פאעט אים שטיל
דערקלערט, —
צו וואס זאל איך נאך ווארטען ביז דו וועסט
מיך שיקען,
א־מער איך גיי אליין שוין בעסער צו די פערד"...

אמעריקעס ערשטער מלחמה יאר

פון פראפעסאר א. רוביצקי

דער פארביגעגאנגענער יאר איז געווען אמעריקעס ערשטער מלחמה יאר. דערפאר איז א קורצער איבערבליק, ווי דער דאזיגער יאר האט געווירקט אויף דער עקאנאמישער לאגע פון לאנד באזונדערס אינטערעסאנט. אזא איבערבליק איז אינטערעסאנט פון פארשיידענע שטאנדפונקטען. ערשטענס, — און דאס איז אין דעם איצטיגען מאמענט דער עיקר — איז וויכטיג פעסטצושטעלען אויף וויפיל די אמעריקאנער מלחמה פראדוקציע האט ווירקזאמליך צוגעטראגען צו דער אלגעמיינער אנשטרענגונג צו באקעמפען היטלער'ן. צווייטענס — אויף וויפיל דער געוואלדיגער וואוקס פון דער מלחמה פראדוקציע האט זיך אפגערופען אויף דער אלגעמיינער עקאנאמישער לאגע פונם לאנד — און ספעציעל אויף פארשיידענע גרופען און קלאסען פון דער אמעריקאנער באפעלקערונג. און דריטענס, וואס זיינען די פערספעקטיוון פאר דער נאהענטער צוקונפט.

לאמיר פריער פון אלץ קלאר מאכען דעם ערשטען פונקט. אין דער הינזיכט איז פריער פון אלץ וויכטיג צו אונטערצושטרייכען די געוואלדיגע באדייטונג פון דעם אמעריקאנער אריינטריט אין דער מלחמה. אויב אויך איצט, ווי מיר זעען, איז די אויפגאבע צו באקעמפען היטלער'ן גאר ניט אזא פשוט'ע — טא שוין אפגערעדט אן אמעריקע'ס הילף.

וואס האט אלזא אמעריקע קאנקרעט בייגעטראגען אין דער ראל פון דעם ארסענאל פון די דעמאקראטיעס? אמעריקע האט אין דעם יאר 1942 פראדוצירט גאנצע 48 טויזענט מיליטערישע עראפלאנען — וואס איז מער, ווי דייטשלאנד, איטאליע און יאפאן פראדוצירען אין איינעם. ווען רוזוועלט האט דאס ערשטע מאל דערמאנט וועגען דער מעגלעכקייט צו פראדוצירען מיליטערישע עראפלאנען אין דער צאל פון ארום 50 טויזענט א יאר האט זיך דאס אויסגעוויזען, ווי א פאנטאזיע, ווי א זאך, וואס איז אין גאנצען נישט דערגרייכבאר און דערפאר אפילו ניט פראקטיש זיך צו שטעלען דאס פאר א קאנקרעטער אויפגאבע. ביי א צאל סקעפטיקער האט דאס ארויסגערופען ניט מער ווי א גוטמוטיגען שמייכעל. דער שמייכעל האט באדייט, מיר ווייסען דאך בעסער, אבער מיר פארשטייען, דאס איז א פראפאגאנדע. היינט האט זיך די לאגע געביטען. דער קוק איז גאר אן אנדערער. אן אויפגאבע, וואס האט זיך אויסגעוויזען ניט דערגרייכבאר איז געווארען רעאליזירט. און דערפאר זיינען שוין גאר די פאדערונגען גאנץ אנדערע. די טענה איז היינט, אז עס איז ניט גענוג. מען קען און מען דארף פראדוצירען מער. און די דאזיקע טענה איז א בארעכטיגטע. און דער געווינס איז דערפאר א דאפעלטער. סיי אין קאנקרעטע דערגרייכונגען, סיי אין דעם פסיכאלאגישען איבערבייט פון אונזערע באגריפען האט די דאזיגע דערגרייכונג געמאכט אן איבערקערעניש.

ווען מען טראכט זיך אריין אין יענע געוואלדיגע קאמפליקאציעס, מיט וועלכע עס איז פארבונדען די פראדוקציע פון מיליטערישע עראפלאנען, איז דאס טאקע באמת א וואונדער. אבער דאס איז דאך ניט אלץ, וואס אמעריקע האט אויפגעטאן אין יאר 1942. עס זיינען אחוץ דעם פראדוצירט געווארען 56 טויזענט טאנקען און אנדערע פארשיידענע סארטען פון מאבילער ארטילעריע. עס זיינען פראדוצירט געווארען 670 טויזענט מאשין ביקסען, זעקס מאל מער ווי אין 1941 און דריי מאל מער ווי דורך דער צייט פון אמעריקע'ס אנטייל אין דער ערשטער וועלט מלחמה. עס זיינען פראדוצירט געווארען 21 טויזענט אנטי טאנק ביקסען — זעקס מאל מער ווי אין 1941, 10 און א פערטעל ביליאן קליינע אמוניציע באוואפענונג — 5 מאל מער ווי אין 1941 און דריי מאל מער ווי אין דער ערשטער וועלט מלחמה.

עס זיינען פראדוצירט געווארען 181 מיליאן קוילען פאר ארטילעריע — צוועלף מאל מער ווי אין 1941 און צען מאל מער ווי אין דער ערשטער וועלט מלחמה.

און די ארמיי גופא איז פארגרעסערט געווארען פון ארום 2 מיליאן ביז ארום 7 מיליאן מאן.

פארשטייט זיך, אז דאס אלץ האט געפאדערט א געוואלדיגע אנשטרענגונג.

יעדען טאג ווערען אויף דעם אויסגעגעבען הונדערטער מיליאנען דאלארען. אויב מיט א יאר צוריק האבען די אויסגאבען פאר די מלחמה אינדוסטריען באטראפען 58 מיליאן דאלאר א טאג, האבען זיי אין דעם נאך וואס פארביגאנגענעם יאר באטראפען גאנצע 240 מיליאן דאלאר א טאג.

עס איז דערביי אינטערעסאנט אנצואווייזען אויף וויפיל עס האט זיך געביטען די פראפארציע אין דער פראדוקציע פאר מיליטערישע נויטען און פארגלייך מיט דעם ציווילען פארברויך. אזוי האבען אין 1939 די מיליטערישע נויטען באטראפען איינגאנצען איינס און אכט צענטעל פראצענט פון דעם גאנצען אינדוסטריעלען אפאראט, בעת דער ציווילער פארברויך האט באטראפען 98 מיט צוויי צענטעל פראצענט. אין 1940 — 2 פראצענט פאר מיליטערישע נויטען און 98 פראצענט פאר דעם ציווילען פארברויך. אין 1941 — 10 פראצענט — מיליטערישע נויטען, 90 פראצענט ציווילער פארברויך, אין 1942 — 50 און 50 פראצענט, אין 1943 — איז אויסגערעכענט — פאר מיליטערישע נויטען — 60 פראצענט און פאר דעם ציווילען געברויך — 40 פראצענט.

ווען יאפאן האט אטאקירט פירל הארבאר זיינען נאר 20 פראצענט פון דעם גאנצען אמעריקאנער אינדוסטריעלען אפאראט געווען פארנומען פאר דער פראדוקציע פון די מלחמה נויטען. בעת צום סוף פון 1942 זיינען פאר דעם צוועק געווען פארנומען מער ווי 50 פראצענט. צום סוף פון 1943 — איז אויסגערעכענט, אז ארום צוויי דריטעל פון דעם גאנצען אמעריקאנער אינדוסטריעלען אפאראט וועלען זיין פארנומען פאר מלחמה נויטען.

אין יאר 1942 האבען די מלחמה אויסגאבען באטראפען ארום 50 פראצענט פון דעם נאציאנאלען איינקונפט. בעת פאר דעם יאר 1943 איז אויסגערעכענט, וועלען אויסגעגעבען ווערען ארום 75 פראצענט פון דעם נאציאנאלען איינקונפט, אדער ארום 100 ביליאן דאלאר.

דער מלוכה חוב, וואס באטראפט איצט 133 ביליאן דאלאר, וועט דערגרייכען ביז איבער 200 ביליאן דאלאר. די פראצענטען אליין פון דעם מלוכה חוב וועלען באטראפען ארום 8 ביליאן דאלאר א יאר.

אמעריקע'ס אויסגאבען אויף דער מלחמה זיינען דריי מאל גרעסער, ווי דייטשלאנד'ס און פינף מאל גרעסער ווי ענגלאנד'ס.

עס איז בכלל שווער צו האבען א קלארען באגריף וועגען אמעריקע'ס מלחמה תוצאות. ווען מען רעדט נאר אין דער שפראך פון דאלארען. ציפערען זיינען אין דעם פאל צו בלאס און זיינען ווייט ניט אומשטאנד אויסצומאלען די לאגע אין דעם געהעריגען ליכט.

מען דארף האבען אין זינען, אז 100 ביליאן דאלאר איז מער, וויפיל אלע אמעריקאנער רעגירונגען האבען אויסגעגעבען זינט 1789 ביז 1932. דאס הייסט פאר אלע 143 יאר פון אמעריקע'ס זעלבסטשטענדיגקייט. עס איז דריי מאל מער וויפיל אמעריקע האט אויסגעגעבען אין דער ערשטער וועלט מלחמה, אריינרעכענענדיג הלוואות צו די דעמאלטיגע עליאירטע. דאס הייסט, מיט אנדערע ווערטער, א הוצאה פון אן ערך 16 דאלאר א וואך פאר יעדען מאן, פרוי און קינד אין לאנד. גלייך נאך פירל הארבאר האבען די מאנאטלעכע הוצאות פאר דער מלחמה דערגרייכט ביז צוויי ביליאן דאלאר. איצט ווערט יעדען חודש אויסגעגעבען העכער 6 ביליאן דאלאר. און קומענדיגען יאר וועלען די הוצאות יעדען חודש אריבערשטייגען 8 ביליאן דאלאר.

די רעגירונג וועט קומענדיגען יאר אויסגעבען כמעט אלץ, וואס די באפעלקערונג וועט פארדינען. דער נאציאנאלער איינקונפט וועט מעגלעך דערגרייכען די סומע פון 117 ביליאן דאלאר. קאן זיין מער. גענוי איז דאס שווער פאראויסצוזאגען. דער פרעזידענט פארלאנגט פון קאנגרעס צו באשטעטיגען א הוצאה פון איין הונדערט און 9 ביליאן דאלאר. דאס הייסט, א הוצאה פון כמעט דעם גאנצען גרויס פון דעם נאציאנאלען איינקונפט.

קיין איין רעגירונג האט נאך קיינמאל ניט פארלאנגט אזוי פיל פון אירע בירגער. א העלפט דערפון וועט מוזען אויסגעצאלט ווערען אין טעקסעס — דירעקטע אדער אומדירעקטע אדער אין געצוואונגענע אפשפארונגען. דאס איבעריגע וועט די באפעלקערונג מוזען לייען דער רעגירונג.

אונטער באדינגונגען פון א טאטאלער מלחמה, ווען די רעגירונג האט פארעפנטלעכט דעם גרעסטען בודזשעט אין אמעריקע'ס געשיכטע, וועט דער אמעריקאנער בירגער האבען ווייניגער געלט אויסצוגעבען, אפילו ווען ער וועט פארדינען מער, ווייל א פערטעל פון זיין איינקונפט וועט ער מוזען אפגעבען דער רעגירונג פאר טעקסעס. דאס איבערגעבליבענע געלט וועט אויך ניט זיין אזוי גרינג אויסצוגעבען, ווייל עס וועט פשוט ניט זיין צופיל זאכען צו קויפען. דער אמעריקאנער בירגער וועט עסען ווייניגער, טראגען ווייניגער קליידער, ווייניגער ארומפארען, האבען ווייניגער פארוויילונגען — מואוויס, טעאטערס און אז. וו. זיין דירה וועט זיין קעלטער. ער וועט מער דארפען גיין צופוס און טראגען פעקלעך. ער וועט שווערער ארבעטען. פאר אלץ, וואס ער וועט קויפען, וועט ער מוזען צאלען טייערער. ווייל אפגעזען פון אלע פרואוון איינצושטעלען א סטאביליזירענדיגען קאנטראל, וועלען דאך פרייזען, מעגלעך, שטייגען. דער פרעזידענט האט דערקלערט, אז א טאטאלע מלחמה פאדערט, אז דער אמעריקאנער לעבענס־שטייגער זאל ווערען איינפאכער. און דאס וועט זיין איינע פון די וויכטיגסטע געשעהענישען אין דעם אמעריקאנער לעבען — אין דעם צווייטען יאר פון אמעריקע'ס אנטייל אין דער מלחמה.

און דאס וויכטיגסטע — די דאזיגע ענדערונגען וועלען ווירקען און זיך שטארק לאזען פילען אויך נאך דער מלחמה. דער פרעזידענט האט דערקלערט, אז די פראגראם פאר עקאנאמישער סטאביליזאציע, וואס איז געווארען איינגעפירט ווי א מלחמה נויטיגקייט, וועט שטארק פארגרינגערען די רעקאנסטרוקציע פלענער פאר נאך דער מלחמה. ער האט אויך צוגעגעבען, אז טעקסעס וועלען, וואהרשיינלעך, שוין מער קיינמאל זיך ניט אומקערען צו דעם, וואס זיי זיינען געווען פאר דער מלחמה, זיי וועלען זיין העכער.

אום צו האבען א גאר קלארע און קאנקרעטע פארשטעלונג, ווי אזוי די מלחמה ווירקט דירעקט אויף דעם עקאנאמישען לעבען פון אמעריקע, דארף מען פארגלייכען די ענדערונגען, וואס זיינען פארגעקומען אין דער קויפקראפט פון דעם דאלאר. מיט אנדערע ווערטער, וואס האט איר געקאנט קויפען פאר אייער דאלאר אין 1939, וואס איר קאנט פאר דעם זעלבען דאלאר קויפען איצט און וואס אן ערך וועט איר זיין אימשטאנד צו קויפען אין דער צוקונפט פאר אט דעם זעלבען דאלאר.

ווען איר האט געהאט אין 1939 אן איינקונפט אין הונדערט דאלאר, האבען טעקסעס עס פארקלענערט ביז 80 דאלאר. ווען איר האט אין 1940 געהאט דעם זעלבען איינקונפט פון 100 דאלאר האבען טעקסעס עס פארקלענערט ביז 79 דאלאר און א העכערונג אין פרייזען ביז 78 דאלאר. אין 1941 — איז דער זעלביקער הונדערט דאלארדיגער איינקונפט פארקלענערט געווארען דורך טעקסעס ביז 77 דאלאר און דורך געהעכערטע פרייזען ביז 69.3 דאלאר, אין 1942 איז א הונדערט דאלארדיגער איינקונפט פארקלענערט געווארען דורך טעקסעס ביז 76 דאלאר — און דורך געהעכערטע פרייזען ביז 60 דאלאר. אין 1943 וועט א הונדערט דאלארדיגער איינקונפט פארקלענערט ווערען ביז 60 דאלאר — אריינרעכענענדיג געצוואונגענע אפשפארונגען — און דורך געהעכערטע פרייזען — ביז 45 דאלאר.

אז די מלחמה זאל זיך אפרופען אויף דער עקאנאמישער לאגע פון לאנד איז גאנץ נאטירלעך. מען האט דאך ניט געקאנט דערווארטען, אז צוויי דריטעל פון דעם גאנצען אינדוסטריעלען אפאראט פון לאנד זאל ווערען פארטאן פאר מלחמה נויטען און דער לעבענס סטאנדארד זאל פארבלייבען אומפארענדערט. וועלען דאך נאר 10 פראצענט פון דער גאנצער פראדוקציע פון דויערהאפטע סחורות (דיורייבל גודס) זיין צוגענגלעך פארן ציווילען פארברויך און נאר 60 פראצענט פון די פארברויכס ארטיקלען, ווי קליידער, שיך און אז. וו. מיט שפייז וועט די לאגע זיין בעסער. ווייל 76 פראצענט פון דער גאנצער שפייז פראדוקציע איז באשטימט פאר דעם היים פארברויך.

אום אויסצומיידען אן אומפארמיידלעכען דוחק אין שפייז און אנדערע געברויך פראדוקטען וואלט געווען זייער וויכטיג גלייך איינצופירען א ראציאן סיסטעם אויף אלץ. וואס עס איז ניט פאראן אין דער גענוגענדיגער מאס. דאס וואלט געמאכט גרינגער אריבערצוטראגען דעם דוחק.

די גרעסטע פראבלעם איז אבער פארבונדען מיט דער פראגע וועגען טעקסעס. אויב אפילו די איצטיגע

טעקסטיל נעמען שוין אַריבער 25 פּראָצענט פון דעם נאַציאָנאַלן איינקונפט. האָט די רעגירונג אין זיינען פּראָפּאָרציעס א נייעם לויט פון נאָר א 10-15 ביליאָן דאָלאַר.

ווי א צוגאָב צו די 5 פּראָצענט „וויקטאָרי טעקס" פון אַן איינקונפט איבער 12 דאָלאַר א וואָך, וועט די רעגירונג וואַרשיינליך, איינפירן באַזונדערע פאַר־שפּאָרונגען אין דער פאָרעם פון 10 פּראָצענט פון יעדנס איינעמס איינקונפט.

ווי גרויס אויך לאָזט זיך ניט זיין, וועלן די באַ־פעלקערונג געוויס מסכים זיין עס אַריבערצוטראָגן און זיך ניט באַקלאָגן, אויב די ביזנעס קאָרפּאָראַציעס וועלן אויך ניט געשאָנעוועט ווערן פונעם קאָנגרעס אויפן חשבון פון אַלע אַנדערע קלאַסן מיט א נידעריקן איינקונפט.

אין דער אמת'ן איז אָבער די לאַגע אין דער הינ־זיכט פון טעקסעס די ביזנעס קאָרפּאָראַציעס זייער א גינסטיגע. און דאָס איז אין דער צייט, ווען אין יאָר 1942 זיינען די ריינע פּראָפיטן פון די קאָרפּאָראַציעס געווען מיט אַריבער 50 פּראָצענט העכער, ווי אין דעם פאַר־מלחמה'דיגן יאָר 1939 — א יאָר פון הויכע פּראָפיטן. דער ריינער פּראָפיט פון די אַמעריקאַנער קאָרפּאָראַציעס (נאָך דעם ווי די טעקסעס זיינען שוין אָפּגערעכנט) — איז אויסגערעכנט פאַר דעם יאָר 1942 אין דער רעקאָרד סומע פון גאַנצע זיבן ביליאָן דאָלאַר — אין פאַרגלייך מיט די פינף ביליאָן דאָלאַר אין 1939. דערצו ווערט פאַרזיכערט אין די ביזנעס קרייזן, אַז די פּראָפיטן פאַר 1943 וועלן זיין אין פאַרגלייך מיט 1942 בעסער ווי מען האָט דער־וואַרט. די וועלכע ביזנעס איבערזיכטן גיבן צו, אַז די פּראָפיטן פון 1942 זיינען די גרעסטע זינט די צוואַנ־ציגער יאָרן. און נאָך א קאָנקרעטע צוגאָבע — אַז אין 1943 וועלן די פּראָפיטן, וואַרשיינליך, זיין מיט 10 פּראָצענט העכער ווי אין 1942. די וועלן פּראָגנאָזיס, אַז דאָס יאָר 1943 וועט דערגרייכן דעם העכסטן פונקט אין מלחמה פּראָפיטן.

דאָס אינטערעסאַנטסטע איז אָבער דער קוק פון די גרויסע ביזנעס אויף טעקסעס. דאָס הייסט, וועגן טעק־סעס ווי עס ווערט פּראַקטיצירט אין אַמעריקע. די גרויס־ביזנעס האַלטן, אַז טעקסעס קען מען שטענדיג אַריבערטראָגן אויף די פּלייצעס פון די געברויכער. און דערפאַר זיינען אַפילו הויכע טעקסעס ניט קיין שטער פאַר גרויסע פּראָפיטן. דאָס ווענדט זיך, וועלן מיר פון אַנדער זייט צוגעבן, ווי אַזוי טעקסעס ווערן דורכ־געפירט, ווי אַזוי טעקסעס ווערן איינגעקאַלקולירט — און בכלל פון אַנדערע רעגירונגס רעגולאַציעס.

אחוץ די געוואַלדיג גרויסע פּראָפיטן, איז נאָך באַזונדערס וויכטיג צו אונטערשטרייכן, אַז די קאָלאָ־סאַלע מלחמה באַשטעלונגען, וואָס באַטרעפן צענדלי־גער ביליאָנען דאָלאַר זיינען אַלע קאָנצענטרירט אין די הענט פון א קליינער גרופּע קאָרפּאָראַציעס. אַן ערך 70 פּראָצענט פון אַלע באַשטעלונגען זיינען אויסגעטיילט געוואָרן צו א הונדערט גרויסע קאָמפּאַניעס. אַכט און דרייסיג קאָמפּאַניס אין דריי וויכטיגסטע אינדוסטריען — עראָפּלאַנען, אויטאָמאָבילען און שטאָל — האָבן באַקומען א העלפט פון אַלע באַשטעלונגען. פופציג פּראָצענט פון אַנדערע באַשטעלונגען זיינען פאַנאַנדערגע־טיילט צווישן 42 קאָמפּאַניס, וואָס פּראָדוצירן שיפן, מאַשינען, אייזנבאַן אויסשטאַטונגען, טיילן פון אויטאָ־מאָבילען און כעמישע פּראָדוקטן.

כדי דורכצופירן די באַשטעלונגען, ווערן די פאַ־בריקן פון דער דאָזיגער קליינער צאָל קאָמפּאַניס אומ־ענדלעך פאַרגרעסערט מיט די געלטער, וואָס זיי באַקומען פון דער רעגירונג. דאָס הייסט, אַז די געוואַלדיגע פּראָפיטן, וואָס זיי מאַכן איז ניט א פאַרגיטיגונג פאַר זייערע אייגענע געלט וואָס זיי האָבן אַריינגעלייגט. נאָר זיי מאַכן זייערע פּראָפיטן הויפּטזעכלעך מיט דעם געלט פון דער רעגירונג — מיט אַנדערע ווערטער, מיט דעם געלט פון די אַמעריקאַנער אַרבעטער, פאַרמער און אַנדערע גרופּעס פון דער באַפעלקערונג. די סומע גופא פון די פּראָפיטן דערציילן אָבער נאָך ניט די גאַנצע געשיכטע. נאָך וויכטיגער זיינען די געוואַלדיגע פּראָ־צענטן פון די דאָזיגע פּראָפיטן. און דאָ, אַזוי אויך ווי פריער אין אַנגעבן די ציפערן פון די פּראָפיטן גופא, מוז מען זיך באַנוגענען נאָר מיט איניגע ביי־שפּילן. אין שיף בויעריי זיינען די דאָזיגע פּראָצענטן אין 1939 געווען צוויי מאָל אַזוי הויך, ווי די דורכשניט־לעכע פּראָצענטן פאַר דער מלחמה. אין 1941 זיינען זיי שוין געווען מיט צען מאָל העכער. אין עראָפּלאַנען זיינען די פּראָפיטן אין 1939 געווען מיט 81 פּראָצענט הע־כער, ווי די דורכשניטלעכע פּראָפיטן פון די יאָרן 1936—1939, בעת אין 1941 זיינען די געווען מיט 17 מאָל העכער.

אין איינצעלנע פעלן איז דער פּראָצענט פון די פּראָפיטן נאָך פיל שרעקלעכער. אין 1939 האָבן דריי קאָנטראַקטאָרס געמאַכט פּראָפיטן צווישן 400 און 500 פּראָצענט. אין 1940 האָט די צאָל קאָנטראַקטאָרס מיט אַזעלכע הויכע פּראָפיטן דערגרייכט ביז 24 און אין 1941 — ביז 69.

אין פאַרבינדונג מיט דעם איז אינטערעסאַנט צו פאַרגלייכן וואָס פאַר א געוואַלדיגן טומל עס ווערט געמאַכט וועגן יעדער באַשיידענער העכערונג פון אַרבעטער וויידזשעס. וועגן א העכערונג פון אַרבעטער וויידזשעס אויף קנאַפּע 15 פּראָצענט פאַר א קליין הייפעל אַרבעטער אָדער צו דערמאָנען וועגן דעם קאַמפּיין אָפּצושאַפן די 40 שעה'דיגע אַרבעטס וואָך — געפירט אָפּצושאַפן „אָווערטיים" פאַר אַרבעט איבער 40 שעה א וואָך.

אין פאַרבינדונג מיט דער פראַגע וועגן פּראָפי־טן איז טאַקע פאַרבונדן אויך די פראַגע וועגן דעם צושטאַנד פון די מלחמה אינדוסטריען גופא. און אויב מיר האָבן אין אָנהייב פון הײנטיגן אַרטיקל אָנגעוויזן אויף די גרויסע דערגרייכונגען אין דער מלחמה פּראָדוקציע — און די דערגרייכונגען זיינען טאַקע באמת זייער גרויס — הייסט דאָס אָבער ניט, אַז אַלץ גייט אין דער הינזיכט כשורה. אַז עס איז ניטאָ וואָס צו קריטיקירן און אַז מען קען זיך מיט דעם צופרידענ־שטעלן. דווקא פאַרקערט — די דאָזיגע דערגרייכונגען באַווייזן, וואָס די אַמעריקאַנער פּראָדוקציע קען אויסטאָן אַפילו דעמאָלט, ווען זי וועט צווי מאָל'דיג נעמען א שפּאַר פון דעם. וואָס ווערט אַפילו אָנגעוויזן — פּראָ־פיטיר־פּאָליטיק. אַז דער פּראָפיטן מאָטיוו דריקט ווי א שווערע משא אויף די אַמעריקאַנער אינדוסטריע. ניט העכערע פּראָדוקציע, נאָר העכערע פּראָפיטן איז דער עיקר־ציל. ניט אַלע מאָל איז מעגלעך צו דערגרייכן העכערע פּראָדוקציע און איינעם מיט העכערע פּראָפי־טן. ניט אַלע מאָל פּאַסן די בייזע אינטערעסן אַמעריק. אָפטמאָל שטויסן זיך זייערע אינטערעסן אַז איינע מיט די אַנדערע. און העכערע פּראָדוקציע ווערט דער־מאָלט געבראַכט פאַר א קרבן און גענומען פון העכערע פּראָפיטן. אַזוי איז געווען די לאַגע מיט גומי (ראַבער). אַזוי איז געווען די לאַגע מיט אַלומיניום און אַזוי איז די לאַגע אין א ריי אַנדערע פעלדן. אַזוי איז אַפילו די לאַגע מיט טאַנקען. די ציפער — 56 טויזנט טאַנקס און אַנדערע סאָרטן מאָבילע אַרטילעריע — באַווייזט, אַז די צאָל טאַנקען, וואָס האָט געזאָלט דערגרייכן 45 טויזנט אין יאָר 1942 — איז ניט געוואָרן דער־גרייכט. און אַפילו די פּראָדוקציע פון עראָפּלאַנען האָט געקענט זיין גרעסער. די לאַגע מיט רוי מאַטעריאַלן איז נאָך זייער קריטיש און אויך דאָס פאַנאַנדערטיילן די אַרבעטס קראַפט איז ווייט פון צופרידנשטעלנד.

ווי אַן אַלגעמיינעם אויספיר קען מען זאָגן: אין פאַרגלייך מיט 1941 איז דעם פאַרגאַנגענעם יאָר א סך געוואָרן דערגרייכט. אָבער דאָס איז נאָך ווייט פון דעם וואָס עס וואָלט געקענט דערגרייכט ווערן, ווען אַמע־ריקע'ס פּראָדוקטיווע מעגלעכקייטן וואָלטן טאַקע זיין באמת אָרגאַניזירט.

די ערמאָרדונג פון קאַרלאָ טרעסקאַ שוידערט אויף די גאַנצע אַרבעטער און ראַדיקאַלע באַוועגונג

קאַרלאָ טרעסקאַ, דער באַוואוסטער איטאַליענישער ראַדיקאַל און אַנטי־פאַשיסט, איז ערמאָרדעט געוואָרן מאָנטאַג אָוונט, דעם 11טען יאַנואַר. דער מאָרד איז געווען א גוט צוגעגרייטער און פּלאַנירטער און די פּאָ־ליציי האָט נאָך ביז איצט ניט באַוויזן אויפצודעקן די מערדער אָדער וועלכן עס איז שפּור צו די וואָס האָבן די מערדער געשיקט. טרעסקאַ איז דערשאָסן געוואָרן אויף פינפטע עוועניו און פופצעהנטע גאַס נעבן דער רעדאַקציע פון זיין צייטונג „איל מאַרטעלאָ" (דער האַ־מער) וועלכע ער האָט געגרינדעט און רעדאַגירט די אַלע יאָרן.

עס קען ניט זיין דער מינדסטער ספק, אַז דער מאָרד איז אָרגאַניזירט און דורכגעפירט געוואָרן אויס פּאָליטישע מאָטיוון. די פאַשיסטן האָבן טרעסקאַ'ן געהאַסט ניט ווייניגער ווי ער האָט זיי געהאַסט און באַקעמפט. עס איז באַוואוסט, אַז מוסאָליני'ס גענגסטער באַנדע האָט אים שוין לאַנג צוריק געהאַט פאַראורטיילט צום טויט. ניט ווייניגער האָבן אים פיינט געהאַט די באָלשעוויקעס, וועלכע ער האָט געשטעלט אויף איין ברע־טעל מיט די פאַשיסטן און האָט זיי פאַראורזאַכט גענוג שלאָפלאָזע נעכט מיט זיינע אַרויסטרעטונגען און באַ־שולדיגונגען. זיין באַטייליגן זיך אין דעם קאָמיטעט וואָס האָט אונטערזוכט און פאַרדאַמט די מאָסקווער פּראָ־צעסן, זיינע אויפדעקונגען וועגן דער ראָלע פון די קאָמוניסטישע אַגענטן אין שפּאַניע בעת דעם פאַשיס־טישן אויפשטאַנד און בירגער־קריג און זיין אָפענע באַשולדיגונג, אַז די זעלביגע אַגענטן האָבן געקידנעפּט דזשוליאַ סטואַרט פּאָינץ, האָט ביי זיי אַרויסגערופן א טויטלעכע שנאה צו דעם מוטיגן קעמפער און רעוואָ־לוציאָנער.

מיט טרעסקאַ'ס טויט פאַרשווינדט פון דער אַרענאַ נאָך איינער פון די גאָר לעצטע קאָליר־פולע ראַדיקאַלע קעמפער פון א דור. טרעסקאַ איז קיין מאָל קיין ענגער פּאַרטיי מאַן ניט געווען. זיין ברייטע נאַטור, זיין ליי־דענשאַפטלעכע ליבע פאַרן אמת האָט אים קיין מאָל ניט דערלאָזט זיך לאַנג איינצאַמען אין ראַמען פון פּאַרטיי דאָגמעס. אין זיינע אידייען איז ער געשטאַנען נעענטער צו די אַנאַרכאָ־סינדיקאַליסטן ווי צו וועלכער עס איז אַנדער פּאַרטיי. אָבער אויך מיט זיי איז ער געווען ניט אַלע מאָל און ניט אין אַלצדינג איינשטימיג. איין אייגענ־שאַפט האָט טרעסקאַ פאַרמאָגט, וואָס עס פעלט גאָר פילע פון די פּאַרטיי מענשן — אומבאַגרענעצטע טאָלעראַנץ צו מיינונגען פון געגנער אויב נאָר זיי זיינען געווען ערלעכע מיינונגען. דאָס האָט אים באַזונדערס באַליבט געמאַכט אין אַלע קרייזן וואו טאָלעראַנץ ווערט געשעצט. דאָס אָבער האָט אים נאָך ערגער פאַרהאַסט געמאַכט ביי אַלע ענגע דאָגמאַטיקער סיי פון רעכטס און סיי פון לינקס.

קאַרלאָ טרעסקאַ איז געשטאָרבן ווי ער האָט געלעבט — אין רעכטן קאַמף פאַר פרייהייט. זיין אָנ־דענקען וועט קיין מאָל ניט פאַרגעסן ווערן.

רעזאָלוציע פון דער גענעראַל עקזעקוטיווע פון דער אינטערנעשאַנאַל אויף טרעסקאַ'ס טויט

דער גענעראַל עקזעקוטיוו באָאַרד פון דער אינטער־נעשאַנאַל לידיס גאַרמענט וואָרקערס יוניאָן האָט אָנגע־נומען פאָלגענדע טרויער רעזאָלוציע אויפן געוואַלדזאַמען טויט פון דעם פרייהייטס קעמפער קאַרלאָ טרעסקאַ, וועל־כער איז ערמאָרדעט געוואָרן פאַר זיין מוטיגן קאַמף געגען יעדער פאָרם פון טיראַניי און אונטערדריקונג:

„דער טראַגישער טויט פון קאַרלאָ טרעסקאַ דורך דער האַנט פון א טייוולישן רוצח, האָט אונז איבערפילט מיט צער און טרויער. צוזאַמען מיט דער גאַנצער אַמע־ריקאַנער געזעלשאַפט, סיי די וואָס האָבן געטיילט טרעס־קאַ'ס לעבנס פילאָזאָפיע און סיי די וואָס זיינען ניט גע־ווען איינשטימיג מיט איר, זיינען מיר אויפגעטרייסלט פון דער מערדערלעכער ברוטאַליטעט פון די וואָס זיינען דירעקט אָדער אומדירעקט געווען אינסטרומענטאַל אין דער דערמאָרדונג פון דעם בריליאַנטענעם און אומערמידלעכן קעמפער פאַר די אינטערעסן פון די ניט־פּריווילעגירטע מאַסן איבער דער גאַנצער וועלט. דורך דער גאַנצער צייט פון זיין לאַנגען און שטורעמדיגן לעבן איז קאַרלאָ טרעסקאַ געווען א קעמפער וועלכער האָט שטאַרק אַטאַ־קירט די שונאים פון פרייהייט און די אונטערדריקער פון דער מענשהייט און האָט געטראַגן אַן אייביגע שנאה צו יעדער טאָטאַליטאַרער דאָגמע און פּראַקטיק. קאַרלאָ טרעסקאַ האָט זיך דורך דעם געשאַפן זייער פילע שונאים אין דעם לאַגער פון די אונטערדריקער פונקט ווי ער האָט זיך ערוואָרבן א צאָל פריינד און פאַרערער צווישן די אַרבעטער דאָ אין לאַנד און אין זיין היים־לאַנד, איטאַליע.

„מיר שטייען מיט געבויגענע קעפּ און שווערע הער־צער ביים אָרון פון דעם באַרימטן קעמפער פאַר מענש־לעכער פרייהייט. טרעסקאַ האָט זיך באַזונדערס באַליבט געמאַכט ביי די הונדערטער טויזנטער מיטגלידער אונ־זערע דורך זיין אויפריכטיגער ליבע צו אונזערע מיט־גלידער און אונזער יוניאָן, וועמעס וואוקס און פּראָגרעס ער האָט נאָכגעפאָלגט זיין גאַנצן לעבן, מיט גרויס אינ־טערעס. מיר וועלן אייביג טייער האַלטן דעם אָנדענקען פון קאַרלאָ טרעסקאַ, דעם קעמפערישן מענשן פריינד און אומקאָמפּראָמיסלעכן פאַרטיידיגער פון פרייהייט. מיר וועלן זוכן זיך נוקם צו זיין פאַר זיין ברוטאַלער ערמאָרדונג דורך פאַרפילפאַכן אונזער אָנשטרענגונג צו געווינען אַן ענדגילטיגן נצחון איבער די כחות פון באַר־באַריי און דיקטאַטור אין קאַמף געגען וועלכע טרעסקאַ האָט מקריב געווען זיין לעבן".

דער אַרסענאַל פון דעמאָקראַטיע - פון געווער און אידייען

פון פ. גאַרדי

דאָס איז פאָרגעקומען אין דער צייט, ווען אַמעריקע איז נאָך ניט אַריין אין דער „מלחמה מיט שיסן". פּרעזי־דענט רוזוועלט, אָנפירענדיג מוטיג דעם קאַמף מיט די געגנערישע איי־זאָלאַציאָניסטן האָט פּראָקלאַמירט אַז אַמעריקע מוז זיין און וועט זיין „דער אַרסענאַל פון דער דעמאָקראַטיע". דורכרעדענדיג זיך מיט רוזוועלט'ן, האָט דער ענגלישער פּרעמיער, טשוירטשיל, פאַרענדיגט איינע פון זיינע קאַמפּס־רעדעס מיט דער באַרימטער פראַזע: „גיט אונז געצייג — און מיר וועלן שוין מאַכן דעם רעשט".

דאָס איז געווען א שרעקלעכע צייט. אייראָפּע איז געלעגן אין חורבות. פראַנקרייך האָט קאַפּיטולירט. דער ראַטען־פאַרבאַנד איז נאָך געווען „א שטילער שותף" צו דעם דריטן רייך. ענגלאַנד, כמעט אָן געווער, האָט איינע אַליין פאָרטגעזעצט דעם ניט־גלייכן קאַמף, אַזוי ווי זי וואָלט אויפגעלעבט אויף דער בינע פון דער וועלט־געשיכטע דאָס ביבלישע מעשה'לע וועגן דוד מיט גלית'ן.

אַמעריקע האָט ניט געקאַנט — אַזוי ווי די איזאָלאַ־ציאָניסטן האָבן געפאָדערט — פאַרבלייבן אָן דער זייט פון דער „אייראָפּעאישער מישענינג". אָבער אונ־טער דעם דרוק פון די ווירקזאַמע איזאָלאַציאָניסטישע גרופּן, האָט די רעגירונג פון די פאַראייניגטע שטאַטן ניט געוואַגט זיך אַריינצומישן אין קאַמף מיט געווער אין דער האַנט. עס איז געבליבן בלויז איין איינציגער אויסוועג: „געבן געווער צו די וועלכע קעמפן". אָנ־פירענדיג די פּאָליטיק פון „אַלץ אויסער מלחמה", האָט רוזוועלט ביסלעכווייז פאַרוואַנדלט די פאַראייניגטע שטאַטן אין אַן אַרסענאַל פון דער דעמאָקראַטיע. ווייל צו גרויס איז שוין געווען דער אונטערשייד אין דעם מיליטעריש־טעכנישן צושטאַנד פון די צדדים: אין משך פון זיבן יאָר האָט היטלער צוגעגרייט די מלחמה. ער האָט זיך באַוואָפנט. ער האָט געשאַפן פאַנצער־דיוויזיעס. ער האָט אויסגעבויט א קאָמפּענדיגע לופט־פלאָטע מיט דייוו־באָמבערס, מיט מעכאַניזירטער אינ־פאַנטעריע. דאָס אַלץ האָט געזיכערט היטלער'ס דער־פאָלג אין זיינע ערשטע „בליץ־קריגען", מחמת די געגנער זיינע האָבן זיך אָדער גאָרניט געגרייט צו מלחמה, אָדער זיי האָבן ניט געוואָלט איינזען די רעוואָלוציע, וואָס איז פאָרגעקומען אין דער קריגס־טעכניק און אין דער קריגס־סטראַטעגיע.

אַמעריקע האָט זיך געמוזט פאַרוואַנדלען אין אַן אַרסענאַל פון דעמאָקראַטיע ניט נאָר אום צו ראַטעווען די וועלט־דעמאָקראַטיע, נאָר אויך צוליב אירע אייגענע אינטערעסן, אום צו פאַרטיידיגן איר אייגענע זיכער־קייט און איר אייגענע פרייהייט. אויב זי וואָלט זיך ניט גענומען פאַר שמידן געווער פאַר ענגלאַנד, כינע, רוסלאַנד און די אַנדערע קרבנות פון אַגרעסיע, וואָלט זי שפּעטער ניט בכוח געווען אויסצוהאַלטן דעם שפּעטער־דיגן פאַררעטערישן קלאַפּ פון דעם 7טען דעצעמבער 1941 — פּירל האַרבאָר. באַוואָפנענדיג אַנדערע, האָט זי געשאַפן טעכנישע וואַרשטאַטן פאַר איר אייגענער פאַרטיידיגונג.

ניט מיט אַמאָל זיינען דאָס די פאַראייניגטע שטאַטן פאַרוואַנדלט געוואָרן אין דעם אַרסענאַל פון דעמאָ־קראַטיע. עס איז ניט לייכט געווען אַריבערצופירן די פרידלעכע אינדוסטריעס אויף מלחמה־רעלסן. עס האָט זיך אַרויסגעוויזן א מאַנגעל אין רוי־מאַטעריאַלן, אין ספּעציעלע מאַשינעס און אינסטרומענטן און אין קוואַ־ליפיצירטע אַרבעטער. עס זיינען געווען פאַלן, ווען די אייגנטימער האָבן זיך ניט געאיילט איינצואָרדענען זייערע פאַבריקן פאַר דער מלחמה־אַרבעט. און אַפילו אַרבעטענדיג שוין פאַר דער מלחמה, האָבן זיי מער אין זינען געהאַט זייערע אייגענע אויסזיכטן פאַר נאָך דער מלחמה, איידער די אומגעהויער וויכטיגע פאָדערונגען פון דער קריגס־צייט. עס זיינען געווען פאַלן, ווען אויך די אַרבעטער — ניט באַנעמענדיג אינגאַנצן די וויכ־טיגקייט פון דער וועלט־דראַמע, אין וועלכער עס ווערט אויך באַשטימט זייער אייגענער גורל אַלס קלאַס פון אַרבעטער — האָבן אַזוי ווי אַלע מאָל, „ווי געוויינלעך", אָנגעפירט זייער טאָג־טעגלעכן פּראָפעסיאָנעלן קאַמף — און טאַקע אויך א גערעכטן — אָבער וועלכער האָט דורך די סטרייקס געקאַנט טאָרמאָזירן די פּראָדוקציע פון געווער פאַר דעם אַרסענאַל פון דער דעמאָקראַטיע.

ערשט נאָך דעם יאַפּאַנעזישן איבערפאַל אויף אַמע־ריקע האָט די אַרבעט פון מאָביליזירן די אַמעריקאַנער ריזיגע אינדוסטריעס גענומען גיין מיט א פולן גאַנג. בלויז פאַר איין יאָר זינט פּירל האַרבאָר זיינען געשאַפן געוואָרן אמת'ע וואונדער. עס איז אמת, אַמעריקע האָט אויפגעהערט צו זיין בלויז דער אַרסענאַל פון דעמאָקראַ־טיע. אַריינקומענדיג אין דער מלחמה, האָט זי זיך אַליין פאַרוואַנדלט אין א מיליטערישן לאַגער. גלייכצייטיג האָט מען אויך געמוזט צוגרייטן אַן אייגענע אַרמיי און זי באַוואָפענען אַזוי ווי די איבעריקע אַרמייען. די אַר־בעטספעהיגע באַפעלקערונג פון לאַנד האָט אויך גע־מוזט צושטעלן די אַרבעטס־קראַפט פאַר די קריגס פאַבריקן און אויך באַוואָרגן די פיל מיליאָניגע אַרמיי. און די אַרבעטער אַרמיי האָט זיך שטאַרק אויסגעבריי־טערט צוליב די פרויען, דער יוגנט און די עלטערע מענשן, וואָס זיינען אַריינגעצויגן געוואָרן אין דעם פּראָצעס פון דער פּראָדוקציע.

אין דעם אַרסענאַל פון דעמאָקראַטיע שפּילן די אַרבעטער אַן אַנטשיידענדע ראָליע: דאָס ווערט מיט זייערע הענט אויסגעשמידט דאָס געווער פאַר דער אַמע־ריקאַנער אַרמיי און פאַר די אַליאירטע אַרמייען פון רוסלאַנד, ענגלאַנד און כינע. און די אַמעריקאַנער אַרבעטער האָבן זיך אַרויסגעוויזן פאַר פּאַטריאָטן ניט נאָר פון זייער אייגענעם לאַנד, נאָר פון דער גאַנצער וועלט־דעמאָקראַטיע. די אַמעריקאַנער יוניאָנס מיט זייער אָפּזאָגן זיך פון שטרייקן אין מלחמה־צייט האָבן פיל מיטגעהאָלפן אין דעם אומאויפהערלעכן גאַנג פון דער פאַרטיידיגונגס־אַרבעט. אָן זייער אַקטיוועלער באַטייליגונג וואָלט אַמעריקע ניט געקאַנט זיין דער אַרסענאַל פון דער דעמאָקראַטיע — דער אַמעריקאַנער און דער אַלוועלט־לעכער.

די דערפאָלגן, וואָס זיינען שוין דערגרייכט גע־וואָרן גיבן צו מוט און האָפענונג צו די פעלקער, וואָס שטייען אין קאַמף געגען דער פאַשיסטישער קאָאַליציע און גיבן א פינסטערע וואָרענונג צו די „אַקס"־מלוכות, וואָס האָבן שפּעקולירט אויף דער ניט צוגעגרייטקייט פון זייערע געגנער. אַז זיי האָבן געהאַט א ביטערן טעות. אין דעם יאָר 1942 האָט די שטאָל־פּראָדוקציע אין די פאַראייניגטע שטאַטן דערגרייכט 86,200,000 טאָן, וואָס עס באַטרעפט 50.3 פּראָצענט פון דעם שטאָל, וואָס ווערט אויסגעאַרבעט אין דער גאַנצער וועלט. די פאַראייניגטע פעלקער צוזאַמען פּראָדוצירן 68.3 פּראָצענט פון דעם שטאָל, וואָס ווערט אויסגעאַרבעט אין דער גאַנצער וועלט, און די פעלקער פון דער "אַקס" — בלויז 31,7 פּראָצענט. פאַר איין יאָר בלויז, פון נאָוועמבער 1941 ביז נאָוועמבער 1942, האָט זיך די פּראָדוקציע פון קריגס־מאַטעריאַלן (שיפן, עראָפּלאַנען, טאַנקען, קאַנאָנען, מאַשין־ביקסן, ביקסן און אַזוי ווייטער) פאַרגרעסערט אויף פיר מאָל. זי האָט צום סוף פון יאָר 1942 איבערגעשטיגן די גאַנ־צע פּראָדוקציע פון די „אַקס"־פעלקער. לויט די ידיעות פון דעם אָפיס אָוו וואָר אינפאָרמיישאָן, איז פאַר דעם ערשטן יאָר פון אַמעריקע'ס אַריינגיין אין דער מלחמה פּראָדוצירט געוואָרן ביז 49 טויזנט עראָפּלאַנען, 32 טויזנט טאַנקען און מאָטאָריזירטע קאַנאָנען, 17 טויזנט לופט־פאַרטיידיגונגס־קאַנאָנען און 8 מיליאָן טאָן פון פראַכט־שיפן.

און כאָטש די דאָזיגע ציפערן זיינען זייער גרויסע, זיינען זיי דאָך א ביסעל קלענער פון די ציפערן וואָס פּרעזידענט רוזוועלט האָט אָנגעצייכנט אין זיין פּראָגראַם פון יאַנואַר 1942, פאַר דעם דאָזיגן יאָר. (60 טויזנט עראָפּלאַנען, 45 טויזנט טאַנקען, 20 טויזנט לופט־פאַרטיידיגונגס־קאַנאָנען און 8 מיליאָן טאָן פראַכט־שי־פן): אָבער אויך דאָס וואָס איז געשאַפן געוואָרן פאַר דעם איין יאָר איז אומגעהויער גרויס. און דער עיקר איז, וואָס דער טעמפּאָ פון דער פּראָדוקציע ווערט נאָך אַלץ פאַרשנעלערט. רוזוועלט'ס פּראָגראַם פאַר דעם יאָר 1943 באַשטייט פון 125 טויזנט עראָפּלאַנען, 75 טויזנט טאַנקען, 35 טויזנט לופט־פאַרטיידיגונגס־קאַ־נאָנען און 16 מיליאָן טאָן פון פראַכט־שיפן. אין דעם סוף פון יאָר 1942 זיינען אין די קריגס־אינדוסטריעס געווען באַשעפטיגט 17 און א האַלב מיליאָן אַרבעטער. און אין יאָר 1943 וועט די צאָל אַרבעטער פאַרגרעסערט ווערן מיט נאָך פינף מיליאָן מענשן.

דער דאָזיגער פאַנטאַסטישער וואוקס פון די אַמערי־קאַנער קריגס־אינדוסטריעס האָט ווירקלעך פאַרוואַנדלט די פאַראייניגטע שטאַטן אין אַן אַרסענאַל פון דער דע־מאָקראַטיע. אַן אַרסענאַל וואָס וועט אַלץ מער און מער באַוואָרגן די מלוכות פון די פאַראייניגטע פעלקער מיט די בעסטע קריגס־מאַטעריאַלן און מיט די בעסטע מלחמה אויסשטאַטונגען. די נויטווענדיגקייט פון אַזאַ אַרסענאַל איז געוואַלדיג גרויס. ערשטענס, ווייל די „אַקס"־מדינות האָבן אין די ערשטע דריי יאָר פון דער מלחמה פאַר־כאַפּט געוואַלדיג גרויסע שטרעקעס פון לאַנד מיט גראַנ־דיעזע רעסורסן פון רוי־מאַטעריאַלן, שפּייז און פּראָ־דוקציע־מיטלען. (מערב־אייראָפּע, די אינדוסטריעלע און שפּייז־געגענטן פון רוסלאַנד, די האָלענדישע איסט־אינדיעס און בורמאַ). און צווייטענס, ווייל אום צו געווינען די מלחמה איבער די „אַקס"־לענדער מוז מען זי אין א גאָר גרויסער מאָס איבעריאָגן אין די וויכ־טיגסטע קריגס־אויסשטאַטונגען (אַוויאַציע, טאַנקען, קאַ־נאָנען, ים־פלאָט און דאָס גלייכן) — א זאַך, פון וועלכע די פאַראייניגטע פעלקער זיינען נאָך ווייט.

ווערענדיג דער אַרסענאַל פון דער דעמאָקראַטיע, האָט אַמעריקע דערפילט איר היסטאָרישע מיסיע — קליינע ניט־פּינקטלעכקייטן רעכענען זיך ניט. אָבער די היסטאָרישע מיסיע פון אַמעריקע אין דער איצ־טיגער מלחמה איז א ברייטערע, און באַשטייט ניט בלויז אין באַוואָרגן מיט מיליטעריש־טעכנישער אויס־שטאַטונג די אַרמייען פון די פאַראייניגטע פעלקער אין זייער שווערן קאַמף מיט דעם היטלעריזם. די מלחמה מיט דער „אַקס" ווערט אָנגעפירט ניט נאָר מיט געווער — באָמבערס, טאַנקען, קאַנאָנען, סובמאַרינס און קריגס־שיפן. זי ווערט אָנגעפירט אויך אויף דעם אידעאָלאָ־גישן פראָנט דורך פּראָפּאַגאַנדע מעטאָדן. עס איז אַן אידעאָלאָגישער קריג, „א קריג פון געדאַנקען" און אַזוי ווייטער. אַלס א מלחמה פון מאַשינען פאָדערט דער טאָטאַלער קריג קודם כל די פאַרגרעסערונג, ביז דער פולסטער מאָס, פון די קריגס־אינדוסטריעלע מעגלעכ־קייטן, די גרעסטע אָנשטרענגונג אין דער אַרבעט מיט דער מיטווירקונג פון דער אַרבעטס־פעהיגער באַפעלקע־רונג אין דער פּראָדוקציע. אַלס א מלחמה פון מאַשינעס ווערט זי אַנטשיידן אין די פאַבריקן און אין די שעפּער. די אַנטשיידענע באַדייטונג פון דער קריגס־פּראָדוקציע אין דער איצטיגער מלחמה איז אַזוי גרויס, אַז אין ענגלאַנד, צום ביישפּיל, פאַרבלייבן די אַרבעטער ביי די מאַשינעס אַפילו אין דער צייט פון א לופט־איבערפאַל, ריזיקירענדיג מיט'ן לעבן, אַזוי ווי די סאָל־דאַטן אויפ'ן פראָנט און די מאַטראָסן אויפ'ן ים. אין א געוויסן זין קען מען זאָגן, אַז דער אַרסענאַל פון דער דעמאָקראַטיע האַלט זיך אויף די אַרבעטער, אויף זייער אַרבעט און שוויס, אויף זייער אייגענער זעלבסט־באַגרע־נעצונג און אויף זייער אָפּפערווילליגקייט.

דאָס באַגרייפן ניט נאָר די אַרבעטער אַליין, נאָר אַלע קלאַסן פון דער באַפעלקערונג. די אַרבעטער טוען א נאַציאָנאַלע אַרבעט, וועלכע ווערט איצט, אין דער צייט פון דעם בלוטיגן קאַמף מיט דעם וועלט־פאַשיזם, אויך א וועלט־ענין. די הויפּט וויכטיגקייט פון דעם פּראָלעטאַריאַט איז געוואַקסן אין אַלע פרייע לענדער פון דעם אַנטי־פאַשיסטישן בונד. בעווערידזש'ס פּלאַן וועגן דער אַלזייטיגער סאָציאַלער פאַרזיכערונג פון די אַרבעטער, אַזוי ווי דער ענלעכער אַמעריקאַנער פּלאַן, וועלכער ווערט נאָך ערשט אויסגעאַרבעט, איז דעריבער ניט קיין ביינדלע, וואָס איז צוגעוואָרפן געוואָרן דעם אַרבעטער, נאָר א באַפעל פון דער צייט. א פליכט און א חוב פון א פאָלק צו זיין אַרבעטער־קלאַס, וועלכער טראָגט אַריבער אָן א בייז וואָרט די אַלע אָנשטרענגונגען, די שוועריקייטן און די אָפּקומענישן פון א טאָטאַלן קריג.

נאָר אויב די ראָליע פון דעם אַרבעטער איז, ווי אַלע אָנערקענען, אַזוי גרויס אין דער שאַפונג פון דעם אַרסענאַל פאַר דעמאָקראַטיע, איז א פראַגע צי דער אַר־בעטער קען זיך באַגרענעצן בלויז מיט דער דאָזיגער ראָליע אַליין; צי קאָנען די אַרבעטער ניט אַרויסווייזן זייער העכסטן אַקטיוון אינטערעס צו די פּראָבלעמען פון דער קריגס־פּאָליטיק? צי קאָנען די אַרבעטער ניט איינטייל נעמען אין דער אידעאָלאָגישער און פּאָליטישער מלחמה, וועלכע באַגלייט שטענדיג דעם מיליטערישן קריג? צי דאַרפן די אַרבעטער אין די דאָזיגע אַנט־שיידענדע טעג באַטראַכטן זיך בלויז אַלס אַרבעטס־

תענס. אַנטאַרטויענדיג די אַנפירונג פון דער אידעאָ־
לאָגישער און פּאָליטישער מלחמה צו דעם „ברײַנ־
טראַסט", צו די פּראָפעסיאָנעלע פּאָליטישענס, די אידעאָ־
לאָגען פון אַנדערע געזעלשאַפטלעכע שיכטען? אין ענג־
לאַנד, וואו די אָרגאַניזירטע אַרבעטער־באַוועגונג האָט
ניט נאָר אַ טרייד־יוניאָניסטישען, נאָר אויך אַ פּאָליטי־
שען אויסדרוק, שטעלט די אַרבעטער־פּאַרטיי מיט זיך
פאָר אַ גרויסע פּאָליטישע קראַפט און נעמט אַנטייל, דורך
אירע פאַרטרעטער, ניט נאָר אין פּאַרלאַמענט, נאָר אויך
אין דער רעגירונג און אין דעם קריגס־קאַבינעט. דאָר־
טען באַגנוגענען זיך ניט די אַרבעטער מיט דער ראָליע
פון „אַרבעטס־הענט" אין דער פּראָדוקציע. זיי שטרעבען
צו שפּילען די ראָליע פון דעם אַוואַנגאַרד, דעם פאַר־
פאַסטען פון דער נאַציע אין איר קאַמף פאַר זעלבסט־
אויפהיטונג, אומאָפּהענגיקייט און פרייהייט. זיי באַשטייען
אויף דעם, אַז די דאָזיגע מלחמה פון פעלקער דאַרף
אָנגעפירט ווערען פון די דעמאָקראַטיעס אַלס אַ פאָלקס־
מלחמה. זיי ווילען אַרויפלייגען זייער איגענעם שטעמ־
פּעל אויף דער מלחמה־פּאָליטיק, כדי שפּעטער, נאָכ'ן זיג,
האָבען די מעגלעכקייט אַרויפצולעגען זייער חתימה אויף
דער צוקונפטיגער פּאָליטיק פון פרידען.

•••

דריי יאָר פון קריג האָבען באַוויזען, אַז דער אַרסע־
נאַל פון דער דעמאָקראַטיע איז ניט נאָר אַ מיליטעריש־
טעכנישער, נאָר אויך אַן אידעאיש־פּאָליטישער באַגריף.
מען דאַרף אויסשמידען ניט נאָר פיזישע, נאָר אויך
גייסטיגע געווער פאַרן קריג און פאַרן זיג. עס איז נוי־
טיג אויך אַ גייסטיגער אַרסענאַל פאַר דעמאָקראַטיע. ווייל
אין דער מלחמה פון פעלקער געווינט ניט נאָר דער כוח
פון געווער אַליין, נאָר דער גייסט פון דער אַרמיי און
פון דעם פאָלק, וואָס שטייט הינטער דער אַרמיי. איבער־
הויפּט נאָך אין דער איצטיגער מלחמה זיינען ניטאָ, ווי
אַמאָל, קיין צעטיילונגען אויף פאָדערשטע און הינטער־
שטע פראָנטען. אויסער דעם האָבען די שונאים פון
דעמאָקראַטיע אויף אַ ברייטערען אופן אויסגענוצט די
פּראָפּאַגאַנדע־געווער כדי צו דיסקרעדיטירען די פּרינ־
ציפּען פון ליבעראַליזם און דעמאָקראַטיע, און כדי אַריינ־
צוציען אויף זייער זייט אַנדערע פעלקער מיט דעם אַנטי־
קאַפּיטאַליסטישען, פאַשיסטישען „שלום" און מיט דער
פאַרפירערישער „נייער אָרדענונג" פאַר אייראָפּע און
פאַר דער גאַנצער וועלט; אַן אָרדענונג, וואָס איז גע־
גרינדעט געוואָרען אויף די יסודות פון „נאַציאָנאַלען סאָ־
ציאַליזם". און דאָס האָט געצוואונגען די מלוכות פון
דער אַנטי־פאַשיסטישער קאָאַליציע אָנצופירען די מלחמה
ניט נאָר מיט דער הילף פון געווער, נאָר אויך אַ מלחמה
מיט דער הילף פון אידייען. און די דאָזיגע פּאָליטישע
מלחמה דאַרף די אַנטיפאַשיסטישע קאָאַליציע אָנפירען ניט
אַלס פאַרטיידיגונגס־קריג, נאָר אַלס אַ מלחמה פון אָנ־
גריף און אַטאַקע.

אין דעם דאָזיגען פּאָליטישען קריג איז אַמעריקע
אַריין נאָך פריער איידער אין דער „שיסעריי־מלחמה". נאָך
אין דער צייט, ווען ענגלאַנד האָט אין דער פּערזאָן פון
טשעמבערליין זיך באַוואוסטזיניג אָנטזאָגט צו פאָרמולי־
רען די צילען פון דער מלחמה און די פּראָגראַם פון
פרידען, אום ניט אַריינצוברענגען קיין קריגערייען אין
דער נאַציאָנאַלער פאַראייניגונג, וואָס איז נויטיג געווען
אויף געגענשטעלען זיך היטלער'ן, האָט אַמעריקע אין
דער פּערזאָן פון רוזוועלט'ן — פאָרזיכטיג אָבער אומ־
דערמידלעך — זיך געשטעלט אויף דער פּאָליטיק פון
„ווייטען ציל". רוזוועלט האָט גלייך פאַרשטאַנען, אַז
אין דער מלחמה וועלען די אידייען און די מאָראַל שפּי־
לען אַן אַנטשיידענדע ראָליע, סיי פאַר דער צוזאַמענ־
האַלטונג פון די אַליאירטע און סיי פאַר דער דער פאַ־
נאַנדערפאַלונג פון די געגנער. און באַלד האָט אַמעריקע
אַריינגעצויגען מיט זיך אויף דעם דאָזיגען וועג ענגלאַנד.
דאָס איז ניט שווער געווען צו דערגרייכען, ווייל די ענג־
לישע אַרבעטער־פּאַרטיי האָט נאָך זינט דעם אָנהויב פון
דער מלחמה געפאָדערט אַ קלאָרע פאָרמולירונג פון די
צילען פון דער מלחמה און אַ פּראָגראַם פאַר פרידען.

דעם ערשטען שריט צו דעם האָט געמאַכט רוזוועלט
פּערזענלעך. ער האָט זיך ניט געקאָנט דעמאָלט פאַר־
לאָזען אַפילו אויף דעם קאָנגרעס. ער האָט דאַמאָלט פּראָ־
קלאַמירט די פיר פרייהייטען — פרייהייט פון דער פּרע־
סע, פרייהייט פון גלויבען, פרייהייט פון שרעק און פריי־
הייט פון נויט. דאָס איז געווען דער ערשטער גרונטשטיין
וואָס איז געלעגט געוואָרען און דער פונדאַמענט פון דעם
גייסטיגען אַרסענאַל פון דעמאָקראַטיע. ווי ניט דייטלעך
און פאַראַלגעמיינערט די דאָזיגע פּראָגראַם פון קריג און
פרידען איז פאָרמולירט געוואָרען, האָט זי אָבער אַרומ־
גענומען אַלע פּראָבלעמען וואָס שטייען פאַר דער צערי־
סענער און בלוטענדיגער מענשהייט: די פּראָבלעמע
פון פּערזענלעכער פרייהייט, די פּראָבלעם פון דעמאָ־
קראַטיע, די פּראָבלעם פון פאַרזיכערען אַ דויערענדען
פרידען אויף דער וועלט און די פּראָבלעם פון מאַטע־
ריעלען וואוילזיין פון דעם מענשען. דאָס איז שוין ניט
קיין נאַציאָנאַלע פּראָגראַם, נאָר אַן אַלוועלטלעכע. צו
יעדער פון די פיר דערמאָנטע פרייהייטען האָט רוזוועלט
צוגעגעבען איין און דעם זעלבען קליינעם, נאָר פיל־
מיינענדיגען, דינאַמישען און פאַרפליכטענדיגען וואָרט:
אומעטום.

דער „אַטלאַנטיק טשאַרטער" פון רוזוועלט־טשויר־
טשיל איז געווען דער צווייטער וויכטיגער שריט אין
דער שאַפונג פון גייסטיגען אַרסענאַל פון דעמאָקראַטיע.
דאָס איז שוין געווען אַ פּרוּווע אויפצושטעלען די ווענט
אויף דעם פונדאַמענט פון די „פיר פרייהייטען". אין
דער דאָזיגער פּרוּווע זיינען דאָ פעלערען און וואַכען,
וואָס זיינען אויסגעלאָזט געוואָרען. טיילווייז דערקלערט
זיך דאָס מיט דעם, וואָס די צוויי אַרכיטעקטען, רוזוועלט
און טשורטשיל האָבען זיך ניט גענוג דייטלעך צוזאַמענ־
גערעדט. טשורטשיל'ן, אַלס דעם פאַרשטייער פון דער
ענגלישער רעגירונג, האָט נאָך געשראָקען דער „גלאָבאַ־
לער" אַלוועלטלעכער שוואונג פון דער רוזוועלטישער
„פּאָליטיק פון ווייטען ציל". טיילווייז זיינען די סתירות
און פאַרשוויגונגען אין דעם „אַטלאַנטיק־טשאַרטער"
אַרויסגעקומען צוליב דעם אומקוקען זיך אויף דעם נייעם
שותף. — די סאָוועטישע רוסלאַנד. (רוסלאַנד איז באַ־
פאַלען געוואָרען פון היטלער'ן אין יוני, און דער „אַט־
לאַנטיק טשאַרטער" איז געשאַפען געוואָרען פון רוזוועלט'ן
מיט טשורטשיל'ן אין אויגוסט פון יאָר 1941). אַט
פאַרוואָס עס ווערט ניט דערמאָנט אין אים וועגען דעמאָ־
קראַטיע, און אין אים איז ניטאָ קיין אָנווייזונג אויף
דער פרייהייט פון פּרעסע און פרייהייט פון גלויבען. דער־
פאַר אָבער ווערט דאָרט פּראָקלאַמירט די רעכט פון
יעדער מלוכה איינצושטעלען ביי זיך וועלכע פּאָליטישע
אָרדענונג זי וויל נאָר. מיט דעם אַלעמען איז אָבער
דער „אַטלאַנטיק טשאַרטער" געווען אַ געוואַלדיגער ביי־
טראָג אין דעם אידעאיש־פּאָליטישען קאַמף געגען דער
„אַקס" און געגען איר מיליטעריש־„אידעאָלאָגיע" פון
ראַסען־אונטערשיידען, פון מאַכט אַנשטאָט רעכט און
פון דער אַלוועלטלעכער הערשאַפט פון דעם „העכערען
און הערען־פאָלק".

דער דריטער שריט איז געווען די דעקלאַראַציע
פון די פאַראייניגטע פעלקער — אַכט און צוואַנציג אין
צאָל. לויט איר אידייע האָט זי אַזוי ווי אויסגעפילט דאָס,
וואָס איז אין דעם „אַטלאַנטיק טשאַרטער" אויסגעלאָזט
געוואָרען. שוין דער נאָמען אַליין צייגט אָן, אַז דאָ
רעדט זיך ניט אַזוי פיל וועגען פאָרמירען אַ מיליטע־
רישען קאַמפּס־פאַרבאַנד, אַ נייע אַליאַנס, נאָר וועגען
שאַפען אַן אינטערנאַציאָנאַלען אָנהויב פאַר דער צוקונפטי־
גער וועלט־אָרגאַניזאַציע, וואָס מוז געשאַפען ווערען אויף
דעם פּלאַן פון דער פריערדיגער אָנמעכטיגער פעלקער־
ליגע, וועלכע איז דערפירט געוואָרען ביז אַ פּאַראַליטישען
צושטאַנד און איז נאָכדעם אין גאַנצען פאַרשוואונדען
געוואָרען אין דער בלוטיגער מלחמה, וועלכע זי איז ניט
אימשטאַנד געווען צו פאַרהיטען.

דער פערטער שריט איז דער בעווערידזש־פּלאַן און
דער ענלעכער אַמעריקאַנער פּלאַן. די ביידע פּלענער
זיינען פאַרטראַכט געוואָרען קודם כל אַלס אַ מיטעל צו־
זאַמענצושמעלצען די דעמאָקראַטיע פון ענגלאַנד און אַמע־
ריקע, דאָס הייסט ווי אַן אינערלעך־פּאָליטישער מיטעל.
אָבער די דאָזיגע פּלענער האָבען אין זיך אַ געוואַלדיגע
דינאַמישע קראַפט אויך אויסער די גרעניצען פון די
אַנגלאָ־זאַקסישע דעמאָקראַטיעס. פאַר דער גאַנצער וועלט.
דאָס איז אַ ווערטפולע און צייטמעסיגע פּרוּווע, שוין אין
דער צייט פון קריג, אַרויסצוברענגען אין בלוט און
פלייש די פערטע פון רוזוועלט'ס פרייהייטען — די
באַפרייאונג פון נויט. בעווערידזש'עס פּלאַן איז אַ פּלאַן פון
אַלזייטיגער סאָציאַלער זיכערקייט — סאָשעל סעקיוריטי.
דער בעווערידזש־פּלאַן שעפּט ניט אויס אַלע סאָציאַל־
עקאָנאָמישע פּראָבלעמען וואָס האָבען צו טאָן מיט דער
אָפּשאַפונג פון מענשלעכער נויט. ער באַרירט ניט די
עקאָנאָמישע און פינאַנציעלע פּאָליטיק. ער לעזט נישט
די פּראָבלעמען פון פּלאַנירטער ווירטשאַפט, אָבער דער
דאָזיגער פּלאַן איז אַ געוואַלדיגער שריט אויפן וועג צו
דער איינפירונג פון סאָציאַלער זיכערקייט און סאָציאַ־
לער גערעכטיגקייט.

דער אָרגאַניזירטער פּראָלעטאַריאַט פון גרויס־ברי־
טאַן שטיצט דורכאויס בעווערידזש'עס פּלאַן, ווייסענדיג
אַפילו, אַז דער ענדגילטיגער, אַלזייטיגער, ראַדיקאַלער
נצחון איבער „דער נויט" איז מעגלעך נאָר אין דעם
סאָציאַליזם, וועלכער איז דער ענדציל פון דער אַר־
בעטער־באַוועגונג איבער דער גאַנצער וועלט. אָבער די
גאָר גרויסע מערהייט פון דעם אָרגאַניזירטען פּראָלע־
טאַריאַט אין ענגלאַנד קלייבט ניט צו גיין באַוואוסטזיניג
אויף דעם וועג פון סאָציאַל־רעוואָלוציאָנערען מאַקסי־
מאַליזם, וועלכער וואָלט צעריסען די נאַציאָנאַלע איינינ־
קייט. ער וויל ניט קיין טאָטאַליזירטע געפּלאַנעוועטע
ווירטשאַפט. ער וויל ניט קיין סאָציאַליזם אָן פרייהייט
אַזוי ווי אין דער באָלשעוויסטישער רוסלאַנד. ער וויל
ניט קיין רעגירונגס־שקלאַפעריי. עס וויל אויסקעמפען
דעמאָקראַטישען סאָציאַליזם, סאָציאַליזם און פרייהייט.

דער גייסטיגער אידעאיש־פּאָליטישער אַרסענאַל פון
דעמאָקראַטיע מוז אויס נויטוענדיגקייט איינשליסען אין
זיך די ברייטסטע סאָציאַלע און עקאָנאָמישע פאָדערונ־
גען. אָבער קודם כל מוז ער זיין דער אַרסענאַל פון
דעמאָקראַטיע, אין וועלכען עס ווערט אויסגעשמידט דאָס
געווער פון פּערזענלעכער פרייהייט, פון פאָלקס זעלבסט־
רעגירונג. פון אַרבעטער איינענווירקונג און פון נאַציאָ־
נאַלער גלייכהייט — איבעראַל!

מ. באַרקין:

עס פאַלט אַ שניי

1

ווינטען בייזע — שאַרפע שפּיזען,
טרייבען, יאָגען אין גאַלאָפּ,
פאַלט אַ שניי — אַ ווייסער חלום,
לייגט זיך אויף דער ערד אַראָפּ.

ס'פאַלט אַ שניי — עס שוועבט אַ חלום,
פלאַטערט, פלאַטערט אין דער הויך,
פאַלט עס שלאָבערדיג אַראָנטער
און צעגייט באַלד ווי אַ רויך.

שניי אויף דעכער — ווייסע פלעקען
אין אַ ברודיגען אַרום,
ווייסע טראָפּענס — קאַלטע טרערען,
פאַלען, פאַלען אומעטום.

אָט ווערט עס מיט פיס געטראָטען,
און מיט בלאָטע אויסגעמישט,
ס'ווערט אַ ריינער, ווייסער חלום
פון דער ערד איצט אָפּגעווישט.

עס פאַלט אַ שניי,
ס'פאַרגייט אַ חלום.

2

ער הויבט זיך מיד פון בעט אויף,
דער אָטעם קורץ, דער קאָפּ טוט וויי,
ער קוקט פאַרגאַפט אין גאַס אַרויס.
ער זעט: אין דרויסען פאַלט אַ שניי.

אין אַ ווירווואָר, ווי ווייסע שדים
עס דרייט דער שניי אַהין, אַהער,
אין אַן עקסטאַז, מיט אַ התלהבות,
מאַנצט ער אויס אַ ווילדען שער.

אויף קאַלטען שויב זיין הייסער שטערן,
דער מידער בליק אין גאַס אַריין,
פאַרשמאַכטע ליפּען מורמלען, בעטען:
„נעמט מיך אויך אין טאַנץ אַריין.

„איך וויל מיט אייך אין קרייז זיך דרייען
ביז באַרוישט עס ווערט מיין קאָפּ,
איך שוועב מיט אייך הויך צום הימעל,
איך פאַל מיט אייך צום גרונט אַראָפּ".

ער שטרעקט די דאַרע הענט אויס,
ס'טאַנצט, ס'דרייט זיך שוין זיין קאָפּ,
די פיס זיי וואַקלען זיך אַ ווילע,
ער פאַלט צו דער ערד אַראָפּ.

צען יאָר היטלער

פון אַלעקסאַנדער שטיין

דער 30סטער יאַנואַר 1933, די דאַטע,
ווען היטלער איז באַשטימט געוואָרען
פאַר דעם רייכס־קאַנצלער פון דייטש־
לאַנד, מעג פאַררעכנט ווערען פאַר
איינער פון די שוואַרצסטע טעג פון
דער וועלט געשיכטע. אין דעם טאָג
איז ניט נאָר געשטעמפּעלט גע־
וואָרען דער גורל פון דער ווײַמאַרער רעפּובליק, וואָס
איז געבוירען געוואָרען פון דער רעוואָלוציע פון 1918.
עס האָט זיך דאַן פאַקטיש אָנגעהויבען די צווייטע וועלט
מלחמה. פון אָנהויב האָבען די פאַשיסטישע באַנדיטען
געפירט זייער בלוטיגען קאַמף געגען דעם דייטשען פאָלק
גופא, געגען די דייטשע אַרבעטער, געגען אידען, דעמאָ־
קראַטען און סאָציאַליסטען. באַלד האָבען זיי, אָבער,
זיך אַ לאָז געטאָן געגען די שכנים, דאַן געגען גאַנץ
אייראָפּע און צום סוף געגען דער גאַרער וועלט. היט־
לער איז געוואָרען דער וואָרט זאָגער פון אַן אומגעהויער
וועלט פאַרשווערונג, אין וועלכער עס האָבען זיך אָנגע־
שלאָסען איטאַליע און יאַפּאַן. די הערשענדיגע קלאַסען
פון די דריי רויבער מלוכות האָבען זיך נישט געוואָלט
באַנוגענען מיט פאַרשקלאַפען די איגענע פעלקער. זיי
האָבען געשטרעבט צו אַ נייער וועלט איבערטיילונג.
כדי צו זיכערען זייער מאַכט און זייערע פּאָזיציעס.
האָבען זיי מיט געוואַלד אָנגעבונדען דער וועלט זייער
„נייע אָרדענונג", אַ באַרבאַרישע פאָרם פון פאַרצייטיגע
טיראַניי.

ווען היטלער האָט מיט צען יאָר צוריק פאַרכאַפּט
די מאַכט אין דייטשלאַנד — האָט ער שטאָלץ געמאָלדען,
אַז זיין נייער רעזשים וועט אָנהאַלטען ניט ווייניגער ווי
טויזענט יאָר. נאָר צען יאָר זיינען אַדורך, און זיין
פאַרבלוטיגטע מלוכה קייקעלט זיך צום אָפּגרונד. עס
דערנעהענטערט זיך דער טאָג, ווען דער פאַשיזם וועט
פאַרברענט ווערען אינם פייער פון פאָלקס צאָרן און
צוזאַמען מיט אים דאַרפען פאַרברענט ווערען די כוחות
וואָס האָבען דעם פאַשיזם געבראַכט אויף דער וועלט.
זיי דאַרפען פאַרברענט ווערען, אויב די מיליאָנען, וואָס
גיבען איצט אַוועק אַלע כוחות אויפן קאַמף געגען היט־
לער'ן און זיינע משרתים, ווילען נישט נאָר געווינען
די מלחמה, נאָר טאַקע אויך דערשלאָגען זיך צו אַ דויער־
האַפטען שלום. די אַרבעטענדיגע מאַסען פון אַלע לענדער
דאַרפען מאַכען די נויטיגע אויספירען פון דער שווערער
לערע, וואָס די געשיכטע האָט מיט זיי געלערענט די
לעצטע צען יאָר. די טראַגעדיע פון דייטשלאַנד און
פון גאַנץ אייראָפּע דאַרף שטודירט ווערען, כדי די
פאָלקס מאַסען, וואָס וועלען דאַרפען בויען אַ נייע נאָך־
מלחמה־אָרדענונג זאָלען וויסען, ווי אַזוי צו שאַפען אַ
לאַגע, וואו אַזעלכע טראַגעדיעס זאָלען שוין נישט גע־
דאַכט ווערען.

ווי אַזוי איז היטלער געקומען צו דער מאַכט?

איינע פון די וויכטיגסטע זאַכען, וואָס מען קאָן
לערנען פון דער דייטשער טראַגעדיע איז — דער וועג,
לויט וועלכען דער פאַשיזם קומט צו דער מאַכט. עס
איז נישט גענוג פעסטצושטעלען, אַז דער פאַשיזם איז
אַ לאָגישער פועל יוצא פון דעם מאָנאָפּאָליסטישען קאַפּי־
טאַליזם. דאָס הייסט, אַז ווען דער מאָנאָפּאָליסטישער
קאַפּיטאַליזם באַהערשט די גאַנצע ווירטשאַפט פון לאַנד,
האָט ער נויטיג אַ פאַשיסטישע מלוכה־פאָרם אויף צו
פאַרניכטען די דעמאָקראַטיע אין גאַנצען. אין בעסטען
פאַל — איז עס נאָר אַ טייל פון דעם גאַנצען אמת.
לאָמיר פאַרגלייכען צוויי לענדער, וואָס זיינען געווען
ענג־פאַרבונדען מיט די פּאָליטישע און סאָציאַלע גע־
שעהענישען פון די לעצטע עטלעכע צענדליגער יאָרען:
איטאַליע און ענגלאַנד. איטאַליע איז געווען דאָס ער־
שטע לאַנד, וואו עס איז איינגעפירט געוואָרען פאַשיזם
— שוין מיט 20 יאָר צוריק. דאָס איז פאָרגעקומען
נישט געקוקט דערויף, וואָס איטאַליע'ס עקאָנאָמישע
אַנטוויקלונג איז הינטערשטעליג און זי האַלט נאָך ווייט
נישט ביי דער לעצטער סטאַדיע פון קאַפּיטאַליזם —
ביים מאָנאָפּאָליסטישען קאַפּיטאַליזם. פון דער אַנדער
זייט, האָט ענגלאַנד, די עלטסטע און העכסט אַנטוויקעל־
טסטע קאַפּיטאַליסטישע מלוכה אין אייראָפּע, אַרויסגעוויזען
זיך פאַר זייער שטאַנדהאַפטיג און פעסט געגען פאַשיזם.
דער היטלעריסטישער סם איז נישט אַריינגעדרונגען און
האָט נישט געווירקט דאָרטען, ווייל די דעמאָקראַטישע
אָרדענונג האָט זיך גוט פאַרפעסטיגט במשך פון 300 יאָר.
די דעמאָקראַטישע טראַדיציעס און דער כוח פונם אַר־
בעטער קלאַס איז געווען גענוג גרויס, כדי אונטערצו־
דריקען די רעאַקציאָנערע פּרוּוען פון די ענגלישע
גרויס קאַפּיטאַליסטישע קרייזען און צו ליקווידירען באַלד־
ווין'ס און טשעמבערליין'ס אויסערען פּאָליטיק, וואָס איז
געווען לטובת היטלער'ן און מוסאָליני'ן. ענגלאַנד האָט
באַוויזען צו שטעלען זיך אין דער שפּיץ פון דער אַנטי־
פאַשיסטישער קאָאַליציע, וואָס האָט זיך אָנגעמערקט פאַר
אַ ציל צו צעשמעטערען דייטשלאַנד, איטאַליע און יאַפּאַן
און דערמיט אָפּווישען דעם פאַשיזם פון דער וועלט.

אַזוי אַרום איז דער דייטשער מאָנאָפּאָליסטישער
קאַפּיטאַליזם נישט געווען דער איינציגער כוח, וואָס האָט
געבראַכט היטלער'ן צו דער מאַכט. דער דייטשער מאָ־
נאָפּאָליסטישער קאַפּיטאַל האָט אָבער געשפּילט אַ באַ־
דייטענדיגע ראָלע אין יענער קאָאַליציע פון רעאַקציאָ־
נערע, קאָנטער־רעוואָלוציאָנערע כוחות, וואָס האָבען קאַלט־
בלוטיג און אויסגערעכנטערהייט צוגעגרייט די צווייטע
וועלט מלחמה און האָבען צו דעם צוועק פאַרניכטעט די
ווײַמאַרער רעפּובליק און זיך געשטעלט אונטער היט־
לער'ס אויבערמאַכט.

ווער זיינען די דאָזיגע כוחות?

פריער פון אַלץ מוז מען דאָ אַריינרעכענען די אַלטע
הערשענדיגע שיכטען פון ווילהעלם'ס צייטען: די
לאַנד־באַזיצער און גרויסע מאַנופאַקטשורערס, וועמען
עס האָבען געהערט די וויכטיגסטע פּאָזיציעס אינם עקאָ־
נאָמישען לעבען, פּונקט ווי אין פּאָליטישען און קול־
טורעלען לעבען פונם לאַנד.

ענג פאַרבונדען מיט זיי זיינען געווען די כוחות פון
דעם דייטשען אימפּעריאַליזם און מיליטאַריזם. דער
דאָזיגער שיכט האָט געהאַט זיינע פאַרבינדונגען אומעטום
— סיי צווישען דער אַריסטאָקראַטיע, סיי אין די בור־
זשואַזע קרייזען, סיי אין דעם רעגירונגס אַפּאַראַט און
אויך מיט דער נאַציאָנאַליסטישער און רעאַקציאָנערער
„אינטעליגענץ", וואָס האָט באַלעבאַטעוועט איבער די
אוניווערסיטעטען, שולען, קירכען, געריכטען און אויך
איבער אַ טייל פון דער פּרעסע און פון דער ליטעראַטור.
די נאָוועמבער רעוואָלוציע אין 1918 און די דעמאָקראַ־
טישע אָרדענונג, וואָס איז נאָך דעם איינגעשטעלט גע־
וואָרען, האָבען די דאָזיקע גרופּען צייטווייליג אָפּגעשטוי־
סען אין אַ זייט. אַ טייל פון דער פּאָליטישער מאַכט
איז אַריבערגעגאַנגען אין די הענט פון די אַרבעטער.
אָבער די רעוואָלוציע האָט נישט אָנגערירט די עקאָנאָ־
מישע יסודות פון די לאַנד באַזיצער און פון דער בור־
זשואַזיע. די אַלטע באַאַמטע זיינען געבליבען אויף
זייערע פּלעצער. און די פּאָליטישע מאַכט איז אין דער
ווײַמאַרער רעפּובליק געלעגען אין די הענט פון אַ
קאָאַליציע פון מער אָדער ווייניגער ליבעראַלע בורזשואַ־
זע פּאַרטייען מיט דעם אַרבעטער קלאַס.

דער אַרבעטער קלאַס האָט אַפילו דעם טייל פון
דער פּאָליטישער מאַכט נישט געקאָנט אויסנוצען ווי גע־
הערט, ווייל זיינע כוחות זיינען געווען אָפּגעשוואַכט און
פּאַראַליזירט צוליב דעם ברודער קאַמף צווישען סאָציאַל
דעמאָקראַטען און קאָמוניסטען. אין דייטשלאַנד האָבען,
הייסט עס, געפעלט דריי וויכטיגע עלעמענטען. עס
איז נישט פאָרגעקומען קיין גענוג טיפע רעוואָלוציע.
די דעמאָקראַטישע אָרדענונג איז ניט געווען גענוג
שטאַרק. עס איז נישט געווען קיין איינינקייט אין די
אַרבעטער רייען — און דאָס האָט געמאַכט אוממעגלעך,
אַז דער אַרבעטער קלאַס זאָל קאָנען איבערנעמען די
מאַכט אין זיינע הענט. די גאַנצע רייד וועגען דעם, אַז
מיט דער ווײַמאַרער רעפּובליק האָבען אָנגעפירט סאָציאַל
דעמאָקראַטען זיינען פּונקט אַזוי נישט באַגרינדעט, ווי די
באַהויפּטונגען, אַז אויב די סאָציאַל דעמאָקראַטען וואָל־
טען נישט געוואָלט, וואָלט היטלער צו דער מאַכט נישט
געקומען. דער אמת איז געווען אַ סך אַ ביטערערער.

וואָס איז יאָ געווען אין דייטשלאַנד?

1) אַ קריזיס פון דער מלוכה מאַכט אין צוזאַמענ־
האַנג מיט די אומצופרידענקייטען פון די פאָלקס מאַסען
און מיט די רעאַקציאָנערע פּלענער פון דער בורזשואַ־
זיע און פון די לאַנד־באַזיצער.

2) אַ ווירטשאַפטלעכער קריזיס, וואָס האָט אַרויסגע־
וואָרפען אויף דער גאַס זעקס־זיבען מיליאָן אַרבעטס־
לאָזע.

3) אַן אָפּשוואַכונג פון די אַרבעטער אָרגאַניזאַציעס,
צוליב אינערלעכער שפּאַלטונג און מאַסען אַרבעטלאָזיגקייט.

4) אַ פאַרשטאַרקטע נאַציאָנאַליסטישע כוואַליע,
געווענדעט געגען די זיגער אין דער פאַריגער מלחמה
(פראַנקרייך, ענגלאַנד, פאַראייניגטע שטאַטען). די דאָזיגע
כוואַליע איז צונויפגעפאַלען מיט אַ געוואַלדיגען וואוקס
פון דער ווירקונג פון דער אַרמיי, וואָס איז אַפילו אין
די ערשטע יאָרען פון דער דייטשער רעפּובליק געווען
אַ מין מלוכה פאַר זיך און וואָס האָט פאַקטיש פון
הינטער די קוליסען אָנגעפירט מיט דער גאַנצער דייטשער
פּאָליטיק.

דאָס זיינען געווען די באַדינגונגען, וואָס האָבען
מעגלעך געמאַכט, אַז דער נאַציזם זאָל אויסוואַקסען
אין אַ ברייטער מאַסען באַוועגונג און אַז די אומבאַדייטענ־
דיגע ביז דאַן נאַציאָנאַל סאָציאַליסטישע פּאַרטיי זאָל אין
סעפּטעמבער 1930 (קורץ נאָך דעם אָנהויב פונם
שווערען עקאָנאָמישען קריזיס פון 1929) אָפּהאַלטען אַ
גרויסען וואַל נצחון און שטעלען זיך אין דער שפּיץ פון
די אַנטי־רעפּובליקאַנישע כוחות.

מיט אַנדערע ווערטער — היטלער האָט טאַקע
אָנגעפירט מיט דער דייטשער קאָנטער רעוואָלוציע, אָבער
ער אַליין און זיין פּאַרטיי זיינען געווען אַ פּראָדוקט פון
אַ גאַנצער קאָמבינאַציע פון כוחות. די דאָזיגע רעאַק־
ציאָנערע קאָמבינאַציע איז געווען שטאַרקער ווי יענע
קלאַסען און פּאַרטייען, וואָס האָבען אין די ראַמען פון
דער דעמאָקראַטישער אָרדענונג געפּרוּווט מיטהעלפען
אויפבויען דעם בנין פון אייראָפּעאישען שלום און האָבען
געוואָלט הויבען דעם וואוילשטאַנד פונם דייטשען אַרבעט
פאָלק. די אַמאָליגע הערשענדיגע קלאַסען, וואָס זיינען
באַלד נאָך דער רעוואָלוציע פון 1918 ווידער געקומען
צו זיך, האָבען נישט געוואָלט נישט קיין שלום, נישט
קיין וואוילשטאַנד פאַרן פאָלק. זייער ציל איז געווען
אַ רעוואַנש — פונאַנדערבלאָזען אַ נייע מלחמה און
אָפּרעכענען זיך פאַר דער מפּלה, וואָס זיי האָבען געליטען
אין 1918. זיי האָבען נישט געוואָלט האָבען קיין דעמאָ־
קראַטישע רעפּובליק (ביי זיי האָט דאָס געהייסען „יודען־
רעפּובליק") — זייער ציל איז געווען ווידעראויפצו־
שטעלען די מאָנאַרכיע. זיי איז ניט אָנגעגאַנגען דער
וואוילשטאַנד פון די מאַסען. זיי האָבען געקריצט מיט
די ציין, זעהענדיג די סאָציאַלע דערגרייכונגען פון די
אַרבעטער האָרט פאַרן קריזיס פון 1929. האָבען זיי דע־
ריבער ביטער באַקעמפט די סאָציאַל דעמאָקראַטיע, וואָס
האָט געפאָדערט און דורכגעפירט ברייטע סאָציאַלע רע־
פאָרמען.

פאַר זיי איז היטלער געווען גוט ווי געפונען. זיי
האָבען מיט פאַרגעניגען אים אַקצעפּטירט אַלס דעם
„מענעדזשער" פון אַלע קאָנטער־רעוואָלוציאָנערע כוחות.

היטלער, אַן אומגעבילדעטער, הימלאָזער אָוואַנטור
ריסט, האָט אָנגעהויבען זיין פּאָליטישע קאַריערע פרי
אין 1919 אַלס אַ באַצאָלטער אַגענט און שפּיאָן פונם
רייכסווער אין מינכען. אים איז אויפגעגעבען געוואָרען
די אויפגאַבע אַריינצוברענגען קאָנטער־רעוואָלוציאָנערן
נאַציאָנאַליסטישען סם אין די נידעריגסטע שיכטען פון
דער באַפעלקערונג. ער האָט זיך אַרויסגעוויזען פאַר אַ
פעהיגען דעמאַגאָג און „סאָאַפּ באָקס" רעדנער. באַלד
האָט ער אַרום זיך צונויפגעקליבען אַ כאַפּטע פּאַרטיי
אָנהענגער פון געפאַלענע קרעמער און פאַבריקאַנטלעך,
פון דעקלאַסירטע אינטעליגענטען, פון פאַרביטערטע
פאַרמערס און פון אַרבעטסלאָזע. ער האָט זיי צוזאַמענ־
געהאַלטען מיט אַ פייערדיקער העצע געגען די אידען און
די סאָציאַליסטען, וועמען ער האָט באַשולדיגט אין
אַלע נאָך מלחמה צרות. ווען ס'האָט זיך געענדיגט די אינ־
פלאַציע אין 1924—1929 און עס האָט זיך איינגעשטעלט
אַ געוויסע „פּראָספּעריטי", איז די נאַציסטישע באַוועגונג
איינגעשרומפּען געוואָרען. היטלער האָט אָבער באַוויזען
צונויפצושמידען אַ פעסטען אָרגאַניזאַציאָנעלען קערען.
ער האָט זיך פאַרבונדען מיט די איבעריגע שוואַרצע
כוחות אין לאַנד: מיט די לאַנד באַזיצער, גרויס אינ־
דוסטריאַליסטען, גענעראַלען. זיי האָבען אים געהאָלפען
צונויפצוזאַמלען און צו באַצאָלען אַ גאַנצע אַרמיי פון
באַנדיטען און פּאַגראָמשטשיקעס. אַלעמען האָט היטלער
צוגעזאָגט גרויסע גליקען — יעדער גרופּע האָט זיך
געקוויקט מיט באַזונדערע, אָפּטמאָל הויפּוכ'דיגע צוזאָגען.
אָבער אַלע די גרופּען זיינען געווען איניג אין זייער
האַס און אין זייער ווילען צו רעוואַנשירען זיך. זיי זיינען
אַלע געווען איניג געגען די עלאַיס, געגען ווערסאַלער
שלום, געגען די דעמאָקראַטען, סאָציאַליסטען, קאָמוניס־
טען, אידען און מאַסאָנען, געגען יוניאַנס און געגען די

קלוסר'שטע „אויסגעהיטע פערזאָנען" פון די אַרבעטער.

ווען די פּראָספּעריטי פון 1924—1929 האָט זיך געענדיגט, האָבן אַלע רעאַקציאָנערע כוחות אָנגעהויבן שטורמען קעגן דער ווײַמאַרער רעפּובליק. די לאַנד באַזיצער און מאַנופאַקטשורערס האָבן נאָך שווערער געמאַכט דעם קריזיס און מיט די אײַנגנע הענט פאַר־ברייטערט די אַרבעטסלאָזיקייט. דאָס האָט היטלער'ן אַרויסגעבראַכט אויפן ערשטן פּלאַן, און זײַן פּאַרטיי איז געוואָרן די פירערין און וואַרט האַלטערין פון אַלע רעאַקציאָנערן אין דײַטשלאַנד.

היטלער האָט זיך באַנוצט מיט אַ שלויער טאַקטיק, וואָס איז באַשטאַנען אין פאָלגנדיגע שפּיצלעך:

1) ער האָט אויסגענוצט די דעמאָקראַטישע פרייהייט כדי „לעגאַל" צו פאַרכאַפּן אַיין פּאָזיציע נאָך דער אַנדערער.

2) די עקאָנאָמישע ליידן און די נאַציאָנאַלע אינ־סטינקטן פון די מאַסן האָט ער אויסגענוצט כדי צו שאַפן אַ קריגערישע אַטמאָספער אין לאַנד.

3) דעם דערמעלענדיגן אַנטיסעמיטיזם האָט ער פאַנאַטיזירט און אַ חלישן אַנטי־דעמאָקראַטישן און אַנטי־סאָציאַליסטישן פײַער.

4) די געלט אונטערשטיצונג און „מאָראַלישע" הילף פון די רעאַקציאָנערע רעכטע פּאַרטייען האָט ער אויסגע־נוצט אויף צו ווערן דער טשעמפּיאָן פון אַלע אַנטי־דעמאָקראַטישע און אַנטי־אַרבעטער עלעמענטן.

5) מיט דער הילף פון אַ געהיימען פאַרשווערערישען פּאַרטיי־אַפּאַראַט און פון אַ פּריוואַטער אַרמיי פון „שטורם־לייטע" האָט ער געזייט שרעק און מהומה צווי־שען די ברייטע מאַסן און האָט צוגעגרייט באָדן פאַר אַן איבערקערעניש.

אין איינער פון זײַנע רעדעס, אין 1934, האָט היט־לער געזאָגט: „איך האָב באַזיגט די דעמאָקראַטיע מיט אירע אייגענע מיטלען. אָבער מיר וועט אַ דעמאָקראַט נישט בייקומען". היטלער האָט דאָ, ווי מען זאָגט — „פאַר אַ טשיינדזש" דערציילט דעם אמת, אָדער כמעט דעם אמת. ער האָט טאַקע פון אינעווייניג אויפגעריסן די דעמאָקראַטישע אָרדענונג. און געהאָלפן האָבן אים יענע באַמטע, ריכטער, לערער, גענעראַלן, לאַנד באַ־זיצער, אינדוסטריאַליסטן, שפּעקולאַנטן, דיפּלאָמאַטן, פּאָליטישענס, וואָס זײַנען נאָר מיט'ן מויל געווען דעמאָ־קראַטן און זײַנען אין דער אמת'ן געווען ביטערע שונאים פון אמת'ער דעמאָקראַטיע.

נישט אמת איז, אַז קיין דעמאָקראַטן קענען היט־לער'ן נישט בייקומען. איצט זײַנען מיר עדות דערפון ווי די דעמאָקראַטישע וועלט גייט מיט זיכערע שריט צום נצחון איבער היטלער'ן און איבערן פאַשיזם. מען מעג נאָר באַדויערן, וואָס עס האָט גענומען גאַנצע צען יאָר, ביז וואַנען מען האָט מאָביליזירט אַלע כוחות פאַרן קאַמף קעגן פאַשיזם. עס איז אַ פאַרדרוס, אַז דער וועג מוז ליגן דורך אַ צווייטער וועלט מלחמה. די מענשהייט באַצאָלט איצט די חובות פון דער פאַרגאַנגענהייט. זי צאָלט פאַרן נישט פאַרשטיין די פאַשיסטישע געפאַר; פאַר אַ שלעכטער סאָציאַלער אָרדענונג; פאַר אַלע פעלערן. מען צאָלט מיט מיליאָנען מענשלעכע לע־בענס, מיט אַ ים בלוט און גרויל, וואָס די געשיכטע האָט נאָך ווען אַזעלכע נישט געוואוסט.

ווי מאַכט מען אַ סוף צו היטלער'ן?

דעם 30טן יאַנואַר 1933 האָט דער אַלטער עובר בטל הינדענבורג — דער פּרעזידענט פון דײַטשלאַנד באַשטימט היטלער'ן פאַר'ן רייכס־קאַנצלער פון דײַטש־לאַנד. דאָס האָבן אים אונטערגעזאָגט די הינטער קוליסן טוער פון די יונקערישע און באַנקירן קרײַזן. עס האָט זיך אָנגעהויבן אַ בלוטיקער טעראָר, אָבער אין דעמאָ־קראַטישע און סאָציאַל דעמאָקראַטישע קרײַזן האָט מען נישט אויפגעהערט צו טענה'ן: „דײַטשלאַנד איז ניט איטאַליע; דאָס דײַטשע פאָלק וועט אַזוינס לאַנג נישט דולדן". די קאָמוניסטן, פון זייער זײַט, האָבן פאַר־שפּרייט אַ מיינונג פונם קאָמאינטערן, אַז דער דײַטשער פּראָלעטאַריאַט מוז דורכמאַכן דעם היטלעריסטישן גיהנום, ער זאָל אין אַ פּאָר חדשים אַרום אויפשטיין און דורכפירן די סאָציאַלע רעוואָלוציע.

ביידע האָבן זיך אַרויסגעוויזן פאַר אומגערעכט. די דעמאָקראַטן און די סאָציאַל דעמאָקראַטן האָבן זיך פאַרזאָגט, ווײַל זיי האָבן נישט באַרעכנט דעם געוואַלדי־גען כוח פון דער פאַשיסטישער דיקטאַטור און דעם אויפ־ברויז פון דײַטשן נאַציאָנאַליזם. הונדערטער און טויזנ־טער דײַנען סאָציאַליסטן אין יוניאָן טוער אומגעקומען אין די תפיסות און קאָנצענטראַציע לאַגערס; די נאַציס האָבן אַ סוף געמאַכט צו דער פרייער אַרבעטער פּרעסע. עס זײַנען צעראַבירט געוואָרן די פאַרמעגנס פון די אַרבעטער אָרגאַניזאַציעס, וואָס זײַנען אָנגעזאַמלט גע־וואָרן במשך פון 60 יאָר. בײַ די לעצטע וואַלן, דעם 5טן מערץ 1933, שוין אין באַרינגונגען פון היטלעריס־טישן טעראָר נאָכן „רייכסטאַג בראַנד", האָבן די אַר־בעטער אויסגעוויילט אין רייכסטאַג 121 סאָציאַל דעמאָ־קראַטן און 100 קאָמוניסטן. פאַר זיי זײַנען אָפּגעגעבן געוואָרן 12 מיליאָן שטימען (30 פּראָצענט). אָבער קיין כוח צו שטעלן אַ ווידערשטאַנד קעגן די נאַציס איז בײַ די אַרבעטער נישט געווען. קעגן זיי איז געווען נישט נאָר די אָרגאַניזירטע מאַכט פון דער אַרמיי, פּאָליציי, שטורעם טרופּן, נאָר טאַקע אויך די גאַנצע בורזשואַזיע, קליינבירגער, פּויערים און „לומפּען פּראָלעטאַריאַט", וואָס זײַנען נאָכגעגאַנגען נאָך דער בלוטיגער פאָן פון דער „נאַציאָנאַלער רעוואָלוציע".

אויך די קאָמוניסטן האָבן פאַלש אויסגערעכנט. זייער האָפענונג אויף אַ סאָפּאָנטאַנער אַרבעטער רעוואָלוציע, וואָס וועט אַרויסוואַקסן פונעם נאַציסטישן גיהנום, איז צערונען געוואָרן. אַליין דורכפירן די רעוואָלוציע האָבן די קאָמוניסטן נישט געקאָנט, ווײַ האָבן נישט פאַרמאָגט די נויטיגע כוחות. גיין צוזאַמען מיט די סאָציאַל דעמאָקראַטן פאַרטיידיגן די דעמאָקראַטישע רעפּובליק האָבן זיי נישט געוואָלט, ווײַל יאָרנלאַנג האָבן זיי באַקעמפט די ווײַמאַרער רעפּובליק, אַפּטמאָל האַנט אין האַנט מיט די נאַציס. דערמיט האָבן זיי פאַרלייכ־טערט דעם זיג פון די נאַציס.

עס האָבן זיך פאַררעכנט אויך יענע קלאַסן און פּאַרטייען, וואָס האָבן היטלער'ן געבראַכט צו דער מאַכט. ווילענדיג מיט זײַן הילף אַ סוף צו מאַכן צו דער דעמאָקראַטיע, צו די אַרבעטער פּאַרטייען און צו די יוניאָנס. היטלער האָט דאָס טאַקע אַלץ געטאָן, אָבער אים איז גאָר נישט אײַנגעפאַלן אָפּצוטרעטן און איבער־צולאָזן דעם פּלאַץ די פאַרשטייער פון דער בורזשואַזיע און פון דער אַריסטאָקראַטיע. פאַרקערט — ער האָט זיי פאַרשטויסן, פאַרבאָטן זייערע אָרגאַניזאַציעס און גע־מאַכט די נאַצי־פּאַרטיי פאַר דער איינציגער טרעגערין פון מלוכה־מאַכט. די פּאָליטישע מאַראָדיערס, גענגסטערס און קרימינעלע פאַרברעכער, וואָס האָבן זיך פאַרקליבן אין די שפּיצן פון דער נאַצי פּאַרטיי, זײַנען אַזוי אַרום געוואָרן פולע באַלעבאַטים נישט נאָר פון דעם גאַנצן אַדמיניסטראַטיווען אַפּאַראַט, נאָר אויך פון דעם עקאָנאָ־מישן לעבן. זיי האָבן אָנגעהויבן הערשן סיי איבער די אַרבעטער, סיי איבער די פּויערים, און סיי איבער די אַריסטאָקראַטן און אינדוסטריאַליסטן.

ווי אַזוי איז צו די נאַציס אַריבערגעגאַנגען אויך די עקאָנאָמישע מאַכט?

דער וועג איז געווען דורך קריגס צוגרייטונגען. היטלער האָט פאַר זײַן הויפּט ציל דערקלערט דעם קאַמף קעגן „ווערסאַלער קייטן". ער האָט אָנגעהויבן פּריי־דיגן אַ נײַע דײַטשע אימפּעריע — דאָס האָט געשטויסן די פאַרמעגלעכע קלאַסן, די בורזשואַזיע און די לאַנד־באַזיצער אָפּצוזאָגן זיך פון זייער עקאָנאָמישער זעלבסט־שטענדיגקייט און לאָזן זיך פירן פון דער קריגס־ווירטשאַפט. היטלער האָט פאַר זיי די דאָזיגע רפואה געמאַכט זיסער דערמיט, וואָס ער האָט פּראָקלאַמירט, אַז פּריוואַט אייגנטום און פּראָפיט ווירטשאַפט זײַנען הייליג: ער האָט בײַ זיי אויסגענומען אויך דערמיט, וואָס ער האָט צעשמעטערט די אַרבעטער אָרגאַניזאַציעס און האָט אַ ריי מאַנופאַקטשורערס אַרײַנגענומען אין דעם „געזעלשאַפט", וואָס האָט געזאָלט נאָך אַ זיג איבער דער גאַנצער וועלט — אָנגעהויבן באַלעבאַטעווען (צוזאַמען מיט די איטאַליענישע און יאַפּאַנעזישע גענגסטערס) איבער אַלע קאָנטינענטן. קלאָר, אַז די פעטסטע ביסנס האָבן געדאַרפט באַקומען די דײַטשע פּאַרטנערס, ווײַל די דײַטשע ראַסע איז דאָך די העכסטע. זי איז דאָך אַן אויסדערוויילטע ראַסע. (דאָס איז דער טיפער זין פון היטלער'ס ראַסן טעאָריע).

מיט דעם זעלבן וועג, אַרײַננעמענדיג פאַר פּאַרט־נערס די אַרמיי פירער, האָט היטלער באַהערשט אויך די דײַטשע אַרמיי. אין 1934 (דעם 24טן יוני) האָט היטלער געמוזט „ליקווידירען" זײַן בעסטן פרײַנד און העלפער, רעם, ווײַל די גענעראַלן האָבן עס פאַרלאַנגט. רעם האָט געוואָלט אַרײַנברענגען זײַנע שטורמאַוויקעס אין דער אַרמיי. עס האָט דעם אַמאָליגן שפּיאָן, „נאָן קאָם" היטלער'ן, גענומען איניגע יאָר, ביז ער איז געוואָרן אַ פרײַנד פון די גענעראַלן. די געוואַלדיגע נצחונות אינם ערשטן יאָר פון קריג און היטלער'ס בעלונגענע אויסערן פּאָליטיק האָבן אים געגעבן מאַכט איבער דער אַרמיי — ווײַל די צילן פון די גענעראַלן זײַנען פּונקט די זעלבע, וואָס בײַ די נאַציאָנאַל סאָציאַליסטישע רויבער.

מיט גרויס באַדויערן מוז מען אָנווײַזן נאָך אויף איין מאָמענט, וואָס פאַרשטאַרקט היטלער'ס פּאָזיציעס: זײַן פּאָליטיק האָט געפונען אַן אָפּקלאַנג אויך אין די אַרבעטער מאַסע. ווען היטלער איז געקומען צו דער מאַכט, האָט ער פּראָקלאַמירט, אַז ער האָט אַ מיטל ווי אַ סוף צו מאַכן צו אַרבעטסלאָזיקייט. דער רע־צעפּט איז געווען אַ פּשוטער: פון ערשטן טאָג אָן איז פאַרבייטשעט געוואָרן די קריגס אינדוסטריע. יעדן טאָג האָט מען אָנגעהויבן אויסצואַרבעטן אַלץ מער און מער קאַנאָנען, עראָפּלאַנען, טאַנקען און קריגס־שיפן. אינדוסטריאַליסטן און באַנקירן, וואָס האָבן דערשטיקט די ווײַמאַרער רעפּובליק, זײַנען געווען מער ווי גרייט צו העלפן היטלער'ן. דערפאַר, וואָס זיי זײַנען נישט געווען געצווונגען קיין פּריוואַטע קאַפּיטאַלן, איז געקומען צו הילף דער באַנקיר שאַכט, דער פינאַנץ דירעקטאָר פון יענער צייט. היטלער האָט געקראָגן די נויטיגע מיטלען אויף אַלערליי פינאַנציעלע וועגן, אַ יעדער פּריוואַטער מענטש וואָלט דערפאַר אַרײַנגעכאַפּט אין „עלעקטריק שטול". עס האָבן היטלער'ן געהאָלפן אויך אויסלענדישע קאַפּיטאַליסטן: הילף איז גע־קומען פון ענגלאַנד, פון פראַנקרייך, פון בעלגיע, פון אַמעריקע, פון די זעלבע קרײַזן, וואָס האָבן געהאָלפן דערשטיקן די ווײַמאַרער רעפּובליק מיט זייער גלייכ־גילטיקייט און אַמאָל אויך מיט דירעקטע אַקציעס.

די דײַטשע אַרבעטער האָבן אַ סך פאַרגעבן היטלער'ן דערפאַר, וואָס ער האָט פאַרניכטעט די אַר־בעטסלאָזיקייט. זיי זײַנען גע[illegible] אין הערצן גע־בליבן ביטערע געגנער פון נאַציזם, אָבער זיי זײַנען געגאַנגען אויף די פאַבריקן און זיי האָבן געאַרבעט, שאַפנדיג דערמיט היטלער'ס קריגס מאַשין. די עלטערע אַרבעטער האָבן דערבײַ געשאָלטן היטלער'ן און גע־וואונטשן אים אַלדאָס בייז. די אינגערע זײַנען שוין געווען פאַר'סמט מיט נאַציאָנאַליסטישער פּראָפּאַגאַנדע און זײַנען שוין געווען אָנגעשטאָפּט מיט אידייען פון דײַטשער הערשאַפט איבער דער וועלט און אימפּע־ריאַליזם.

צוליב דעם, וואָס דער אַרבעטער איז אַפּהענגיג פונם באַלעבאָס און איז אַ שקלאַף פון דער עקזיסטיר־דיגער פּראָדוקציע סיסטעם, אין באַדינגונגען, וואו עס איז נישט געווען קיין קלענסטע מעגלעכקייט פון פרייער פּרעסע אָדער אויפקלערונג — איז אויך אַ געוויסער צייט אָפּגעשוואַכט געוואָרן דער ווידערשטאַנד פון די אַרבעטער געגען נאַציזם. יעדנפאַלס איז עס אַזוי געווען ביז דער קריג האָט זיך פאַרצויגן און ביז עס זײַנען געקומען די ערשטע מפּלות פון די נאַציס.

היטלער'ס דיקטאַטור איז פאַרשטאַרקט געוואָרן נאָך אויף איין געביט — אויפן געביט פון דער אויסערן פּאָליטיק. דאָ האָט היטלער אָנגעווענדעט די זעלבע מעטאָדען, וואָס עס זײַנען אים אַזוי געלונגען אין דעם אינערלעכן פּאָליטישן קאַמף. ער האָט צעבראָקעלט די כוחות פון די געגנער. ער האָט אויסגענוצט דעם אַנטיסעמיטיזם. ער האָט אַרײַנגעבראַכט פינפטע קאָ־לומניקעס. ער האָט אײַנגעשלעפערט די געגנער, פאַר־נאַרט זיי — און דאַן, מיט אַ קורצן, מעכטיגן קלאַפּ, געמאַכט אַ סוף צו איין געגנער נאָך דעם אַנדערן. עס איז אים דײַנער צונויף געקומען דער פאַקט, אַז באַדייטנ־דיגע קאַפּיטאַליסטישע קרײַזן אין אויסלאַנד האָבן אים באַטראַכט ווי אַ זיכערע שטיצע געגען דער „רויטער געפאַר", ספּעציעל מצד דעם ראַטן פאַרבאַנד. ער האָט נישט שלעכט אויסגענוצט אויך אַנדערע מאָמענטן: די פעלערן פון ווערסאַלער שלום; די קאָנקורענץ צווי־שען ענגלאַנד און פראַנקרייך; זייערע אַנטי־רוסישע שטרעבונגען; דעם איזאָליאַציאָניזם פון די פאַראייניגטע שטאַטן; די אָנמאַכט פון דער פעלקער ליגע; יאַ־פּאַנ'ס דערפאָלגען און אַזוי ווײַטער. היטלער האָט קונ־ציג געשפּילט אויף אַלע סטרונעס מיט אַ מאָל. ער האָט אומעטום אַרײַנגעזעצט זײַן פינפטן קאָלום, אונטערגע־קויפט און געמאָרדעט, שפּיאָנירט און פּראָפּאַגאַנדירט.

טריט בײַ טריט האָט היטלער פאַרגרעסערט זײַן מאַכט און ווירקונג. אין 1936 האָט ער מיליטאַריזירט דעם ריין־געביט, וואָס האָט לויט די אינטערנאַציאָנאַלע אָפּמאַכן נישט געטאָרט זײַן באַזעצט פון דײַטשן מילי־טער. אין מערץ 1938 האָט ער פאַרכאַפּט עסטרייך. אין הארבסט פון דעם זעלבן יאָר, נאָך דער קאַפּיטולאַציע פון טשעמבערליין און דאַלאַדיע אין מינכען, האָט היטלער צוגערויבט דעם סודעטן־געביט און צעברעקלט טשעכאָסלאָוואַקיע. אין מערץ 1939 האָבן די דײַטשן אָקופּירט גאַנץ טשעכאָסלאָוואַקיע. אין אויגוסט 1939, מיט דעם דײַטש־סאָוועטישן פּאַקט, האָט זיך אָנגעהויבן די צווייטע וועלט מלחמה. וואָס האָט אין אָנהויב באַדייט אין היטלער זיג נאָכן זיג — ביז ער איז נישט אָנגעפאַלן אויף רוסלאַנד און די רויטע אַרמיי האָט אים אָנטגעגנגעשטעלט איר העל־דישן ווידערשטאַנד.

וואָס איז דער וואונדער, אַז די דײַטשע מאַסן האָבן שוין אָנגעהויבן גלייבן אין היטלער'ן, ווי אין [illegible] זיגער. צוליב די גלענצנדיגע זיגן זײַנען די [illegible] גרייט צו ליידן די שוועריגקייטן און קרבנות פון קריג. עס איז שוין נישט געווען קיין [illegible], צו מיר [illegible] קריגס [illegible] נאָר [illegible] אויסגעמאַכט צו [illegible] זיך אַז [illegible] פון דײַטשלאַנד [illegible] „[illegible] פון אַנטשטענדיגע מענ־שען", ווי [illegible] דער [illegible] אַמעריקאַנער [illegible] לוויס [illegible] — „ווי וואָלט עס מיט דײַטשלאַנד"), די [illegible] „אַנשטענדיגע מענשען" ווילן [illegible] היטלער'ס רעזשים מיט אַ אַנשטענדיגער אָרדענונג נאָך דעם ווי די [illegible] וועט ווערן צעבראָכן פון די פאַראייניגטע כוחות פון אַמעריקע, ענגלאַנד און רוס־לאַנד.

ווי מאַכט מען אַ סוף צו היטלער'ן?

לאָמיר לאָזן אָן אַ זײַט די שיינע האָפענונגען פון [illegible] און אַנדערע, וואָס זײַנען אין תוך פּאָליטישע ספּעקולאַציעס. לאָמיר זיך האַלטן בײַ דעם מעשער פון היסטאָרישן סאָציאָלאָגישן אַנאַליז. עס וואָלט, גע־ווינען, געווען נישט שלעכט, אַז, ווען דײַטשלאַנד וואָלט געווען אַמעריקאַניזירט [illegible] דאַרפן אויפקומען אַן איינער לעבער ווידערשטאַנד און אַן אַנטי־נאַצי־פּראָנט זאָל אַרויסטרעטן דעם נאַצי רעזשים. נאָך בעסער וואָלט געווען, אַז נאָך איידער די מלחמה וואָלט זיך געענדיגט זאָל אין דײַטשלאַנד אויפפלאַקערן אַן אמתע רעוואָלוציע, דאָס וואָלט פאַרגרינגערט דעם סוף פון דעם קריג און עס וואָלט אויך דערהויבן דער וועלט. אַז נישט נאָר יחידים זײַנען אין דײַטשלאַנד גרייט צו מקריב זײַן זייער לעבנס אין קאַמף קעגן היטלעריזם, נאָר אַז אויך ברייטערע מאַסן פון דײַטשן פאָלק מענטשן זײַנען גרייט אויף דעם.

ווי ווינטשיג עס זאָל ניט זײַן איינצושליסן די דאָזיגע האָפענונגען אין די פּלענער פון די פאַראייניגטע נאַציעס און מיטצוהעלפן דער רעוואָלוציע אין דײַטש־לאַנד מיט אַ געהעריגער פּראָפּאַגאַנדע, טאָרן מיר נישט באַגרינדן זיך דערויף אַליין. לאָמיר פּרוּוון פעסט־שטעלן פאַקטן און זען, וואָס מען קאָן פון זיי לערנען. עס איז איצט פעסטגעשטעלט געוואָרן, אַז —

1) צום אונטערשייד פונם פריערדיגן קריג, קען דער הײַנטיגער נישט פאַרענדיגט ווערן מיט אַ קאָמפּראָמיס און אַן אויסגלייך. פאַר די פאַראייניגטע נאַציעס איז עס נישט אַ קאַמף געגען דער אָדער יענער מלוכה אָדער פאָלק, עס איז באמת אַ קאַמף געגען וועלט פאַשיזם, געגען דער נײַסטער פאָרם פון אינטערנאַציאָנאַלן און נאַציאָנאַלן באַנדיטיזם. דעריבער קאָן די מלחמה פאַר־ענדיגט ווערן נאָר מיט אַ פולער מפּלה פון די וועלט רויבער. זייערע טעריטאָריעס מוזן אָקופּירט ווערן, זייערע פעסטונגען מוזן דעמאָלירט ווערן. זיי מוזן פאָלקאָם אַנטוואָפנט ווערן און עס מוז אײַנגעשטעלט ווערן אַן אינטערנאַציאָנאַלע רעכטלעכע אָרדענונג. באַ־וואָנדערס אין דעם פאַל פון דײַטשלאַנד מוז דער שלום דיקטירט ווערן טאַקע אין בערלין, כדי דאָס דײַטשע פאָלק זאָל אָנהייבן צו פאַרשטיין, אַז עס קאָן מער נישט זײַן קיין וועג צוריק צו די טרוימען וועגן דײַטשער וועלט הערשאַפט.

2) קיין דויערהאַפטן שלום וועט מען נישט דער־גרייכן דערמיט, וואָס מען וועט פּשוט אומקערן זיך צו דער פריערדיגער לאַגע, אויפשטעלנדיג די גרעניצן פון 1933. אין דער צווישנצייט צווישן דעם סוף פון די קריגס אָפּעראַציעס און דער אײַנשטעלונג פון אַ פעסטער מלוכה'שער אָרדענונג אין אייראָפּע, מוז אַ פעסטער פאַרבאַנד פון אַמעריקע, ענגלאַנד און רוס־לאַנד זײַן די גאַראַנטיע, אַז דער שלום וועט אַנהאַלטן און אַז עס וועט געשאַפן ווערן אַ בעסערע אָרדענונג ווי ביז איצט.

3) דער פאַשיזם קאָן נישט פאַרניכטעט ווערן אויס־שליסלעך אויף די פראָנטן. מען מוז אויך צעשמעטע־רען די עקאָנאָמישע און פּאָליטישע מאַכט פון יענע קלאַסן, וואָס האָבן דעם היטלעריזם אויסגעהאָדעוועט און געבראַכט צו דער מאַכט. אין דײַטשלאַנד באַדײַט עס, אַז עס מוזן אַרויסגעריסן ווערן די מאַכט־פּאָזי־ציעס פון די גרויסע לאַנד־באַזיצער, פון דער שווער אינדוסטריע און פון פינאַנץ קאַפּיטאַל. אין צוזאַ־מענהאַנג דערמיט וועלן נויטיג זײַן טיפע סאָציאַלע ענ־דערונגען — אַן אמת'ער ראַדיקאַלער רעוואָלוציאָנערער איבערבוי. יעדער פּרואוו אײַנצוהאַלטן די אַלטע, צע־פוילטע „יסודות" און אַלע אונזערע קאָנסערוואַטיווע לייזונגען, וועלן נאָר ברענגען אַ ווידער איבער'חזר'ונג פון די טרויעריגע געשעענישן פון 1918—1919.

4) די באַפרײַטע פעלקער (אַרײַנגערעכנט דאָס דײַטשע פאָלק אויך) מוזן באַקומען די מעגלעכקייט פון נאָרמאַלן לעבן. דאָס קען דערגרייכט ווערן נאָר אין אַן אינטערנאַציאָנאַלן מאַסשטאַב. און דערצו איז נויטיג די מיטאַרבעט אויך פון די באַפרײַטע פעלקער גופא, פון זייערע אַרבעטענדיגע מאַסן. דאָס באַדײַט, אַז עס טאָר נישט איבערגע'חזר'ט ווערן דער ווערסאַלער אומזין, מיט די „רעפּעראַציעס" און אַנדערע ווילדע זאַכן. עס מוזן פאַרווירקלעכט ווערן רוזוועלט'ס פּלענער וועגן אַ ווײַטגייענדיגער אינטערנאַציאָנאַלער אָרגאַניזאַציע אין אַ וועלט פאַרנעם.

5) דער פּאָליטישער און עקאָנאָמישער אינטערנאַ־ציאָנאַליזם מוז דערגענצט ווערן פון אַ סאָציאַלן אינ־טערנאַציאָנאַליזם פון די אַרבעטער אין אַלע לענדער. די באַטייליגונג פון אַרבעטער אָרגאַניזאַציעס אין דער ליי־זונג פון אינטערנאַציאָנאַלע פּראָבלעמען וועט זײַן די בעסטע גאַראַנטיע דערפון, אַז קיינער וועט נישט זײַן אימשטאַנד צו סאַבאָטירן די גרויסע פּלענער פון וועלט איבערבוי און אַז היטלעריזם און פאַשיזם וועלן פאַרניכטעט ווערן אויף אייביג.

די אַלטע פינישערין:

(דערציילונג)

פון שלמה וואַסערמאַן

אין שטאָט ווייסט קיינער נישט ווער זי איז. ס'האָט, אַז קרענקען אין אַ קליין ציטערל אין אַ אַלטן פאַרדינג הויז. אַנדערע — אַז אין אַ שיינעם אַפּאַרטמענט אויף ריווערסייד־דרײַוו. אויך וואָס מען אַז זי האָט דאָ קיי־נעם נישט, נישט קיין קרובים, נישט קיין פרײַנד. אירע יאָרן זײַנען אַ סוד פאַר אַלעמען, נאָר מען איז זיך משער פון אירע גרוי־גרינע האָר און צעקנייטשטע הענט, אַז די פופציג זײַנען שוין גאַנץ אַלט, אפשר אין די זיבעציגער.

מען וואונדערט זיך פאַרוואָס זי קומט צו דער אַרבעט פריער פון די אַנדערע פינישערינס. זי זעצט זיך אין איר ווינקל בײַם לאַנגן הילפערינס טיש, ציילט איבער די נאָדלען, וויקלט זי לאַנג איבער־שיגן איבער אַ נאָדל־קישעלע אויפן ברעג טיש. זי פּרו־בירט זיי איבער, די שפּיצן — שאַרף, נישט פאַרראָסט — בלייבט. האָט זי שוין מער נישט וואָס צו טאָן זיצט זי און וואַרט ביז דער שאַפּ־טשערמאַן לאָזט די עלעק־טריק פון די מאַשינען. דאַן נעמט זי זיך אַן אויפגע־ריכטע צו דער אַרבעט. צו פאַרגעסן, צו וואָס שנעלער די אײַנזאַמע שלאָפלאָזע נאַכט און פוסטן פרימאָרגן.

נאָר מיט אָנקומען פון די איבעריגע פינישערינס אין באַלעבאָסן געשעפט ווערט זי פון פאַמיליע לעבן, משפּחה, קינדער, זאָרג, בעליבטער, הערט זי אויפמערק. זי דערציילט אַן אינגערלעכע אויפגעהייטערקייט, אוי, ווי געהערשט גוף נאָך דער דרײַבער, ווי זי וואָלט זיך פרעגן: — נו, וואָס שרײַבטסו? וואָס גערעדט צו דערציילן פון דײַן לעבן?

אויף אירע אַלטע ליפּן ציטערט אַ קרום פאַר־שעמטער שמייכל צו איר איינציגער פרײַנדין די אייביג יונגע גאַלדענע נאָדל, וועלכע זי האָט געהאַלטן געטריי אין די ערגסטע צײַטן פון אַרבעטסלאָזיגקייט, פון ביטערע סטרײַקס, סטאַפּעדזשעס, לאָקאַוטס און זיך פרייליך צעטאַנצט מיט אירע פינגער איבער ווײַדענס און איבער געזאַנג — נאָך אַ געווינס פון דער יוניאָן.

נאָר איצט איז שוין די נאָדל אין אירע פינגער אַ האַלבענדיגע, זי זוכט מיט איר אַנצוכאַפּן די דינסטע ייד־געוועבן. ווי אַמאָל, מ'זאָל קיין שטעך נישט זען אויף דער רעכטער זײַט און האַלט אָנצושפּיצט אירע בלאַסע אויער־לעפּלעך צו רכילות'ן, וואָס מען טרײַבט אַלס וועגן איר.

די ווייסט שוין, אַז ווען ס'איז דאָ גענוג אַרבעט און די פינישערינס איז גוט אויפן האַרצן הייבן זיי אָן קליימערשט צו טרעפן וועגן איר:

— האָט זי טאַקע קיין מאָל נישט חתונה־געהאַט?

איז נישט קיין רחמנות אויף איר!

לאָמיר זי חתונה־מאַכן.

„בעסער שפּעטער איידער קיינמאָל."

און מען נעמט שדכנ'ען חתנים: אַ זעקס־פוסיגן יונגערמאַן, וואָס דאַרף גיין אין דער אַרמיי. אָדער דעם אַלטן פּרעסער, וואָס שלעפּט קוים נאָך די פיס, אַז נישט איז דעם אַלטן בחור דעם קאַרגען, וואָס זוכט אַ ווײַב זאָל אַרבעטן פאַר אים.

די אַלטע פינישערין הערט און בייגט דעם גרויען קאָפּ נאָך נידעריקער צו דער איינציגער חבר'טע די נאָדל, אין די ווינקלען פון אירע מאַטע אויגן צעגליט זיך אַן אײַנגעהאַלטענער צאָרן, דער זעלבער צאָרן, וואָס טריפט אָפּט בײַ די פינישערינס ווען זיי לעבן נישט בשלום צווישן זיך, ווײַל ס'חיבט שוין אָן צו „טאָגן" אין דער אַרבעט. לאָזט מען איר פילן אַז זי נעמט בײַ זיי צו דאָס שטיקל ברויט פון מויל און מען טוט אַזאַ אַזוי זיך אין דער וועלט אַרײַן: אַז זי קען דאָך שוין לעבן פון „אָלד עידזש פּענשאַן"...

איר קאָפּ גיט אַ ציטער אויף איר דינעם האַלז ווי זי וואָלט שטאַרק פּראָטעסטירט, וואָס מ'גריבלט זיך אין איר פּריוואַטלעך לעבן. זי איז אַ דם־שונא די. וועלכע דערמאַנען אירע יאָרן. יאָרן, וועלכע האָבן ווי אַ שווערע לאַסט זיך אָנגעקליבן, אויסגעבויגען איר רוקן, ווײַס געמאַכט אירע ווײַך־בלאָנדע האָר, אויסגע־לאָשן דעם גלאַנץ פון אירע בלויע אויגן און פאַר־צערט דעם פרישן־רייץ פון איר שלאַנקען קערפּער.

עס ציטערן אירע אַדערדיגע הענט פון פאַרדראָס: וואָס שטעכט זיי אין די אויגן מײַנע יאָרן? כ'האָב זיי דען בײַ וועמען צוגענומען? פאַרוואָס בין איך אַלע־מען אין וועג? אויף אַרבעט האָב איך די זעלבע רעכט ווי זיי...

נאָר די נאָדל גליטשט זיך אַראָפּ פון פינגערהוט אויף דער אויסגעטריקנטער הויט פון פינגער, ס'קומען אַרויס בלאַס־רויטע פלעקן אויף אירע מאָגערע באַקן. די אַרבעט פאַלט פון די הענט אויף איר אײַנגעשרומ־פּענעם שויס. ס'איז איר חיים. זי גלייכט אויס דעם קאָפּ, ווישט אויס די אויגנגלעזער. קוקט אויף די פינישערינס, ווי אויף שונאים און נעמט זיך מיט פרישער אַנטשלאָסנקייט צו דער אַרבעט. — אָ, האָ, די פיני־שערין טעסי'אויז נאָך פינישערין! ווי אַמאָל... גאָלדענע פינגער... — טעסי מאַך מיר דעם סעמפּעל! די נאָדל, איז רירעוודיג, שפּילעוודיג, שטעכעלעך — פערעל... איינס אין איינס... פ־ע־ר־ע־ל־ע־ך...

— זי קוילעט מיר די דרעסעס! זע נאָר אַ געניי! ס'איז נישט קיין אַרבעט! — צעשרײַט זיך אָפּט די פאָרלעידי און וועקט זי אויף פון זיסן חלום פון דעם אַמאָל.

פון דער פאָרלעדיס שרײַען ווערט זי קלענער, דינער, ווי זי וואָלט זיך וועלן אײַנציען אין איר איי־גענער הויט פאַר שאַנד, וואָס יענע ליאַרעמט אויס איבערן שאַפּ איר שלעכטע אַרבעט. — זע נאָר פאַר־דרייט, פאַרצויגן! שטעך — אַ שפּאַן. גראָב — אַ פּאָליסמאַן קען פּאַלען איבער זיי! פאַר־אַ משוב־זקנים טויג זי. נישט פאַר קיין שאַפּ!

— געוועב מײַנע מושב־זקנים! וואַרפט זיך נאָר נישט מיט קיין מענטשן! שרײַט צוריק דער שאַפּ־טשערמאַן און פילט אויף זיך דער פינישערינס בליקן וועלכע בעטן זיך: מענטשן וואָס וויל מען פון מיר? פאַרוואָס וואַרפט מען מיר אַלעמאָל פאַר די יאָרן ווי אַ זינד? אַז אַרבעט בין איך עלענט, אַז שאַפּ בין איך אַן אַ חיים. איך אַרבעט דאָך פלײַסיג ווי תמיד. שטע־כעלעך — פ־ער־ל...

— מאָלע מען מאַכט אַמאָל נישט אַזוי תונדערט פּראָצענט, עס טרעפט זיך. איז וואָס אַזעלכע קולות? זי זאָגט זיך דען אָפּ צו פיקסן? — טענה'ט דער טשערמאַן צו דער פאָרלעידי און באַרואיגט די אַלטע פינישערין, אַז — נישט געפערלעך. טעות'ן מאַכן אַלע מענטשן, יונגע ווי אַלטע.

אָבער אין זאַך ווײַל זי בלויז וויסן: פאַרוואָס האָט מען געוואָרפן אַז אומ'חן אויף איר אַרבעט? אַזויפיל יאָרן איז איר פינישינג געווען גוט, מיטאַמאָל — אויס ס'טויג נישט. פאַרוואָס?

זי דערפילט אַ שטילן אײַנגעהאַלטענעם געלעכ־טער אַרום זיך. אַ געלעכטער פון איניקלעך איבער דער אַלטער באָבע'ס קינדישע פראַגען און טענות. אַ געלעכ־טער, וואָס מיינט: אַלט, אויסגעשפּילט, אָפּגעדאַוונט...

און דאָס שטילע געלעכטער דערקייקלט זיך איבערן שאַפּ, וועבט זיך אין אינעם טומעל פון די ניי־מאַשינען, פּרעס־אײַזנס, שנייד־מאַשינען און אַלע אין כאָר: אַלט, דײַן אַרבעט איז פאַרדרייט. שטעך גרויס, קרום. ביסט הינטערשטעליג — אַלט...

זי כאַפּט אַ בליק אין דער באָקס לעבן איר מיט אויסגעטיילטע אַרבעט, וואָס רעדט צו איר: שנעלער, גיב זיך אַ ריר. מיר וואַרטן אויף דײַנע הענט! זי טוט זיך אַ צאַפּל און פאַרענטפערט זיך אין געדאַנק: ניין, כ'בין נישט הינטערשטעליג. איך אַרבעט, ווי אַלעמאָל.

דער צענטער יאָרצייט נאָך עדואַרד בערנשטיין

פון ד. לעהרער.

אין אַנבליק פון די אַלע גרוילען פון אונזער טראַגישער צייט זעט עפּעס אויס צו זיין פאַר אונז ווייט־ווייט די צייט, ווען עס זיינען אָנגעגאַנגען אין דער אינטערנאַציאָנאַלער סאָציאַליסטישער וועלט די ליידענשאַפטלעכע וויכוחים אַרום די טעאָריעס פון דעם גרויסען אידיש ־ דייטשען סאָציאַליסטישען דענקער, עדואַרד בערנשטיין — וויכוחים, וואָס האָבן זיך אָפּט פאַרוואַנדעלט, באַזונדערס אין דייטשלאַנד, אין גאַנץ העפטיגע שטרייטען צווישען די אָנגעזעענסטע פירער פון דער סאָציאַליסטישער באַוועגונג. זיין פּאָפּולאַריטעט איז דערפאַר אומגעהויער אויסגעוואַקסען. שווער געווען צו רעדען וועגען מאַרקס, ענגעלס, בעבעל, ליבקנעכט, זשאַרעס, וואַנדערוועלדע און מען זאָל דערביי אויספעלען צו דערמאָנען בערנשטייגען, דעם באַגרינדער פון אַ גאַנץ אייגענער שיטה אין דעם סאָציאַליזם, דעם אַזוי גערופענעם רעוויזיאָניזם. און אויף ווי שטאַרק דער אָנזען פון בערנשטיין האָט זיך אויפגעהאַלטען ביי טייל דייטשע אַרבעטער קען מען עס זען פון אַט דער גיפטיגער באַמערקונג אין אַ נאַצישען „וויסענשאַפטלעכער" זשורנאַל, פון יאָר 1937.

מיר האָבן געשוואוירען, שרייבט דאָרט אַ געוויסער פּראָפעסאָר צויגלער, בעת דער פאַרטיידיגונג פון אונזער נאַציאָנאַלער רעוואָלוציע אין 1933, אַז מיר וועלען מיט גלי־אייזענס אויסברענען יעדען שפּור פון מאַרקסיזם. דאָס ווערט געטאָן. אונז האָט אָבער איבעראַשט צו הערען דערמאָנען אַ דייטשען אַרבעטער אין האַמבורג — נאָך איצט! — דעם נאָמען פון אַזאַ אידען־פאַררעטער ווי עדואַרד בערנשטיין. ער האָט זיך פאַרענטפערט דערמיט, וואָס ער האָט געוואָלט ווייזען אַ איד אַן אַנטי־מאַרקסיסט...

די נאַצישע ענציקלאָפּעדיע פון 1940 פאַרפעלט אויך נישט צו דערמאָנען זיין נאָמען; און פאַרשטייט זיך, אַז זי רעכענט זיך אָפּ שטאַרק מיט אַט דעם „אידען, וואָס האָט מיטגעווירקט צו ברעכען די מאָראַל ביים דייטשען פאָלק" ביים סוף פון דער ערשטער וועלט־מלחמה. די דאָזיגע אָפיציעלע היטלער־ענציקלאָפּעדיע פאַרשווייגט דערביי דעם וואַנדאַליסטישען אַקט מצד די נאַציס אין 1937 אויפן בערלינער בית־עולם. אין די זעלביגע טעג, ווען דער פּראָפעסאָר צויגלער האָט זיך צעבייזערט, פאַר וואָס בערנשטיינ'ס נאָמען ווערט נאָך דערמאָנט אין דייטשלאַנד, האָבן נאַצי־יונגען פאַרשוועכט דעם קבר פון עדואַרד בערנשטיין. דאָס איז געשעהן פינף יאָר נאָך זיין טויט.

איז האָבן מיר צו פאַרצייכענען צווי דאַטעס. צען יאָר ווערט זיט עדואַרד בערנשטיין איז געשטאָרבען אין טיפען עלטער פון 82 יאָר און פינף יאָר פונקט, ווען די נאַציס האָבן פאַרשוועכט זיין קבר. און מען דאַרף אויך דאָ פאַרצייכענען אַט די ידיעה, וואָס איז באַקאַנט געוואָרען אין דער וועלט דורך אַן אייגענע נאַצישע צייטונג. דאָס איז געשעהן סך הכל עטלעכע טעג נאָך דער פאַרשוועכונג פון דעם קבר. די נאַצישע צייטונג האָט דאָס דאַן אַזוי דערציילט:

פאַראַן נאָך געניג פאַרבלענדעטע דייטשען, אמת'ע אַריער. די פּאָליציי האָט אַרעסטירט צווי פאַרשוינען אויף דעם בערלינער בית־עולם — אַ מאַן און אַ פרוי — וואָס האָבן אויף אַ פּראָוואָצירענדען אופן געלייגט בלומען אויף דעם קבר פון דעם אידען פאַררעטער עדואַרד בערנשטיין, וואָס אומבאַקאַנטע לייט האָבן צעשטערט מיט פינף טעג צוריק . . .

עדואַרד בערנשטיין האָט געהאַט דאָס גליק אויסצומיידען דעם גאַנצען פּיין, צו זען אין וואָס פאַר אַ גיהנום דייטשלאַנד האָט זיך פאַרוואַנדעלט — אָט דאָס הימלאַנד, פאַר וועלכען ער האָט זיך אַזוי פיל איינגעשטעלט בעת און נאָך דער ערשטער וועלט־מלחמה. אים איז באַשערט געווען אויסצומיידען דעם גרויל פון זיין אַלטען אידייען־געגנער — זיין פריינט און חבר קאַרל קאַוטסקי, וואָס האָט געמוזט לויפען אין טיפען עלטער איבער גרעניצען. ממש געציילטע חדשים אידער היטלער איז געקומען צו דער מאַכט איז ער געשטאָרבען. ער האָט געזען דאָס אַנרוקען זיך פון די שוואַרצע כמאַרעס, — ער האָט דאָך דאָס פאַראויסגעזאָגט יאָרען פריער נאָך, — אָבער ער האָט פאַרמיטען איבערצולעבען דעם גרויזאַמען צער פון דעם כמעט פאַסיווען אונטערגעבען זיך פון די טרייעסטע שטיצער פון דער דייטשער רעפּובליק.

דעם 6טן יאַנואַר 1930 האָבן דייטשע סאָציאַליסטען געפייערט דעם אַכציגסטען געבוירען־טאָג פון בערנשטיין. מען האָט דאָס דאַן געפייערט אָן איבעריגען גערויש, ווייל די צייטען זיינען שוין געווען צעשפּאָלטען און דער קאַמף צווישען „רעכטע" און „לינקע" איז געווען אין פולען ברען. אָבער נישט געקוקט אויף דעם האָט מען, אין ביידע לאַגערען, געפונען פאַר נויטיג צו פאַרצייכענען דעם אַכציגסטען געבוירען טאָג פון אַ וועטעראַן פון סאָציאַליסטישען געדאַנק. די שאַרפסטע געגנער האָבן געפונען לויב־רייד פאַר די זעכציג יאָר אומדערמידלעכע אַרבעט פון עדואַרד בערנשטיין. און בערנשטיין האָט געהאַט געגנער, שאַרף פאַרביסענע געגנער, וועלכע האָבן געזען אין אים דעם פאַרלייקענער פון אַלע סאָציאַליסטישע אידייען. געגנער האָט ער געהאַט סיי אין רעכטען און סיי אין לינקען לאַגער. און מען דאַרף זאָגען, אַז נישט אַלעמאָל זיינען זיינע געגנער געווען אומגערעכט.

רעדן וועגן בערנשטיינען, הייסט דערציילען די געשיכטע פון דער דייטשער אַרבעטער באַוועגונג ווי אויך די געשיכטע פון אינטערנאַציאָנאַלען סאָציאַליזם. פיל פון דעם שטרייט, וואָס איז אָנגעגאַנגען צווישען די מאַרקסיסטען און בערנשטייניאַנער זעט שוין אויס פאַר אונז היינט פאַרעלטערט. ווען בערנשטיין וואָלט היינט געלעבט, וואָלט ער, זיכער, אַ סך פון זיינע איינשטעלונגען און „רעאַליסטישע אויסבעסערונגען" רעווידירט — ער וואָלט זיין רעוויזיאָניזם אויפסניי קאָרעגירט. דאָס, וואָס ער האָט פאַרגעוואָרפען זיינע געגנער, וואָלט ער היינט, מסתמא, אין אַנבליק פון דער שוידערלעכער טראַגעדיע מיט דער אייראָפּעאישער אַרבעטער באַוועגונג, אַליין באַטראַכט, ווי ער פלעגט זיך אויסדריקען, פאַר פאַנטאַסטישע פילאָזאָפיעס. וויפיל טינט איז עס פאַרגאָסען געוואָרען אויף קלאָר צו מאַכען בערנשטיינ'ס רעוויזיאָניזם! וויפיל רעדעס זיינען געהאַלטען געוואָרען אויף צו דערקלערען דעם אַנטימאַרקסיזם ביי אַט דעם „קלוגען גריבלער".

געווען אויך אַזעלכע קריטיקער, פון דער אידישער זייט ס'רוב, וואָס האָבן געוואָלט זען אין בערנשטיינען דעם איד, וואָס ווערט געפירט אין זיין דענקען פון דעם פאַרשאַרפטען געפיל פון גערעכטיגקייט און וועמען עס איז דערווידער דער וויסענשאַפטלעכער אויסטייטש פון געזעלשאַפטלעכע באַוועגונגען. בערנשטיין האָט דאָס אָפּגעפרעגט און געענטפערט אַלע זיינע געגנער. עס האָט, אין זיינער צייט, ווייט אָפּגעהילכט איבער גרעניצען און לענדער דער שטורעם אַרום דער דאָזיגער ליידענשאַפטלעכער פּאָלעמיק.

יאָרען שפּעטער שוין האָט בערנשטיין אַליין דערציילט, מיט אַ מין געפיל פון חרטה, בנוגע דעם אופן פון זיינעם אָן ענטפער די געגנער. ער האָט מודה געווען, אַז די רעזולטאַטען זיינען געווען נישט קיין גוטע. אַנשטאָט קלאָרער צו מאַכען די צילען און וועגן פון סאָציאַליזם האָט דאָס אַרויסגערופען אַ צעטומלעניש אין די מוחות ביי פיל אַרבעטער. אמת, אים איז געגאַנגען, דער עיקר, אין אַרונטערריסען די אַלע כלומר'שטע וויסענשאַפטלעכער, וואָס האָבן מיט זייערע קאָמענטאַרען פּשוט פאַרקריפּעלט דעם מאַרקסיזם.

אָבער וואָס זיינען די הויפּט־עיקרים פון בערנשטיינ'ס רעוויזיאָניזם?

בערנשטיין האָט אָפּגעפרעגט דעם וויסענשאַפטלעכען אַנאַליז, ביי מאַרקס'ן, פון גרופּען און קלאַסען אין דער געזעלשאַפט. אויך דער געדאַנק, אַז אומגעבונג און מאַטעריעלע באַדינגונגען באַווירקען און דיקטירען דעם גאַנג פון געשיכטע, איז נישט געווען בערנשטייניען צום האַרצען. ער האָט געלייקענט דעם פאַטאַליזם פון דער קאַטאַסטראָפע־טעאָריע, אַז דער קאַפּיטאַליזם מוז פירען צו דער קאָנצענטרירונג פון עשירות'ן ביי אַ וואָס קלענערער צאָל יחידים. בערנשטיין האָט נישט געגלייבט, אַז דער מיטעל־קלאַס מוז „צעריבען ווערען צווישען די רעדער" און אומבאַדינגט אַריבער אין לאַגער פון דעם אַרבעטער־קלאַס. און אַלס פועל יוצא פון דעם האָט ער פאַרוואָרפען די רעוואָלוציאָנערע מיטלען פון קאַמף פאַר אַ גערעכטערער וועלט און גע'עצה'ט גיכער זיך באַפרידיגען מיט רעפאָרמען. די רעפאָרמען דאַרפען אויסגעקעמפט ווערען מיט פּאַציפיסטישע מיטלען. רעוואָלוציע, באַהויפּטעט בערנשטיין, צעשטערט, פאַרצערט און ברענגט אום פעלקער, וואָס מיינט: אַלע קלאַסען.

בערנשטיין האָט פאַרטיידיגט די יוניאָן־באַוועגונג, ווי מען האָט דאָס פאַרשטאַנען דאַן אין ענגלאַנד. ער איז געווען אויף דעם געביט אָפּט נאָענט צו די פאַביאַנער — די פאַרגייער פון דער ענגלישער טרייד יוניאָן באַוועגונג און ענגלישער אַרבעטער פּאַרטיי. בערנשטיין האָט מודה געווען, אַז ער האָט פיל געלערענט בעת זיין אויפהאַלט אין ענגלאַנד און שפּעטער אויך, — די לעצטע יאָרען, — געלערענט פון דעם אויסוואוקס פון דער יוניאָן באַוועגונג אין אַמעריקע.

אויף אַן אַנדער אָרט שטרייכט אונטער בערנשטיין מיט נאָך מער איבערצייגונג, אַז די בירגערלעכע ווירטשאַפט פאַרמאָגט אומדערשעפּלעכע פעאיגקייטען זיך צוצופּאַסען און זי איז ווייט נאָך נישט פאַר'משפט אונטערצוגיין, ווען אפילו די מחנות פּראָלעטאַריער וואַקסען כסדר און זייער עקאָנאָמישע לאַגע ווערט אַ וואָס בעסערע.

דער שטורעם, וואָס איז אויסגעבראָכען אין די סאָציאַליסטישע רייען אַרום דעם אַזוי גערופענעם רעוויזיאָניזם פון בערנשטיין, איז געקומען דער עיקר פון אַ שטעלע אין זיינעם אַן אַרטיקעל פאַרעפענטלעכט אין 1898 אין דעם חשוב'ן סאָציאַליסטישען טעאָרעטישען אָרגאַן „נייע צייט", געפירט דורך דעם העפטיגען געגנער פון בערנשטיין, קאַרל קאַוטסקי. דאָרט האָט זיך געזאָגט:

„פאַר מיר איז נישט וויכטיג דער ווייטער ציל, דאָס איז פאַר מיר שטאַרק נעפּעלהאַפט. איך נעם זיך נישט צום האַרצען פון דעם, ווייל פאַר מיר איז דערפרייענדיג שוין דאָס, וואָס דער היינט איז גוט און דער נאָענטער מאָרגען וועט זיין בעסער צוליב דעם. די באַוועגונג איז פאַר מיר אַלץ — דאָס וויכטיגסטע".

האָט זיך אויפגעהויבען דער שטורעם געגען „בערנשטיין דעם פאַרלייקענער פון סאָציאַליזם". מען האָט געפרעגט: ווי איז בכלל מעגלעך לעבען אָן אַ וויזיע, אָן דעם סאָציאַליסטישען אידעאַל?

יאָרען שפּעטער, אויף דער עלטער שוין, האָט בערנשטיין דאָס קלאָרער געמאַכט אין זיין אויטאָביאָגראַפיע:

„מען איז מיך באַפאַלען, אַז איך זאָג זיך אָפּ פון דעם סאָציאַליסטישען ענד־ציל. מען האָט אָבער פאַרזען, אַז מיט באַוועגונג האָב איך געמיינט מער ווי פּשוט'ע אָרגאַניזאַציע און קאַמף פאַר העכערען לוין. מיר איז געגאַנגען נאָר צוגעוואוינען צום געדאַנק, אַז קאַמף פאַר באַלדיגע פאַרבעסערונגען פון לעבן פונם אַרבעטער — שוין היינט! — איז נישט קיין פאַרברעכען לגבי דעם ענד־ציל. דאָס הייסט נישט פאַרטונקלען דעם קלאַסען־באַוואוסטזיין. און אינטערעסאַנט איז, אַז דאָס האָבן גענומען טאָן גאַנץ איבערצייגטע אָרטאָדאָקסאַלע מאַרקסיסטען. באַוועגונג הייסט פאַר מיר קאַמף פאַר סאָציאַלען פאָרטשריט. און וואָס רייכער די געזעלשאַפט, אַלץ לייכטער און זיכערער איז דער וועג צו דער פאַרווירקלעכונג פון סאָציאַליזם".

אינטערעסאַנט איז ווי דער דאָזיקער היסטאָרישער שטרייט אין דער אינטערנאַציאָנאַלער סאָציאַליסטישער וועלט, האָט זיך אָפּגעשפּיגלט אין דעם לאַגער פון „שוואַכע מאַרקסיסטען" — אין פראַנקרייך.

אין דעם שטרייט צווישען קאַוטסקי און בערנשטיין האָט זיך דער „וויזיאָנערישער סאָציאַליסט" זשאַרעס איינגעשטעלט פאַר דעם „אויסגעהאַלטענסטען מאַרקסיסט" קאַרל קאַוטסקי. און ווער האָט פאַרטיידיגט בערנשטייגען? דאָס איז געווען דער הייס־בלוטיגער סאָרעל. דער פאַרביסענער אַנטי־מאַרקסיסט אָבער רעוואָלוציאָנערער טעאָרעטיקער סאָרעל האָט געלויבט בערנשטייגען. סאָרעל'ן איז דער עיקר געגאַנגען, פאַרשטייט זיך, אין אַרויסהויבען דאָס אַנטי־מאַרקסיסטישע ביי בערנשטייגען. סאָרעל, וואָס האָט מיט זיינע ווערק „לויב־געזאַנגען פאַר געוואַלד־מיטלען אין קאַמף פאַר מאַכט" אינספּירירט נישט איין דיקטאַטאָר פון אונזער צייט, האָט הייס פאַרטיידיגט בערנשטייגען. דאָס האָט ער געטאָן אין יאָר 1900. און אין אַן אַנדער פאָרם, האָט ער דאָס געטאָן שפּעטער אויך, ווען ער האָט מיט פרייד אויפגענומען די קאָמוניסטישע רעוואָלוציע אין רוסלאַנד.

בערנשטיין איז לאַנגע יאָרען געווען דעפּוטאַט אין דייטשען רייכסטאַג. צו זיינע רעדעס האָט מען זיך צוגעהערט. די פאַרביסענסטע רעאַקציאָנערע דעפּוטאַטען פון פּרייסישען יונקער־שטאַם, האָבן נישט געוואַגט איבערצורייסען, ווען דער „קלוגער בערנשטיין" פלעגט רעדען. און בערנשטיין האָט געהאַט מוט זיך געגענצושטעלען דעם קייזער־רעזשים, וואָס האָט געשטויסען דייטשלאַנד צו קריג.

בערנשטיין דער רעפאָרמיסט האָט זיך אַרויסגעוויזען דאַן פאַר רעוואָלוציאָנער.

די ערשטע חדשים פון קריג האָט בערנשטיין זיך געלאָזט מיטרייסען מיטן אַלגעמיינעם פּאַטריאָטישען שטראָם, וואָס האָט פאַרכאַפּט די בעסטע קעפּ פון דער דייטשער ראַדיקאַלער געזעלשאַפט. בערנשטיין דערציילט דאָס אין זיין אויטאָביאָגראַפיע מיט ממש גרויזאַמער אויפריכטיגקייט. אָבער ער האָט זיך שנעל אויסגעניכטערט פון דעם טשאַד. צו אים זיינען דערגאַנגען בריוו פון פריינד, פון גייסטאַלע לענדער, וועלכע האָבן אים אויפגעקלערט ווי אַזוי די וועלט קוקט אויף דייטשלאַנד און וואָס פאַר אַ דערשיטערענדיגען איינדרוק עס מאַכט אומעטום דער גרויזאַמער אופן פון פירען דעם קריג דורך דעם קייזערלעכען דייטשלאַנד. בערנשטיין רייסט זיך תיכף אָפּ פון דער „מערהייט פראַקציע". און אין די חדשים, ווען דאָס קייזערלעכע דייטשלאַנד יובעלט פון זיגען אויף דעם שלאַכטפעלד, שליסט ער זיך אָן אָן יער אומאָפּהענגיגער גרופּע, וואָס שטימט שוין צוזאַמען מיטן ליבקנעכט געגען די קריגס־בודזשעטען.

היינט, ווען מיר האָבן פאַר זיך דאָס נאַצי־דייטשלאַנד, לייענט מען מיט גאַנץ געמישטע געפילען די אַרטיקלען פון עדואַרד בערנשטיין, — דער וואָרט־טרעגער פון דער סאָציאַליסטישער פראַקציע אין רייכסטאַג, — ווען ער איז נאָך געווען אונטערן איינדרוק פון „פאַרטיידיקונגס־קריג"; ווען ער האָט געגלויבט, אַז רוסישע אַגענטען האָבן דערמאָרדעט זשאַרעס'ן אין פּאַריז, כדי אַרויסצורופען די מלחמה; און אַז דייטשלאַנד איז פאַרפליכטעט זיך צו פאַרטיידיגען געגען דעם צאַריזם. אין יענע טעג איז געפאַלען די פראַזע ביי בערנשטיינען: עס איז נישט קיין פאַרברעכען צו זיין אַ פּאַטריאָט, עס ווענדט זיך נאָר ווי אַזוי מען איז דאָס און ווען מען איז דאָס!

ערשט אין יאָר 1916 האָט בערנשטיין דערזען, אַז דער „ווען" און „ווי אַזוי" האָט זיך געענדיגט. פאַר זיין געגענשטעלען זיך דאַן דער קייזערלעכער מאַכט האָט ער אָפּט ריזיקירט מיט זיין לעבען און אפילו אויך נישט איינמאָל אויסגעשטאַנען שווער־ביטערע אַטאַקעס מצד זיינע אייגענע פּאַרטיי־חברים. אַלע האָבן געמוזט צוגעבען, אַז ער האָט זיך מוטיג איינגעשטעלט פאַר זיינע איבערצייגונגען.

מער ווי צוואַנציג יאָר איז בערנשטיין געווען דעפּוטאַט אין רייכסטאַג. נאָך דער ערשטער וועלט־מלחמה איז ער געווען פון די ערשטע געוויילטע דעפּוטאַטען פון רעפּובליקאַנישען ווימאַר־דייטשלאַנד. אין רייכסטאַג האָט ער אַטאַקירט די קייזערלעכע רעגירער און שפּעטער אויך די ווייכע פאַרטיידיגער פון דער ווימאַרער רעפּובליק. עס איז פאַר קיינעם נישט קיין סוד, אַז בעת דער ווימאַרער עפּאָכע האָבן אים פיל צער פאַרשאַפט די גענאָסען פון זיין אייגענער פּאַרטיי.

אין זיין אויטאָביאָגראַפיע דערציילט אויך בערנשטיין פון זיין אָפּגעפרעמדט אידישער היים. זיין פאָטער האָט שווער געאַרבעט און ער האָט זיך באַמיט צו געבען מיט זיינע קאַרגע מיטלען, וואָס מער זיינע קינדער. ער האָט געוואוסט, אַז ער איז געווען אַ איד און אַז זיין פאָטער האָט געוואוסט מעררער וועגען דעם. אין הויז פון בערנשטיינען האָט מען ווייניג געוואוסט פון אידישקייט. גע'חבר'ט האָט זיך דער יונגער בערנשטיין מערער מיט קריסטלעכע קינדער. אָבער מען האָט אים דערמאָנט עפּעס וועגען דעם אין דער פרייסישער שול. פונדעסטוועגען איז בערנשטיין לאַנגע יאָרען ווייט געווען פון יעדער מין אידישקייט, הגם ער פלעגט אָפּט באַזוכט ווערען פון אידיש־רוסישע רעוואָלוציאָנערען.

אין סאַמע פייער פון דער ערשטער וועלט־מלחמה האָט בערנשטיין צום ערשטען מאָל עפענטלעך געלאָזט הערען זיין שטים וועגען אידען. דאָס איז געווען אַ מין דערגאַנצונג צו דער אַלטער אידייע פון דער אידישער מיסיע — די מיסיע פון אידען צווישען די פעלקער, געפרידיגט אָפּט פון משכיליש־אַסימילאַטאָרישע קרייזען ביי אידען, באַזונדערס צווישען דייטשע יהודים.

בערנשטיין האָט דאָס אַרויסגעזאָגט קלאָרער, דרייסטער און פאַרבונדען דאָס מיט דער באַפרייערישער אידייע פון אַ בעסערער וועלט. די דאָזיגע בראָשור האָט דערקלערט דער וועלט, אַז די אויפגאַבע פון אידען איז צו אַנטוויקלען שטאַרק ביי זיך דאָס געפיל פון וועלט־בירגערשאַפט, כדי דינען ווי פאַרבינדעטע צווישען די פעלקער — אויף איינצושטעלען געגענזייטיגע פאַרשטענדיגונג און שלום.

אָבער בערנשטיין איז געגאַנגען ווייטער און זיך פאַרנומען מיט די דאָזיגע פראַגען ווי אַ דרויסענדיג געקומענער. דער לאָגיקער און אַנאַליטיקער, דער שאַרפער רעווידירער פון סאָציאַליסטישען ענדציל, האָט גענומען גלויבען אין דער מעגלעכקייט פון דער פאַרווירקלעכונג פון ציוניזם.

אין 1930, דאָס הייסט צווי יאָר פאַר זיין טויט, ווען מען האָט געפייערט זיין אַכציקסטען געבוירען־טאָג, האָט מען דערמאָנט אויך בערנשטיינ'ס אַן אויסגעשריי בעת אַ רעדע אין רייכסטאַג:

— ניין, די מענשען ווילען נאָך אַלץ נישט זיין קיין מלאכים; אויך אין דייטשלאַנד ווילען נאָך זיין רשעים!

דריי יאָר שפּעטער איז היטלער געקומען צו דער מאַכט . . .

נאָר זיי, די אַנדערע פינישערינס, יאָגען זיך, זיי מאַכען צו שנעל, זיי לאָזען מיך אַליין. אומעטום אַליין... דאָס גאַנצע לעבען אַליין... אַלע איילען זיך... מ'האָט חתונה־געהאַט, קינדער אויפגעצויגען, נייע משפּחות האָבן זיך פאַרצווייגט, און איך ווי מיין נאָדעל אָן אַ פאָדעם — אויסגעוואָרצעלט...

מיטאָג־צייט בלייבט זי מיט איר סענדוויטש ביים פינישער טיש. נאָכן עסען ציילט זי די פאַרדינסטען לויט די אָפּגעשניטענע טיקעטלעך. זי טוט אַ טיפען זיפץ — שוין שווער אפילו זיך אַליין אויסצוהאַלטען, טיקעטלעך ווערען אַלץ ווינציגער.

זי לייגט די טיקעטלעך צוריק אַריין אינם האַנטבייטעל, וואו עס ליגט אַן אָפּגעריבען בילדעל פון לאַנגע יאָרען צוריק פון איר יוגענט, מיט אַ שיינעם בלאָנדען קאָפּ אָנגעלעגט אויפן אַקסעל פון איר געליבטען... אָט ווי לאַנג צוריק איז דאָס געווען? — טיפע פרייד, פריינט, גליקלעכע טענץ, שטילע פאַרבענקטע אָוונטען, סודות'דיגע ביימער גערויש, זיסע פרילינג ריחות...

אַ שאַרך אין שאָפּ צווישען די דרעסעס. אויף שנעל באַהאַלט זי דאָס בילדעל לעבען דעם בריוו פון דער יוניאָן, וואָס באַפרייט זי פון מיטגליד אָפּצאָל צוליב איר עלטער.

אַלט, אַלט, — רעדט די שטילקייט פון מיטאָג־שעה אינם שאָפּ און זי גרייט זיך שוין ווידער צו דער אַרבעט אַנצוהייבן, נישט צו בלייבען הינטערשטעליג, אַליין...

פאַר אַ אינגעל, אַכצן יאָר

מ. סילווערמאַן:

(געבורטסטאָג מתנה)

זאָרגלאָז ביסטו, אינגעל־מאַן,
ווי אַ הירש, מיט גריטגען שפּאַן,
און אין חלום אויפן וואָר,
דורכגעפלויגען אַכצן יאָר.

קומט אַצינד אַ נייער זמן,
טראָגט ער שטאָל אין זעלנער שפּאַן,
און זיין שריפּה־ליאַרעם קלאַנג,
וועקט און שרעקט מיט איין געדאַנק: —

אַז צעצונדען אַ וואולקאַן
האָט דער נאַצי און יאַפּאַן;
שוידערט ערד ביז טיפּסטען גרונט,
וועלט גייט אויס פון פייער־וואונד.

איז קיין ברירה נים פאַראַן, —
רופט דיין לאַנד דעם אינגעל־מאַן: —
גיי צו קעמפען, ווי אַ העלד,
דו קענסט ראַטעווען די וועלט.

זאָגט דיין לאַנד צום אינגעל־מאַן: —
נעם מיין פעסטונג־עראָפּלאַן,
נעם מיין מעכטיגסטען געווער,
גיב אַ פלי אין סטראַטאָספער.

ווייל — קיין ברירה נים פאַראַן,
וועלט מוז פריי זיין פון טיראַן;
און מיין פאַן פון מענשעדרעכט,
זיגען מוז אין דעם געפעכט!

ווערט דיין קראַפט, פון אינגעל־מאַן,
שלאָגען נאַצי און יאַפּאַן;
איבער דיר — אַ הימעל שיינט,
אונטער דיר — דיין פינסטערער פיינט.

און באַלויטען, אינגעל־מאַן,
ווערט מיין וואונדערלעכער פּלאַן: —
פריי פון זאָרג, אין פרייער וועלט,
דין דיין נאָמען — ווי דיר געפעלט.

אין יוניאָן העלטה סענטער

פון פּאָולין מ. ניומאַן.

שטענדיג פאַראינטערעסירט אין דעם געזונט פון אונזערע מיטגלידער און באַקאַנט מיט דעם פאַקט מעדיצינישע הילף, אין וועלכע זיי נויטיגען זיך, האָט דער יוניאָן העלטה סענטער איינגעשטעלט די פאָלגענדע אָפּטיילונגען:

אַ האַרץ קליניק ווערט איינגעשטעלט אונטערן אויפזיכט פון אַ ספּעציאַליסט אין האַרץ קראַנקהייטען. דער קליניק וועט געהאַלטען ווערען יעדען דינסטאָג און פרייטאָג פון עלף אַ זייגער אין דער פרי ביז איינס אַ זייגער נאָכמיטאָג. מיר האָבן נישט דעם פּלאַץ זיך אַריינצולאָזען אין איינצעלהייטען איבער דער נויטיגקייט אין איצטיגען מאָמענט איינצושטעלען אַזאַ קליניק. עס וועט גענוג זיין אָנצואווייזען, אַז דער באַשלוס איינצושטעלען אַזאַ קליניק אין יוניאָן העלטה סענטער איז געמאַכט געוואָרען פון דר. לעאָ פרייס נאָך אַ גענויער באַטראַכטונג. זיין גרינדלעכע באַקאַנטשאַפט און לאַנג יאָריגע ערפאַרונג מיט אונזערע פּאַציענטען האָבן אים איבערצייגט אַז אַזאַ קליניק וועט זיין זייער וויכטיג, סיי פאַר די וואָס ליידען שוין פון אַזאַ קראַנקהייט און סיי פאַר די מיטגלידער אונערע וואָס דענקען, אַז זיי ליידען פון האַרץ קראַנקהייט. פאַר ווייטערע איינצעלהייטען וועגען דעם, דאַרפען די מיטגלידער זיך שטעלען אין פאַרבינדונג מיט דעם אָפּיס פון יוניאָן העלטה סענטער.

באַראַטונג איבער כירורגישע אָפּעראַציעס

דינסטאָג, דעם נייצענטען יאַנואַר, איז איינגעשטעלט געוואָרען אין העלטה סענטער אַ קליניק פאַר כירורגישע באַראַטונגען. דער קליניק ווערט געהאַלטען יעדען דינסטאָג פון דריי ביז פינף אַ זייגער נאָכמיטאָג. ביז איצטער פלעגען מיטגלידער וואָס האָבן זיך געדאַרפט באַראַטען איבער אַ כירורגישע אָפּעראַציע, אָפּגעשיקט געוואָרען צום פּריוואַטען אָפיס פון כירורג, און כאָטש אונזערע כירורגען פלעגען נעמען אין אַכט די עקאָנאָמישע לאַגע פון אונזערע מיטגלידער, פלעגט עס דאָך פאַר מאַנכע פון אונזערע פּאַציענטען זיין פינאַנציעל שווער צו אַראַנזשירען אַזוינע קאָנסולטאַציעס. איצט אָבער איז דר. פרייס געלונגען, דורך דער קאָאָפּעראַציע פון איינעם פון די גוט באַוואוסטע כירורגען, אַז אַזוינע באַראַטונגען זאָלען אָפּגעהאַלטען ווערען אין יוניאָן העלטה סענטער. דאָס זיינען מיר זיכער וועט זיין צופרידענשטעלענד פאַר די וואָס נויטיגען זיך אין אַזאַ באַראַטונג. ערשטענס, איבער דעם וואָס אונזער פּלאַץ געפינט זיך אין מיטען שטאָט און דאָס וועט די פאַרשפּאָרען פאָרען צום דאָקטאָר'ס פּריוואַטען אָפּיס און צווייטענס, ווייל דער געצאָלט וועט באַשטימט ווערען, וואָס זאָל זיין צוגענגלעך פאַרן פּאַציענט. מיטגלידער קענען קריגען פולע אויסקונפט וועגען דעם אין אָפּיס פון העלטה סענטער.

אַ קליניק פאַר מאָגען קראַנקע

דעם קליניק פאַר מאָגען קראַנקע וואָס דער יוניאָן העלטה סענטער האַלט אָן די גאַנצע צייט אונטערן אויפזיכט פון אַ ספּעציאַליסט, האָט דר. פרייס ריאָרגאַניזירט, אַז מען זאָל קענען אויפנעמען און באַהאַנדלען מער מיטגלידער, וועלכע ליידען אויף דער קראַנקהייט.

דער טויט פון דזשאָהן ב. ענדריוס — אַ שווערער פאַרלוסט

דער פריצייטיגער טויט פון דזשאָהן ב. ענדריוס, סעקרעטער פון אַמעריקאַנער פאַרבאַנד פאַר אַרבעטער געזעצגעבונג איבער דרייסיג יאָר, איז אַ שווערער פאַרלוסט פאַר אונזער אינטערנעשאַנעל און פאַרן יוניאָן העלטה סענטער. אַלס אַרבעטער פריינד איז ער געשטאַנען זייער נאָענט צו אונזער אינטערנעשאַנעל און האָט אַלע מאָל געוואוסט, אַז ער איז זיכער אין דער הילף און שטיצע פון אונזער יוניאָן פאַר זיינע באַמיהונגען דורכצופירן אַרבעטער שוץ געזעצען. אין 1914, ווען ענדריוס האָט צושטאַנד געבראַכט, אַז עס זאָל אַריינגעטראָגען ווערען אין דער לעדזשיסלייטשור פון ניו יאָרק סטעיט אַ געזעץ פּראָיעקט פאַר געזונט פאַרזיכערונג, איז די אינטערנעשאַנעל געווען די איינציגע יוניאָן, וואָס האָט געשיקט פאַרטרעטער צו די עפנטלעכע פאַרהערען וואָס זיינען געהאַלטען געוואָרען און האָט געשטיצט דעם פּראָיעקט.

אַ שטיקעל טרייסט איז, וואָס ענדריוס האָט דערלעבט צו זען די מערסטע געזעץ פּראָיעקטען לטובת די אַרבעטער, פאַר וועלכע ער האָט געקעמפט, אָנגענומען.

דער יקרות, פּראָפיטען און ווײדזשעס

דער יקרות שטייגט פון טאָג צו טאָג

נישט געקוקט אויף דעם וואָס מיר האָבן אַ יאָר („סילינג") אויף פאַרשידענע אַרטיקלען און די אָ. פּ. אַ. (אָפיס פּרייז אַדמיניסטראַציע) האָט פאַרזי־כערט די אַמעריקאַנער באַפעלקערונג נאָך אין סעפּטעמבער, 1942, אַז עס וועט אָפּגעשטעלט ווערן די העכע־רונג פון די פּרייזן, דאָך האַלטן די פּרייזן פון אַלע אַרטיקלען — באַזונדערס די שפּייז־פּראָדוקטן — אין אײן שטייגן.

לויט אַ באַריכט פון פרענסיס פּערקינס, די סעק־רעטאַרין פון אַרבעטס־מיניסטעריום, איז פון 12טן מײַ, 1042, ביז דעם 15טן דעצעמבער, 1942, די פּרייזן געשטיגן אויף ניין (9) פּראָצענט און די פּרייזן פון שפּייז־פּראָדוקטן זיינען אין דעצעמבער, 1942, געשטיגן אויף צוויי און פערציג (42) פּראָצענט העכער ווי אין אויגוסט, 1939. לויט אַלע אָפּשאַצונגען און חשבונות פון די היגע עקאָנאָמיסטען וועלן די פּרייזן אין יאָר 1943 ווידער זיך העכערן אויף נישט ווייניגער ווי אויף צען פּראָצענט.

די סטאַטיסטיקער זאָגן אונז, אַז די פּרייזן אויף די לעבענס־קאָסטן זיינען אין די לעצטע זיבן חדשים געשטיגן אויף ניין (9) פּראָצענט. אָבער דער אמת איז, אַז די לעבענס־קאָסטן זיינען געשטיגן אויף פיל מער ווי ניין פּראָצענט, ווייל די סטאַטיסטיקער רעכענען אַריין אין די לעבענס־קאָסטן ניט נאָר די שפּייז־פּראָדוקטן, נאָר אויך רענט, קליידער, עלעקטריק און גאַז, טעלעפאָן, דאָקטאָר־בילס, מאָוויס און אַנדערע אויסגאַבן און שאַפט פון די אַלע פּרייזן איין אַלגעמיינעם פּרייז. רענט איז אָבער געשטיגן אין די ניט אינדוסטריעלע געגענטען אויף ווייניגער ווי איין פּראָצענט, עלעקטריק און גאַז זיי־נען אײנגאַנצן ניט געשטיגן. די פּרייזן זיינען גע־העכערט געוואָרן הויפּטזעכלעך אויף שפּייז־פּראָדוקטן — און דאָס מיינט, אַז די נויטיגע לעבענס־קאָסטן זיינען פּאַקטיש געשטיגן מער ווי ניין פּראָצענט. עס איז דעריבער קיין וואונדער נישט, וואָס די אַרבעטער פרוי האַלט זיך אין איין באַקלאָגן, אַז ווען זי גייט אַרויס מיט פינף דאָלאַר איינקויפן שפּייז, ברענגט זי אַהיים אַ העלפט ווייניגער ווי זי פלעגט אַהיים ברענגען מיט אַ יאָר צוריק. דערביי דאַרף מען האָבן אין זינען, אַז די קאָסטן פון שפּייז נעמט אַוועק שטענדיג דעם גרעסטן טייל פון דעם אַרבעטער'ס הכנסה.

אָבער דאָס איז נאָך נישט אַלץ. עס איז פאַר קיינעם קיין סוד נישט, אַז אפילו מיט דער ראַציאָנירונג פון די נויטיגע שפּייז־פּראָדוקטן ווי פּוטער, מילך, פלייש, צו־קער, פעטס און אַנדערע נויטיגע לעבענס־מיטלען ליידן דערפון אַמשטאַרקסטן די אַרבעטער פאַמיליעס, ווייל די רייכערע פאַמיליעס, וועלכע שטעלן זיך נישט אָפּ פאַר די העכערע פּרייזן און גיבן די קרעמער צו לייזן פיל מער ווי די אָרימע פאַמיליעס, קריגן שטענדיג דעם פאָרצוג ביים קריגן די שפּייז־פּראָדוקטן, בשעת פאַר די אַרבעטער פאַמיליעס בלייבט כמעט ווי גאָר נישט איינצוקויפן.

מיט אַ קורצער צייט צוריק האָט דאָנאַלד מאָנטגאָ־מערי, דער לאַיער פון די קאָנסומערס ביי דעם אַגריקול־טור דעפּאַרטמענט, רעזיגנירט פון זיין אַמט און פאַר־עפענטלעכט אַ דערקלערונג אין דער טעגלעכער צייטונג „פּ. מ.", פון 12טן יאַנואַר, 1943, וואו ער זאָגט צווישן אַנדערעס פאָלגענדעס:

„ראַציאָנירען די שפּייז איז נישט גענוג כדי יעדער איינער זאָל קריגן אַ גלייכן טייל. ראַציאָנירונג שטעלט אָפּ דאָס אָנזאַמלען פיל שפּייז און עס זאָל נישט גיין אין ניוועץ. אָבער עס דערגרייכט נישט דעם ציל, ווייל די מאַסען וועלן נישט קענען איינקויפן זייער טייל צוליב דעם וואָס אַ דריטעל, אָדער אַ העלפט, פון דער באַפעלקערונג האָט נישט גענוג געלט צו קויפן.

„צוליב דעם וואָס אַ גרויסער טייל פון דער באַ־פעלקערונג האָט קליינע איינקונפטען וועלן זיי נישט נאָר ניט קענען קויפן די נויטיגע שפּייז־פּראָדוקטן אפילו ווען מען וועט ראַציאָנירן, נאָר זיי וועלן ניט קענען קויפן די שפּייז וואָס איז נישט ראַציאָנירט, ווי גרינצייג, פלאַיד (פליסיגע) מילך און אַנדערע פּראָדוק־טן, וועלכע די רייכע וועלן קענען קויפן".

און ווייטער:

„פינף און צוואַנציג מיליאָן פון דער היגער באַ־פעלקערונג האָבן אַ יערלעכע הכנסה ווייניגער ווי טוי־

פון לאַזאַר קלינג

זענט דאָלאַר אַ יאָר (אָרום 20 דאָלאַר אַ וואָך). די מערסטע פון זיי קענען ניט קויפן אפילו די ביליגסטע שפּייז־פּראָדוקטן ביי דעם איצטיגן שטייגענדיגן יקרות".

די ריזיגע פּראָפיטען פון די היגע מאַנופאַקטשורערס און קאָמפּאַניעס

פאַר אונז ליגען אַ גרויסע צאָל טאַבעלעס מיט ציפערן און פאַקטן וואָס באַווייזן די קאָלאָסאַלע פּראָ־פיטן, וואָס די אַמעריקאַנער פאַבריקאַנטן האָבן גע־מאַכט אין די לעצטע פאַר יאָר. אין יאָר 1940 זיינען די פּראָפיטען פון די היגע קאָרפּאָריישאַנס געווען קנאַפּע אַכט ביליאָן דאָלאַר. אָבער אין יאָר 1941 זיינען די פּראָפיטען געשטיגן אויף דרייצן ביליאָן. אין 1942 האָבן שוין די פּראָפיטען דערגרייכט די ריזיגע סומע פון זעכצן ביליאָן דאָלאַר. (זע די „ניו יאָרק טיימס", דעם 3טן יאַנואַר, 1943, פינאַנשעל רעוויו סעקשאַן).

די לייבאָר ריסוירטש אַסאָסיאיישאַן האָט אין די „עקאָנאָמישע נאָטיצען" פון מערץ און אַפּריל, 1941, פאַרעפענטלעכט אַביסעל ציפערן וועגן זעקס קאָמפּאַ־ניעס און באַוויזן וויפיל די קאָמפּאַניעס האָבן געמאַכט ריינעם פּראָפיט פאַר דעם יאָר 1940 אויך וויפיל יעדע קאָמפּאַניע האָט געמאַכט נעט פּראָפיט פון יעדן אַר־בעטער.

קאָמפּאַניעס	ריינעם פּראָפיט 1940	פּראָפיט פון יעדן אַרבעטער
דיופּאָנט קאָמפּ.	$86,945,000	$1,649
אַלומינום קאָמפּ. פון אַמעריקע	44,146,297	1,471
דזשענעראַל עלעקטריק קאָמפּ.	65,241,000	865
סטאַנדאַרד אויל קאָמפּ.	110,000,000	865
דזשענעראַל מאָטאָרס קאָרפּ.	195,715,000	785
אַמער. טעלעגראַף ענד טעלעפאָן	188,384,000	608

די דאָזיגע ציפערן באַווייזן, אַז ווען אַן אַרבעטער האָט געאַרבעט פאַר דעם אַלומינום קאָמפּאַניע פון אַמע־ריקע אין יאָר 1940 איז דער ריינער פּראָפיט, וואָס די קאָמפּאַניע האָט געמאַכט פון דעם אַרבעטער איז געווען 1471 דאָלאַר אַ יאָר. דאָס הייסט פיר דאָלאַר אַ טאָג פון יעדן אַרבעטער.

אָבער אַ חוץ די גרויסע פּראָפיטען וואָס די אַמע־ריקאַנער פאַבריקאַנטן מאַכן, קריגן די פאַרוואַלטער, פּרעזידענטן, וויס פּרעזידענטן און אַנדערע יוצר משרתים גרויסע יערלעכע געהאַלטן אין פאָרם פון סאַלאַריס און באָנוסעס. אָט אַזוי האָט יודזשין גרייס, דער פּרעזידענט פון בעטלעהעם סטיל קאָרפּאָריישאַן, געקראָגן אין 1940 אַ געהאַלט פון 478 טויזנט דאָלאַר אַ יאָר; דער עקסיגג פּרעזידענט פון דזשענעראַל מאָטאָרס, טשאַרלס ווילסאָן, 278 טויזנט דאָלאַר אַ יאָר; ראָבערט סטאַנלי, דער טשערמאַן פון אינטערנעשאַנאַל ניקל קאָמפּאַניע, האָט אין יאָר 1940 זיך גענומען אַ סאַלאַרי פון 275 טויזנט דאָלאַר. מיר וואָלטן געקענט אָנפילן דעם גאַנצן נומער פון דער „גערעכטיגקייט" מיט די נעמען פון די עקזעקוטיוו לייט וואָס קריגן מער ווי הונדערט טויזנט דאָלאַר אַ יאָר. אַ חוץ די איבע־רמאָסטע „שכירות" פון די פּרעזידענטן און טשערליט האָבן זיי אויך שערס אין די קאָרפּאָריישאַנס און קריגן עקסטראַ באָנוסעס און פּענסיעס אויף די עלטערע יאָרן.

וויפיל דאַרף אַן אַרבעטער פאַרדינען כדי צו מאַכן אַ לעבן

דער באַרימטער עקאָנאָמיסט מרדכי יחזקאל, דער עקאָנאָמישער ראַטגעבער ביי דעם אַגריקולטור דעפּאַרט־מענט פון יונייטעד סטייטס, האָט זייער גענוי אויסגערע־כנט וויפיל דאַרף זיין די הכנסה פון אַן אַרבעטער אין אַמעריקע וואָס באַשטייט פון פיר פּערזאָן כדי צו מאַכן אַן אָנשטענדיג לעבן: לויט זיין חשבון דאַרף אַן אַרבע־טער אין ניו יאָרק פאַרדינען נישט ווייניגער ווי 2885 דאָלאַר אַ יאָר (אָרום 57 דאָלאַר אַ וואָך). אין שיקאַגאָ — 3355 דאָלאַר אַ יאָר; אין פילאַדעלפיע — 2162 דאָלאַר אַ יאָר. יעדנפאַלס אָבער נישט ווייניקער ווי 2500 דאָלאַר אַ יאָר (אָרום 50 דאָלאַר אַ וואָך דורכ־שניטלעך). (זע „פּראָם סקאַרסיטי טו אַבאַנדענס", 1936, זייטן 5—3).

דער דאָזיקער חשבון איז געמאַכט געוואָרן אין יאָר 1936, ווען די פּרייזן אויף די נויטיגע לעבענס־מיטלען זיינען געווען פיל ביליגער. איצט דאַרף מען זיכער פאַרדינען פיל מער כדי צו פירן אַן אָנשטענדיג לעבן.

אָבער אין קיין שום אינדוסטריע אין אַמעריקע האָבן די אַרבעטער נישט געקראָגן אַ דורכשניט פון פופציג דאָלאַר אַ וואָך. לויט אַ באַריכט פון יונייטעד סטייטס לייבאָר דעפּאַרטמענט האָבן די שכירות פון אַלע אַרבעטער אין אַמעריקע פאַרן יאָר 1942, וואו עס הערשט אַזאַ גרויסע פּראָספּעריטי אין די מלחמה אינדוסטריעס, נישט באַטראָפן מער ווי 29 דאָלאַר מיט 57 סענט אַ וואָך. אין אַנדערע ווערטער, די אַרבעטער האָבן פאַר־דינט אַ העלפט פון דעם וואָס זיי דאַרפן האָבן כדי נאָכצוקומען דעם לעבענס־סטאַנדאַרד פון אַמעריקע.

די נעשאַנאַל ריסוירטש קאָמיטע, אַן אַגענטור פון דער אַמעריקאַנער רעגירונג, האָט מיט אַ קורצער צייט צוריק פאַרעפענטלעכט אַ באַריכט אונטערן נאָמען: „קאָנסומער אינקאַם אין די יונייטעד סטייטס", וואו עס ווערט אָנגעגעבן פאָלגענדע פאַקטן:

איבער ניינצן מיליאָן פאַמיליעס, דאָס הייסט מער ווי אַ העלפט פון דער גאַנצער אַמעריקאַנער באַפעלקע־רונג, האָבן אַן איינקונפט ווייניגער ווי פופצן הונדערט דאָלאַר אַ יאָר (אָרום 30 דאָלאַר אַ וואָך). אָבער דריי און צוואַנציג מיליאָן פאַמיליעס האָבן אַ הכנסה ווייניגער ווי צוויי טויזנט דאָלאַר אַ יאָר (אָרום 40 דאָלאַר אַ וואָך). דערפאַר אָבער זעען מיר, אַז 75 פאַמיליעס האָבן אַ יערלעכע הכנסה מער ווי אַ מיליאָן דאָלאַר אַ יאָר און 284 טויזנט פאַמיליעס האָבן אַן איינקונפט איבער צען טויזנט דאָלאַר אַ יאָר.

ווען די אַרבעטער פאָדערן אַ העכערונג אויף זייערע שכירות, אַזוי קומען גלייך אַרויס די פאַבריקאַנ־טן מיט דעם געוויינלעכן געשריי, אַז זיי ווערן בדיל הדל, רחמנא לצלן, אַז זיי מוזן העכערן די פּרייזן אויף די פּראָדוקטן צוליב דער העכערונג אויף די שכירות. אָבער דער אמת איז, אַז דער געשריי פון די באַסעס איז אַ פאַלשער, ווייל די אַרבעטס קאָסטן פון דעם פּראָדוקט איז זייער אַ קליינער.

די מאַנופאַקטשורערס האָבן געמאַכט אַ צענזוס פאַרן יאָר 1939 וויפיל עס באַטרעפט די אַרבעטס קאָסטן אויף די פּראָדוקטן און עס האָט זיך אַרויסגעוויזן אַט וואָס: די אַרבעטס קאָסטן פון עלעקטריק מאַשינערי באַטרעפט 19 פּראָצענט מיט 4 צענטעל; ראָבער פּראָ־דוקטן — 17 פּראָצענט מיט 8 צענטעל; אויטאָמאָבי־לען — 15 פּראָצענט מיט ניין צענטעל; כעמישע פּראָ־דוקטן — 9 פּראָצענט מיט 5 צענטעל; שפּייז־פּראָ־דוקטן — 8 פּראָצענט מיט 6 צענטעל; טאַבאַק — בלויז 5 פּראָצענט מיט 1 צענטעל. דער אַרבעטס קאָסט פון אַלע פּראָדוקטן באַטרעפט נישט מער ווי פופצן פּראָצענט מיט 9 צענטעל אין דורכשניט.

אָבער אַ חוץ דעם ווערט — דורך די נייע ערפינ־דונגען, די מאָדערנע מאַשינען און דער אינטענסיווער פּראָדוקטיוויטעט פון די אַרבעטער — דער אַרבעטס קאָסט פון די פּראָדוקטן נאָך פאַרקלענערט.

אָט, למשל, זיינען די שכירות פון די אַרבעטער אין אַמעריקע פון 1929 ביז 1940 געהעכערט געוואָרן אויף דריי און צוואַנציג פּראָצענט אויף אַ שעה. אָבער די פּראָדוקטיוויטעט פון די אַרבעטער איז אין דער זעל־בער צייט געהעכערט געוואָרן אויף איין און פערציג (41) פּראָצענט. דאָס מיינט, אַז די אַרבעטס קאָסטן זיי־נען געפאַלן אויף צוועלף פּראָצענט.

פון 1939 ביז 1940, בלויז פאַר איין יאָר, איז די פּראָדוקטיוויטעט פון די אַמעריקאַנער אַרבעטער גע־שטיגן אויף פיר פּראָצענט.

עס איז קלאָר, אַז די באַסעס און מאַנופאַקטשורערס וועלן נישט דערלייגן דער באַבעס ירושה, אויב זיי וועלן געבן אַ העכערונג אויף די אַרבעטערס שכירות.

נו, מען זאָגט אונז, אַז די שכירות פון די אַרבעטער זיינען איצט „פאַרפרוירן" געוואָרן, אָדער, ווי פּרעזי־דענט רוזוועלט רופט עס אויפן הויך לשון, סטאַביליזירט, און מען קען דעריבער איצט נישט פאָדערן קיין העכע־רונג אויף די שכירות. די אַרבעטער דאַרפן אָבער אויך נעמען אין אַכט, אַז אין דעם דעקרעט וועגן דער סטאַביליזירונג פון ווײדזשעס איז אויך פאַראַן אַ פּונקט וואו עס זאָגט זיך, אַז די אַרבעטער האָבן אַ רעכט צו פאָדערן אַ העכערונג אויף זייערע שכירות אויב זיי באַווייזן אַז זייערע שכירות זיינען נישט גענוגענד און עס מעג געמאַכט ווערן געוויסע אויסגלייכונגען.

פונ'ם אינטערנאַציאָנאַלן אַרבעטער־לעבן

רעזאָלוציע פונם טרייד־יוניאָן אינטערנאַציאָנאַל וועגן די נאַצישע שחיטות אויף אידען

דער בולעטין פונם טרייד יוניאָן אינ־טערנאַציאָנאַל פאַרעפענטלעכט דעם פולן טעקסט פון דער רעזאָלוציע, וואָס איז אָנגענומען געוואָרן פונם עקזעקוטיוו קאָמיטעט דעם עלפטן דעצעמבער 1942. מיר גיבן דאָ איבער אַ קיצור פון אָט דעם דאָקו־מענט, וועלכער האָט אַ היסטאָרישע באַדייטונג פאַרן אידישן פאָלק.

„דער טרייד יוניאָן אינטערנאַציאָנאַל, האָט די גאַנצע צייט, פון זינט ער עקזיסטירט, באַקעמפט די פּאָליטיק פון ראַסן שנאה און ראַסן אונטערדריקונג. דער טרייד יוניאָן אינטערנאַציאָנאַל האָט שטענדיג פאַרטיידיגט די קרבנות פון נאַצישן באַרבאַריזם, מיט ווערטער און מיט מעשים, מיט אַלע כוחות, וואָס שטייען אין זיין רשות. די פאַרברעכענס, וואָס ווערן באַ־גאַנגען פון היטלער'ן און זיינע תלינים געגן דער אידישער ראַסע אין אַלע אָקופּירטע לענדער און אין דייטשלאַנד גופא, שטייגן איבער די פינסטערסטע פאַרשטעלונגען פון מענשלעכער פאַנטאַזיע. לויט ווי עס ווערט איבערגעגעבן, זיינען אין פּוילן אַליין אויסגע־שאָכטן געוואָרן, זינט 1939, פון איין ביז צוויי מיליאָן אידען. היטלער זאָל האָבן אַרויסגעגעבן אַ פאַר־אָרדענונג, אַז די אויסראָטונג פון דער אידישער באַ־פעלקערונג זאָל פאַרענדיגט ווערן ביז צום סוף פון יאָר 1942 און, לויט ווי עס ווייזט אויס, ווערט אָט דער באַפעל טאַקע אויסגעפירט אין אַלע יענע לענדער, אין וועלכע די נאַצישע באַרבאַרן האָבן נישט קיין מורא פאַר באַוואָפנטן ווידערשטאַנד.

„דער טרייד יוניאָן אינטערנאַציאָנאַל דריקט אויס אויף דאָס ניי זיין פאַרדאַמונג פון די אוממענשלעכע פאַרברעכנס געגן דעם שוצלאָזן אידישן פאָלק, זיין האָס און פאַרביטערונג געגן אַלע יענע, אויף וועלכע עס פאַלט די פאַראַנטוואָרטלעכקייט פאַר אָט די ווילדע גרויזאַמקייטן, וואָס האָבן אויסגעשטורעמט די גאַנצע צי־ווילייזירטע וועלט.

„דער טרייד יוניאָן אינטערנאַציאָנאַל פאַראייניגט זיין שטים מיט די שטימען פון די פאַרשטייערס פון די אַליאירטע פעלקער, פאָדערנדיג, אַז די שולדיגע אין די דאָזיגע גרויזאַמקייטן זאָלן אום'ברחמנותדיג באַשטראָפט ווערן און שוין איצטער זאָלן די שולדיגע, ווי ווייט עס זיינען נאָר באַקאַנט זייערע נעמען און זייערע מעשים, עפנטלעך אָנגעקלאָגט ווערן דורך די קאָמ־פּעטענטע אַמטן.

„דער טרייד יוניאָן אינטערנאַציאָנאַל האָט ביז איצ־טער נישט צוגעלאָזט דעם געדאַנק, אַז געוויסע דייטשע טרייד יוניאָניסטן זאָלן טראָגן אַ וועלכע עס איז פאַראַנטוואָרטלעכקייט פאַר די גרויזאַמע שחיטות, זאָל זיין אפילו נאָר דורך זייער פּאַסיוויטעט. אָבער אַזוי ווי די צייט פאַרגייט און עס באַווייזן זיך נאָך אַלץ נישט קיין סימנים פון ווידערשטאַנד ביים דייטשן פאָלק, ווערט פאַר אונז אַלץ שווערער צו פאַרבלייבן ביי דעם דאָזיגן שטאַנדפּונקט. די ציוויליזירטע וועלט, אַריינ־גערעכנט די אָרגאַניזירטע אַרבעטערשאַפט, וועט נישט קענען פריישפּרעכן פון שולד די דייטשע אַרבעטער־שאַפט, אויב זי וועט זיך אויך ווייטער נישט אַנטקעגנ־שטעלן די באַרבאַרישע פאַרברעכנס".

די פראַגע פון פאַראַנטוואָרטלעכקייט פון דייטשן אַרבעטער־קלאַס

מיר זיען די אויפמערקזאַמקייט פון די לעזער אויפן לעצטן אָפּזאַץ פון דער רעזאָלוציע פון טרייד יוניאָן אינטערנאַציאָנאַל, וועלכע ווערט פון אונז איבערגעגעבן אויבן. דער אינטערנאַציאָנאַל לייגט אַרויף אַ שווערע פאַראַנטוואָרטלעכקייט אויפן דייטשן אַרבעטער קלאַס. ער ערקלערט די דייטשע אַרבעטער פאַר מיטשולדיג אין די בלוטיגע נאַצישע פאַרברעכנס, אויב זיי וועלן ווייטער פּאַסיוו טאָלערירן דעם היט־לעריזם, אויב זיי וועלן נישט אַרויסטרעטן אין אָפּע־נעם ווידערשטאַנד געגן זייערע געוועלטיגערס.

דאָס איז נישט די ערשטע אָנצוהערעניש פון אַט

פון דר. יוסף קיסמאַן

דעם מין וואָס ווערט געגעבן דער אַרבעטערשאַפט אין דייטשלאַנד. ערשט נישט לאַנג צוריק האָט דער פאָר־זיצער פון דער בריטישער לייבאָר פּאַרטי, דזשעימס וואָקער, דערקלערט אין זיין דערעפענונגס רעדע פון אַ פּאַרטיי קאָנפערענץ: „איך געהער נישט צו די, וואָס מאַכן אַ חילוק צווישן דעם דייטשן פאָלק און דער דייטשער רעגירונג. דאָס דייטשע פאָלק טראָגט אין דער זעלבער מאָס די פאַראַנטוואָרטלעכקייט פאַר אַלע בלוטיגע מעשים ווי די רעגירונג". דער לאָנדאָנער זשורנאַל „לעפט ניוס" האָט זיך נאָך דער דאָזיגער פאָר־זיצונג געווענדעט צו באַוואוסטע ענגלישע און אינטער־נאַציאָנאַלע אַרבעטער־פירער, בעטנדיג די אויסצער־זאָגן זייער מיינונג. כמעט אַלע האָבן אין זייע־רע ענטפערס באַשולדיגט דאָס גאַנצע דייטשע פאָלק, ווער אין אַ גרעסערער און ווער אין אַ קלענערער מאָס. אַן אינטערעסאַנטן ענטפער האָט געגעבן דער געוועזענער פאָרזיצער פונם סאָציאַליסטישן אינטער־נאַציאָנאַל דע ברוקער. ער האָט געשריבן צווישן אַנדערע: „די וואָס זאָגן, אַז דאָס דייטשע פאָלק איז אונטערדריקט ווי אַנדערע פעלקער, טראַכטן, אַז די רוסן, די ענגלענדער, אָדער אַמעריקאַנער זיינען מחויב צו באַפרייען די וועלט פון היטלער'ן — נאָר די דייטשן זיינען ניט מחויב דערצו. די לעצטע וועלן וואַרטן, ביז אַנדערע פעלקער וועלן דייטשלאַנד באַפרייען. לויט ווי תורבט זיך אַז די ראָל פון דעמאָקראַטישן דייטשלאַנד ערשט נאָכן זיג. דעמאָלט, הייסט עס, וועלן די דייטשן אָנהויבן בויען זייער לעבן און דאַן וועלן זיי פּראָ־טעסטירן געגן יעדן פּרואוו אפילו צו קאָנטראָלירן, צי דאָס קינפטיגע דייטשלאַנד האָט באמת אָנגענומען אַלע מיטלען צו פאַרהיטן די וועלט פון אַ נייער קאַ־טאַסטראָפע . . ."

דייטשע סאָציאַליסטן און יוניאָן טוערס, וואָס געפינען זיך אין ענגלאַנד אַלס פּליטים, מאַכן גרויסע אָנשטרענגונגען צו פאַרבעסערן די שטימונג, וואָס שאַפט זיך אין דער אינטערנאַציאָנאַלער אַרבעטער עפענ־טלעכקייט געגן דייטשן אַרבעטער קלאַס. זייער טענה איז, אַז די צייט איז נאָך נישט געקומען פאַר אַ רעוואָ־לוציע אין דייטשלאַנד און מען טאָר נישט באַשולדיגן דאָס פאַרקנעכטעטע דייטשע פאָלק, און ספּעציעל די אַרבעטער פאַר נישט מאַכן אַן אומצייטיגע רעוואָלוציע. די נאַצישע מלוכה משין האָט אַזאַ מורא'דיגן כח אין זיך, אַז יעדער פּרואוו פון ווידערשטאַנד אָדער אפילו נאָר פון אָפּאָזיציע ווערט באַלד צעשמעטערט.

לויט ווי עס ווייזט אויס, בלייבן די דאָזיגע אָנ־שטרענגונגען פון די דייטשע אַרבעטער טוער אין ענג־לאַנד פאַרט נישט אָן דערפאָלג. אויף אַ פייערונג פון דער דייטשער רעוואָלוציע, וועלכע זיי האָבן לעצטענס אַראַנזשירט אין לאָנדאָן, זיינען געקומען געסט פון ברודער פּאַרטייען און האָבן געהאַלטן סימפּאַטיזירענ־דע רעדעס פאַרן דייטשן אַרבעטער קלאַס. דער גע־נעראַל סעקרעטאַר פון דער בריטישער לייבאָר פּאַרטי, דזש. מידלטאָן, האָט אויסגעדריקט די איבערצייגונג, אַז עס זיינען פאַראַן צוויי פאַרשיידענע דייטשלאַנדס און אַז „די חברים פון דעם צווייטן דייטשלאַנד וואַרטן נאָר אויפן ריכטיגן מאָמענט, כדי אַרויסצוטרעטן אַקטיוו אין קאַמף געגן דער היטלער דיקטאַטור".

דער דייטשער אַרבעטער־קלאַס אונטערן יאָך פון נאַצישן „סאָציאַליזם"

עס איז טרויעריג ביז גאָר, אַז עס ווערט גע־שטעלט אין דער אינטערנאַציאָנאַלער אַרבעטער וועלט אַזאַ פראַגע ווי פאַראַנטוואָרטלעכקייט פון דעם דייטשן אַרבעטער קלאַס פאַרן נאַציזם אָדער גאָר: מיטשולדיג־קייט פון דעם דייטשן אַרבעטער קלאַס אין די בלוטיגע פאַרברעכנס פון היטלער'ס מערדער באַנדעס. אָבער איינמאַל אָוועקגעשטעלט די פראַגע, שטייט זי פאַר דער גאַנצער ציוויליזירטער וועלט און, פריער פאַר אַלץ, פאַרן אידישן פאָלק און פאַרן אידישן אַרבעטער קלאַס, ווייל ווער איז דען נאָך אַזאַ אומגליקלעכער קרבן פון היט־לער'ס אויסראָטונגס פּאָליטיק ווי די אידען?

...איז אָבער גרינגער צו שטעלן אַזאַ פראַגע ווי ...געבן אויף איר אַן ענטפער. עס איז קיין צווייפל ... אַז די אַרבעטער וועלט פאָדערט פון דעם דייט... פּראָלעטאַריאַט, ער זאָל ענדלעך אַרויסטרעטן פון ... פּאַסיוויקייט און קעמפן פאַר זיין אייגענער באַפרײ... און פאַר דער באַפרייאונג פון דער גאַנצער וועלט. ... דייטשע אַרבעטער און פאָלקס מאַסן, וואָס ווערן ... פירט אונטער היטלער'ס פאָן צו דער שלאַכט באַנ... פּראָמען פרידלעכע לענדער, פאָרן זיך נישט אָפּ ... פון קרבנות. אונטער דער פאָן פון פּירהויס.

אָבער מיט אַן ענדגילטיגן משפּט איבער ... דייטשער אַרבעטערשאַפט טאָר מען זיך נישט אײ... די אַרבעטערשאַפט אין דייטשלאַנד געפינט זיך אין ... אָפּאַטישער שטימונג. די מאַטעריעלע לאַגע פון ... אַרבעטער ווערט אַן ערגערע פון טאָג צו טאָג. ... ריכטן פון נייטראַלע קאָרעספּאָנדענטן אין דער ... פּרעסע, דערציילן פון דער האָפּנונגסלאָזער אומצופרידנ... הייט אין דער דייטשער אַרבעטערשאַפט. די אַרב... צייט באַטרעפט איצט אַ מיניסום פון 65 שעה... פאַר מענער און 56 שטונדען אַ וואָך פאַר פרויען. ... לוין טאָר נישט געהעכערט ווערן, נישט געקוקט ... דריף וואָס די פּרייזן אויף לעבנס מיטלען האָ... אַ פערט־חלק פון לוין ווערט אָוועקגענומען פאַר ... סעס און פאַר פאַרשיידענע פאָנדן ווי ווינטער הילף ... אַנדערע. דער אַרבעטס רעזשים איז זייער אַ שטרענ... די אַרבעטער ווערן באַהאַנדעלט אַזוי ווי פאַרברע... וואָס זיינען פאַר'משפט געוואָרן אויף צוואַנגס אַרב...

אין נאָוועמבער איז פאַרגעקומען אַ קאָנגרעס פון אַרבעטס פראָנט. פאַרשטייט זיך, אַז קיין אַרבעטער דעלעגאַט האָט נישט געטאָרט עפענען ... מויל. גערעדט האָבן נאָר די גרויסע נאַצישע טשינ... ניקעס. דער אַרבעטס מיניסטער לעי האָט געגעבן ... פאַרשטיין, אַז אַרבעט פאַר דער מלחמה פּראָדוק... אין נאַצי לאַנד איז אַ „רעוואָלוציאָנערער אַקט". דער ... טאָר מען נישט האָבן אין זין אַזעלכע קלייניגקײ... ווי דאָס געזונט און לעבן פון די אַרבעטער.

„פילאָסאָף" פון היטלער'ס ראַסן טעאָריע, אַלפ... ראָזענבערג, האָט געטרייסט דעם עולם, אַז היטלער ... אויסראָטן דאָס אידישע פאָלק. מען האָט געמ... אַ פאַראַד איבער די גאַסן פון בערלין. אַרבעטער ה... מאַרשירט . . . דאָס איז געווען די „קאָנווענשאַן".

אַ שוועדישער קאָרעספּאָנדענט, וואָס האָט גער... מיט אַרבעטער, וועלכע האָבן זיך אומגעקערט ... דייטשלאַנד, דערציילט אין דער „טיימס" וועגן ז... וואָס די אַרבעטער רעדן צווישן זיך בשעת ... אַרבעט. יעדע מיליטערישע נידערלאַגע אויף ... פראָנטן ווערט באַטראַכט פון די אַרבעטער ווי אַ מ... פאַר דער פאַרהאַסטער נאַצישער פּאַרטיי. זיי קומען ... צוזאַמען אין די וואַש רומס און רעדן מיט פאַרהאַלט... שטימען וועגן אַלץ, וואָס מען טאָר נישט. ... זיי זי... אומצופרידן און אַפּאַטיש, אָבער פון אַן אָפענעם וויד... שטאַנד האַלט עס נאָך ווייט. אגב, איז די צאָל א... לענדישע אַרבעטער אַ געוואַלדיג גרויסע און האַלט ... אין וואַקסן. מייסטענס זיינען דאָס צוואַנגס אַרבע... פון די באַזיגטע לענדער: פראַנצויזן, בעלגיער, ... ווענגער, פּאָליאַקן, רוסן און אַנדערע. אין איינצע... צווייגן פון דער מלחמה אינדוסטריע אַרבעטן פון ... ביז 80 פּראָצענט פרעמדע. פונדעסטוועגן הערט ... ניט פון קיין סאַבאָטאַזש אַקטן אפילו אין פאַברי... מיט אַ מערהייט צוואַנגס אַרבעטער.

אָפּנים קאָן מען נישט. און דאָך! — ... דייטשער אַרבעטער קלאַס מוז זיך ציילן, די אינט... נאַציאָנאַלע אַרבעטער וועלט, די געפּייניגטע פעל... אויפן גאַנצן ערד־קוגעל קוקן אַרויס אויף אַ רע... לוציאָנערער טאַט פון דער דייטשער אַרבעטערש...

אַרבעטערשאַפט פון האָלאַנד בויגט נישט דעם ... אונטער דער נאַצישער פויסט

שוין צום דריטן מאָל האָט די נאַצישע אָקופּאַ... מאַכט געשטעלט דער אַרבעטערשאַפט פון האָלאַנד ... אולטימאַטום, זיך אָנצושליסן אין דעם נאַצישן ...

בעטס־ארגאנ". מען סטראשעט די ארבעטער מיט שווערע שטראפן, אויב די וועלן נישט איבערפירן דעם דאָזיקן באפעל ביז צו א געוויסן טערמין. ווי ארויספארן פונם ארבעטס־פלאַץ, אדער ארויסשיקן קיין דייטשלאנד אויף צוואנגס־ארבעט. אבער עס העלפט נישט. מען חזר'ט איבער דעם באפעל נאך א מאל, געבענדיג "אגעסטיר" פאר נישט ארויספירן דעם פריערדיגן באפעל. אבער עס העלפט ווידער נישט. דריי מאל זיינען שוין געגעבן געווארן אזעלכע אולטימאטומס. די צאל ארבעטער אין נאציישן "פראנט" איז נאך אלץ א גאנץ מינימאלע. די אלטע יוניאן טוער שטייען אויף דער וואך און זייערע אנווייזונגען ווערן געטריי אויסגעפירט ווי די באפעלן פון די נאצישע סטיגאַניקעס. פון 312 סעקרעטארן פון דער יוניאן באוועגונג האבן 307 רעזיגנירט פון זייערע אמטן, כדי נישט צו דינען די נאציס.

די צאל ארבעטער וואס זיינען ארויסגעשיקט געווארן פון האלאנד קיין דייטשלאנד אויף צוואנגס ארבעט, באטרעפט שוין ביי 300 טויזנט. מייסטנטיילס זיינען דאס ארבעטער פון דער מעטאל אינדוסטריע, בילדינג אינדוסטריע און פון טראנספארט. א ערך 40 טויזנט צוואנגס־ארבעטער זיינען גענומען געווארן קיין צפון־פראנקרייך, וואו זיי ארבעטן ביי פעסטונגען. די ארבעטס־ארדענונג אין האלאנד גופא איז איינגענטלעך אויך נישט מער ווי צוואנגס־ארבעט. מען ארבעט לאנגע ארבעטס־טעג, מיט קליינע שכירות, וועלכע טארן ניט געהעכערט ווערן, הגם די פרייזן אויף לעבנסמיטל האלטן אין איין שטייגן.

די נאציס גרייטן צו נייע גרויסע טראנספארטן צוואנגס־ארבעטער קיין דייטשלאנד. לויט ווי עס ווערט איבערגעגעבן, ווילן זיי פארגרעסערן די צאל האלענדישע ארבעטער פאר דייטשלאנד ביז א האלבן מיליאן. איבער דער באפעלקערונג פון האלאנד שוועבט אבער נאך א גרעסערע געפאר. אין דער לעצטער צייט האט מען אנגעהויבן צו מאכן מעדיצינישע אונטערזוכונגען אויף יונגע מענער. ארום 30 טויזנט יונגע לייט ווערן באטראכט יעדן מאנאט און עס גייען אום קלאנגען, אז די נאציס ווילן מיט צוואנג מאביליזירן ביז 200 טויזנט האלענדער פאר דער ארמיי.

פון די אלע געפארן לאזן זיך אבער די האלענדישע ארבעטער ניט אפשרעקן. זיי ווילן נישט בייגן דעם קאפ אונטער דער פויסט פון די נאצישע בארבארן.

אויפבוי אדער ווידעראויפבוי פון דער וועלט נאך מלחמה?

אין אלע רעגירונגס קאבינעטן פון די פרייע לענדער ווערט פיבעריש געארבעט אויף פראיעקטן פאר דער באפרייטער וועלט נאך דער מלחמה. פאליטישע פארטייען, די טרעיד יוניאן באוועגונג און פיל פריוואטע געזעלשאפטן פון געלערנטע אין עקאנאמיע און מלוכה וויסנשאפט שאפן ספעציעלע פארשונגס אינסטיטוציעס פאר אט דעם צוועק. פארן ארבעטער קלאס פון דער גאנצער וועלט דערנענטערט זיך דער מאמענט, ווען ער וועט דארפן זאגן זיין ווארט. די גרעסטע מאסן פון דעם טרעיד יוניאן אינטערנאציאנאל זיינען קנעכטשאפט ביי היטלער'ן אין די אקסיס לענדער און אין די אקופירטע לענדער. אבער אויף ווי ווייט דער ארבעטער קלאס האט נאך א מעגלעכקייט ארויסצוזאגן פריי זיין ווארט, מוז ער זיך ווי צום גיכסטן לאזן הערן דורך זיינע ארגאניזאציעס.

אין לאנדאנער "לעיבאר", ארגאן פון דער בריטישער טרעיד יוניאן באוועגונג, פארנעמט זיך מיט דער דאזיגער פראגע סער וואלטער סיטרין, דער פירער פון די ענגלישע יוניאנס. סיטרין שטעלט נישט אוועק די פראגע אין איר גאנצן ברייטן פארנעם. ער באטראכט זי אויך נישט אין איר אינטערנאציאנאלן מאסשטאב. ער באריט זי בלויז פונם נאציאנאלן ענגלישן שטאנדפונקט. ער ווייזט אן אויף דער געפאר, וואס דראט דעם ארבעטער קלאס פון דעם פלאנעווען פאר דער נייער וועלט אין פארשיידענע קרייזן. פאראן אזעלכע, וואס טראכטן וועגן דעם צו רעקאנסטרואירן די וועלט, דאס הייסט: זי ווידער אויפבויען אזוי ווי זי איז געווען. און נאך מער: פאראן אזעלכע, וואס זעען א מעגלעכקייט נאך דער מלחמה צו אונטערדריקן אלע פראגרעסיווע באוועגונגען און שטרעבונגען און אריבערצוגיין צו נאקעטער רעאקציע — אונטערן פרומען מאנטל פון "רעקאנסטרוקציע".

דער ארבעטער קלאס מוז דערקענען אט די געפאר. די אלטע וועלט טאר נישט ווידער אויפגעבויט ווערן. מען מוז זי ערשט אויפבויען אויף דאס ניי. אזוי ווי זי איז געווען, טאר זי נישט צוריקגעשטעלט ווערן.

וואס זעט קלאר אין די יסודות, אויף וועלכע עס זאל אויפגעשטעלט ווערן די נייע וועלט!

סיטרין ווייזט נאר אן אויף דעם הויפט פרינציפ, וועלכער דארף געפאדערט ווערן פונם ארבעטער קלאס: פלאן ווירטשאפט אונטער דעמאקראטישן קאנטראל. די כאאטישע ווירטשאפט פון קאפיטאל האט געבראכט עקאנאמישע און פאליטישע קאטאסטראפעס און סוף כל סוף די מלחמה. פלאנירטע ווירטשאפט, אן דעמאקראטישן פאלקס קאנטראל, מיינט קנעכטשאפט. נאר אויפן יסוד פון דעמאקראטישער פלאן ווירטשאפט וועט די וועלט קענען ווערן איבערגעבויט.

סיטרין גיט איבער, אז די בריטישע טרעיד יוניאנס באטראכטן די אלע קאמפליצירטע פראגן אין ענגן קאנטאקט מיט דער "בריטישער עמפלאיערס פעדעריישאן". רעפרעזענטאטיווע קערפערשאפטן פון ביידע ארגאניזאציעס שטייען אין פארבינדונג מיט סער וויליאם דזשאוויט, מיניסטער פאר נאך מלחמה פראבלעמען אין ענגלישן רעגירונגס קאבינעט.

עס איז באוואוסט, אז פון זינט די מלחמה איז אויסגעבראכן ארבעטן די ענגלישע טרעיד יוניאנס צוזאמען מיט דער ארגאניזאציע פון קאפיטאליסטישע אונטערנעמונגען. דורך דער דאזיגער צוזאמענארבעט האבן זיי פארזיכערט דעם געהעריגן דערפאלג פון דער מלחמה פראדוקציע און אויך באשיצט די רעכט פון דער ארבעטערשאפט. וואס עס איז אבער שייך די פראבלעמען פון דער ארבעטערשאפט אויף נאך דער מלחמה, איז נאך א גרויסע פראגע, צי די דאזיגע צוזאמענארבעט וועט זיין א פרוכטבארע. די נויטווענדיגקייט פון דער מלחמה קען נאך צווינגען די ארבעטער צו פארבייגן אמאל זייערע אינטערעסן ביי דער ארבעט אין דער באוואפענונג אינדוסטריע. ביים אויסארבעטן פראיעקטן פאר דער צייט פון שלום האבן אבער די אינטערעסן געגנזאצן צווישן ארבעט און קאפיטאל א סך א שווערערע וואג.

די שווערד פון אינוואזיע הענגט איבער שוועדן

עס איז ממש א וואונדער, וואס שוועדן איז ביז איצט פארשוינט געבליבן פון מלחמה. דאס קליינע, מיליטעריש שוואכע לאנד ליגט צווישן נארוועגיע און פינלאנד און שטייט פשוט אין וועג דער נאצישער רויב פאליטיק. איצט האט זיך די מלחמה ווידער צוגערוקט נעענטער צו שוועדן. די מורא'דיגע מפלה, וועלכע עס האבן געליטן די נאצישע הארדעס אין דעם געגנט פון לענינגראד, קען ברענגען דערצו, אז היטלער זאל, אין זיין פארצווייפלטער לאגע, זיך פילן "בארעכטיגט" צו שיקן זיינע ארמייען איבער שוועדישער טעריטאריע צו הילף קיין פינלאנד און צפון רוסלאנד. נישט קיין אנדערער ווי דער פרעמיער מיניסטער פון שוועדן, אלבין האנסאן, האט ארויסגעשיקט אן אלארם רוף צו דער וועלט מיט א רעדע, וועלכע ער האט לעצטנס געהאלטן אין שוועדישן פארלאמענט, רופנדיק דאס פאלק זיך צו פארטיידיגן אין פאל פון אן אינוואזיע.

שוועדן פארמאגט א הויך אנטוויקלטע אינדוסטריע מיט א בליענדיגער ארבעטער באוועגונג. די צאל מיטגלידער אין די יוניאנס באטרעפט א האלבן מיליאן. די צאל ארגאניזירטע מיטגלידער אין דער סאציאל־דעמאקראטישער פארטיי — צוויי מאל אזוי פיל. צווישן דער יוניאן באוועגונג און דער ס. ד. פארטיי הערשט דער ענגסטער קאנטאקט. ביידע צווייגן פון דער ארבעטער באוועגונג ארבעטן צוזאמען אין פולסטער הארמאניע. ביי די לעצטע וואלן צום פארלאמענט האט די סאציאל דעמאקראטישע פארטיי באקומען אנדערטהאלבן מיליאן שטימען פון די 2 מיליאן 800 טויזנט שטימען, וואס זיינען אפגעגעבן געווארן אין גאנצן לאנד.

וועגן דער שטארקייט פון דער יוניאן באוועגונג זאגט עדות די אפיציעלע סטאטיסטיק פון די לוין באוועגונגען. אין יאר 1941 זיינען פארגעקומען 10 טויזנט 304 לוין באוועגונגען, פון וועלכע 98 פראצענט זיינען פארגליכן געווארן אויף א פרידלעכן אופן. נישט מער ווי ארום 2.257 ארבעטער זיינען ארויס אין סטרייק.

אזוי ווי איבער דער גאנצער וועלט, איז אויך אין שוועדן די ארבעטסלאזיגקייט כמעט אינגאנצן ליקווידירט געווארן. אין יולי 1942 האט די צאל ארבעטסלאזע באטראפן ארום 4.8 פראצענט. דאס איז צו פארדאנקען נישט בלויז דער פארגרעסערטער פראדוקציע אין די אינדוסטריען, וואס ארבעטן פאר די מלחמה באדערפענישן, נאר אויך דער גוטער עקאנאמישער פאליטיק פון דער רעגירונג, וועלכע העלפט זייער שטארק דער אינדוסטריע פאר שלום געברויך, ספעציעל דעם בילדינג טרעיד, נישט געקוקט אויף דער דראענדיגער מלחמה געפאר. שוועדן איז אפשר דאס איינציגע לאנד אויף דער וועלט אין דער איצטיגער צייט, אין וועלכן די צאל ארבעטער אין בילדינג טרעיד האט זיך פארגרעסערט אבסאלוט און רעלאטיוו. זי באטרעפט ארום 147 טויזנט, מיט 10 פראצענט מער ווי פריער.

עס איז בלויז צו האפן, אז די מפלות פון די נאצישע הארדעס אין רוסלאנד וועלן פארטרייבן ביי היטלער'ן דעם חשק אנצופאלן אויף אט דעם פרידלעכן לאנד.

מוטיגע ווערטער פון א סאציאליסטישן דעפוטאט אין אונגארישן פארלאמענט

אין דער פאשיסטישער אונגארן איז די ארבעטער באוועגונג נישט צעשטערט געווארן אין גאנצן. עס זיינען נאך פארבליבן ארגאניזירטע קאדרען פון דער סאציאליסטישער און יוניאן־באוועגונג. און אויך דער צענטראלער ארגאן פון דער פארטיי, די צייטונג "נעפסאווא", גייט ווייטער ארויס. סאציאליסטן זיינען היינט די איינציגע, וועלכע נעמען זיך נאך אן פאר די פארפאלגטע אידן און וועלכע האבן גענוג מוט צו זאגן די פאשיסטישע משרתים פון היטלער'ן דעם אמת אין פנים אריין. אין דער "נעפסאווא" ווערט אונטערדריקט יעדעס ווארט פון קריטיק, אבער אזוי ווי עס זיינען נאך פאראן עטלעכע סאציאליסטישע דעפוטאטן אין פארלאמענט, קען מען זיי פארט ניט פארמאכן דאס מויל.

ביי די לעצטע מפלות פון די נאציס אין רוסלאנד האבן ספעציעל די אונגארישע דיוויזיעס געליטן ריזיגע פארלוסטן. די גאנצע באפעלקערונג איז ארומגעכאפט געווארן פון א פאנישן שרעק פאר די קומענדיגע רעזולטאטן פון דער מלחמה. אינמיטן דער אלגעמיינער קאנסטערנאציע האט גענומען דאס ווארט אין פארלאמענט דער סאציאליסטישער דעפוטאט פאידל, וועלכער האט געזאגט צווישן אנדערע:

„די רעגירונג האט אריינגעפירט דאס לאנד אין א קאטאסטראפע. די מלחמה קאן זיך נישט ענדיגן אנדערש ווי מיט א טיף־אויפטרייסלענדיגער סאציאלער רעוואלוציע און מיט'ן זיג פון סאציאליזם. דער ארבעטער קלאס, וועלכן איך האב דעם כבוד צו פארטרעטן, וועט זיין דער טרעגער פון א נייער סאציאלער ארדענונג. אן דעם ארבעטער קלאס וועט לחלוטין נישט קענען אויפגעשטעלט ווערן קיין ארדענונג נאך דער מלחמה".

פון דער קאאפעראטיווער פראדוקציע אין כינע

דער בולעטין פון טרעיד יוניאן אינטערנאציאנאל ברענגט אינטערעסאנטע דאטעס וועגן דעם מצב פון דער אינדוסטריעלער קאאפעראציע אין כינע. דאס איז א באוועגונג, וואס איז אנטשטאנען אדאנק דעם נישט געבראכענעם מוט און פרייהייטס־ווילן פון די כינעזישע מאסן און אדאנק דער גרענעצלאזער קרבנות־גרייטקייט פון דער כינעזישער ארבעטערשאפט. אין דער צייט ווען די יאפאנער האבן פארכאפט שטיקער לאנד ביים פאציפישן ברעג און אלץ מער אפגעשניטן די ריזן־מלוכה פון אירע פריינט, האבן כינעזישע ארבעטער מיט די פרימיטיווסטע מיטלען אנגעהויבן אן אייגענע אינדוסטריע, ווייט הינטערן פראנט, נישט דערגרייכבאר פאר די פיינטלעכע לופט־אנפאלן. די צאל קאאפעראטיוון באטרעפט איצט 1,867, און זייער פראדוקציע באטרעפט העכער 14 מיליאן דאלאר א חודש.

צווישן אנדערע אונטערנעמונגען האט די קאאפעראטיווע באוועגונג אויפגעבויט 12 שמעלץ־אויוועס פאר שטאל. פאר דער מלחמה האט כינע פארמאגט 20 שמעלץ־אויוועס, אבער אלע האבן זיך געפונען אין א געגנט, וואס איז איצט אקופירט פון די יאפאנער. אין טשונקינג־פראווינץ זיינען פאראן 11 פאבריקען וואס ארבעטן אויס סינטעטישן אויל פון מינעראלן און געוויקסן. פאר מאטארישן ברען־מאטעריאל. 80 פראצענט פון אלע מעדיצינישע ארטיקלען פארן געברויך פראדוצירן די קאאפעראטיוון.

אויך די לאנדווירטשאפטלעכע פראדוקציע איז שטארק פארגרעסערט געווארן. לויט אן אפיציעלן באריכט פון דער רעגירונג איז דאס לאנד פארזיכערט מיט שפייז פארן ציווילן און מיליטערישן געברויך און — אחוץ אייזן און שטאל — אויך מיט די רויע מאטעריאלן פאר דער וואפן־פאבריקאציע.

די רעגירונג מאכט גרויסע אנשטרענגונגען, אויסצובילדן די יוגענט פאר דער אינדוסטריעלער פראדוקציע. אין טשונקינג אליין זיינען פאראן 50 טעכנישע שולן.

נאך פינף יאר מלחמה, נאכדעם ווי די יאפאנישע אנפאלערס האבן פארגאסן ימים בלוט און פארניכטעט מיליאנען מענטשן־לעבנס, האלט אין כינע נאך אלץ אין איין וואקסן דער ווידערשטאנד פון די פאלקס־כחות, דער ווידערשטאנד פון דער יונגער אינדוסטריעלער ארבעטס־קראפט.

אין דער אמעריקאנער ארבעטער באוועגונג

איבערזיכט פון ש. פ.

דורך די רויך און שטויב וואלקנס פון דעם געראנגעל, וואס עס גייט אן אין אמעריקע צווישן די פארשידענע גרופן אינטערעסן פאר עקאנאמישער מאכט און פאליטישע פאזיציעס אונטער דער מאסקע פון פאטריאטיזם און אידעאלן פון אלגעמיינעם וואוילשטאנד פון לאנד, שניידן זיך אויס אלץ קענטיגער די קאנטורן פון קלאסן קאמף. דער קאמף צווישן די רייכע באזיצער וואס זוכן אויפצוהאלטן זייערע פריווילעגיעס און נאך רייכער און מעכטיגער ווערן דורך דער מלחמה און די ארעמע מאסן ארבעטער, קליינבירגער און פראפעסיאנאלן, וואס זוכן איינצוצאמען די אפעטיטן פון די רייכע און ארויסרייסן פון זייערע הענט א גרעסערן חלק פון די געשאפענע רייכטימער און א גרעסערע דעה אין לעבן. די הויפט פארטרעטער פון די ארעמע מאסן איז די ארגאניזירטע טרעיד יוניאן באוועגונג. דער קאמף פלאץ איז דער קאנגרעס און די רעגירונגס קערפערשאפטן וואס, איבער דער מלחמה, האבן זיי קאנטראל איבער דעם גאנצן עקאנאמישן און געזעלשאפטלעכן לעבן אין לאנד.

צום קלארסטן איז ארויסגעקומען דער קלאסן כאראקטער פון דעם זינט דער נייער קאנגרעס האט זיך דערעפנט אין וואשינגטאן דעם זיבעטן יאנואר. לייענט מען איבער די פראגראם רעדע, וואס פרעזידענט רוזוועלט האט געהאלטן אין קאנגרעס ביי דער דערעפענונג, און די פראגראם וואס די רעפובליקאנער פראקציע אין קאנגרעס האט פארעפנטלעכט וועגן איר ארבעט און די אויפגאבן וואס זי שטעלט זיך דורכצופירן; באקענט מען זיך מיט דעם אינהאלט פון דעם מבול פון די געזעץ פראיעקטן וואס זיינען אריינגעבראכט געווארן אין קאנגרעס אין משך פון די ערשטע צוויי וואכן; לייענט מען די רעאקציאנערע פרעסע, אירע אטאקעס אויפן ניו דיל און דער רוזוועלט אדמיניסטראציע און די „רעפארמען" וואס זי פאדערט אין די רעגירונגס פאליסיס — ווערט קלאר, אז אין דעם געראנגעל איבער שטייערן און אינפלאציע, פראדוקציע און מענטשן קראפט, פרייז רעגולאציעס און ראציאנירונג פון פראדוקטן און ענלעכע פראבלעמען, וואס זיינען פארבונדן מיט דער מלחמה געגן דער נאצי־פאשיסטישער אקס, האנדלט זיך ניט וועגן פארבעסערן די מלחמה אנשטרענגונג און פארשנעלערן דעם זיג איבער די שונאים. נאר עס האנדלט זיך מערסטנס איבער דעם וועלכער שיכט פון דער געזעלשאפט עס זאל טראגן דעם גרעסטן לאסט פון דער מלחמה, ווער עס זאל ברענגען די גרעסטע קרבנות פארן זיג און, וואס איז נאך וויכטיגער, ווער עס זאל האבן די הויפט דעה ביים שליסן דעם פרידן נאך דער מלחמה און אנפירן מיט דער רעקאנסטרוקציע אין לאנד. די פארטרעטער פון קאפיטאל זעען קלאר די פארבינדונג צווישן די עקאנאמישע פאליסיס וואס די רעגירונג וועט נאכפאלגן איצט אין דער אנפירונג פון דער מלחמה, מיט דער מאכט און דעה וואס דער אדער יענער שיכט אין לאנד וועט האבן שפעטער ווען די מלחמה וועט געוואונען ווערן. די ארעמע מאסן, ווידער, זעען נישט אזוי קלאר דעם צוזאמענהאנג צווישן די צוויי און ראנגלען זיך מערסטנס פאר מאמענטאנע פארלייכטערונגען. אן אויסנאם זיינען די העכערע טרעיד יוניאן קערפערשאפטן. זייער פירערשאפט שיינט יא צו זען דעם צוזאמענהאנג און זיי גרייטן זיך אנצופירן א ביטערן קאמף אין קומענדן קאנגרעס צו באשיצן און פארטיידיגן די אינטערעסן פון די מאסן אויף אזוי פיל ווי זיי האבן די כוחות פאר דעם.

דער אנגריף אויף די לעבנס אינטערעסן פון די ארעמע מאסן

דער נייער קאנגרעס האט נאך ניט געהאט קיין געלעגנהייט צו פאנאנדערוויקלען זיין פולע טעטיגקייט. עס זיינען אין די ערשטע צוויי וואכן אריינגעבראכט געווארן הונדערטער געזעץ פראיעקטן (איבער זיבן הונדערט אין איין טאג) איבער די פארשידענסטע פראגן. צווישן זיי זיינען פאראן די געוויינלעכע ארבעטער פיינטלעכע און רעאקציאנערע פארשלאגן וואס באצוועקן צו ברעכן אדער וויניגסטנס שטארק אפשוואכן די טרעיד יוניאנס, ווי איינפירן רעגירונגס קאנטראל איבער יוניאנס, זייערע פינאנצן און וואלן; פארבאט צו סטרייקן; פארבאט פאר יוניאנס בייצושטייערן געלט פאר פאליטישע צוועקן; אפשאפן אדער פארקריפלען דעם שטונדען־שכירות געזעץ; איינפירן ארבעטער אויף זייערע פלעצער און ענלעכע פראיעקטן. די אלע פראיעקטן זיינען איבערגעוויזן געווארן צו די פארשידענע קאמיטעס און עס וועט נאך נעמען וואכן ביז זיי וועלן אויפגענומען ווערן. דערווייל האט זיך דער קאנגרעס פארנומען קודם כל מיט די פינאנץ פראבלעמען פון לאנד. עס ווערט פארהאנדלט דער בודזשעט פון דער מלוכה פאר דעם קומענדן יאר. אבער שוין דא שטארצט ארויס דער קלאסן כאראקטער פון דעם קאמף.

די רעגירונג וועט אין קומענדן יאר דארפן האבן א קאלאסאלע סומע געלט אויף אנצופירן די מלחמה. דער בודזשעט, וואס פרעזידענט רוזוועלט האט אריינגעשיקט אין קאנגרעס, טרעפט אן הונדערט און ניין ביליאן דאלאר. דאס איז אן אסטראנאמישע ציפער וואס איז כמעט אוממעגלעך צו באגרייפן. פינף און ניינציג פראצענט דערפון וועט גיין פאר דער מלחמה. קיינער קען געגן דעם ניט אויסזעצן. די מלחמה מוז געוואונען ווערן וואס שנעלער און אלץ וואס עס איז נויטיג פאר דעם מוז געשאפן ווערן. פון וואנען אבער זאל מען נעמען די געלט אויף דעם? פון וועלכע שיכטן פון דער באפעלקערונג זאל קומען דער גרעסטער טייל פון די פארגרעסערטע מלוכה הכנסות.

פאר פראגרעסיווע מענטשן איז די זאך קלאר: נעמען דארף מען פון יעדן לויט זיינע מעגלעכקייטן צו צאלן. די וואס האבן מער דארפן צאלן מער. איידער מען נעמט אוועק ביי אן ארעמאן דאס שטיקל פוטער אויפן ברויט, דארף מען פריער אוועקנעמען ביים רייכן זיינע פארשווענדערישע לוקסוסן. ערשט ווען דאס וועט ניט גענוג זיין, וועט מען דארפן צונעמען נויטווענדיגקייטן, אבער פון אלעמען גלייך. עס טארן ניט זיין קיין יחסנים אין צייט פון א נאציאנאלער סכנה.

די אינדוסטריאליסטן און באנקירן און זייערע פארטרעטער אין קאנגרעס האבן אבער אן אנדער מאס פאר „גלייכהייט". ביי זיי הייסט גלייכהייט ווען מען נעמט ביים גביר און ביים קבצן א גלייכן פראצענט פון זיין איינקונפט, אומגעאכטעט אויף דעם וויפיל עס בלייבט אים נאכדעם ווי ער באצאלט די שטייערן. אויב דעם קבצן וועט דעמאלט ניט בלייבן גענוג אויף צום עסן, איז דאס ניט די דאגה פון דער געזעלשאפט. און אין דער ריכטונג זוכט דער איצטיגער קאנגרעס ארויפצולייגן די נייע זעכצן ביליאן דאלאר שטייערן אויף דער באפעלקערונג וואס זיינען נויטיג צו דעקן די ריזיגע מלחמה אויסגאבן.

די רעאקציאנערן טוען עס אבער נישט אפן. זיי זוכן איינצוואויקלען די טומאה אין דער יראה און שאפן דעם איינדרוק, אז זיי זיינען דא ניט אויסן צו באשיצן די רייכע און נאכמער ארונטערדריקן דעם לעבנס סטאנדארד פון די ארעמע, נאר אז זיי זוכן צו באשיצן דאס גאנצע לאנד פון אינפלאציע. זיי גיבן אן צוויי ארגומענטן: ערשטענס, טענה'ן זיי, אז רייכע זיינען דא ווייניג אין צאל און ארעמע א סך. דעריבער קענען די העכסטע שטייערן אויף די רייכע ניט אריינברענגען א גענוגענדע סומע וואס איז נויטיג פאר דער מלחמה. צווייטנס, טענה'ן זיי, אז די ארעמע זיינען די גרעסטע פארברויכער איבער זייער צאל און אום צו פארקלענערן די נאכפראגע אויף פראדוקטן פאר ציווילן געברויך וואס קענען צוליב דער מלחמה ניט פראדוצירט ווערן און אזוי ארום פארהיטן פון אינפלאציע, מוז מען אוועקנעמען די קויף קראפט פון די מאסן דורך גרויסע שטייערן.

וויסענדיג אבער אז עס איז א שווערע זאך צו „צאפן בלוט פון א שטיין", אז עס איז שווער איינצומאנען די ארויפגעלייגטע שטייערן פון מענטשן וואס פארדינען קוים אויף דעם נויטיגסטן, שלאגן זיי פאר אזוינע שטייערן, פון וועלכע די מאסן זאלן זיך ניט קענען אויסדרייען. א סעילס טעקס, איז איינער פון די מיטלען. יעדעס מאל ווען איינער גייט איינקויפן עפעס פאר זיין געברויך, מוז ער צאלן דעם שטייער. א גרויסער דירעקטער טעקס אויף שכירות וואס דער בעל הבית נעמט ארונטער פון געהאלט — איז א צווייטער מיטל אזא. איז טאקע אין קאנגרעס פארגעשלאגן הויפטזעכלעך אזוינע סארטן שטייערן.

איין פארשלאג אזא איז נאך דערצו איינגעוויקלט אין א באזונדערס קונציגן שווינדעל. דער פארשלאג איז, אז מען זאל מוחל זיין דעם עולם א יאר איינקונפט שטייער. אזוינע בילס זיינען אריינגעבראכט געווארן גאנצע זעקס. זייער אינהאלט איז אבער כמעט דער זעלביגער. אנשטאט וואס איצט צאלט מען איינקונפט שטייער מיט א יאר שפעטער. דאס הייסט, למשל, אין 1943 וועט מען דארפן צאלן שטייערן אויף דער הכנסה וואס מען האט געהאט אין יאר 1942. זאל מען אפווישן איין יאר שטייער און צאלן דאס יאר דעם שטייער פון הייאריגע פארדינסטן. דער ארגומענט איז, אז די רעגירונג וועט גאר ניט דערלייגן דערצו, ווייל דער עולם וועט דאך יעדעס יאר צאלן א שטייער. די באפעלקערונג וועט אבער ניט זיין קיין בעל חוב און די רעגירונג וועט ניט פארלירן קיין שטייערן דורך דעם וואס דער בירגער האט ניט מיט וואס צו צאלן.

איז פון אויבן אויף קוקט דער פארשלאג אויס גאר אומשולדיג און נאך אפשר א טובה פאר די ארעמע מאסן. מען נעמט ארונטער פון זייערע פלייצעס א חוב צו דער רעגירונג. אין דער אמת'ן וועלן דערפון פראפיטירן הויפטזאכלעך די גאר רייכע און די ארבעטער וועט דער עסק קאסטן טייער. אט ווי אזוי: אין די אלע פארשלאגן איז דער פראיעקט פארבונדן מיט דעם „וויטהאלדינג קלאז". דאס הייסט, אז אנשטאט וואס איצטער דארף יעדער טעקס צאלער אפגעבן נאכן יאר וויפיל ער האט פארדינט און אפצאלן דעם שטייער, וועט מען איצטער ארונטערנעמען דעם שטייער פון די שכירות יעדע וואך. אין איינעם פון די פראיעקטן איז דא א פארשלאג, אז פון די שכירות פון ארבעטער און אנגעשטעלטע זאל ארונטערגענומען ווערן צען פראצענט פון די ערשטע צוועלף ביז פיר און צוואנציג דאלאר א וואך און פיר און צוואנציג פראצענט פון דער סומע געלט וואס דער ארבעטער אדער אנגעשטעלטער קריגט מער ווי פיר און צוואנציג דאלאר א וואך. אט די פראצענטן זיינען פיל העכערע ווי די וואס זיי צאלן אונטער איצטיגע געזעצן און אנשטאט פון נעטא איינקונפט ווערט עס ארונטערגענומען פון גראס איינקונפט. נאכן יאר וועט דער שטייער צאלער זיך דארפן אפרעכענען מיט דער רעגירונג און אדער צוצאלן מער אויב עס קומט פון אים אדער צוריקקריגן אויב ער האט איבערגעצאלט.

דער אונטערשייד צווישן דעם לוין ארבעטער און דעם געשעפטסמאן ליגט דא פון אויבן אויף. דער געשעפטסמאן וועט ווי ביז איצטער צאלן בלויז נאכדעם און בלויז פון זיין נעטא איינקונפט נאכדעם ווי ער וועט ארונטעררעכענען אלע זיינע אויסגאבן אין פארבינדונג מיט זיין געשעפט. דער ארבעטער וועט צאלן יעדע וואך פון זיין גראס איינקאמע נאך דער קליינער סומע וואס איז עקזעמפט. נאכן יאר זיך רעכענען מיט דער רעגירונג און צוריקקריגן געלט איז פאר דעם דורכשניטלעכן ארבעטער וואס איז ניט קיין בוכהאלטער און האלט ניט קיין רעקארדס — א שווערע זאך. וואס אנבאלאנגט דער יאר שטייערן וואס וועט אויף דעם אופן אפגעווישט ווערן, איז פאר די רייכע א זיכערער געווינס, ספעציעל די וועמעס איינקונפט איז אין פריערדיגן יאר געווען העכער ווי דאס יאר אדער ווען עס וועט קומען א דיפלאציע נאך דער מלחמה און ווערט־פאפירן וועלן פאלן אין פרייז. ער וועט עס דעמאלט קענען ארונטעררעכענען אלס פארלוסט. פאר דעם ארבעטער אבער איז עס א גאר קליינער געווינס, אפילו ווען ער שטארבט בלייבט סיי ווי ניט גענוג ירושה. נאך אים צו דעקן די שטייערן. דערפאר איז אבער פארזיכערט, אז די שטייערן פארן יאר וועט פון אים ארויסגענומען ווערן צי עס וועט אים בלייבן נאכדעם וואס צו עסן אדער ניט. אין דער צייט וואס אונטער איצטיגן סיסטעם קען עס פאסירן, אז ווען ער פארלירט דעם דזשאב אדער איינ־

קונפס און האט ניט וואס צו צאלן זאלען זיינע טעקסעס בלייבן ניט באצאלט.

די ווירקונג וואס דאס מוז האבן אויף די כוחות פארהעלטנישן נאך דער מלחמה

פון דער פארביטערטקייט, מיט וועלכער די אינדוס־טריאליסטן און זייערע ווארטזאגער באקעמפן די פאר־שלאגען צו פינאנסירן די מלחמה דורך העכערן די סאציאלע פארזיכערונגס טעקסעס צו צען פראצענט און פארגרעסערן סיי די בענעפיטס צאלונגען צו אלטע און ארבעטסלאזע און סיי אריינגעמען אין דער סיסטעם פון סאציאלער פארזיכערונג די ארבעטער שיכטן וואס שטייען איצטער אויסער איר, באווייזט קלאר, אז די האבן אין זינען ניט נאר דעם איצטער, די פארדינסטן פון די ארבעטער אין משך פון דער מלחמה, נאר נאך מער די צוקונפט, די אומאפהענגיגקייט פון די ארבעטער נאך דער מלחמה. ווייל וואלטן זיי געווען ערנסט אין זייער באהויפטונג, אז זיי זוכן בלויז צו פארהיטן דאס לאנד פון אינפלאציע דורך דעם איצטיגען מלחמה־קריזיס, וועט דאך די העכערונג פון די סאשעל סעקיור־ריטי טעקסעס האבן פונקט די זעלביגע ווירקונג ווי א סעילס טעקס אדער פארגרעסערטער איינקונפטס שטייר־ערען אויף די ארעמע. עס וועט ארויסנעמען פון צירקו־לאציע א טייל פון די געלט וואס דער עולם פארדינט. דאס אבער ווילען זיי ניט. ווייל אזא אפשפארען פון געלדער וועט מאכן די ארבעטער ווייניגער עקאנאמיש אפהענגיג נאך דער מלחמה. אויב די ארבעטער וועלען דורך אפגע־שפארטע געלט אדער דורך העכערן ארבעטסלאזען בע־נעפיטס און עלטער פענסיע זיין אימשטאנד זיך דורכצו־לעבן א שטיקעל צייט אן ארבעט נאך דער מלחמה, וועט די קאנקורענץ פארן דזשאב און די מעגלעכקייט ארונ־טערצודריקן זייערע שכירות און ארבעטס סטאנדארדס פארקלענערט ווערן. דאגעגען אויב מען וועט די געלט ביי זיי אוועקנעמען אין שטייערן און פארפרווירענע שכירות און זיי וועלען גאר ניט האבן אפגעשפארט פאר שפעטער, וועלען זיי מוזן גיין ארבעטן נאך דער מלחמה אונטער וועלכע ניט איז באדינגונגען אום ניט צו שטארבען פון הונגער. עס וועט דעמאלט זיין גרינגער ארונטערצודריקען די סטאנדארדס וואס די ארבעטער האבן זיך דערשלאגען אין דער צייט ווען עס איז געווען א מאנגעל אין ארבעטס־הענט. און מיט דער אפגעשוואכטער עקאנאמישער פאזיציע פון די ארבעטער וועט אויך מוזן נאכפאלגען אן אפגעשוואכטע פאליטישע פאזיציע. ווי זאגט א שפריך ווערטעל „ווער עס האט די מאה, האט אויך די דעה“...

דער לעגאסלאטיווער פראגראם פון דער טרייד יוניאן באוועגונג

די ארעמע מאסן לידער זעען, ווייזט אויס, ניט אין דעם גאנצען טיזוועלשען שפיל וואס די רעאקציא־נערן באטרייבן אונטער דער מאסקע פון פאטריאטיזם און טובת הכלל. אנשטאט צו לאזן פילן די פאליטי־שענס אז זיי זיינען גרייט צו פארטיידיגען זיך געגען די סקימס, באנוגענען זיי זיך מיט גראמבלען געגען ראציא־נירונג, געגען מאנגעל אין פראדוקטען און זוכן אויס־צורייסן ברעקלעך און אביסעל העכערע געלט פארדינ־סטען. די איינציגע וואס שיינען צו באגרייפען אום וואס עס האנדעלט זיך, זיינען די פירער פון דער טרייד יוניאן באוועגונג און זיי נעמען זיך ערנסט אנצופירען א קאמף געגען די פארזוכען ארויפצוווארפען די גאנצע מלחמה לאסט אויף די פלייצעס פון די ארבעטער און דערשטיקען די יוניאנס. לידער זיינען זייערע כוחות שטארק באַ־גרענעצט, סיי איבער דער צעשפאלטענקייט אין זייערע אייגענע רייען און סיי איבער דער אפגעהיטקייט וואס זיי מוזן אנהאלטן ניט צו שעדיגען די מלחמה פראדוק־ציע און די מאראל אין לאנד.

אז די טרייד יוניאן פירער באגרייפען גוט אום וואס עס האנדעלט זיך האט מען געקענט זען פון די לעגיס־לאטיווע פראגראמען וואס די אמעריקאן פעדערישאן אוו לייבאר און דער קאנגרעס אוו אינדאסטריעל ארגאניזיי־שאנס האבן דעם מאנאט אנגענומען פארן קומענדען יאר. די פראגראמען זיינען פארמולירט געווארן ביי קאנ־פערענצן וואס פרעזידענט גרין פון דער פעדערישאן און פרעזידענט מארעי פון קאנגרעס האבן געהאלטען מיט די לעגיסלאטיווע פארטרעטער פון די יוניאנס וואס זיינען אן זיי אנגעשלאסען. אין זייער שטעלונג צו די פארשידענע געזעץ פראיעקטען זיינען די בידע צענט־ראלע קערפערשאפטען פאקטיש איינִיג. בײדע טרעטן ארויס געגען די זעלביגע פראיעקטען און פאר געוויסע געזעצן. דער איינציגער אונטערשיד צווישען זיי איז וואס די פראגראם פון דער אמעריקאן פעדערישאן אוו לייבאר איז מער אלגעמיין און די פון קאנגרעס אוו אינדאסטריעל ארגאניזישאנס גיט זיך אפ מער מיט איינצעלהייטן.

בײדע פראגראמען טרעטן ארויס שארף געגען יעדן פארזוך איינצופירן געצוואונגענעם ארבעטס דינסט. דאס הייסט געגען געבען דער רעגירונג די מאכט צו צווינגען ארבעטער צו ארבעטן ווען, וואו און ביי וואס זיי וועט געפינען פאר נויטיג. אנשטאט דעם זאגען די יוניאנס זיך ארויס פאר פרייוויליגע אפמאכען און אויפקלערונג. די יוניאנס טרעטן נאטירלעך שארף ארויס געגען פארבאטען אויף סטרייקס און געגען אפשא־פען אדער סוספענדירען די ארבעטער געזעצן וואס זיי־נען אנגענומען געווארן די לעצטע יארען, ווי: דעם שטונדען־שכירות געזעץ, דעם לייבאר רילײשאנס אקט און ענלעכע.

אויף דער פאזיטיווער זייט פון זייער פראגראם טרע־טען די יוניאן קערפערשאפטען ארויס פאר דער אויפ־האלטונג פון דער פערציג שטונדיגער ארבעטס וואך און עקסטרא געצאלט פאר אווערטיים; זיי פאדערען אז מלחמת שטייערן זאלען ארויפגעלייגט ווערען אויף די בירגער אויף דעם באזיס פון מעגלעכקייט צו צאלען; אנשטאט די שטייערן אויף די וואס פארדינען ווייניג ווי דער וויקטארי טעקס, פאדערען די יוניאנס העכערע אפצאלונגען פאר סאציאלער פארזיכערונג. זיי פאדערען אויך, אז עס זאלען שוין אויסגעארבעט ווערן פלענער פאר דער רעקאנסטרוקציע נאך דער מלחמה אום די דעמאביליזירטע מאסען און די וואס וועלען ארויספאלען פון די דזשאבס ביי מלחמה ארבעט זאלען ניט איבערגע־לאזט ווערען אויף הפקר. זיי פאדערען באלדיגע לוין העכערונגען פאר רעגירונגס אנגעשטעלטע וועלכע האבן ניט גענאסען פון די נארמאלע לוין העכערונגען אין די ציווילע אינדוסטריען און ליידען דעריבער באזונדערס שווער פון יקרות.

כאראקטעריסטיש איז אויך וואס צווישען די אלע אויבענדערמאנטע פונקטען, וואס זיינען הויפטזאכלעך פון עקאנאמישען כאראקטער, האבן בײדע טרייד יוניאן קערפערשאפטען אויך אריינגענומען די ריין פאליטישע פאדערונג פון אפשאפען דעם שטימען שטייער אדער „פאל טעקס“, וואס איז איינגעפירט אין מאנכע סאוטערן סטייטס. אט די פאליטישע פאדערונג האט א גאנץ גרוי־סען עקאנאמישען אונטערשלאג. עס איז א באוואוסטע זאך אז די מערסטע ארבעטער פיינטלעכע און רעאקציא־נערע געזעץ פראיעקטען אין קאנגרעס ווערען אריינגע־בראכט פון די קאנגרעסלייט און סענאטארען פון יענע שטאטען וואס האבן דעם שטייערן געזעץ. די קאנגרעס־לייט האבן קיין מורא ניט פאר דעם צארען פון די ארעמע מאסען, ווייל דורך דעם שטימען אפצאל האבן יענע ניט קיין שטים־רעכט. אפשאפען דעם פאל טעקס און געבען די ארבעטער און ארעמע פארמער אין יענע סטייטס דאס רעכט צו שטימען אין די וואלען וואלט זיך שנעל אפגעשפיגעלט אויף דער האלטונג פון די פאלי־טישענס פון די סטייטס אין קאנגרעס. דערפאר קעמפען די רעאקציאנערן אזוי פארביסען אנצוהאלטען דעם גע־זעץ.

מאנכע יוניאן פירער שפילן אריין אין די הענט פון רעאקציאנערן

איז די פראגראם פון די יוניאנס א גוטע. לײדער אבער איז זייער כוח דורכצופירען אט די פראגראם זייערע, א גאר שוואכער. דער איצטיגער קאנגרעס איז פיל שווארצער און רעאקציאנערער ווי דער פריער־דיגער קאנגרעס. די רעפובליקאנער און די רעאקציא־נערע דעמאקראטען האבן א מערהייט. דערצו נאך איז די טרייד יוניאן באוועגונג צעשפאלטען און מאנכע יוניאן פאליטישענס גיבען די רעאקציאנערן מאטעריאל צו פאר'מיאוס'ען די טרייד יוניאן באוועגונג און פאר־פרעמדען פון איר די עפענטלעכע מיינונג.

אייניגע פאסירונגען אין דער טרייד יוניאן באוועַ־גונג דעם מאנאט זיינען געווען ווי געוואונשען פאר די יוניאן פרעסער און האבן זיי געגעבען אמוניציע צו אטאקירען די גאנצע טרייד יוניאן באוועגונג.

דער סטרייק פון די הארטע קוילען־גרעבער אין פענסילווייניע איז געווען איין פאסירונג פון דעם סארט. אנגעהויבען דעם סטרייק האבען עטלעכע טויזענט מינערס אין צוויי מינען אלס פראטעסט. האט עס גע־הייסען, געגען דער יונייטעד מיין ווארקערס פאר העכערען די דיוס מיט פופציג סענט א מאנאט, וואס די לעצטע קאנווענשאן האט באשלאסען. דערצו איז שפעטער אבי־סעל צוגעגעבען געווארען די פאדערונג פאר א לוין העכערונג פון צוויי דאלאר א טאג. מיט אייניגע טעג שפעטער זיינען צום סטרייק צוגעשטאנען נאך טויזענטער מינערס פון אנדערע קוילען גרובען ביז די צאל סטריי־קער האט דערגרייכט איבער צוואנציג טויזענט. ס'האט זיך אויך פארמירט א קאמיטעט וואס האט געסטראשעט מיט אן אלגעמיינעם סטרייק פון אלע אנטראציט קוילען גרע־בער. אלע פארזוכען פון דער יוניאן און פון די רעגי־רונגס אגענטורען צו פועל'ן ביי די סטרייקער צוריקצוגיין צו דער ארבעט און פארלאזן זיך אויף פארמיטלער איז ניט געלונגען ביז פרעזידענט רוזוועלט האט פערזענלעך אויפגעפאדערט די סטרייקער צוריקגיין ארבעטען און געסטראשעט צו באנוצען רעגירונגס מאכט. ערשט דאן איז דער סטרייק אויפגעגעבען געווארן.

פאר די יוניאן שונאים איז אט דער אומאויטאָרי־זירטער סטרייק פון די מיינערס אן אמת'ער קלאנדייק. דאס גיט זיי די געלעגענהייט צו שרייען אז מען מוז פארבאטען ארבעטער צו סטרייקען אין צייט פון דער מלחמה. אז דאס אפשטעלען די פראדוקציע פון קוילען איצט אין מיטען ווינטער ווען עס איז נאך דערצו א מאנגעל אין אויל און אנדערע באהייצונגס מאטעריא־לען איז אן ערנסטע זאך און אז דאס מוז שלעכט ווירקען אויף דער מלחמה פראדוקציע, איז זיכער. דערצו נאך האט דער סטרייק געבראכען דעם יוניאן אגרימענט מיט די בעלי בתים און דעם פארשפרעכען פון זייער אייגענער יוניאן צו דער רעגירונג ניט צו סטרייקען. וואס איז נאך ערגער, עס האט געשאפען דעם איינדרוק אז אן אגרימענט מיט א יוניאן האט קיין ווערט ניט ווייל די פירער קענען ניט צווינגען די ארבעטער אים נאכצוקומען. דער שאדען פאר דער גאנצער טרייד יוניאן באוועגונג פון דעם סטרייק איז קוים מעגלעך איבערצוטרייבען.

די טראגעדיע איז נאך וואס אין דעם סטרייק שיינט עס איז געווען פארוויקעלט אינערלעכע יוניאן פאליטיק. פאר די וואס זיינען באקאנט מיט די וואס האבן אנגעפירט דעם סטרייק איז באוואוסט, אז די פראגען פון געהע־כערטע יוניאן דיוס און די העכערונג אויף די שכירות איז פאר זיי בלויז אן אויסרייד. דער אמת'ער צוועק פונם סטרייק איז געווען זיך אפצורעכענען מיט דזשאן ל. לואיס פאר זיין ארויסטרעטען פון דער סי. אי. א. און ארויס־ווארפען פון דער מינערס יוניאן זיינע פאליטישע געג־נער, הויפטזאכלעך די קאמוניסטען. דער סטרייק איז געווען א מין רעוואלוציע. געגען לואיס'עס פירער־שאפט אין דער יוניאן פון עלעמענטען וואס באהויפ־טען צו זיין סופער פאטריאטיש און פאראינטערעסירט אז די מלחמה פראדוקציע זאל ניט געשטערט ווערען... צוליב פאליטיק מעג מען אבער, ווייזט אויס, פארבויגען פרינציפען.

א צווייטע פאסירונג וואס האט דעם מאנאט דער יו־ניאן באוועגונג קיין געזונט ניט צוגעגעבען איז דער יוריסדיקציע סכסוך צווישען דעם מעטאל טריידס דע־פארטמענט און דער שיף בוי יוניאן פון דער סי. אי. א. איבער דעם קלאוזד שאפ אגרימענט פון די אמעריקאן פעדערישאן אוו לייבאר יוניאנס מיט די הענרי דזש. קאיזער שיף־בוי יארדס ביים פאסיפיק. היינטיגען מאנאט קומט פאר דער פאראהער פאר דער לייבאר באארד. דער קאמף איז פון בײדע צדדים זייער פארביטערט און אויב עס וועט ניט געפונען ווערען קיין אויסוועג וועט עס ניט בלויז פארשארפען דעם קאמף אין דער טרייד יוניאן באוועגונג און פארשיבען אויף יארען לאנג דעם פרידען און פאראייניגונג צווישען דער פעדערישאן און דער סי. אי. א., נאר עס קען אויך טרייבען צו אן אלגעמיינעם פארביטערטען יוריסדיקציע קאמף מיט אלע טרויעריגע קאנזעקווענצן פאר אלע יוניאנס. די רעאקציאנערע צײַ־טונגען האבן דעם שטרייט אויפגעכאפט ווי אן אבן טוב און אים צעלייגט אויף טעלערלעך.

עטלעכע קלענערע ניט אויטאריזירטע סטרייקס דעם מאנאט זיינען אויך פארגעקומען וואס האבן געגעבען אמוניציע די רעאקציאנערן אין קאנגרעס און אין דער פרעסע. אין דער פארד מאטאר קאמפאני האט א סטרייק פון עטלעכע הונדערט מעינטענענס מען אפגע־שטעלט די ארבעט פון פוצען טויזענט בעל מלאכות פאר פיר און צוואנציג שטונדען. אין דער קרייזלער טענק פאבריק אין דעטראיט איז די ארבעט אפגעשטעלט געווארען פאר א פאר טעג איבער א סטרייק פון א פאר צענדליג טעסטערס איבער לוין קריוודעס. אין קאנאדע קומט פאר א גרויסער סטרייק פון שטאל ארבעטער אי־בער א לוין סכסוך און א צאל פאבריקען האבן זיך אפגעשטעלט. עטלעכע קלענערע סטרייקס זיינען דעם מאנאט פארגעקומען אין אנדערע פלעצער. די אורזאכען פאר די מערסטע סטרייקס זיינען די פארשלעפענישן פון דער וואר לייבאר באארד ביים ארויסגעבען ענטשיידונגען אין סכסוכים.

אויל אויפן פייער פון די יוניאן פרעסער איז דעם מאנאט אויך געווען די פאראורטיילונג פון דעם ביזנעס אגענט פון ניובורג לאקאל פון דער וואר קעריערס און קאמען לײבארערס יוניאן, סאמיועל נרצא, פאר באַ־גנב'ענען די קאסע פון דער יוניאן אויף צענדליגער טוי־זענטער דאלאר. דאס שענדלעכסטע אין דער געשיכטע איז דאס וואס די גענעראל עקזעקוטיוו באארד פון זייער אינטערנעשאנעל און פרעזידענט מארעשצי האבן נאך גוטגעהייסען זיין ווידער ערוויילונג צום אמט נאכדעם ווי ער איז שוין געווען אנגעקלאגט אין געריכט פאר זיינע גנבות. עס זיינען אט די האנדלונגען פון מאנכע, ווייניגע יוניאן פירער וואס גיבען די געלעגענהייט די פעגלערס און זיין מין צו באשמוצען און אונטערגראבען די טרייד יוניאן באוועגונג.

פרעזידענט דובינסקי באשטימט אויף דער קאמיטע פון דער א. פ. אוו ל. פאר נאך מלחמה פלענער

ווי ווייט די טרייד יוניאן באוועגונג באגרייפט איר פאראנטווארטלעכקייט און אירע אויפגאבען פאר דער צוקונפט, האט מען דעם מאנאט אויך געקענט זען פון דעם וואס פרעזידענט גרין פון דער אמעריקאן פעדערישאן אוו לייבאר האט שוין באשטימט א פלאניר קאמיטעט וואס זאל שטודירען די נאך מלחמה פראבלעמען און אויס־ארבעטען פלענער פאר דער צוקונפט. גרין האט באַ־אויפטראגט דעם קאמיטעט גלייך „צוזוגרייטן א פרא־גראם ווי אזוי צו פארווירקלעכן די אידעאלן פאר וועלכע אמעריקע קעמפט איצטער“. די קאמיטע וועט דארפען אונטערזוכען און באריכטען וועגן די פאלגענדע פראגען: א פלאן ווי אזוי ארבעטער פארטרעטער זאלען זיך באטייליגען אין די פרידענס קאנפערענצן נאך דער מלחמה; פונקטען וואס די ארבעטער פארטרעטער זאלען זוכן איינצושליסען אין די פרידענס טראקטאטען; א פראגראם פאר דעם נאך מלחמה אויפבוי צו פארהיטען א קאטאסטראפאלען קריזיס; די אויסברייטערונג פון עקאנאמישע, סאציאלע און פאליטישע זיכערקייט דא אין לאנד און פאר די אנדערע פעלקער אין דער וועלט.

די קאמיטע באשטייט פון ניין מענשען. מעטהיו וואל איז טשערמאן פון דער קאמיטע. די אנדערע מיטגלידער זיינען: פרעזידענט דובינסקי, דר. טשיילדס, פון קאלאמ־ביא אוניווערזיטעט, הארווי בראון, פרעזידענט פון דער מאשיניסטען יוניאן, דזשארדזש מ. העריסאן, פרעזידענט פון די רעילוועי קלוירקס, ריטשארד גרעי, סעקרעטאר פון די בריקלעיערס, רובין מאדערסטראם, פון דער אי־לינאי סטייט פעדערישאן אוו לייבאר, מילטאן וועבסטער, פון די סליפינג פארטערס, און אגנעס נעסטאר, ריסוירטש דירעקטאר פון דער גלאוו ארבעטער יוניאן.

קאנפערענץ פון אייראפעאישע סאציאליסטן וועגן אידן שחיטות אין נאצי־אייראפע

שבת, דעם 2טן יאנואר, ה. י. איז פארגעקומען אין פענסילוועניע האטעל א ברייטע קאנפערענץ פון אייראפעאישע סאציאליסטן וועגן די שחיטות אויף אידען אין נאצי־אייראפע. די קאנפערענץ איז גערופען געווארן דורך דער אמעריקאנער רעפרעזענטאנץ פון „בונד“ אין פוילן. אויף דער קאנפערענץ זיינען ארויס־געטראטן פארשטייער פון אלע אייראפעאישע סאציא־ליסטישע פארטייען און אין שארפע ווערטער פאראור־טיילט דעם מאסן־מארד פון דער אידישער באפעל־קערונג און דעם אנטיסעמיטיזם בכלל.

צו דער קאנפערענץ זיינען געקומען קנאפע 600 דעלעגאטען פון ארבעטער־רינג ברענטשעס, יוניאנס, ברענטשעס פון אידישען סאציאליסטישען פארבאנד און מיטגלידער פון דער אייראפעאישער סאציאליסטישער עמיגראציע.

עס זיינען ארויסגעטראטן מיט רעדעס פאלגענדיגע פארשטייער פון דער אייראפעאישער ארבעטער באווע־גונג: ש. מענדעלסאן, ע. נאוואגרודסקי, דר. ע. שערער (פארשטייער פון אונטערערדישן „בונד“ אין פוילן), ארטור ארסקי (פארשטייער פון די אונטערערדישע פוי־לישע ארבעטער באוועגונג), דר. ווילהעלם עלענבאגען (עסטרייכישע סאציאליסטן), דר. באלעק (טשעכישע סאציאליסטן), פראפ. ווינער (פראנצויזישע אונטערער־דישע ארבעטער באוועגונג), מאקס ברויער (דזשערמאן לייבאר דעלעגיישאן), פאול האגען (דייטשישע סאציא־ליסטישע גרופע „ניי־בעגינען“), פראפ. וואנבערי (אונגארישע סאציאליסטן), י. לי (נארוועגישע אונ־טערערדישע באוועגונג), ר. אבראמאוויטש (רוסישע סאציאל־דעמאקראטישע דעלעגאציע), א. דעלהאויג (שפאנישע סאציאליסטן), פיל העלער (אמעריקאנער סאציאליסטישע פארטיי), אוגוסט קלעסענס (סאציאל־דעמאקראטישע פעדעראציע), נ. כאנין (אידישער ארבע־טער קאמיטעט), ת. מילער (אידישער סאציאליסטישער פארבאנד), טעאדאר דאן (רוסישע סאציאליסטישע גרופע „נאווי פוט“).

וויליאם גרין, פרעזידענט פון דער אמעריקען פעדערישאן אוו לייבאר און פיליפ מארעי, פרעזידענט פון דער ס. א. י., האבן צוגעשיקט מעסעדזשעס צו דער זעלביגער קאנפערענץ (די מעסעדזשעס זיינען ביינעלייגט).

די קאנפערענץ האט איינשטימיג אנגענומען די ביינעלייגטע דעקלאראציע.

די קאנפערענץ איז געפירט געווארן דורך דעם פרעזידענט פון ארבעטער־רינג, י. ווײַנבערג.

דעקלאראציע

די פארשטייער פון די אייראפעאישע סאציאליס־טישע פארטייען, וועלכע געפינען זיך היינט אין די פאראייניגטע שטאטן, פארזאמעלט אויף אן אויסער־ארדענטלעכער קאנפערענץ אין פענסילוועניע האטעל, ניו־יארק, שבת, דעם 2טן יאנואר 1943, גערופען דורך דער אמעריקאנער רעפרעזענטאנץ פון „בונד“ אין פוילען אין צוזאמענהאנג מיט די שוידערלעכע ידיעות וועגן סיסטעמאטישען מאסן־מארד איבער דער אידישער באפעלקערונג אין די נאצי־אקופירטע לענדער און היטלער'ס באפעל אויסצוראטן די גאנצע נאך איבער־געבליבענע אידישע באפעלקערונג אין אייראפע — דריקן אויס, אין נאמען פון די ארבעטענדיגע מאסן אין אייראפע, וואס פארבינדן זייער צוקונפט מיטן זיג פונם סאציאליזם, איר שארפסטן און פייערדיגסטן פראטעסט געגען דעם היינטיגען גרעסטן פארברעכן פון פאשיזם, וועלכער האט נישט זיין גלייכן אין דער מאדערנער געשיכטע פון דער מענטשהייט.

דער וועג פון פאשיזם ביז דער איצטיגער מלחמה, און כמעט בעת דעם איצטיגען קריג איז געצייכנט מיט טייכן בלוט פון די אונטערדריקטע פעלקער. מיליאנען פאליאקן, רוסן, טשעכן, אוקראינער, יוגא־סלאוון, בולגארן, פראנצויזן, גריכן און נארוועגער זיינען שוין דורך היטלער'ן אויסגעמארדעט געווארן. די רציחות און מארד־אקטן לגבי דער אידישער באפעל־קערונג שטייגן אבער איבער אלע ביז איצטיגע ברוטאליטעטן פון די נאצי־הענקער.

די פארשטייער פון דער סאציאליסטישער אייראפע, אליין קרבנות פונם וועלכן פאשיזם, דערקלערן — פארשאלטן אויף איביג וועלן זיין די פאשיסטישע רוצחים, וועלכע פארגיסן היינט טייכנווייז דאס אומשולדיגע בלוט פון אידישע פרויען, קינדער און מענער, אויסגעשפיגן וועלן זיי ווערן פון דער מענטשלעכער געזעלשאפט.

די אידען־מארדן, וועלכע גייען שוין אן אין משך פון חדשים, וועקן ענדלעך אויף דאס וועלט־געוויסן. סיי די דעקלאראציע פון די עלאיס־רעגירונ־גען, סיי די ארויסטרעטונגען אין ענגלישן פארלאמענט, סיי די פראטעסטירנדיגע און ווארענדיגע שטים פון דער ארבעטערשאפט אין אמעריקע, ענגלאנד, קובא, מעקסיקא — זיינען עדות דערפאר. אבער — ביז איצטיגע רעאקציע פון די פעלקער און רעגירונגען, האלט די קאנפערענץ, דארף ערשט באטראכט ווערן ווי אן אנהייב. דער צארן און פראטעסט דארף ארומ־כאפן אין דער ערשטער ריי די גאנצע ארבעטערשאפט איבער גאר דער וועלט. די אקציע דארף פארוואנדעלט ווערן אין א פערמאנענטע. דער ציל וואס מוז זיך איצט געשטעלט ווערן איז — ראטעווען די, וועלכע מען קען נאך ראטעווען פון טויט.

אומעטום אויף דער וועלט, וואו עס זיינען פאראן ארבעטס־מענטשן, אומעטום, אין אלע שטעט און ארבעטס־פלעצער פון דייטשלאנד, וואו עס געפינען זיך נאך דיכער היינט גרויסע מאסן ארבעטער, וועלכע זיינען טריי געבליבן דעם סאציאליסטישן אידעאל פון מענטשלעכקייט און ברידערלעכקייט — דארף ארויסגעוויזן ווערן דער גרעסטער ווידערשטאנד לגבי דעם פאשיסטישן מערדער. דארף דערהערט ווערן דאס ווארט פון דערמוטיגונג פאר זיינע קרבנות.

די קאנפערענץ פון די אייראפעאישע סאציאליס־טישע פארטייען ווענדעט זיך צו דער דייטשער ארבע־טערשאפט מיט דעם דרינגענדסטן רוף: זייט נישט גלייכגילטיג צו די בלוט־טאטן, וואס ווערן באגאנגען לגבי דעם אידישען פאלק! באפרייט זיך פון דער מיטפאראנטווארטלעכקייט פאר די היטלעריסטישע גרויל־טאטן.

די קאנפערענץ רופט, אז אלץ זאל געטאן ווערן, כדי אפצוהאלטן דאס מעסער, מיט וועלכן עס ווערט געשאכטן מיליאנען אומשולדיגע מענטשן.

די קאנפערענץ דערקלערט, אז די שעה וועט קומען, ווען דאס ארבעטער פאלק אין אלע לענדער פון אייראפע וועט אן אום־רחמנות'דיג משפטן די פאשיסטישע מערדער און זייערע פארטעטערישע ארויסהעלפער. דער חשבון פאר דעם בלוט, וואס ווערט פארגאסן, וועט באצאלט ווערן.

די קאנפערענץ דערקלערט, אז נישט בלויז דארפן אלע כחות געווארפן ווערן כדי מיליטעריש צו צעשמעטערן דעם פאשיזם און נאציזם, נאר אויך כדי צו פארזיכערן, אז נאכן זיג איבערן פאשיזם זאל איינגעשטעלט ווערן א נייע ארדענונג פון פרייהייטלעכן סאציאליזם, וועלכער וועט איין מאל פאר אלע מאל אוממעגלעך מאכן דעם אומקער פון בלוטיגען פאשיזם.

מארעי און גרין מעסעדזשעס

פיליפ מארעי, פרעזידענט פון דער סי. אי. א. האט צוגעשיקט פאלגענדען מעסעדזש:

„די ציוויליזירטע וועלט איז פול מיט שרעק און צארן וועגן דער אויסשלאכטונג פון גאנצע דורות און פעלקער, וואס ווערט איצט דורכגעפירט אויף דעם באפעל פון אדאלף היטלער. אייראפע און באזונדערס אירע מזרח־געגענטן זיינען פון די נאציס פארוואנדעלט געווארן אין א קאלאסאלן חורבן. טאג־טעגלעך ווערן טויזנטער מענער, פרויען און קינדער אויסגע־קוילעט, כדי צופרידנשטעלן דעם משוגענעם דורשט נאך אידישע בלוט.

„אין דער געשיכטע פון דער מענטשהייט, וואו די מעשים פון דער נאצי־ארמיי און פון די „געסטאפא־תליינים“ וועלן פארצייכנט ווערן אלס די גרעסטע שאנדע און קללה, איז נישטא קיין פארגלייך צו זייער ברוטאליטעט. נישטא קיין פאל אין דער געשיכטע פון דער מענטשהייט, וועלכער קען זיך פארמעסטן מיט די נאצישע פאגראמען אויף אידען און אויף אלע אנ־דערע נאציאנען, וועלכע זיינען געפאלן אונטער זייער מערדערישער האנט.

„זייער ברוטאליטעט ווערט אויסגעפירט לויט א צוגעגרייטן פלאן. דאס איז א טייל פון דער „אקס“ פראגראם פון פארשקלאפונג און פארניכטונג. אין דעם דאזיגען פלאן פון ברוטאליטעט און פארניכטונג, וואס ווערט אזוי פינקטלעך אויסגעפירט, קענען מיר זען, וואס פאר א פינסטערע צוקונפט עס איז צוגעגרייט אויך פאר אונז אמעריקאנער, ווען היטלער זאל זיגן.

„אונזער ענטפער צו דער אויסראטונג פון אונזערע ברידער און שוועסטער אין אייראפע מוז זיין א הייליגע פארפליכטונג, אז מיר וועלן פארדאפלען אונזער קאמף צו פארניכטן דעם נאציזם און אלע זיינע פינסטערע כחות, וואס בושעווען איבער דער וועלט.

„מיר באנייען אונזער שבועה פון טרייהייט און איבערגעבענהייט צו דעם ענדלעכן זיג פון די „עלאיס“. מיר ווידערהאלן און פארשטארקן אונזער צוזאג, אז מיר וועלן שטיין פאראייניגט מיט די ארבעטער און די מאסן פון אלע פעלקער, אריינרעכענענדיג יענע פעלקער וואס שמאכטן איצט אונטערן נאציזם און פאשיזם, און אז צוזאמען וועלן מיר קעמפן פאר פרייהייט און לעבן.

„צוזאמען מיט די פירער פון די „עלאיס“ ווארענען מיר די מערדער און פארניכטער, אז זייער טאג וועט קומען און אז זיי וועלן שווער און ביטער באשטראפט ווערן פאר די פארברעכענס וואס זיי באגייען. מיר אפעלירען צו די מאסן פון דייטשלאנד און פון די „אקס“ לענדער, אז צוליב זייער אייגענער צוקונפט זאלען זיי אויפשטיין אין קאמף געגען די מערדער“.

גרין'ס מעסעדזש

„איך בעט אייך איבערצוגעבען דעם פאלגענדען מעסעדזש צו דער פארזאמלונג אין פענסילוועניע האטעל, וואס איז גערופען געווארן צו פראטעסטירן געגען די נאצישע גרוילטאטן אויף אידען: די אמעריקען פעדע־רישאן אוו לייבאר פארדאמט די נאצי־רציחות געגען אידען, ווי אלס א פארברעכן געגען גאט אליין. מיר זיינען פעסט אנטשלאסען, אז די יעניגע וואס זיינען פאראנטווארטלעך פאר די דאזיגע פארברעכענס, זאלן נאך דער מלחמה באשטראפט ווערן. מיר זיינען פעסט אנטשלאסען צו העלפען די היטלער־קרבנות מיט אלץ, וואס מיר קענען. מיר זיינען אנטשלאסען צו קעמפען פאר זייער דערלייזונג און צו באשיצען זיי געגען אונ־טערדריקונג און אומטאלעראנץ, ווען דער זיג וועט קומען“.

נייעס און פאסירונגען און אונזער אינטערנעשאנעל

גרויסע באשטעלונגען און מאנגעל אין מאטעריאלן מאכן אויסזיכטן אומזיכער

אויסזיכטן פאר אונזערע מיטגלידער פאר א גוטן סעזאן אין פרילינג פונעם היינטיגן יאר, זיינען אויסגעצייכנטע. אין די קלאוק און דרעס שעפער אין ניו יארק און די אנדערע צענטערס איז שוין גאנץ ביזי. לויט באריכטן פון די יוניאן פירער און טרייד קריי־זן, רייסט מען פשוט די ארבעט פון די הענט. די פריע באשטעלונגען זיינען דאס יאר די גרעסטע, וואס מען האט געזען אין די לעצטע צוואנציג יאר. די ארדערס היינטיגן מאנאט זיינען מיט אומגעפער פון פופציג ביז צוויי הונדערט פראצענט גרעסער ווי די זיינען געווען דעם זעלביגן מאנאט לעצטן יאר. ריטייל סטארס איבערן גאנצן לאנד זוכן זיך אנצוגרייטן באצייטנס מיט וואס מער קליידער צום פארקויפן.

א גוטער סעזאן איז פאר קלאוק און דרעסמאכער אלע מאל וויכטיג. ספעציעל איצט אין דעם שטייגנדן יקרות און די לאסטן פון דער מלחמה, דארפן אונזערע בעל מלאכות פארדינען אום זיך ווי עס איז דורכצולעבן. די נייעס וועגן די גרויסע באשטעלונגען אויף קליידער, וואס קומען אריין און די האפענונג אויף א גוטן סעזאן, איז דעריבער זייער פרייליכע נייעס פאר אונזערע מיט־גלידער. לײדער אבער ווערט די שמחה א ביסל פאר־שטערט איבער דער אומזיכערקייט פון דער לאגע. קיינער קען נים פאראויסזאגן ווי לאנג אט די ביזי וועט אנהאל־טן. עס איז אמת, אז מען דערווארט א גרויסע נאכ־פראגע אויף קליידער היינטיגס יאר. עס וועלן זיין גענוג בעלנים צו קויפן די איינגעמאכטע ארבעט. עס איז אבער א פראגע אויב די מאנופעקטשורערס וועלן קענען קריגן גענוג מאטעריאל, וואל־שטאף, רעיאן־צייג און טרימינג, אויפצומאכן די קליידער וואס זיי קענען פארקויפן. דער מאנגעל אין געוויסע מאטעריאלן לאזט זיך שוין איצט פילן אין מארק און מען מעג דער־ווארטן, אז אט דער מאנגעל וועט גרעסער ווערן שפע־טער אין סעזאן.

אייגנטלעך ווערט אין טרייד קרייזן אנגענומען, אז דאס איז טאקע די הויפט אורזאך פאר די אויסער־געוויינלעך גרויסע באשטעלונגען וואס קומען אריין דאס יאר פריער ווי געוויינלעך. די ריטייל קרעמער ווייסן, אז דער עולם וועט דאס יאר וועלן קויפן מער קליידער ווי געוויינלעך, ווייל דער איינקונפט פון די מאסן האט זיך פארגרעסערט. ארבעטער האבן מער באשעפטיגונג און פארדינען מער. פארמער קריגן פיל העכערע פרייזן פאר זייערע פראדוקטן און האבן מער געלט. איבער דער מלחמה קען דער עולם ניט קויפן פילע ארטיקלען, וואס ער וואלט געקויפט אונטער נארמאלע באדינגונגען. זיי קענען ניט קויפן קיין קארס, ראדיאס, וואש מאשינען, עלעקטרישע איינריכטונגען און אנדערע שטוב זאכן. זיי וועלן דעריבער אויס־געבן מער געלט אויף קליידער. אין דער זעלביגער לאגע זיינען אויך די ריטייל סטאר קיפערס אליין. אי־בער דעם וואס די סטאקס וואס זיי מעגן האלטן פון געוויסע סחורות, אין וועלכע עס איז א מאנגעל איז באגרענעצט פון דער רעגירונג, האבן זיי מער געלט צו אינוועסטירן אויף סחורות, וועלכע זיי קענען יא קריגן, ווי פארטיגע קליידער און ענלעכע. כדי אויס־צוהאלטן זייער גראס איינקומען אין א צייט, ווען דער פארקויף פון געוויסע ארטיקלען איז איינגעשרונקען אדער אין גאנצן אפגעשטעלט, זוכן זיי נאטירלעך צו פאר־קויפן מער פון די אנדערע ארטיקלען, וואס זיי קענען קריגן, צווישן זיי פארטיגע קליידער. די סטאר קי־פערס ווייסן אבער, אז מען דארף ערווארטן א מאנגעל אין מאטעריאלן און האבן דעריבער מורא, אז זיי וועלן שפעטער ניט קענען קריגן די סחורה. זיי האבן ספע־ציעל מורא, אז זיי וועלן שפעטער ניט קענען קריגן די סחורות אין צייט, ווייל פרויען קליידער איז דאך א סעזאן ארטיקעל. די זוכן דעריבער זיך צו פארגרייטן מיט וואס א גרעסערן סטאק.

פון אט די אורזאכן אליין שטאמט די איצטיגע ביזי אין טרייד און די אומזיכערקייט פאר דער צוקונפט. דאס בעסטע וואס אונזערע בעלי־מלאכות קענען טאן, איז אויסנוצן די געלעגנהייט און זען אפצוהיטן די יוניאן סטאנדארדס, אום זיי זאלן ניט נאר האבן מער ארבעט, נאר אויך מער פארדינסטן פון דער ארבעט.

גענעראל עקזעקוטיווע באשליסט א טאג שכירות פאר מלחמה הילפס פאנד

ווי מיר האבן שוין אנגעוויזן אין פריערדיגן נומער „גערעכטיגקייט״ איז אונזער יוניאן, פון דעם גע־נעראל עקזעקוטיוו באארד ביז דעם קלענסטן לאקאל, איצט פארנומען מערסטענס מיט מלחמה פראבלעמען און מלחמה הילפס טעטיגקייטן. דער גענעראל עקזעקוטיוו באארד פון אונזער אינטערנעשאנעל האט דעם מאנאט גענומען א ספעציעלע זיצונג אין ניו יארק צו באהאנדלען די פראגע פון מלחמה הילף. פרעזידענט דובינסקי האט דעם ספעציעלן מיטינג איינבארופן לויט דעם באשלוס פון דעם גענעראל עקזעקוטיוו ביים מיטינג אין באסטאן לעצטן נאוועמבער. דער מיטינג האט באשלאסן אויפ־צופאדערן אלע אונזערע מיטגלידער איבערן גאנצן לאנד בייצושטייערן א טאג שכירות צום מלחמה הילפס פאנד פון דער אינטערנעשאנעל.

דער מיטינג פון דער גענעראל עקזעקוטיווע איז אפגעהאלטן געווארן דעם פערצענטן יאנואר אין קאונסיל רום פון דער אינטערנעשאנעל. פרעזידענט דובינסקי האט באריכטעט, אז די 820,000 דאלאר פון דעם פאנד, וואס די אינטערנעשאנעל האט געשאפן פאר הילפס צוועקן אין 1941, איז שוין אויסגעשעפט גע־ווארן. דאס געלט — האט פרעזידענט דובינסקי אנ־געוויזן, איז יושר'דיג פארטיילט געווארן לויט די אנווייזונגען פון דער גענעראל עקזעקוטיוו צווישן די פארשיידענע מלחמה הילפס אגענטורן דא אין לאנד און אין אויסלאנד און צו אלערליי וואוילטעטיגע אנ־שטאלטן און ארגאניזאציעס. אחוץ די שטיצע וואס די אינטערנעשאנעל האט געגעבן פון צענטראלן פאנד, האבן א גרויסע צאל אינטערנעשאנעל לאקאלס אין ניו יארק און אנדערע שטעט געמאכט באזונדערע זאמ־לונגען פאר פארשיידענע הילפס צוועקן און האבן געשאפן באדייטנדע סומען געלט אין די שעפער און בייגעשטייערט פון זייערע לאקאלע קאסעס פאר די קעמפער געגען פאשיזם און פאר די קרבנות אין די פאר־שיידענע לענדער. הילף איז אבער איצט נאך מער נויטיג ווי פריער און די אינטערנעשאנעל מוז זען שאפן א גרויסן פאנד צו שטיצן די אלע אונטער־נעמונגען.

די רעזאלוציע, וואס דער גענעראל עקזעקוטיוו באארד האט אנגענומען וועגן בײשטייערן א טאג שכירות פארן הילפס פאנד איז ווי פאלגט:

„פון די פריסטע צייטן האט אונזער יוניאן און אירע מיטגלידער געשאפן א טראדיציע זיך אפצורופן ברידערלעך מיט ברייטהארציגער שטיצע אויף יעדן רוף פאר הילף, וואס עס קומט פון שווערטער ארגאניזא־ציעס און ווירדיגע וואוילטעטיגע אגענטורן. דורך די יארן האבן אונזערע מיטגלידער געשאפן בוכשטעב־לעך מיליאנען דאלאר און פארנאנדערגעטיילט זיי מיט א ווארעם הארץ און מיט א פרייע האנט צו אמעריקא־נער הילפס אגענטורן און צו פארדינסטפולע באוועגונגען אין אויסלאנד.

„דער לעצטער הילפס פאנד פאר מלחמה קרבנות, וואס אונזער יוניאן האט געשאפן אין 1941, האט אריינגעבראכט איבער 320 טויזנט דאלאר און האט געשאפן א רעקארד פאר דער גאנצער ארבעטער בא־וועגונג. דאס געלט איז פאנאנדערגעטיילט געווארן פון דעם גענעראל עקזעקוטיוו באארד אויף א יושר'דיגן אופן צו אלע מלחמה הילפס אגענטורן, דא אין לאנד און אין אויסלאנד. מיר האבן געשטיצט ביז צום גרע־נעץ פון אונזערע מעגלעכקייטן דעם אמעריקאנער רויט קרייץ, די יונייטעד סערוויס ארגאניזיישאנס, די דזשאינט דיסטריביושאנס קאמיטע, די אידישע, קאטוילי־שע און פראטעסטאנטישע צדקה אנשטאלטן און שטאט־טישע וואוילטעטיגע אינסטיטוציעס. מיר האבן ניט געמאכט קיין אונטערשייד פון שפראך, קאליר אדער רעליגיע פון די, וואס האבן זיך געניטיגט אין הילף.

„דער הילפס פאנד וואס מיר האבן געשאפן אין 1941 איז איצט אויסגעשעפט און ווען מיר באטראכטן אונזערע געוואלדיגע פארגרעסערטע אבליגאציעס אלס אינטעגראלער טייל פון דער גרויסער אמעריקאנער קהילה און אלס א נאציאנאלע יוניאן מיט א מיטגלידער־שאפט צעשפרייט איבער הונדערטע שטעט איבערן גאנ־צן לאנד, זעהען מיר איין, אז די צייט איז געקומען פאר אונזער אינטערנעשאנעל צו שאפן א נייעם הילפס פאנד צו באפרידיגן די נויטן פון דעם היינטיגן און קומענדן יאר.

„פאר דעם צוועק האט דער גענעראל עקזעקוטיוו באארד באשלאסן אויפצופאדערן די מיטגלידער פון אונזער יוניאן איבערן גאנצן לאנד בייצושטייערן א טאג ארבעט צו שאפן אזא נאציאנאלן מלחמה הילפס פאנד. מיר האבן ווייטער באשלאסן, אז דער פאנד זאל געשאפן ווערן אין חודש פעברואר 1943. און אז יעדע לאקאל יוניאן און דזשאינט באארד אין די פאר־שיידענע צווייגן אין אונזער אינדוסטריע און אין די פארשיידענע מארקעטס זאל געגעבן ווערן די מעג־לעכקייט אויסצוקלייבן דעם ארבעטס טאג פאר אזא בײשטײער.

עס איז ווייטער באשלאסן געווארן, אז פאר יעדער לאקאל יוניאן און דזשאינט באארד זאל באשטימט ווערן א פראצענט פון די געלטער, וואס עס וועט געשאפן ווערן פארן אלגעמיינעם פאנד נאכצוקומען זיינע פאר־פליכטונגען צו די לאקאלע קאמיוניטי טשעסטס און די נויטן פון די לאקאלע הילפס קאמפעינס״.

טויזנטער דרעסמאכער שטעלן אפ ארבעט ווען בעלי בתים אנטזאגן לוין־אויסגלייך

איבער 30,000 דרעסמאכער אין ניו יארק און די ארומיגע שטעטלעך, וואס ארבעטן פאר ניו יארקער מאנופעקטשורערס און דזשאבערס, האבן דינסטאג, דעם 26טען יאנואר, אפגעשטעלט די ארבעט, ווען זיי האבן זיך דערוואוסט אז די קאנפערענצן מיט דער יוניאן זיינען אפגעבראכן און די בעלי בתים אנטזאגן זיך נאכצוגעבן. די פאדערונג פאר אויסגלייכן דעם ארבעטס לוין מיט די געהעכערטע פרייזן אויף לעבענס־מיטלען.

ווייס פרעזידענט דזשוליוס האכמאן, גענעראל מע־נעדזשער פון דעם דרעס דזשאינט באארד, האט אנגע־זירט, אז לויט די באריכטן, וואס די יוניאן האט אריינ־געקראגן דעם ערשטן האלבן טאג, האבן פופצן טוי־זנט מיט 39 ארבעטער שוין געהאט געווארפן די אר־בעט און דער סטאפעדזש האלט זיך אין איין פארשפרײ־טן. די ארבעט איז אפגעשטעלט געווארן אין 336 שעפער, פון וועלכע 32 זיינען געווען אינסייד מאנופעק־טשורערס און 304 קאנטראקטינג שעפער אין ניו יארק און די ארומיגע שטעט.

דער דרעס דזשאינט באארד האט נאך אין סעפטעמ־בער געפאדערט פון די בעלי בתים, אז די שכירות פון די דרעסמאכער זאל אויסגעגליכן ווערן מיט די געהעכערטע פרייזן אויף לעבענס מיטלען, ווייל די ארבעטער קענען ניט טראגן אויף זייערע פלייצעס די גאנצע לאסט פון דעם יקרות. די יוניאן האט געהאט עטלעכע קאנפערענ־צן וועגן דעם מיט די בעלי בתים וועלכע האבן קיין רעזולטאטן ניט געבראכט. ווייס־פרעזידענט האכמאן האט דאן גערופן א ניט פארמעלע קאנפערענץ פון פאר־טרעטער פון אלע אסאסיאיישאנס דעם 11טען יאנואר און זיי אנגעוויזן, אז א שטרייק אין דער אינדוסטרי אין דעם איצטיגן מאמענט וועט איר זייער פיל שאדן און עס הענגט אפ אן זיי צו פארמיידן. האכמאן האט אויך באטאנט, אז די יוניאן פאדערט ניט קיין לוין העכערונג, נאר אויסצוגליכן די פארדינסטן פון די ארבעטער מיט די געשטיגענע פרייזן אום זיי זאלן קענען אנהאלטן דעם פריהערדיגן לעבענס סטאנדארד. „די יוניאן — האט האכמאן אנגעוויזן — האט פאקטיש ניט געקראגן קיין אלגעמיינע העכערונג אויף שכירות זינט 1933 און האט כסדר קאאפערירט מיט דער אינדוסטרי״.

דורך די אלע קאנפערענצן וואס די דרעסמאכער יוניאן האט געהאלטן מיט פארטרעטער פון די אסאסי־

איישאנס, וואס די יוניאן אנגעוויזן, אז זי זוכט ווי וויט נאר מעגלעך אויסצומיידן שטרייטיגקייטן, וואס מוזן שעדיגן דעם טרייד, פון וועלכן די ארבעטער מאכן א לעבן. די לאגע איז אבער אזא, אז די ארבעטער האבן איבערן יקרות פאקטיש געליטן א שנים אין די שכירות, ווייל זיי קענען איצט ניט קויפן פאר דעם געלט אזוי פיל ווי זיי האבן פריער געקויפט. די יוניאן האט אויך פאר־געשלאגן, אז אויב די בעלי בתים קענען זיך ניט איינ־גען מיט דער יוניאן אין דער פראגע, זאל מען זיך פאר־לאזן אויף ארביטריישאן. די בעלי בתים האבן אבער כסדר פארצויגן צו געבן א קלארען ענטפער, און ביי דער לעצטער קאנפערענץ האבן זיי זיך אנטשיידן אנטזאגט נאכצוגעבן אט די פאדערונג פון דער יוניאן.

די לעצטע קאנפערענץ מיט די אסאסיאיישאנס איז פארגעקומען מאנטאג, דעם 25טען יאנואר, אין האטעל אסטאר. פרעזידענט דובינסקי האט אנגעפירט די יוניאן דעלעגאציע, וועלכע איז באשטאנען פון וויס־פרעזידענט דזשוליוס האכמאן, גענעראל מענעדזשער און דזשייקאב ה. ראזענבאום, אסיסטענט גענעראל מענעדזשער פון דעם דרעס דזשאינט באארד און פון די מענעדזשערס פון די פיר דרעסמאכער לאקאלס, וואס שטעלן צוזאמען דעם דזשאינט באארד, לואידזשי אנטאניני פון איטאליענישן דרעסמאכער לאקאל 89; טשארלס זימערמאן, פון דרעס־מאכער לאקאל 22; איזידאר נאגלער, מענעדזשער פון קאטערס לאקאל 10 און דער מענעדזשער פון דעם דרעס קאטערס דעפארטמענט לואיס סטאלבערג און מעקס קאהען פון פרעסערס לאקאל 60.

די אסאסיאיישאנס פון די בעלי בתים, וואס זיינען דארט געווען פארטראטן זיינען: די „נעשאנעל דרעס מאנופעקטשורערס״, די „אפיליאיטעד דרעס מאנופעק־טשורערס״, די „יונייטעד בעטער דרעס מאנופעקטשורערס אסאסיאיישאן״ און די „יונייטעד פאפולער דרעס, אינ־קארפאריטעד״.

פרעזידענט דובינסקי האט ארויסגעגעבן פאלגענ־דע ערקלערונג וועגן דעם סטאפעדזש פון די דרעס־מאכער:

„דער ספאנטאנער סטאפעדזש פון די דרעסמאכער איז א רעזולטאט פון דער שווערער לאגע, אין וועלכע זיי געפינען זיך. די פארדינסטן פון די 85,000 דרעס־מאכער אין ניו יארק און אומגעגנט זיינען ניט גענוג צו דעקן דעם ארעמסטן לעבענס סטאנדארד אונטער דעם איצטיגן יקרות.

„די אזוי גערופענע „ליטעל סטיל פארמולע״, וועלכע דארף פארפרירן שכירות לויט די פרייזן אויף לעבענס מיטלען ווי די זיינען געווען אין מאי 1942, גיט ניט קיין אמת'ע בילד און קען ניט לייזן די שוועריגקייטן פון די דרעסמאכער ווען מען פארגלייכט זייערע פאר־דינסטן מיט דעם געהעכערטן קאסט פון לעבענס מיט־לען. די דורכשניטלעכע יערלעכע פארדינסטן פון א דרעסמאכער אין יאר 1938 איז געווען 850 דאלאר און אין יאר 1939 איז עס געווען 900 דאלאר. דאס איז דערפאר, וואס טראץ די העכערע פארדינסטן פער שטונדע, ארבעטן די דרעסמאכער בלויז ארום זיבן מאנאטן אין יאר איבער דעם וואס דאס איז א סעזאן אינדוסטריע. אין דער זעלבער צייט זיינען די פרייזן אויף לעבענס מיטלען געשטיגען פון יאנואר 1941 ביז נאוועמבער 1942 מיט 21 פראצענט.

„מיר מוזן האבן אין זינען, אז זינט 1933 האבן די דרעסמאכער געקראגן בלויז איין לוין העכערונג, די פון צען פראצענט אין אויגוסט 1941 און די העכע־רונג איז געגעבן געווארן צו פארגיטיגן די ארבעטער פאר דער פארקלענערונג אין פארדינסטן וואס זיי האבן געקראגן אין 1936־37 איבער דער שווערער לאגע פון דער דרעס אינדוסטריע. זיי האבן אלזא פאקטיש קיין לוין העכערונגען אין אמת'ן זינען ניט געקראגן. אין דער זעלביגער צייט זיינען די פרייזן פיל געשטיגען און האלטן נאך אין שטייגן. עס איז דעריבער קלאר, אז די „ליטעל סטיל פארמולע״ קען דא ניט העלפן. מיר האבן דעריבער פארגעשלאגן די בעלי בתים עס איבערצוגעבן צו אומפארטייאישע מענשן, וועלכע זא־לן אונטערזוכן די פאקטן און ארויסגעבן אן ענט־שיידונג. דאס האבן זיי זיך אנטזאגט. די יוניאן האט געוואלט סעטלען פרידלעך אום ניט צו שעדיגן די אינ־דוסטריע. די בעלי בתים האבן עס אבער ניט געוואלט. און דער רעזולטאט איז אז די פארהאנדלונגען זיינען אפגעבראכן געווארן און די פראדוקציע איז אפגע־שטעלט אין רעכטסטן ברען פון סעזאן. די יוניאן האט קיין סטרייק ניט גערופן. עס זיינען בלויז די האנדלונגען פון די בעלי בתים וואס האט געטריבן די דרעסמאכער צו פארצווייפלונג.

„די דרעסמאכער יוניאן איז געווען זייער געדולדיג אין אירע איצטיגע פארהאנדלונגען, וועלכע ציען זיך שוין איבער פיר מאנאטן. עס שיינט, אז דער יוניאנס פרייד־לעכע האלטונג איז געווען נוצלאז.

„די קאנפערענץ איז ענדגילטיג די לעצטע, וואס מיר האבן געהאט מיט די בעלי בתים איבער דער פראגע. ווייטערע קאנפערענצן זיינען נוצלאז. די יוניאן האט זיי פארגעשלאגן ארביטריישאן מיט פיר מאנאטן צוריק. די בעלי בתים האבן כסדר זיך ארויסגעדרייט און צום סוף עס צוריקגעוויזן. אלץ, וואס מיר קענען זאגן איז, אז אונזערע ארבעטער וועלן נישט טראגן אויף זייערע פלייצעס דעם גאנצן יאך פון די שטייגנדע פרייזן אויף לעבענס מיטלען.

גענעראל מענעדזשער האכמאן האט ערקלערט, אז די יוניאן וועט ניט מאכן קיין אנשטרענגונג צוריקצו־שיקן די ארבעטער, ווייל די בעלי בתים האבן עס מיט זייער האנדלונג ניט פארדינט. „פיר מאנאטן צייט — האט האכמאן געזאגט — האבן מיר מיט זיי קאנפע־רירט און שוין אין דער ערשטער קאנפערענץ מיט די בעלי בתים האבן מיר זיי פארגעשלאגן ארביטריישאן. זיי האבן זיך אבער אנטזאגט דערפון. מיר האבן עס ווידערהאלט אין אלע קאנפערענצן און זיי האבן עס ניט געוואלט אננעמען.

„די בעלי בתים אליין זאגן אין זייער סטייטמענט, האט האכמאן געזאגט, אז די ארבעטער זיינען בארעכטיגט צו א לוין העכערונג. זיי ווילן אבער ניט געפינען קיין אויסוועג ווי אזוי צו שליכטן דעם סכסוך. איצט בא־הויפטן זיי, אז זיי קענען ניט געבן די העכערונג איבער דעם לייבאר באארד. אין די קאנפערענצן די גאנצע צייט האבן זיי עס ניט דערמאנט. זיי זוכן איצט בלויז אן אויסרייד״.

פרעזידענט דובינסקי האט אויך ערקלערט, אז די קאנסיליאיישאן סערוויס פון דער רעגירונג האט אפגערופן ביידע צדדים און עס איז מעגלעך אז זיי וועט־לען זיך אפשר ארייננמישן. פארלויפיג אבער האבן די עס ניט געטאן.

ווען מיר גייען צום דרוק מיט דעם נומער „גע־רעכטיגקייט״, איז נאך קיין ענדערונג אין דער לאגע נישטא. די סטאפעדזשעס האבן זיך פארשפרייט אין מער שעפער. און אויב עס וועט שנעל ניט געסעטעלט ווערן דער סכסוך, וועט ווארשיינלעך די ארבעט אפגע־שטעלט ווערן אין דער גאנצער אינדוסטריע.

דרעס דזשאינט באארד זוכט צו העלפן אינדוסטריע און באשיצן די ארבעטער

קיין זאך האט אזוי בולט ניט ארויסגעבראכט די הילפלאזיגקייט און מאנגעל אין סטאטסמאנשאפט אין דער דרעס אינדוסטרי, ווי די צוטומלעניש וואס די מלחמה פארארדענונגען האבן ארויסגערופן צווישן די בעלי בתים. אנשטאט צוזאמענצונעמען די גאנצע אינדוסטרי און זיך ווענדן צו דער רעגירונג אויף אן ארגאניזיר־טען אופן און פארלאנגען פארלייכטערונגען פון די פאר־שריפטן פון „ארדער 287״, וועלכע לייגט ארויף א שווערע לאסט אויף מאנופעקטשורערס פון מאנכע לאינס, זיינען די מאנופעקטשורערס אין גאנצן צעטומעלט גע־ווארן. יעדער איינער איז געלאפן נאך וואשינגטאן מיט זיינע אייגענע בקשות און פארשלאגן פאר ענדע־רונגען. נאטירלעך האבן זיי דערמיט גאר ניט דער־גרייכט. דאס איינציגע, צו וואס די אסאסיאיישאנס הא־בען זיך געקענט דערטראכטן איז צו פארנוצן הונ־דערט טויזנט דאלאר פון דעם פראמאשאן פאנד אויף דינגען לאיערס. דאס האט גענעראל מענעדזשער האכ־מאן אין נאמען פון דער יוניאן ניט דערלאזן. איצט האלטן די בעלי בתים אין איין קלאגן און באקלאגן זיך און זוכן שתדלנים. טאן אבער עפעס אויף אן ארגאניזירטן אופן, פאלט זיי ניט איין. עס איז ווידער די יוניאן, די דרעס דזשאינט באארד, וועלכע זוכט ווי וויט מעגלעך צו העלפן דער אינדוסטריע, ווייל דאס ברויט פון די ארבעטער הענגט אפ פון דעם, אז די דרעס אינדוסטרי זאל קענען אנגיין מיט איר ארבעט און פרא־דוצירן.

גענעראל מענעדזשער האכמאן האט פארגעלייגט פאר די בעלי בתים א פראגראם פון פיר פונקטן כדי צו העלפן דער אינדוסטרי אין דער איצטיגער לאגע און מעגלעך מאכן פאר איר אנצוגיין מיט דער ארבעט און פארלייכטערן די שוועריגקייטן וואס זיינען ארויפ־געלייגט געווארן אויף איר דורך דעם רעגירונגס אר־דער 287, וועלכער באגרענעצט שטארק די סומע, וואס בעלי בתים קענען ארויסרוקן פאר [illegible] און פראקס, איבער די קאסטן פון מאטעריאלן און אר־בעטס געלט. די פיר פונקטן, וואס ער האט פאר־געשלאגן זיינען ווי פאלגט:

1) עס זאל איינגעפירט ווערן א נאציאנאלע קאנפערענץ פון די וויכטיגסטע מאנופעקטשורערס פון אלע מארקעטס איבערן לאנד. פון אלע פרייז לאינס און פון אלע סארטן פאבריקן, כדי צו באשטימען אקוראט די ווירקונג פון די נייע פרייז באגרענעצונגען אויף יעדער לאין דרעס ביזנעס און צוזי ארום. די ווירקונג פון דעם פרייז ארדער אויף דער גאנצער דרעס אינדוסטרי. ביי דער קאנפערענץ זאל יעדער מאנופעקטשורער קענען ווייזן די ווירקונג וואס די נייע באגרענעצונג האט אויף זיין ביזנעס און אין זיין מארקעט.

2) אויפן גרונט פון די צוזאמענגעקליבענע מאטע־ריאלן און באווייזן, זאל ארויסגעשיקט ווערן א קאנפע־רענץ מיט די אפישעלס פון אפיס פון פרייז אדמיניס־טריישאן און אויב זיי ווילן זיך ניט צופרידנשטעלן מיט די באווייזן, וואס די קאנפערענץ וועט צושטעלן, זאל געפאדערט ווערן, אז זיי זאלן באשטימען א קא־מיסיע, וועלכע זאל אונטערזוכן די פאקטן. די קא־מיסיע זאל באשטיין פון רעגירונגס עקספערטן און פראמינענטע בירגער, וועלכע זאלן אונטערזוכן די פאקטן און באשטימען די ווירקונג, וואס די נייע פרייז באגרענעצונגען וועט האבן אויף דער דרעס אינדוסטרי. ווען עס וועט באוויזן ווערן, אז די אינדוסטרי וועט ניט קענען עקזיסטירן אונטער די נייע רעגולאציעס, זאלן געמאכט ווערן די נויטיגע ענדערונגען אין די רעגולא־ציעס צו לייכטער מאכן דעם באפעל.

3) די דרעס אינדוסטרי זאל אנבאטן פרייוויליג מיטצוארבעטן מיט דער רעגירונג דורך קאאפערירן מיט איר און אננעמען יעדע מאשינערי, וואס דער אפיס און פרייז אדמיניסטריישאן וועט איינשטעלן צו העלפן דער רעגירונג דורכצופירן אירע רעגולאציעס.

4) ביז וואנען די עקספערטן וועלן אריינברענגען זייער באריכט, זאל דער אפיס און פרייז אדמיניסטריישאן אויפגעפאדערט ווערן צו אפהאלטן די דורכפירונג פון די נייע רעגולאציעס.

„די וויכטיגסטע אויפגאבע — האט האכמאן אנגע־וויזן, — איז אז די אינדוסטרי זאל איינשטעלן א נעהעריגע באציהונג מיט דער רעגירונג און איבערצייגן, אז די אינדוסטרי פונקציאנירט אויפן באזיס פון דער מלחמה עקאנאמיע און איז גרייט מיטצוארבעטן מיט דער רעגירונג, פון טומלען זיך און כאאס וועט קיין זאך ניט ארויסקומען אויסער זעלבסט־פארניכטונג. די ארבעט מוז גלייך דורכגעפירט ווערן אדער די אינדוס־טרי וועט אזוי באשעדיגט ווערן, אז אלע צדדים וועלן שווער געטראפן ווערן״.

גענעראל מענעדזשער האכמאנ'ס פארשלאג איינצו־רופן א נאציאנאלע קאנפערענץ פון די וויכטיגסטע דרעס מאנופעקטשורערס איבערן גאנצן לאנד, האבן די בעלי בתים נאך דערוויילע נישט אנגענומען. א דעלע־גאציע איז געפארן קיין וואשינגטאן פון די ניו יארקער מאנופעקטשורערס און גענעראל מענעדזשער האכמאן איז אויפגעטראטן פאר די אפיס און פרייז אדמיניסטריי־שאן בעאמטע און געבעטן, אז די שארפע באגרענצונגען וואס דער ארדער מאכט פאר די, וואס מאכן די גאר גוטע לאינס ארבעט, וואס באשאפן די סטיילס, זאלן אפגעשאפט ווערן. האכמאן האט אנגעוויזן, אז די גאנצע אינדוסטרי וועט ליידן דערפון, אויב אט די גרופע וועט געצוואונגען ווערן ארויסצוגיין פון ביזנעס, ווייל זיי באשאפן די סטיילס פאר דער גאנצער אינ־דוסטרי. פארטרעטער פון דער דרעס אינדוסטרי אין ניו יארק און אנדערע צענטערס זיינען אויפגעטראטן און פארלאנגט, אז די דורכפירונג פון דעם ארדער זאל אפ־געלייגט ווערן אויף זעכציג טעג און עס זאל אפגעשאפט ווערן דער פונקט, וואס פארקלענערט דעם „מארק אפ״ מיט צען פראצענט.

די באמיהונגען האבן פארלויפיג געבראכט גאנץ מאגערע רעזולטאטן. דער אפיס און פרייז אדמיניס־טריישאן האט טאקע געענדערט דעם ארדער, אבער בלויז אויף ארבעט פון פאל סעזאן. אויף די איז טאקע פארלענגערט געווארן דער דאטום ווען די נייע פאר־ארדענונג גייט אריין אין קראפט. וואס אנבאלאנגט די באגרענצונג פון „מארק אפ״ און די פארקלענערונג אויף צען פראצענט, איז עס געבליבן ווי געווען.

קלאוק דזשאינט באארד סעטעלט פרייזען און גרייט זיך פאר באנייאונג פון אגרימענט

וויס-פרעזידענט ישראל פיינבערג, גענעראל מענעדזשער פון דער קלאוק דזשאינט באארד בעריכטעט, אז איבער די פרייז באשטעלונגען אויף ספרינג ארבעט היינטיגס יאר, ווערן די פרייזען אויף ספרינג סטאילס געסעטעלט פיל שנעלער ווי געווענלעך. די ערשטע ארדערס אויף קאוטס און סוטס זיינען גרעסערע ווי געווענלעך היינטיגס יאר און מען רעכענט דעריבער, אז אויך די ריארדערס וועלען זיין גרויסע און עס וועט זיין א גוטער סעזאן. ביז איצט האט שוין די יוניאן געסעטעלט א גרויסע צאל סטאילס און די סעטעלמענטס אויף די איבעריגע נומערן גייען אן אן שוועריגקייטן.

גענעראל מענעדזשער פיינבערג האט אויך באריכטעט צו דעם דזשאינט באארד, אז די יוניאן האט שוין אין זינען די באנייאונג פון דעם קאלעקטיוון אגרימענט וואס וועט דארפען געמאכט ווערען קומענדען יוני און גרייט זיך צו די פארהאנדלונגען. דער אפיס האלט שוין די נויטיגע מאטעריאלען פאר די פארהאנדלונגען.

„מיר וועלען זוכען צו קריגען עטליכע פארבעסערונגען אין דעם אגרימענט — האט פיינבערג געזאגט — וואס די נייע אומשטענדען וועלען פאדערען און מאכען מעגלעך". ער האט אויך ערקלערט, אז דאס וואס דאס געלט פארן פארטיידיגונגס פאנד איז שוין פאקטיש כמעט אין גאנצען איינגעצאלט געווארען פון די מיטגלידער, פארזיכערט דער יוניאן, אז די וועט זיין פינאנציעל צוגעגרייט צו באגעגנען יעדע מעגלעכע סיטואציע. פיינבערג האט געגעבן קרעדיט פאר דעם שנעלען און ערפאלגרייכען איינצאל פון דעם טעקס צו דער קאאפעראציע פון די בעאמטע פון דעם דזשאינט באארד און לאקאל יוניאנס און צו די שאפ טשערליים אין דער אינדוסטרי.

פרעסערס לאקאל 35 רעגיסטרירט ארבעטסלאזע מיטגלידער

ארבעטסלאזע קלאוק פרעסערס, מיטגלידער פון לאקאל 35, האבען זיך דעם מאנאט רעגיסטרירט מיט דער קאמיטע פון לאקאל, וואס פארוואלטעט מיט ארבעטסלאזער הילף. די קאמיטע באשטייט פון די ברידער מ. בעלקער, מ. קופערמאן, י. הערליך, ה. גערסטיין, ס. קריפמאן, י. מארגענסטיין, א. רודין, ת. ראגעס, טשארלז ארצעסקי און ה' סלוצקי.

וויס-פרעזידענט י. ברעסלאו, מענעדזשער פון לאקאל האט ערקלערט, אז כאטש דער סעזאן היינטיגס יאר שיינט צו זיין א גוטער, וועלען דאך די וואס זיינען בארעכטיגט צו ארבעטסלאזע בענעפיט ווייל זיי האבען ניט קיין שעפער, עס קריגען. לעצטען יאר זיינען עטלעכע טויזענט טעג ארבעט אויסגעטיילט געווארען צו ארבעטסלאזע פרעסער, אחוץ די קעש בענעפיטס, וואס איז זיי אויסגעצאלט געווארען.

לויט די רולס פון דעם ארבעטסלאזען בענעפיט פאנד פון לאקאל 35, ווערט יעדען ארבעטסלאזען מיטגליד גאראנטירט צען טעג ארבעט א סעזאן אדער 120 דאלאר אין קעש.

קלאוקמאכער טרויערן איבער טויט פון צוויי אקטיווע מיטגלידער

די דזשאינט באארד און די קלאוקמאכער יוניאנס טרויערן איבער טויט פון צוויי פון די אקטיווסטע מיטגלידער זייערע, וואס זיינען געשטארבען דעם מאנאט, לואיס ביגעל פון לאקאל 35 און א. אבראמסאן פון לאקאל 117. לואיס ביגעל איז געווען א פרייז אדזשאסטער פון דער דזשאינט באארד, ווען ער איז געשטארבען. ער איז פריער געווען פאר פילע יארען טשערמאן פון לאקאל 35 און אקטיוו אויף פילע קאמיטעס פון דער דזשאינט באארד. ברודער אבראמסאן איז געווען איינער פון די אקטיווסטע מיטגלידער פון דער קלאוק אפעריטארס יוניאן און איז געווען וויס-טשערמאן פון לאקאל. הונדערטע בעאמטע און מיטגלידער פון זייערע לאקאלס און פון דער דזשאינט באארד און זייערע פריינד זיינען אנוועזנד געווען ביי די לויות.

סקירטמאכער נעמען אן רעגולאציעס פאר דעם וואקיישאן פאנד

ביי א מיטינג פון סקירטמאכער לאקאל 23, וואס איז אפגעהאלטען געווארען אין דעצעמבער, האבען די מיטגלידער גוטגעהייסען די רולס און רעגולאציעס פאר דעם וואקיישאן פאנד, וואס דער לאקאל האט געהאט פאר די מיטגלידער, וואס ארבעטען אין די ספארטוועאר שעפער. דער פאנד, ווי באוואוסט, האט זיין אנהייב פון די דריי פראצענט פון פעי ראל, וואס יעדער מאנופעקטשורער צאלט זינט דעם 24טען יולי 1942. דער פאנד ווערט פארוואלטעט פון דער יוניאן. די פארוואלטונג פון פאנד איז איבערגעגעבען געווארען צום מענעדזשער פון לאקאל, ברודער לואיס רייס און א קאמיטע, וואס באשטייט פון לואיס גארדאן, טשערמאן פון לאקאל, הערים קאפלאן, וויס-טשערמאן, סאם גאלד, ביזנעס אגענט און מעדעלין ריטש, געוועזענע סעקרעטארין פון דער עקזעקוטיווע. די קאמיטע האט עס א, ייגעבראכט די רעקאמענדאציעס וועגען דעם ווער און וויפיל עס זאל זיין בארעכטיגט צו וואקיישאן בענעפיטס און אנדערע רעגולאציעס פארן פאנד, וואס די מיטגלידער האבען גוט געהייסען ביים מיטינג.

דער מענעדזשער פון לאקאל, לואיס רייס, האט ביים זעלביגען מיטינג אויך באריכטעט וועגען דער אינדוסטריעלער לאגע און האט אנגעוויזען אויף די שוועריגקייטן וואס די אינדוסטרי האט צוליב מאנגעל אין מאטעריאלען. ער האט אבער אויסגעדריקט די האפענונג, אז עס וועט דער יוניאן געלינגען ביטצוקומען אט די שוועריגקייטן.

דעם 23טען דעצעמבער האט לאקאל 23 דורכגעפירט די יערלעכע קריסטמאס פארטי פאר די שאפ טשערליים און טשערלידיס, וואס טוען די יוניאן ארבעט דעם גאנצען יאר, אן וועלכער עס איז באלוינונג. דער צוזאמענקונפט איז געווען שיין און איינדרוקספול מיט דעם דעמאקראטישען גייסט, וואס האט דארט געהערשט. עס איז דארט ניט געווען קיין אויבען-אן. אלע, די בעאמטע און פירער פון לאקאל און די טשערליים זיינען געזעסען צוזאמען ביי די טישען ווי מיטגלידער פון איין משפחה. טשערליים פון אלערליי נאציאנאליטעטען און ראסען זיינען געזעסען און פארבראכט צוזאמען, און האבען הנאה געהאט פון די גוטע מאכלים. דער שיינער מוזיק אונטער דער ליטונג פון בארימטען קאמפאזיטאר אלעקסאנדער אלשאנעצקי און פון די פארשידענע נאציאנאלע סענגער יאס די מיטגלידער האבען דורכגעפירט.

דער מענעדזשער פון לאקאל, לואיס רייס, האט באדאנקט די שאפ פארטרעטער אין נאמען פון לאקאל און אין זיין אייגענעם נאמען פאר זייער אומדערמידלעכער טעטיגקייט און איבערגעבענהייט צו דער יוניאן און האט פארגעשטעלט וויס-פרעזידענט הערי וואנדער, איינעם פון די עלטסטע מיטגלידער פון לאקאל אלס טאסט מייסטער. מיט קורצע באגריסונגען זיינען ארויסגעטראטען איזידאר נאגלער, מענעדזשער פון לאקאל 10, דזשאזעף ברעסלאו, מענעדזשער פון לאקאל 35. דאס זיינען די צוויי לאקאלס וועמענס מיטגלידער ארבעטען אויך אין די ספארטוועאר שעפער און זיינען שותפים צום קאלעקטיווען אגרימענט מיט דער אסאסיאיישאן, און ברודער מאריס פיינסטאון, סעקרעטאר פון די פאראייניגטע אידישע געווערקשאפטען. וויס-פרעזידענט פיינבערג, גענעראל מענעדזשער פון דער קלאוק דזשאינט באארד האט ניט געקענט קומען איבער קראנקהייט און האט צוגעשיקט א באגריסונגס טעלעגראמע.

דער לאקאל האט אויסגעטיילט ווערטפולע פרעזענטען צו אלע אנוועזענדע אלס אנדענק פון דעם אווענט.

רעינקאוטמאכער לאקאל 20 מאכט פארשריט טראץ שוועריגקייטען

די ניי אויפגעלעבטע רעינקאוט מאכער יוניאן לאקאל 20 מאכט גוטען פארשריט אויפן ארגאניזאציאנעלען געביט טראץ טעכנישע שוועריגקייטען, פון וועלכע דער טרייד ליידט צוליב דעם מאנגעל אין גומי און דאס באנוצען פון ערזאץ מאטעריאלען צו דער ארבעט, באריכטעט דער מענעדזשער פון לאקאל, דזשאזעף קעסלער.

אין רעינקאוט טרייד, ווי באוואוסט, איז איצט אויסערגעווייגלעך ביזי. די רעגירונג גיט ארויס באשטעלונגען אויף מיליאנען רעינקאוטס פאר די באוואפענטע כוחות. עס איז אויך פאראן א היפשע ביסעל באשטעלונגען אויף ציווילע רעגענמאנטלען. די שעפער האלטען זיך אין איין פארגרעסערען און נייע שעפער עפענען זיך. די מיטגלידער צאל פון דער יוניאן האלט דעריבער אין איין וואקסען. עס איז פאקטיש שווער צו קריגען ארבעטער גענוג וויפיל עס פאדערט זיך און נייע ארבעטער קומען אריין אין טרייד. לאקאל צוואנציג איז דורך דעם איצטער אין א בעסערער לאגע ווי עס איז געווען פאר א גאנץ לאנגער צייט.

די שוועריגקייטען, ווי געזאגט, איז אין דעם וואס איבער דעם מאנגעל אין ראבער, וואס עס ווערט באנוצט אויף מאכען די וואסער וואסערפרוף, מוז מען זיך איצטער באנוצען מיט אן אנדער מאטעריאל, א סינטעטישען מאטעריאל, וואס פארנעמט דעם פלאץ פון ראבער. איבער דעם זיינען פאראן צווייערליי שוועריגקייטען. ערשטענס, ווירקט דער שטאף וואס די סימענטערס דארפען איצט געברויכען צו באשמירען די נעט, זייער שלעכט אויף די אויגען פון די בעלי מלאכות. די צווייטע שוועריגקייט איז וואס גאנץ אפט פאסירט עס, אז די ווארע ווערט אזוי שלעכט געמאכט ביים ראבערייזער (ביים דעקען מיטן סינטעטישען מאטעריאל, אז עס זאל ניט דורכלאזען קיין וואסער), אז די צעמענטערס קענען עס ריכטיג ניט ארבעטען און די רעגען מאנטלען ווערען פארבראקירט פון דער רעגירונג און צוריקגעשיקט צום באנופעקטשורער. דאס האט אזוי ענטמוטיגט מאנכע מאנופעקטשורערס, אז זיי ווילען די רעגירונגס באשטעלונגען ניט נעמען.

די בעאמטע פון דער רעינקאוט מאכער יוניאן און איבערהויפט דער מענעדזשער, קעסלער, האבען אין זינען ניט נאר צו באשיצען די יוניאן סטאנדארדס פון די בעלי-מלאכות, נאר זיי היטען אויך, אז די בעלי-בתים זאלען ניט פארנאכלעסיגען אריינצונעמען ארבעט. ווען די רעגירונג האלט ביים ארויסגעבען קאנטראקטען אויף רעגענמאנטלען, דערמאנען זיי די יוניאן בעאמטע, אז זיי זאלען אריינגעבען אנבאטען. די יוניאן איז ערשטענס פאראינטערעסירט, אז די בעלימלאכות זאלען האבען ארבעט און מאכען א לעבען און צווייטענס, אז אין די שעפער זאל געמאכט ווערען מלחמה ארבעט. זיי ווייזען אן די בעלי-בתים, אז עס זיינען ניט די רעינקאוטמאכער שולדיג אין די פארבראקירטע ארבעט, נאר דער אופן ווי אזוי די ווארע ווערט געמאכט מיט דעם נייעם שטאף. עס ווערען איצט געמאכט פארשידענע עקספערימענטען ביי-צוקומען אט די שוועריגקייטען און מען האפט, אז עס וועט געלינגען.

איסטערן אוט אוו טאון דעפארטמענט קריגט גוטהייסונג פאר לוין העכערונג

וויס-פרעזידענט הערי וואנדער מענעדזשער פון איסטערן אוט אוו טאון דעפארטמענט באריכטעט, אז די וואר לעיבאר באארד האט גוט געהייסען א העכערונג אויף די שכירות פון אלע ארבעטער, וואס ווערען באשעפטיגט אין דעם לואיס בענדעס שאפ" אין דזשוירזי סיטי, און די ארבעטער האבען געקראגען די העכערונג.

ווי מיר האבען געמאלדען פריער אין דער „גערעכטיגקייט", זיינען איצט פאראן א צאל פאלען אין אונזערע יוניאנס, וואו מען האט זיך שוין געאייניגט מיט די בעלי בתים אויף לוין העכערונגען פאר די ארבעטער דורך פארהאנדלונגען, אבער די העכערונגען ווערען צוריקגעהאלטען איבער דעם ווייל מען מוז קריגען די גוטהייסונג פון דער וואר לייבאר באארד אויף יעדער לוין העכערונג. אין דעם אוט אוו טאון דעפארטמענט איז עס דער ערשטער פאל, וואו אזא גוטהייסונג איז געגעבען געווארען. די העכערונג אויף וועלכע די יוניאן האט זיך געאייניגט מיט דער פירמע איז צוויי דאלאר א וואך פאר יעדען בעל-מלאכה אין שאפ.

ווי וויס-פרעזידענט וואנדער גיט איבער, זיינען די פארהאנדלונגען צווישען דער יוניאן מיט דער פירמע אנגעגאנגען א היפשע צייט. ווען מען האט זיך ענדלעך געאייניגט אויף דער סומע, האבען די יוניאן און די פירמע זיך געווענדעט צו דער לייבאר באארד, אז זי זאל גוטהייסען די העכערונג. פאר דעם איז נויטיג געווען אויסצופילען א גאנצע רייע דאקומענטען, אנגעבענדיג די פארדינסטען פון די ארבעטער און די אורזאכען פאר וואס זיי דארפען קריגען א לוין העכערונג. די פאפירען האט אויסגעמאכט דר. לאזאר טעפער, רי־סוירטש דירעקטאר פון דער אינטערנעשאנעל, וועלכער איז גוט באהאווענט אין אזעלכע זאכען און דער באארד האט באוויליגט דעם פארלאנג.

4 ניט יוניאן שעפער ארגאניזירט; אגרימענטס מיט אנדערע 6 שעפער באנייט

דער איסטערן אוט אוו טאון דעפארטמענט האט דעם מאנאט ארגאניזירט פיר נייע ניט-יוניאן שעפער און באנייט אגרימענטס מיט מאנכע פארבעסערונגען מיט זעקס פירמעס וועמעס אגרימענטס מיט דער יוניאן זיינען אויסגעגאנגען.

די פיר יוניאן שעפער וואס האבען אונטערגעשריבען אגרימענטס זיינען: „הערמאן פלאקס" פון פאטשאג לאנג איילאנד; „סיליא גאזערעסט" פון בעי שאר, לאנג איילאנד; „מאדערן ספארטוועאר" פון ניו בריטאן, סטעטאן איילאנד און „ס. ווייזבערג" פון ניו לאנדאן, קאנעטיקוט.

די פירמעס מיט וועלכע די אגרימענטס זיינען באנייט געווארען זיינען „סעסקא אינקארפארייטעד" פון דזשעקסאן הייטס און „מיעד פארק מאנופעקטשורינג קאמפאני" פון קאראנא, ביידע אין לאנג איילאנד; „סיגעל בראדערס" און „ל. בראדסקי ענד סאן" פון סאוטה ריווער, ניו דזשוירזי; „וויקטאר אנדערגארמענט קאמפאני" פון עסבורי פארק און „לוקסרייט עקאנאמי" פון וועסט ניו יארק ניו דזשוירזי.

אין די נייע אגרימענטס וואס זיינען אונטערגעשריבען פאר איין יאר האבען די ארבעטער געקראגען פארבעסערונגען איינגעשלאסען באצאלטע וואקאציעס. די אגרימענטס מיט די פירמעס אין לאנג איילאנד זיינען אונטערגעשריבען געווארען פון דזשעק גראסמאן, מענעדזשער פון לאנג איילאנד אפיס. די אין ניו דזשוירזי זיינען אונטערגעשריבען געווארען פון סיימאן באמרינד, מענעדזשער פון סאוט ריווער אפיס פון דער יוניאן.

אוט אוו טאון קלאוקמאכער קריגען באנוסעס און לוין העכערונגען

וויס פרעזידענט גדליה רובין באריכטעט, אז די ארבעטער פון דער „ד. ענד ר. קלאדינג קאמפאני", מיטגלידער פון לאקאל 158 פאסעיק ניו דזשוירזי, האבען געקראגען פאר קריסטמאס א באנוס פון איין וואך שכירות. וויס פרעזידענט רובין און ביזנעס אגענט וואלאך האבען עס אפגעמאכט מיט דער פירמע נאך אין אויגוסט, אין צייט ווען די ארבעטער האבען געמאכט א סטאפעדזש, אז אלע ארבעטער זאלען קריגען א וואך שכירות אלס באנוס פאר קריסטמאס און ווייטערע באנוסעס יעדע דריי מאנאטען. די ארבעטער זיינען ניט געווען צופרידען מיט דעם אפמאך און נאכדעם ווי זיי האבען געקראגען דעם ערשטען באנוס האבען זיי ווידער געמאכט א סטאפעדזש אן דער יוניאנס ערלויבעניש. די ניו דזשוירזי סטעיט מעדיאיישאן באארד האט זיך אריינגעמישט און נאך לאנגע פארהאנדלונגען איז מען געקומען צו אן אפמאך אז אלע ארבעטער זאלען קריגען א העכערונג פון דריי דאלאר א וואך אויף די שכירות. דער אפמאך דארף גוט געהייסען ווערען פון דער וואר לעיבאר באארד.

א סכסוך איז אויך ענטשטאנען צווישען די ארבעטער מיט דער „קאוט קארפארישאן אוו אמעריקא". איבער ענדערונגען וואס די פירמע האט איינגעפירט אין דער פארוואלטונג און אין דער פראדוקציע, זיינען די פארדינסטען פון די ארבעטער פארקלענערט געווארען כאטש זיי ארבעטען אויף די זעלביגע קליידער און די זעלבע סארטען ארבעט. וויס פרעזידענט רובין האט איינגעלאדען דזשאהן ר. סטילמאן, דירעקטאר פון דער פארמיטלונגס ביורא פון די פאראייניגטע שטאטען אריינצומישען זיך און פארהיטען אז עס זאל ניט קומען צו קיין ערענסטע שוועריגקייטען. די ארבעטער פון די איבען דערמאנטע צוויי פירמעס ארבעטען אויף רעגירונגס באשטעלונגען. און די יוניאן ווארענט אלע אזוינע ארבעטער ניט אפצושטעלען די ארבעט אן דער גוטהייסונג פון דער יוניאן. עס איז אונזער חוב צו זען אז די פראדוקציע אין די שעפער וואס ארבעטען פאר די אמעריקאנער באוואפענטע כחות זאל ניט אפגעשטעלט ווערען. ווען עס ענטשטייען סכסוכים אין א שאפ, וועט די יוניאן עס אויפנעמען און אויב מיר וועלען עס אליין ניט קענען שליכטען וועט עס איבערגעגעבען ווערען צו די געעריגע רעגירונגס אגענטורען.

ארבעטער פון זיבען „מעניש סטייל" סוט שעפער שליסען זיך אן אן דער אינטערנעשאנעל

דער קלאוק אוט אוו טאון דעפארטמענט האט דעם מאנאט אפגעשטעלט די ארבעט אין זיבען שעפער אין נואַרק וואו עס ארבעטען 450 בעל מלאכות אויף מעניש סטאיל לעידיס סוטס.

„ווען מיר האבען אונטערזוכט די שעפער — באריכטעט וויס פרעזידענט רובין, האט מען אונז געזאגט אז דאס זיינען ניט-יוניאן שעפער. אבער אזוי שנעל ווי עס איז אונז געלונגען אפצושטעלען די ארבעט אין די שעפער, האט די אמאלגאמייטעד קלאדינג ווארקערס באטייליגט, אז די באטרעפענדע פירמעס האבען מיט זיי אגרימענטס. פארשטייט זיך, אז אונטער די אומשטענדען האבען מיר געהאט א היפשע ביסעל שוועריגקייטען מיט די שעפער, אבער טראץ דעם, ווען די שורות ווערען געשריבען, האבען שוין די מערסטע ארבעטער פון די שעפער זיך אנגעשלאסען אלס מיטגלידער פון דער אינטערנעשאנעל. מיר זיינען זיכער אז מיט א ביסעל אנשטרענגונג וועלען מיר אויספירען אז די אלע סארטען קליידער זאלען געמאכט ווערען פון אינטערנעשאנאל מיטגלידער אין שעפער אונטער אונזער קאנטראל.

אין קאטאן גארמענט טרייד דעפארטמענט

דער קאטאן גארמענט טרייד דעפארטמענט — באריכטעט וויס פרעזידענט עליעס רייזבערג, מאכט פארטשרים טראץ די פארשידענסטע שטערונגען וואס עס טרעפט אין וועג. אלס ביישפיל ווי אזוי מען קען ביקומען אלערליי שוועריגקייטען, ווען מען האט טאקט, געדולד און אויסדויער באווייזט רייזבערג מיט דעם געלונגענעם יוניאניזירען די ארבעטער פון דער „דזש. ת. סטערף פירמע אין עליזאבעטה, פענסילווייניע.

די שוועריגקייטען מיט די ארבעטער פון דער פירמע איז געווען איבער זייער רעליגיע. די ארבעטער זיינען מענאניטען (אזא קריסטלעכע רעליגיעזע סעקטע) און זיי האבען זיך אנטזאגט אנצושליסען אן דער יוניאן אויף דעם גרונט אז זייער רעליגיע ערלויבט זיי ניט צו געבען א שבועה אדער האלטען וועלכען עס איז אמט אין אן ארגאניזאציע.

ווען עס האנדעלט זיך אום רעליגיע, איז דאך ניט שייך. איז טראץ דעם וואס די אנדערע צוויי קאנטראקטינג שעפער וואס ארבעטען פאר דעם זעלביגען דזשאבער ווי די סטערן פירמע, זיינען יוניאניזירט געווארען און געקראגען די יוניאן באדינגונגען, איז דער שאפ געבליבען א ניט יוניאן שאפ.

דער יוניאן פארוואלטער אבער פון יענעם געגענד, מייקעל דזשאנסאן, האט ניט אויפגעגעבען זיינע באמיאונגען איבערצייגען די ארבעטער און זייערע רעליגיעזע פירער, אז באלאנגען צו א יוניאן קען ניט זיין קיין עבודה. ער האט געהאט צענדליגע צוזאמענקונפטען מיט די קירכען פארוואלטער. אין דעם האט אים פיל געהאלפען דער פרעזידענט פון דער אסאסיאישאן פון די טשילדרען דרעס מאנופעקטשורערס אין יענעם געגענד, מר. לובעלל. ענדלעך איז עס געלונגען צו באוועגען די קירכען פירער ארויסצונעמען דעם איסור און ערלויבען די פופציג ארבעטער זיך אנשליסען אן דער יוניאן. דאס האבען זיי געטאן און איצט וועלען זיי אויך קריגען די זעלביגע שכירות און באדינגונגען וואס דער קאלעקטיווער אגרימענט שרייבט פאר. די יוניאן איז זיכער אז זי וועט פאר דעם קריגען די גוטהייסונג פון דער וואר לעייבאר באארד, ווייל די באדינגונגען זיינען איינגעשלאסען אין דעם קאלעקטיווען אגרימענט פאר דער גאנצער אינדוסטרי און עס איז אריין אין קראפט אין אלע אנדערע שעפער אידער די פאראָרדענונג וועגען לוין העכערונגען איז ארויסגעגעבען געווארען.

יוניאן אין באסטאן אין אפמאך אפצושטעלען דאס בייטען פלעצער ביי מלחמה ארבעט

אונזער יוניאן אין באסטאן איז איינגעגאנגען אויף א פראגראם אפצושטעלען דאס ארומוואנדערען פון נאדעל טרייד ארבעטער פון איין פלאץ אויף א צווייטען אין די שעפער וואס ארבעטען אויף רעגירונגס באשטעלונגען. אלע נאדעל טרייד יוניאנס אין באסטאן און די מערסטע מאנופעקטשורערס זיינען שותפים צו דעם פראגראם וואס איז אנגענומען געווארען אויף דער איניציאטיווע פון פרעד דזש. גרעהעם, דירעקטאר פון דער וואר מען פאוער קאמישאן פון דעם דיסטריקט. דער פראגראם איז אויסגעארבעט געווארען נאך אן אונטערזוכונג וואס די רעגירונגס קאמיסיע האט געמאכט צוליב א קלאגע וואס איין מאנופעקטשורער האט אריינגעבראכט, אז מאנופעקטשורערס כאפען אויס איינע ביי די אנדערע בעל מלאכות. דער אפמאך באצוועקט צו סטאביליזירען די ארבעטס באדינגונגען אין די נאדעל טריידס שעפער דורך ניט דערלאזען אויסכאפען ארבעטער איינע ביי די אנדערע און פארמיידען ווי ווייט מעגלעך דאס איבערבייטען פלעצער צו דער ארבעט אן א גענוגענדע אורזאך. אלס רעזולטאט פון דעם אפמאך ווערט ערווארטעט אז די שעפער אין באסטאן וועלן קענען אנהאלטען זייערע איצטיגע רעגירונגס באשטעלונגען און אריינקריגען נייע ארדערס.

אין קאנפערענץ וואו דער אפמאך איז געשלאסען געווארען האבען אנטייל גענומען די בעאמטע פון אונזער אינטערנעשאנעל יוניאן און פון דער אמאלגאמייטעד קלאדינג ווארקערס יוניאן אין באסטאן. פון אונזער אינטערנעשאנעל זיינען ביים קאנפערענץ אנוועזנד געווען וויס פרעזידענט פיליפ קרעימער, מענעדזשער פון דער באסטאן דזשאינט באארד; י. האלפערן, דיסטריקט מענעדזשער פון איסטערן מאסאטשוזעטס פון קאטאן גארמענט טרייד דעפארטמענט און נייטהען בארקער, מענעדזשער פון דעם וואטערפרוף גארמענט ווארקערס יוניאן לאקאל 24.

טשילדרען דרעסמאכער אין צוויי שעפער קריגען לוין העכערונג

די ארבעטער פון צוויי טשילדרען דרעס שעפער, איינער אין טרענטאן, ניו דזשוירזי, און א צווייטער אין אליפאנט, פענסילווייניע, האבען געקראגען דעם מאנאט לוין העכערונגען לויט דעם באריכט פון עלייעס רייזבערג, מענעדזשער פון קאטאן גארמענט טרייד דעפארטמענט.

דער שאפ אין טרענטאן איז דער פון „סעני פעילאר קאמפאני". ווען דער אגרימענט מיט דער פירמע איז געמאכט געווארען לעצטען יוני איז אריינגעשריבען געווארען א פונקט אז אויב ארום דעם ערשטען אקטאבער וועט באוויזען ווערען אז די פראדוקציע פון די ארבעטער איז געהעכערט געווארען, דארפען זיי קריגען א לוין העכערונג פון איין דאלאר א וואך יעדער. אן אונטערזוכונג פון די ביכער פון דער פירמע האט באוויזען, אז די פראדוקציע איז געשטיגען און די פירמע האט זיי געגעבען די העכערונג. אום אבער צו מאכען זיכער אז די העכערונג איז געזעצלעך, האט אדא ראזה, מענעדזשער פון דער יוניאן אין טרענטאן זיך געווענדעט צו דער לעיבאר באארד נאך א גוטהייסונג און די באארד האט ערקלערט אז די העכערונג קומט ניט אונטער דעם רעגירונגס ארדער ווייל עס איז באשטימט געווארען אידער דער ארדער איז אריין אין קראפט.

די צווייטע פירמע איז דער דזשאזעף באומעל שאפ אין אליפאנט, פענסילווייניע. דער אגרימענט פאר דעם שאפ איז אונטערגעשריבען געווארען לעצטען יאר און האט איינגעשטעלט א מינימום לוין פון 42 א האלב סענט א שטונדע מיט פריאדישע העכערונגען דורך דער צייט פון אגרימענט. איצט ווערען דארט איינגעשטעלט די זעלביגע באדינגונגען וואס עס הערשען אין די אנדערע טשילדרען דרעס שעפער אונטערן קאלעקטיווען אגרימענט מיט לאקאל 109. די לוין העכערונגען זיינען איבערגעגעבען געווארען צו דער וואר לעיבאר באארד פאר גוטהייסונג.

פלענער פאר באנייטען ארגאניזאציאנס דרייוו אין פרילינג אין די ניי ענגלאנד שטאטען

ביי א סטעף קאנפערענץ פון מאסאטשוזעטס דיסטריקט פון קאטאן גארמענט טרייד דעפארטמענט וואס איז אפגעהאלטען געווארען אין וויס פרעזידענט רייזבערג'ס אפיס אין ניו יארק, זיינען אויפגענומען געווארען פלענער פאר א באנייטען ארגאניזאציאנס קאמפיין אין די ניי-ענגלאנד שטאטען היינטיגען ספרינג סעזאן.

אונטער דער פארוואלטונג פון דיסטריקט מענעדזשער י. האלפערן, וועט דער קאמפיין צום ערשטען מאל אויסגעברייטערט ווערען איינצושליסען אויך ניו העמפשייר, וואו עס ווערען באשעפטיגט פון טויזענד ביז פופצען הונדערט ארבעטער ביי פרויען קליידער און ניט-גודס. דער קאמפיין אין ניו העמפשייר וועט אנגעפירט ווערען פון ארגאנייזער טשיק טשייקין.

לאקאל 20 האט זיך שוין אריבערגעצויגען אין א גרעסערען אפיס

מיט דעם וואוקס פון דער רעינקאוט מאכער יוניאן לאקאל 20 איז דער אפיס, וואו די יוניאן האט זיך ביז איצט געפונען, געווארען צו ענג פאר די טויזענטער מיטגלידער און די יוניאן האט זיך אריבערגעצויגען אין א נייעם גרעסערען אפיס אין 1191 בראדוויי. דער נייער פלאץ איז פיל גרעסער און באקוועמער און האט אלע נויטיגע איינריכטונגען, אז די מיטגלידער זאלען זיך פילען באקוועם אין זייער יוניאן. דער לאקאל גייט אויך איינארדענען א ביבליאטעק פאר די מיטגלידער. דער לאקאל בעט די מיטגלידער און אויך שוועסטער לאקאלס בייצושטייערען ביכער פאר דער ביבליאטעק.

טאָבין פּיקער פאַרזוך צו פאַרבאָטן פּיקעטען דורך אינדזשאַנקשאַן דורכגעפאַלען

דער סטרייק פון די אַרבעטער אין דעם טאָבין פּיקער שאַפּ אין שיקאַגאָ, ווערט אָנגעפירט מיט דער גרעסטער ענערגיע שוין איבער צוויי מאָנאַטן און די פירמע, איינע פון די גרעסטע פיר קאָטאָן דרעס מאַנופעקטשורערס אין לאַנד איז געצוואונגען צוגעבן אַז זי פאַרלירט צענדליגע טויזנטער דאָלאַר דורכן סטרייק און קען ניט פּראָדוצירן אירע אָרדערס.

אַז די פירמע האָט שווערע פינאַנציעלע פאַרלוסטען יעדן טאָג וואָס דער סטרייק האַלט אָן און זי איז אין גאַנצן פשוט רואינירט צו ווערן דורך דעם סטרייק, האָט די פירמע נעבעך אַליין צוגעגעבן אין געריכט ביים פאַרהער פאַר אַן אינדזשאַנקשאַן וואָס זי האָט פאַרלאַנגט געגען דער אינטערנעשאַנעל און געגען די סטרייקער. דער לאָיער פון דער פירמע האָט אין געריכט ערקלערט, אַז דער סטרייק האָט פאַרקריפּעלט די פּראָדוקציע פון דער פירמע און זי קען ניט אַרויסגעבן די באַשטעלונגען וואָס זי האָט און וועלכע טרעפן אַז אַרום 900 טויזנט דאָלאַר. אַט דער סטעיטמענט פון דעם לאָיער פון דער פירמע האָט די סטרייקערס געוואַלדיג ערמוטיגט און פאַרשטאַרקט זייער ענטוזיאַזם אויפן פּיקעט ליין. די סטרייקערס זיינען זיכער, אַז אונטער די באַדינגונגען קען די פירמע לאַנג דעם סטרייק ניט אויסהאַלטען.

די פירמע האָט צוגעגעבן דעם פאַרלוסט וואָס זי האָט דורכן סטרייק אין דער האָפנונג אַז דער ריכטער וועט זיך אויף איר מרחם זיין און איר אַרויסגעבן אַן אינדזשאַנקשאַן וואָס זאָל פאַרבאָטן די סטרייקערס פּיקעטען דעם שאַפּ און די קאָנטראַקטאָרס — צו אָנטזאָגען זיך מאַכן איר אַרבעט. דאָס האָט זי אָבער ניט אויסגעפירט. דזשאַדזש מיינער, פאַר וועמען עס איז פאָרגעקומען דער פאַרהער, האָט בלויז פאַרבאָטן צו באַנוצן געוואַלד מיטלען אין סטרייק, וואָס די סטרייקער האָבן סיי ווי ניט באַנוצט. פּיקעטען מעגן זיי ווייטער און זיי טוען עס מיט פאַרגעניגען.

די פירמע האָט אויך געליטן אַ צווייטע נידערלאַגע היינטיגען מאָנאַט ווען זי איז געצוואונגען געווען מודה זיין ביים פאַרהער פאַר דער נעשאַנעל לעיבאָר רילעישאַנס באָאַרד, אַז זי האָט פינאַנסירט פילע פון די טעטיגקייטן פון דער קאָמפּאַני יוניאָן, וועלכעס איז פאַרבאָטן פאַר אַ בעל הבית אונטער דעם לעיבאָר רילעישאַנס אַקט. דערמיט האָבן די באַסעס פּאַקטיש אונטערגעשריבן דעם טויט אורטייל פון דער קאָמפּאַני יוניאָן וואָס זיי האָבן געהאָפט צו נוצן אויף ניט דערלאָזן די אַרבעטער אָרגאַניזירן זיך אין אַן אמת'ער יוניאָן. פון זינט די אַרבעטער זיינען אַרונטער אין סטרייק האָט שוין די פירמע אויסגענוצט יעדן מעגלעכן מיטעל געגען די סטרייקער אין אַ פאַרזוך צו ברעכן דעם סטרייק. אין אָנהייב האָבן זיי פּרובירט פאַרלייקענען אַז דער סטרייק רירט אָן זייער פּראָדוקציע אום צו ענטמוטיגען די סטרייקער. זיי האָבן געזאָגט אַז בלויז אַ פּאָר צענדליג אַרבעטער זיינען אַרונטער. דאַן האָבן זיי עס ביסלעכווייז פאַרגרעסערט צו עטלעכע און פערציג, צו הונדערט, צו צוויי הונדערט, ביז אין געריכט האָבן זיי נעבאַך געמוזט צוגעבן אַז זייער פּראָדוקציע איז פאַרקריפּעלט. די פירמע האָט אויך פּרובירט שיקן שלוחים צו די סטרייקער אַ היים צו באַוועגן זיי צוריק קומען צו דער אַרבעט. ווי מען גיט איבער, זיינען די שלוחים געווען די פאָרלעידיס. צו באַוועגן זיי אַז זיי זאָלן גיין צו די סטרייקער אַ היים, וואו מען האָט זיי ניט אויפגענומען זייער גערן, האָט די פירמע זיי פאַרשפּראָכען צו צאָלן פינף דאָלאַר פאַר יעדע סטרייקערין וואָס זיי וועלן צוריקברענגען אין שאַפּ. איצט, זאָגען די סטרייקער, האָבן די פאָרלעידיס שוין פאַרלאָרען דעם חשק צו טאָן די שמוציגע אַרבעט פאַר דער פירמע און זיי אָנטזאָגען זיך צו גיין.

דער סטרייק שטייט זייער גוט, באַריכטעט וויס פּרעזידענט ביאַליס אונטער וועמעס אויפזיכט דער סטרייק ווערט געפירט. צוויי טעג פאַר קריסטמאַס, באַריכטעט וויס פּרעזידענט ביאַליס, האָט ער אַדרעסירט אַ מיטינג פון די סטרייקער און ער איז געווען ענטציקט פון דעם קאַמפערישען גייסט וואָס די סטרייקער ווייזען אַרויס. ביאַליס האָט די סטרייקער איבערגעגעבן דעם גרוס פון פּרעזידענט דובינסקי און דער אינטערנעשאַנעל פירערשאַפט און זיי פאַרזיכערט די פולע שטיצע פון דער גענעראַל עקזעקוטיוו באָאַרד. דער סטרייק ווערט אָנגעפירט פון גענעראַל אָרגאַנייזער אברהם פּלאָטקין מיט אַ סטאַף וואָס ווערט אָנגעפירט פון חיי פּיס, העלען נאַרט און באַרבאַראַ בודה.

קלאָוס אַגרימענט אין טאָראָנטאָ באַנייט מיט וויכטיגע פאַרבעסערונגען

ברודער העררי לאַנגער, מענעדזשער פון דער קלאָוקמאַכער יוניאָן אין טאָראָנטאָ, באַריכטעט, אַז די יוניאָן האָט דאָרט באַנייט דעם אַגרימענט מיט די קלאָוק מאַנופעקטשורערס מיט וויכטיגע פאַרבעסערונגען פאַר די בעלי מלאכות. דער אַלטער אַגרימענט איז אויסגעגאַנגען דעם ערשטען יאַנואַר. דער נייער אַגרימענט איז פאַר דריי יאָר.

די פאַרהאַנדלונגען זיינען געווען זייער פרידלעכע און פריינדלעכע. די וויכטיגסטע פאַרבעסערונג אין דעם נייעם אַגרימענט, איז דאָס איינשטעלען אַ קראַנקען בענעפיט פאָנד פאַר די אַרבעטער אין דער אינדוסטרי. דער פאָנד וועט פאַרוואַלטעט ווערען בשותפות פון די אַרבעטסגעבער און דער יוניאָן. די בעלי בתים וועלן צאָלן צום פאָנד דריי־פערטעל פון איינס פּראָצענט פון זייער פּעי ראָל און די אַרבעטער וועלן ביישטייערן אַ פערטעל פון איינס פּראָצענט פון זייערע שכירות. דאָס איז צום ערשטען מאָל אין אונזער יוניאָן, וואָס עס ווערט געמאַכט אַזאַ אַראַנדזשמענט פאַר קראַנקען בענעפיט אויף אַן אינדוסטריעלען מאַסשטאַב.

די אַנדערע פאַרבעסערונגען אין דעם אַגרימענט זיינען:

דער מינימום סקייל פאַר די קאַטערס איז געהעכערט געוואָרען פון 38 אַ האַלב דאָלאַר צו 42 דאָלאַר אַ וואָך. אַלע קאַטערס, איינגעשלאָסען אויך די וואָס האָבן געקראָגען מער ווי דעם פריערדיגען מינימום, קריגען אַ העכערונג פון דריי אַ האַלב דאָלאַר אויפן וואָך. דאָס איז אַחוץ די 14 פּראָצענט מלחמה באָנוס, וואָס אַלע אונזערע אַרבעטער קריגען, וואָס עס ברענגט די לוין העכערונג צו פיר דאָלאַר אַ וואָך. דורך דער העכערונג ווערט דער קאַטער גלייך געשטעלט אין שכירות מיט די אָפּערייטאָרס און פּרעסערס אין אונזער טרייד.

די שכירות פון די טרימערס זיינען אין אַגרימענט געבליבן ווי געווען, 26 דאָלאַר אַ וואָך. די יוניאָן האָט אָבער גע'פּועל'ט, אַז די אמת'ע שכירות, וואָס די טרימערס פאַרדינען איצט, וועלכע טרעפן אַז פון 30 ביז 35 דאָלאַר אַ וואָך צוליב די העכערונגען וואָס מיר האָבן פאַר זיי געקראָגען לעצטען יאָר, זאָל גאַראַנטירט ווערען אין אַגרימענט און זאָל ניט געשניטען ווערען נאָך דער מלחמה ווי דער פאַל איז מיט די מלחמה באָנוסעס.

עס זיינען אויך געשאַפען געוואָרען דריי געמיינשאַפטלעכע קאָמיטעטן פון דער יוניאָן און אַרבעטסגעבער. איינער צו עקזאַמינירן אין אַלע שעפּער די סאָרטען גאַרמענטס, וואָס ווערן דאָרטען געמאַכט כדי צו קאָרעגירן די קאַטעגאָריע פון דער אַרבעט, לויט וועלכע די פּרייזען פאַר דער אַרבעט ווערען באַשטימט; אַ צווייטער קאָמיטעט אונטערצוזוכען די סאַניטאַרע באַדינגונגען אין יעדען שאַפּ און רעקאָמענדירען פאַרבעסערונגען, וואו דאָס איז נויטיג און אַ דריטער קאָמיטעט צו דיסקוסירען אַזעלכע פּראָבלעמען ווי די מעניש סטאַיל סוטס; וועגען צייט זייגערס, וואָס אַרבעטער דאַרפען שטעמפּלען די צייט, ווען זיי קומען און פאַרלאָזען דעם שאַפּ; לוין סקיילס פאַר בושלערס, ספּעשיל מאַשין אָפּערייטאָרס און ענלעכע אַרבעטער; די פראַגע פון אונטערפּרעסערס אין דער צייט, ווען מען מאַכט סעמפּעלס און פאַרענדיגען דאָס איינשטעלען פּרייזען פאַר עקסטראַ אַרבעט אויסער דער באָדי.

איין פּונקט אין דעם נייעם אַגרימענט האָט אַרויסגערופען אַ היפּש ביסעל אומצופרידענהייט ביי מאַנכע מיטגלידער. דאָס איז דער פּונקט, וואָס שטעלט איין דעם סיסטעם פון צאָלען אַנדערטהאַלבען מאָל פאַר אָווערטיים אויפן זעלביגען באַזיס, ווי דאָס ווערט געצאָלט אין מאָנטרעאַלער מאַרקעט. דאָס הייסט, אַז אַנדערטהאַלבען מאָל געצאָלט וועט אַן אַרבעטער קריגען בלויז אין ספּרינג סעזאָן פאַר די שטונדען, וואָס ער אַרבעט שפּעטער ווי זיבן אַ זייגער אָוונט און אין פאַל סעזאָן — נאָך זעקס אַ זייגער אָוונט און פינישערס אין פאַל סעזאָן, נאָך זיבן אַ זייגער. די מיטגלידער האָבן גע'טענה'ט אַז דער פּונקט פאַרלענגערט די אַרבעטס צייט אין ספּרינג סעזאָן צו 44 שטונדען און אין פאַל סעזאָן, צו 46 שטונדען אַ וואָך. מיר זיינען אָבער געצוואונגען געווען אָננעמען די ענדערונג אום כדי אויסצומיידען די טענות, אַז די מאָנטרעאַלער בעלי בתים האָבן פאָרזוג אין די אַרבעטס באַדינגונגען.

דער נייער אַגרימענט איז איינשטימיג גוטגעהייסען געוואָרען ביי אַן אַלגעמיינער פאַרזאַמלונג פון די מיטגלידער און אויך ביי מיטינגען פון די לאָקאַלס. די לאָקאַלס האָבן אַריינגעשיקט דאַנק רעזאָלוציעס צו דער דזשאָינט באָאַרד, אַרויסדריקענדיג זייער אָנערקענונג צו די באַמיאונגען פון דער קאָנפערענץ קאָמיטע, וואָס האָט געקראָגען דעם אַגרימענט. דער אַגרימענט איז אָפיציעל אונטערגעשריבן געוואָרען פון ביידע צדדים ביי אַ לאַנטשען אין קינגס עדוואַרד האָטעל אין דער אַנוועזנהייט פון די באָאַרדס אָף דירעקטאָרס פון דער יוניאָן און דער אַסאָסיאיישאָן. דער נייער אימפּאַרשיאַל טשערמאַן, פּראָפעסאָר דזש. פינקעלמאַן און דער פריערדיגער טשערמאַן, מר. סעם קראַגיס, האָבן זיך גע'חתמ'עט אויפן אַגרימענט אַלס עדות.

לאָס אַנדזשעלעס דרעס יוניאָן פאָדערט 25 דאָלאַר מינימום פאַר מיסעלייניאָוס אַרבעטער

דער דרעס דזשאָינט באָאַרד אין לאָס אַנדזשעלעס פאָדערט פון די בעלי בתים אַ לוין העכערונג פאַר די מיסעלייניאָוס אַרבעטער אין דעם טרייד. די יוניאָן פאָדערט אַז דער מינימום סקייל פאַר די אַרבעטער אין די דרעס שעפּער זאָל געהעכערט ווערען צו 25 דאָלאַר אַ וואָך.

ווי דזשאָרדזש ווישניאַק, מענעדזשער פון דעם דרעס דזשאָינט באָאַרד פון לאָס אַנדזשעלעס גיט איבער האָט די יוניאָן אין אַ צאָל דרעס שעפּער שוין געקראָגען די העכערונג וואָס זי פאָדערט. אין איניגע שעפּער האָט די יוניאָן געקראָגען דעם 25 דאָלאַר מינימום נאָך איידער דער לוין סטאַביליזאַציע באַפעל פון דער רעגירונג איז אַרויסגעגעבן געוואָרען און איבער דעם האָט די שטאַטליכע שכירות אָפּטיילונג פון דעפּאַרטמענט אָף לייבאָר גוטגעהייסען די העכערונגען. איניגע פירמעס האָבן צוריקגעוויזען דער יוניאָנס פאָדערונג און עס איז דעריבער איבערגעגעבן געוואָרען צו דער פאַרמיטלונגס דינסט פון דער רעגירונג פאַר אַרביטריישאָן.

צוויי ספּאָרטוועער באַסעס צאָלען אַ וואַקיישאָן פאָנד

דער וואַקיישאָן פאָנד פון דער ספּאָרטוועער אינדוסטרי אין לאָס אַנדזשעלעס איז לעצטענס געבראַכט געוואָרען „אַפּ טו דייט" דורך דער מוטיגער האַנדלונג פון אַ טייל אַרבעטער פון לאָקאַל 266. מאַנכע בעלי בתים האָבן געפּרובירט פאַרגעסען זייער פאַרפליכטונג צו צאָלען זייער חלק צום וואַקיישאָן פאָנד, אָבער נאָכדעם ווי די מיטגלידער האָבן זיי „דערמאָנט" האָבן זיי אָפּגעצאָלט און איצט האָט שוין דער פאָנד איבער אַכט טויזענט דאָלאַר אין זיין קאַסע.

די חריפסטע שוועריגקייט האָט די יוניאָן געהאַט מיט צוויי בעלי בתים. איינער איז געווען דער פליישמאַן שאַפּ, אַ קאָנטראַקטאָר פאַר „דעבי פּראַקס" און דער צווייטער — אַ מאַנופעקטשורער, „סאַנראַוז ספּאָרטוועער". פאַר דעם קאָנטראַקטינג שאַפּ האָט דער דזשאָבער באַצאָלט וואָס ער האָט געקומט צום פאָנד נאָכדעם ווי די אַרבעטער האָבן געשטימט פאַר אָפּשטעלען די אַרבעט, אויב דאָס געלט וועט ניט איינגעצאָלט ווערען. דאָס האָט אויך געווירקט אויף דעם מאַנופעקטשורער און ער האָט באַצאָלט.

י. גאָלדבערג רעזיגנירט; ענגערסטען — צייטווייליגער מענעדזשער פון ספּאָרטוועער לאָקאַל

לוטער ע. ענגערסטען, סעקרעטער פון ספּאָרטוועער לאָקאַל 266, לאָס אַנדזשעלעס, האָט צייטווייליג איבערגענומען דעם מענעדזשער אַמט פון לאָקאַל אין צוגאָב צו זיינע פליכטען אַלס סעקרעטאַר. ער האָט איבערגענומען דעם אַמט, נאָכדעם ווי דער פריהערדיגער מענעדזשער פון לאָקאַל, י. ל. גאָלדבערג, האָט רעזיגנירט.

ענגערסטען האָט זיך אָנטזאָגט איבערצונעמען גלייך דעם מענעדזשער אַמט פון לאָקאַל פּערמאַנענט ווי די

קאָמיטע האָט אים אָנגעבאָטן. ער האָט איינגעשטימט איבערצונעמען דעם אַמט צייטווייליג פאַר דריי מאָנאַטן און אויב עס וועט זיין צופרידענשטעלנד וועט ער דערנאָך אָננעמען די נאָמינאַציע פאַרן אַמט אום די מיטגלידער זאָלן קענען שטימען איבער דעם. די קאָמיטע האָט אָנגענומען זיין פאָרשלאָג און די עקזעקוטיווע פון לאָקאַל האָט עס גוטגעהייסען.

קלאָוקמאַכער זיגמאַן ברענטש אַרבעטער־רינג פייערט זיין יאָרקספּעקס

דער קלאָוקמאַכער מאָריס זיגמאַן ברענטש אַרבעטער רינג פון לאָס אַנדזשעלעס, גרייט זיך צו פייערן זיין ערשטען יאָרקספּעסט זינט ער איז געגרינדעט געוואָרען מיט אַ פעסטיגער אונטערנעמונג.

די פייערונג וועט פאָרקומען דעם 6טען פעברואַר אין אינטערנעשאַנעל קלוב צימערן, אין 116 וועסט, עלעווענט סטריט, לאָס אַנדזשעלעס.

דזש. מענקאָף, סעקרעטער און אָרגאַנייזער פון ברענטש פירט אָן מיט די צוגרייטונגען.

זעקס אַנטזאָגטע יוניאָן מיטגלידער קריגען $10,000 בעק פּעי

דורך אַן ענטשיידונג פון דעם יונייטעד סטעיטס סוּפּרים קאָורט אָוו אַפּילס, האָבן זעקס מעמבערס פון דער אינטערנעשאַנעל אין אינדיאַנאַ געקראָגען אויסגעצאָלט פון זייערע בעלי בתים קאַרגע צען טויזנט דאָלאַר אין בעק פּעי און די פירמע איז געצוואונגען געוואָרען זיי צוריקנעמען צו דער אַרבעט. די זעקס אַרבעטער זיינען אַנטזאָגט געוואָרען פון דער אַרבעט אין 1938 פאַר יוניאָן טעטיגקייטן.

די זעקס אַרבעטער זיינען געווען באַשעפטיגט ביי דער „סטוירלינג רילייענס גאַרמענט קאָרפּאָריישאָן" אין זייער פאַבריק אין קאָקאָמאָ, אינדיאַנאַ. די סטוירלינג רילייענס איז איינע פון די גרעסטע קאָטאָן גאַרמענט פירמעס אין לאַנד מיט פאַבריקען אין פילע סטעיטס. אין 1937 האָט די אינטערנעשאַנעל אָנגעהויבען אַן אָרגאַניזאַציאָנס קאַמפּיין צווישען די אַרבעטער פון דער פירמע אין קאָקאָמאָ און די בעלי בתים האָבן אָנגעווענדט אַלע מיטלען ניט צו לאָזען זייערע אַרבעטער אָרגאַניזירן זיך. די פירמע האָט אָרגאַניזירט אַ קאָמפּאַני יוניאָן און די אינטערנעשאַנעל האָט איר פאַרקלאָגט צו דער לעיבאָר באָאַרד פאַר ברעכען דעם לעיבאָר רילעישאַנס געזעץ. די פירמע האָט זיך דאַן גענומען פאַרפאָלגען די יוניאָן מיטגלידער אין שאַפּ און האָט די אַרבעטער אַנטזאָגט פון דער אַרבעט.

ווען די לעיבאָר רילעישאַנס באָאַרד האָט דער פירמע באַפוילען צוריקצונעמען די אַנטזאָגטע אַרבעטער און אויפלעזען איר קאָמפּאַני יוניאָן, האָט די פירמע אַפּעלירט אין געריכט. די קעיס האָט זיך פאַרצויגען ביז איצט און די זעקס אַרבעטער זיינען פאַרבליבען אויסער אַרבעט. איצט האָט דער סוירקוט קאָורט גוטגעהייסען די ענטשיידונג פון דער לעיבאָר באָאַרד און די פירמע מוז צוריקנעמען די אַרבעטער און זיי באַצאָלען פאַר דעם פאַרלוסט אין שכירות וואָס זיי האָבן געהאַט דורך דער צייט וואָס זיי זיינען געווען אויסער אַרבעט.

די אַרבעטער האָבן געקראָגען אויסגעצאָלט די פאָלגענדע סומען אין בעק פּעי: וואַדאַ האַרווי האָט געקראָגען 1,972 דאָלאַר; איידאַ טאַביאַס — 1,289 דאָלאַר; רעימאָנד וועסט האָט געקראָגען 1,663 דאָלאַר; טהירמאַ העררים — 1,805 דאָלאַר; דזשעני ברעדלי — 1,306 דאָלאַר און גלעדיס ראַסעלאַס האָט געקראָגען 1,833 דאָלאַר. אַלע זעקס אַרבעטער מוזען אויך צוריקגענומען ווערען אויף זייערע דזשאָבס אין דער פאַבריק.

די אינטערנעשאַנעל פירט איצט אָן אַן אָרגאַניזיישאַנס קאַמפּיין צווישן די אַרבעטער פון דער פירמע אין זייער פאַבריק אין האַנטינגטאָן וועסט ווירדזשיניאַ און די ענטשיידונג פון געריכט אין קאָקאָמאָ וועט פיל העלפן די אַרבעט פון דער יוניאָן אין איר איצטיגען קאַמפּיין.

נאָר וואָס אַרויס פון דרוק
אַ ביכעל לידער פון
וויס־פּרעזידענט י. העלער
שעה'ן פון אומעט
אַרויסגעגעבן פון
דער עדיוקיישאָנאַל קאָמיטע פון לאָקאַל 105
דער בוך ווערט פאַרקויפט אין אָפיס פון לאָקאַל, 151 וועסט 40טע גאַס. די איינגאָמע גייט פאַר מתנות צו מיטגלידער אין דער אַרמיי.

אַגרימענטס באַנייט פאַר דרעס און ניטגודס אַרבעטער אין וויניפּעג מיט לוין העכערונגען

ברודער ס. הערבסט, גענעראַל אָרגאַנייזער און מענעדזשער פון דער יוניאָן אין וויניפּעג, קאַנאַדע, באַריכטעט צו פּרעזידענט דובינסקי, אַז ער האָט באַנייט די אַגרימענטס פאַר די דרעסמאַכער און ניט־גודס אַרבעטער אין וויניפּעג מיט באַדייטענדע העכערונגען אויף די שכירות.

פאַר די דרעסמאַכער, וועלכע זיינען דאָרט אָרגאַניזירט אין לאָקאַל 237, באַריכטעט הערבסט, האָט די יוניאָן געוואונען אַ לוין העכערונג פון אַכט פּראָצענט אויף די שכירות. אין דעם נייעם אַגרימענט פאַר די ניט גודס אַרבעטער האָט די יוניאָן געקראָגען אַ העכערונג פון צען פּראָצענט. די רידזשאָנאַל לעיבאָר באָאַרד, וועלכע האָט צו זאָגען אין קאַנאַדע אויף לוין־העכערונגען פּונקט ווי דער וואָר לעיבאָר באָאַרד האָט צו זאָגען וועגען דעם דאָ אין די פאַראייניגטע שטאַטן, האָט גוטגעהייסען די העכערונגען.

וואָס אַנבעלאַנגט די קלאָוקמאַכער אין וויניפּעג, וואָס זיינען אָרגאַניזירט אין לאָקאַל 216, באַריכטעט הערבסט, אַז די יוניאָן האָט דאָרט געקראָגען העכערונגען אויף די שכירות פון אַ צאָל אַרבעטער און אַרויסהעלפער אויף דער סומע פון אַרום זעקס הונדערט דאָלאַר. אַ צאָל בעלי מלאכות, וואָס האָבן געאַרבעט אונטערן מינימום סקייל, זיינען געבראַכט געוואָרען צום סקייל פון 82 דאָלאַר אַ וואָך און אַ צאָל אַרויסהעלפער האָבן אויך געקראָגען העכערונגען.

די העכערונגען האָט די יוניאָן געקראָגען אויפן גרונט, וואָס דער אַגרימענט מיט די קלאָוק בעלי בתים ענטהאַלט אַ פּונקט, וואָס גיט דער יוניאָן דאָס רעכט צו פאָדערן העכערונגען אויף די שכירות יעדעס יאָר אום אַרויפצוברענגען די וואָס אַרבעטן ביליגער פון סקייל צום יוניאָן סקייל. די גרעסטע שוועריגקייטן זיינען געווען צו קריגען די גוטהייסונג פון דער לייבאָר באָאַרד. פאַר דעם האָט זיך די יוניאָן באַנוצט מיט דעם פּונקט אין געזעץ וואָס ערלויבט צו העכערן דעם לוין פון אַן אַרבעטער, וועלכער קריגט ווייניגער ווי אַנדערע אַרבעטער פון דער זעלביגער קאַטעגאָריע אין שאַפּ. דאָס הייסט, אַז ווען אַן אַרבעטער אין שאַפּ קריגט צום ביישפּיל 50 דאָלאַר אַ וואָך, מעג מען העכערן די אַנדערע אַרבעטער אין דעם שאַפּ צו דער זעלבער סקייל. דאָס איז געווען די שטעלונג פון דער יוניאָן און די צענטראַלע רעגירונג אין אָטאַווא האָט עס גוטגעהייסען.

לוין העכערונגען און באָנוסעס אין דער סאַוטוועסט

פון דער סאַוט־וועסט באַריכטעט וויס פּרעזידענט מייער פּערלסטיין, אַז די יוניאָן דאָרטען איז ביזי מיט באַנייען אַגרימענטס און קריגען לוין העכערונגען און באָנוסעס פאַר די אַרבעטער וועלכע זיינען דערצו באַרעכטיגט.

דער אַגרימענט מיט דער „בעטי מעיד דרעס קאָמפּאַני" פאַר די אַרבעטער אין אירע שעפּער אין הענדערסאָן קענטאָקי און מעקלענבאָראָ אילינאָי, איז באַנייט געוואָרען און אַן אַגרימענט איז אונטערגעשריבן געוואָרען מיט דער פירמע פאַר אַ נייעם שאַפּ וואָס זי האָט געעפנט אין שאַוניטאַון אילינאָי. פאַר די אַרבעטער פון די צוויי שעפּער וואָס זיינען שוין פריער געווען יוניאָניזירט האָט די יוניאָן געקראָגען אַ מינימום לוין פון 45 סענט אַ שטונדע און אַ גאַראַנטירטען דורכשניט לוין פון ניט ווייניגער ווי פופציג סענט אַ שטונדע פאַר שטיק אַרבעטער; אַ העכערונג פון צוויי דאָלאַר אַ וואָך פאַר די וואָכען הענד און באַצאָלטע וואַקאַציע פאַר אַלע אַרבעטער. פאַר דעם ניי אָרגאַניזירטען שאַפּ האָט דער אַגרימענט איינגעשטעלט אַ קלאָוזד יוניאָן שאַפּ און יוניאָן באַדינגונגען. קאָמיטעס פון די אַרבעטער אין די שעפּער האָבן זיך באַטייליגט אין די פאַרהאַנדלונגען און די אַגרימענטס זיינען גוטגעהייסען געוואָרען ביי לאָקאַל מעמבער מיטינגס.

די מיטגלידער פון דער יוניאָן וואָס אַרבעטען אין די צוויי שעפּער פון „עליי ענד וואַקער דזשוניער גודס קאָמפּאַני" אין סיינט לואיס און וואַנדאַליאַ, האָבן געקראָגען אַ קריסטמאַס באָנוס פון צוויי וואָכען שכירות יעדער.

די יוניאָן אין סיינט לואיס האָט אַריינגעשיקט אַ פאָדערונג צו דער אַסאָסיאיישאָן פון דרעס מאַנופעקטשורערס, פאָדערנדיג אַ העכערונג אויף די שכירות פאַר די סילק דרעס קאַטערס און אַנדערע וואָכען אַרבעטער אום זיי צו פאַרגיטיגען פאַר די געהעכערטע פּרייזען אויף לעבענסמיטעל. פאַרהאַנדלונגען וועלען זיך אָנהייבען אין גיכען. די יוניאָן פאַרהאַנדלט אויך מיט דער אַסאָסיאיישאָן וועגען אַ לוין העכערונג פאַר די עמבראָידערי אַרבעטער.

דרעסמאַכער יוניאָן אַפּעלירט פאַר באַפרייען אַנטי־פאַשיסטען אין אַפריקע

די דרעסמאַכער יוניאָן לאָקאַל 22 האָט אַוועקגעשיקט אַ דרינגענדען אַפּיל צו פּרעזידענט רוזוועלט, צו ווירקען, אַז די פראַנצויזישע אַנטי־פאַשיסטען און די שפּאַנישע לאָיאַליסטען, וואָס ווערען געהאַלטען אַלס געפאַנגענע אין קאָנצענטראַציע לאַגערן אין נאָרד אַפריקע, וואוהין די ווישי קליקע האָט זיי פאַרשיקט, זאָלען גלייך באַפרייט ווערען.

ביים פאַרעפנטלעכען די רעזאָלוציע וואָס לאָקאַל 22 האָט אָנגענומען וועגען דעם און וועלכע איז איבערגעשיקט געוואָרען צו פּרעזידענט רוזוועלט, האָט טשאַרלס זימערמאַן, מענעדזשער פון לאָקאַל, ערקלערט:

„מיר קענען איינפאַך ניט פאַרשטיין ווי אַזוי אויסגעפּרובירטע אַנטי פאַשיסטען, וועמעס איינציגער פאַרברעכען איז דאָס, וואָס זיי זיינען אומקאָמפּראָמיסלעכע געגנער פון היטלער, מוסאָליני, פראַנקאָ אָדער די ווישי קליקע, זאָלען געהאַלטען ווערען אין טורמעס אין אַזאַ געגענט, וואָס איז פאַרנומען פון אַמעריקאַנער טרופּען און ווערט פאַרוואַלטעט פון מענשען, וואָס באַהויפּטען צו זיין פאַרבינדעטע. מיר גלויבען, אַז אַזאַ זאַך טאָר מער ניט געדולדעט ווערען. די טורמע מויערען מוזען גלייך פאַר זיי געעפנט ווערען. די מענשען האָבן פאַרדינט אונזער הילף דורך דעם אומקאָמפּראָמיסלעכען קאַמף, וואָס זיי האָבן אָנגעפירט געגען פאַשיזם און דורך די קרבנות וואָס זיי האָבן געבראַכט. דאָס ווינציגסטע, וואָס מיר קענען טאָן פאַר זיי, איז זיי צוריקגעבען זייער פרייהייט און אָפּשטעלען די פאַרפאָלגונגען". די רעזאָלוציע וואָס איז איבערגעשיקט געוואָרען צו פּרעזידענט רוזוועלט איז ווי פאָלגט:

„אין אַנבאַטראַכט, אַז אַ גרויסע צאָל פראַנצויזישע אַנטי פאַשיסטען און שפּאַנישע לאָיאַליסטען ווערען, לויט באַריכטען, נאָך אַלץ געהאַלטען פאַרשפּאַרט אין טורמעס אין די פראַנצויזישע קאָלאָניעס אין נאָרד אַפריקע, וואו זיי זיינען איינגעשפּאַרט געוואָרען דורך דעם ווישי רעזשים, און

אין אַנבאַטראַכט, אַז דער איינציגער פאַרברעכען פון די מענשען איז די אַנטשלאָסענע געגענערשאַפט צום פאַשיזם און זייער איבערגעגעבענע שטיצע צו די אינטערעסען פון די פאַראייניגטע פעלקער און דער פרייהייט פון זייערע היים־לענדער; און

„אין אַנבאַטראַכט, אַז די טעריטאָריע, וואו זיי זיינען פאַרשפּאַרט, איז איצט פאַרנומען פון די אַמעריקאַנער כוחות און ווערט פאַרוואַלטעט פון פראַנצויזישע אויטאָריטעטען, וועלכע ווערען אַנערקענט און געשטיצט פון אונזער רעגירונג און באַטראַכטענדיג, אַז האַלטען פאַרשפּאַרט אָט די מענשען איז אין שאַרפען ווידערשפּרוך צו די אָפט ווידערהאָלטע דערקלערונגען, אַז די וועלכע קעמפען געגען דער פאַשיסטישער אַקס זיינען אונזערע פריינד און פאַרבינדעטע און עס איז אָפּשטויסענד פאַר יעדען באַגריף פון גערעכטיגקייט און מענשלעכקייט; זיי עס דעריבער

„באַשלאָסען ביי דער דרעסמאַכער יוניאָן לאָקאַל 22, א.ל.ג.וו.יו., אין נאָמען פון די 25,000 מיטגלידער אין אירע רייען, אַז מיר בעטען מיט רעספּעקט און דרינגענד פּרעזידענט פראַנקלין ד. רוזוועלט צו נעמען באַלדיגע שריט צו באַפרייען די אַנטי־פאַשיסטישע געפאַנגענע, וועלכע זיינען איצט איינגעשפּאַרט אין דער טעריטאָריע, וואָס איז אונטער דער אָקופּאַציע פון דעם אַמעריקאַנער מיליטער".

אויפ'ן דרעסמאכער פראָנט

פון
נ. מ. מינסקער

דרעסמאַכער זעצן פאָר הילפס־אַקציעס

איך האָב שוין ביי פילע געלעגנהייטן דערמאָנט די וואונדערבאַרע מלחמת הילפס־אַקציעס פון לאָקאַל 22 און די צענדליגער טויזנטער דאָלאַר, וועלכע דער לאָקאַל האָט פאַרטיילט דורך דעם אידישען אַרבעטער קאָמיטעט לטובת רוסלאַנד, כינע, ענגלאַנד און אונזער אַמעריקאַנער רויטען קרייץ, יו־עס־אָ און אַנדערע. האָט מען דאָך געמעגט מיינען, אַז דער ענטוזיאַזם און אַלגעמיינע באַגייסטערונג וועט זיך מיט דער צייט ביטען. דרעסמאַכער זיינען וויים פון צו זיין די גרעסטע פאַרדינער. פאַרקערט! גאָר אַ גרויסער טייל פון אונזער מיטגלידערשאַפט מאַכט דורך אַן ערענסטען קריזיס. אַלץ איז אַזוי בראַנד טייער. מען קען זיך צו קיין זאַך ניט צורירען. דערצו נאָך האָט שוין די מלחמה דירעקט געטראָפען כמעט יעדע פאַמיליע. מען דאַרף זיך בריוולען מיט'ן זון אָדער מיט'ן איידעם, וועלכער דינט אַנקעגן, ווייט, ווייט פון דער היים, און די בריף קומען ניט אַלע מאָל אין צייט און ניט אַלע מאָל ענטהאַלטען זיי די בעסטע נייעס.

אָבער דאָס שוואַכט ניט אָפּ אויף איין טראָפּען אפילו אונזערע דרעסמאַכער. מען זאַמעלט געלט, מען קלאַפּט אין די פּושקעס, מען האַלט פּאַרטיס, מען פאַרקויפט ביילעטלעך, מען טוט אַלעס אין דער וועלט צו זאַמלען נאָך עטלעכע דאָלאַר אויף מעדיקאַמענטען, אויף אַעראָפּלאַנען, אויף קליידער פאַר די מלחמה־קרבנות. אָט אַזוי אַרום איז לעצטענס דורך אַקטיווע מיטגלידער פון לאָקאַל 22 געזאַמעלט געוואָרען פאַר רוסלאַנד די סומע פון — 6046.18 דאָלאַר. אין דעם ווערט אַריינגערעכענט 2734.98 דאָלאַר, וואָס איז אַריינגעקומען פון לעצטען „טעג דעי" זאַמלונג, און 3311.20 דאָלאַר, וואָס די אונטערשריפטען (טהענקס טו ראַשיאַ) האָבען אַריינגעבראַכט. דער טשעק אויף דער איבערדערמאָנטער סומע איז איבערגעגעבען געוואָרען צו דער „ראַשען וואָר קאָמיטע" ביים לעצטען מיטינג פון דער לאָקאַלער עקזעקוטיווע אין דער אַנוועזענהייט פון אידישען אַרבעטער קאָמיטעט פאַרטרעטער בצלאל שורמאַן.

דאָ גייט קיין זאַך ניט פאַרלאָרען

אַ דאַנק דער איניציאַטיווו פון ברודער סאַשאַ זימערמאַן ווערט די הילפס־אַרבעט אָנגעפירט דירעקט דורכן לאָקאַל. דאָס גיט דער אַקציע אַ ספּעציעלען כאַראַקטער. דורך דעם ווערט אויך געזיכערט די ראַיעלקייט און די פּינקטלעכקייטען, מיט וועלכער די געלטער ווערען פאַרוואַלטעט. ווען עס האַנדעלט זיך וועגען "פּושקעס" ווייסט יעדער איינער, אַז אין לאָקאַל 22 איז יעדע פּושקע פאַרשריבען אויפן מיטגליד'ס נאָמען. ביים אַרויסגעבען און ביים דערהאַלטען די פּושקעס ווערט אַרויסגעגעבען אַן אָפיציעלער יוניאָן רעסיט. דאָ גייען קיין פּושקעס קיינמאָל ניט פאַרלאָרען. די געלטער ווערען דעפּאָזיטעט אין די בענק, ווערען געהאַלטען אויף באַזונדערע אקאונטס און מען נעמט ניט אַרונטער פאַר „עקספּענס" אָדער „קאָמישאָנס", ווי דאָס פּאַסירט אָפט מיט קהל'שע זאַמלונגען אין אַ סך פּלעצער. דערפאַר טרעפט מען זייער אָפט אַז געלט־זאַמלונגען, וועלכע ווערען געמאַכט דורך דרעסמאַכער אויסערן שאָפּ, ביי שמחה'לעך אָדער פאַמיליע־פאַרזאַמלונגען, ווערען אויך געבראַכט דירעקט אין אָפיס פון לאָקאַל 22. די דרעסמאַכער און די דרעסמאַכער־יוניאָן וועט אין צייט פון נצחון איבער היטלער'ן און זיינע משרתים, קענען אַרויסקומען פאַר דער וועלט און מיט שטאָלץ באַווייזען, אַז זיי האָבען געטאָן זייער פליכט צו אונזער לאַנד און צו אונזער אייגען פלייש און בלוט מעבר־לים.

אויסער די דירעקטע זאַמלונגען מצד די מיטגלידער פון אונזער יוניאָן, פּאַסירט אָפּט, אַז די יוניאָן לייגט אַרויף אַ שטראָף אויף אַ פירמע פאַר פאַרלעצען געוויסע פּונקטען פון אונזער קאָלעקטיווען אָפּמאַך. אויך אין די פאַלען, ווכען שוין די בעלי־מלאכות אויס אַ מיטעל, אַז די געלטער זאָלען גיין פאַר מלחמה־הילפס־צוועקען.

אין אַ סך פאַלען ווערען זאַמלונגען פאַר פּאַרטיס אָדער אַנדערע פאַרווייליגונגען פאַרהאַנדעלט אין ביישטייערונגען פאַר הילפס־אינסטיטוציעס. אַזוי, למשל, האָבען לעצטענס די אַרבעטער פון די ניר־ליין דרעס קאָ., 501 — 7טע עוועניו, געזאַמעלט 16 דאָלאַר פאַר אַ קריסטמעס פּאַרטי. אָבער זיי איז ניט געלעגען אין קאָפּ זיך משמח צו זיין, ווען די לײדען זיינען אַזוי גרויס. האָט מען שוין באַוועגען די פירמע צוצולייגען נאָך ניין דאָלאַר און דאָס געלט איז איבערגעשיקט געוואָרען צו דער יו־עס־אָ. דרעסמאַכער ווייזען אַ נאָבעלען ביישפּיל. אויף דעם זיינען מיר אַלע זייער שטאָלץ.

צרות פון אַ ביליגען פּאָליטישען

די „פּלין" סענסאַציע פאַרנעמט, אויפן מאָמענט, אַ וויכטיגען פּלאַץ אין אונזער טעגלעכער פּרעסע. ווען די שורות ווערען געשריבען (דעם 22טען יאַנואַר, 1943) ווייסט מען נאָך ניט ווי די זאַך וועט זיך ענדיגען. אָבער וואָס דער סוף זאָל ניט זיין, פּרעזידענט רוזוועלט האָט, דורך אַפּאָינטען עדי פּלין אַלס זיין אַמבאַסאַדאָר קיין אויסטראַליע זיך ניט פאַרשאַפט קיין גרויסען כבוד און אויך ניט קיין פריינד.

איך האָב אַ ספּעציעלען אינטערעס אין דער פּלין קייס דערפאַר, וואָס איך וואוין אין די בראָנקס, וואו פּלין איז דער פּאָליטישער „באָס" און וואו איך בין פּאָליטיש טעטיג. איך בין אַ ביסעל באַהאַוונט מיט דעם גאַנצען פּלין־ענין, זייט דעם ערשטען טאָג, וואָס מיר האָבען זיך דערוואוסט, אַז שטאָטישע „בלאָקס", וועלכע ווערען באַנוצט ביים ברוקירען גאַסען, און שטאָטישע טראָקס זיינען געפירט געוואָרען פון שטאָטישע אָנגעשטעלטע צו פּלינ'ס זומער־היים אין „לייק מיהאָפּעק" און זיינען דאָרט באַנוצט געוואָרען אום צו פּלאַסטערען מר. פּלינ'ס עסטייט. איך האָב זיך וועגען דעם היפּש מתעסק געווען, אָבער „קליגערע" און „מער פּראַקטישע" פּאָליטיקער אין אונזער לייבאָר־פּאַרטיי האָבען די זאַך לאַנג, לאַנג שטודירט און ניט קוקענדיג אויף דעם, וואָס די גאַנצע שטאָט פּרעסע און אַזאַ בכבוד'יגע געזעלשאַפטלעכע אָרגאַניזאַציע ווי די „סיטיזינס יוניאָן" האָבען דאָס פאַרדאַמט אַלס דעם גרעסטען סקאַנדאַל זינט טעמעני'ס „טין באָקסעס", שטודירען נאָך אונזערע „גרויסע" פּאָליטיקער די זאַך ביז היינטיגען טאָג.

פּלין לייקענט ניט די באַהויפּטונגען פון זיינע באַשולדיגער. אַלץ וואָס מען זאָגט איז אמת. שטאָטישע בלאָקס, שטאָטישע טראָקס, שטאָטישע אַרבעטער האָבען דעקאָרירט זיין פּריוואַטע אימעניע — איז וואָס? ער האָט פון דעם ניט געוואוסט. און וואָס איז מער, ער האָט עס אַלץ גוט געמאַכט — נאָך דעם ווי די גאַנצע זאַך איז אויסגעפאַרשט געוואָרען. נו, זיינען דאָ אַ סך מענשען, וועלכע גלויבען אים ניט, אַז ער האָט ניט געוואוסט, איבערהויפּט ביי דער צייט, וואָס ער האָט אַליין צוגעגעבען ביי דער אונטערזוכונג, אַז ער האָט טעלעפאָנירט מר. ראָבערט ל. מאָרען, דעם בראָנקסער קאָמישאָנער פון פּאַבליק וואָרקס (אַ פּאָליטישער אַמט, צו וועלכען ער איז אַפּאָינטעט געוואָרען מיט פּלינ'ס הסכמה) און אים אָנגעפרעגט אויב ער (מאָרען) קען אים רעקאָמענדירען אַ קאָנטראַקטאָר, וועלכער קען מאַכען דעם דזשאָב. מען באַדאַרף ניט זיין קיין צו כיטרער פּאָליטיקער צו פאַרשטיין וואָס באָס פּלינ'ס כוונה איז געווען דערביי. צווייטענס זוכט מר. פּלין צו רעכטפערטיגען זיך מיט דעם וואָס אַזוי גיך ווי ער האָט זיך דערוואוסט, אַז שטאָטישע מאַטעריאַלען זיינען פון אים באַנוצט געוואָרען, האָט ער עס גלייך גוטגעמאַכט. ער האָט אומגעקערט צו דער שטאָטישער קאַסע סיי פאַר די מאַטעריאַלען און סיי פאַר די שכירות, וואָס די אַרבעטער האָבען געקראָגען פון שטאָט.

וואָס זיין אייגענע גרענד דזשורי זאָגט וועגען אים

לויט די גרענד דזשורי פּרעזענטמענט (באַריכט), וואָס איך האָב פאַר זיך, איז די אַרבעט געטאָן געוואָרען דעם 14טען, 15טען, 16טען און 18טען נאָוועמבער, 1941. פּלין האָט פאַרגיטיגט פעברואַר דעם 11טען, 1942, כמעט מיט דריי מאָנאַטען שפּעטער. נו, פרעג איך, איז עס מעגלעך, אַז אַ מאַן וואָס האָט אין גאַנצען איין זומער־וואוינונג, אויף וועלכער מען האָט געמאַכט אַזאַ רעמאָנט דזשאָב, זאָל ניט וויסען, אויב ער האָט פאַר דעם באַצאָלט אָדער ניט? ווער וועט אים גלויבען? דערצו נאָך, אַז ער האָט אַליין צוגעגעבען, אַז ער האָט גערעדט מיט אַמווייניגסטען 6 פון די שטאָטישע אַרבעטער, וועלכע האָבען געלייגט די בלאָקס?

אָט איז נאָך אַ שטעלע פון דער גרענד־דזשורי פּרעזענטמענט:

„די גרענד־דזשורי איז שטאַרק מיט דער מיינונג, אַז די אומרעגעלמעסיגקייטען און פאַרלעצונגען, וועלכע מיר האָבען געפונען בנוגע דעם, וואָס פּלין האָט גענוצט שטאָטישע אויטאָמאָבילען און שטאָטישע סטיישאָן־וואַגאָנס, איז אַן אויסוואוקס פון די אינטימע פּאָליטישע צוזאַמענלעבונגען פון מר. פּלין און מר. מאָרען, און אַז מר. פּלינ'ס פּראָמינענטער פּאָסטען, וואָס ער פאַרנעמט אין זיין פּאָליטישער פּאַרטיי האָט מיט דעם אַ נאָענטע שייכות."

מען באַדאַרף האָבען אין זינען, אַז דאָס איז די רייד פון אַ גרענד־דזשורי, אויסגעקליבען פון די דעמאָקראַטישע פּאָליטישענס אין די בראָנקס. דאָס זיינען אייגענע מענשען. דער דיסטריקט אַטאָרני איז אַן אייגענער מענש, און דער דזשאַדזש צו וועמען די פּרעזענטמענט איז איבערגעגעבען געוואָרען איז אויך ניט קיין פרעמדער.

איך רייד דאָ ניט וועגען די אַנדערע באַשולדיגונגען, וואָס זיינען געמאַכט געוואָרען געגען מר. פּלין. ווי למשל, דער פאַקט, אַז אַלס שטאָטישער טשעמבערליין האָט ער אינוועסטעט עטלעכע מיליאָן דאָלאַר שטאָטישע געלטער אין אַ מאָרגעדזש קאָמפּאַני, וואָס האָט באַנקראָטירט און פון וועלכער ער איז שפּעטער געוואָרען דער לאָיער; אַז זיין פירמע האָט פאַרטראָטען די אינטערעסען פון אַ מענשען, אויף וועמען עס איז דאָ אַ שטאַרקער חשד, אַז ער איז אַן אַגענט פון דער יאַפּאַנעזישער רעגירונג, און וואָס ער האָט באַשטימט דעם גענגסטער דאַטש שולץ אַלס אַ ספּעשעל שעריף פון בראָנקס קאָונטי! דער פּלאַץ ערלויבט, לײדער, ניט צו אַנאַליזירען יעדע איינע פון די ערענסטע מעשים.

אָט אַזאַ נפש וויל ווערען אונזער אַמבאַסאַדאָר

אָט דאָס איז דער מענש, וועלכער קואָפּעט זיך צו פאַרטרעטען אונזער פּרעזידענט און אונזער לאַנד אין אויסטראַליע אַ טייל פון דער ענגלישער מלוכה, וועלכע ווערט פאַרוואַלטעט פון אַן אַרבעטער־רעגירונג זייט פילע יאָרען). דורך אַזאַ נפש ווילען מיר עס עטאַבלירען בעסערע חבר'שע פאַרבינדונגען מיט פרעמדע לענדער. ניט אומזיסט האָט כמעט די גאַנצע אַמעריקאַנער פּרעסע באַגעגענט די אַפּאָינטמענט מיט גרויס ערשיטערונג און מיט גרויס ענטריסטונג. די גאַנצע עפענטלעכע מיינונג איז שטאַרק אויפגעבראַכט געגען דעם און מיט רעכט.

אמת איז, אַז אַ סך געגנער פון פּרעזידענט רוזוועלט האָבען זיך אָנגעכאַפּט אַז דעם ענין פּלין אום אָפּצורעכענען זיך מיט אים — מיט'ן פּרעזידענט. ער האָט עס אָבער זיכער ערוואַרטעט. דער פּרעזידענט איז אַ דערפאַרענער פּאָליטיקער. און אויב אפילו ער האָט עס ניט דערוואַרטעט, מיינט עס פאַר קיין פאַל ניט, אַז מיר פּראָגרעסיווע טרייד־יוניאָניסטען מוזען שווייגען. דאָס וואָלט געווען זייער אומאָרענטלעך. מיר דינען ניט אונזער פּרעזידענט און ניט אונזער לאַנד, ווען מיר פאַרשווייגען אַן עוולה, אפילו ווען אויפן מאָמענט רופט זיך עס שלעכט אָפּ אויפן פּרעזידענט.

מיר שטייען אַצינד אין אַ ביטערען מיליטערישען און אויך אידעאָלאָגישען קאַמף מיט היטלער'ן און זיין חברה. וואָס פאַר אַ פּנים, פרעג איך, ווילען מיר האָבען אין די אויגען פון אונזערע שותפים אין קאַמף און אין די פאַרבליבענע נייטראַלע לענדער. ווען מיר אַליין מאַכען צו שאַנד און צו שפּאָט די סאַמע פונדאַמענטאַלע יסודות פאַר וועלכע מיר קעמפען — ריינקייט און ערלעכקייט אין אונזער אייגענער אויפפירונג און דרך־ארץ פאַר אונזערע שכנים? די אַפּאָינטמענט פון אַ מענשען, וועמענס אָרענטלעכקייט איז אַזוי שטאַרק אין צווייפעל איז אַ באַלײדיגונג סיי צו אונז און סיי צו די לענדער, צו וועלכע ער ווערט באַשטימט.

„פּרייוועט מאַרעי גראָס"

ברודער מאַרי גראָס, וועלכער האָט פאַר איבער 10 יאָר פאַרנומען דעם אַמט פון מענעדזשער פון דעם קאָמפּלעינט דעפּאַרטמענט אין דרעס דזשאָינט באָארד, איז אַריינגעטראָטען אין דער אַמעריקאַנער אַרמיי דינסטאָג, יאַנואַר דעם 12טען. די עקזעקוטיוו באָארד פון לאָקאַל 22, וואו ברודער גראָס איז אַ מיטגליד, האָט פאַר אים אַראַנזשירט אַן אָפּשיידס לאַנטשאַן אין מעקאַלפּין האָטעל, שבת יאַנואַר דעם 9טען.

קרוב צו 300 מענשען, באַשטייענד פון דזשאָינט באָארד און לאָקאַלע בעאַמטע, און אַ סך רענק און פייל מיטגלידער, וועלכע האָבען צוזאַמען מיט ברודער גראָס געאַרבעט אין דער יוניאָן, אין אַרבעטער־רינג, אין דער לייבאָר פּאַרטיי, האָבען פאַרבראַכט עטלעכע אָנגענעמע שטונדען.

ברודער סאַשאַ זימערמאַן, מענעדזשער פון לאָקאַל 22, איז געווען טאָוסטמייסטער. מיט רעדעס זיינען אַרויסגעטראָטען די פאָלגענדע: גענעראַל מענעדזשער דזשוליוס האָכמאַן, מאַקס קאָהען פון לאָקאַל 60, לואיס סטאָלבערג פון לאָקאַל 10, לואידזשי אַנטאָניני פון לאָקאַל 89, לאָיער עמיל שלעזינגער, מייער לעווענשטיין, פאַרשטייער פון דער לייבאָר פּאַרטיי און דער שרייבער פון די שורות.

זימערמאַנ'ס טרעפלעכע באַמערקונגען

זימערמאַן האָט דער פאַרזאַמלונג געגעבען דעם טאָסט מיט זיינע פאָלגענדע באַמערקונגען:

„מאַרעי גראָס איז אַ טיפּישער פּראָדוקט פון אַ קעמפערישער פּראָגרעסיווער אַרבעטער אָרגאַניזאַציע. ער האָט אַרבעטענדיג אין שאַפּ און נאָכהער אין אָפיס געווידמעט זיין גאַנצע צייט און ענערגיע אין די אינטערעסען פון אונזער יוניאָן. ער איז אַלע מאָל געווען אַקטיוו אין לאָקאַל. ער איז געווען אונזער יוניאָנ'ס אַמבאַסאַדאָר אויסער דער יוניאָן. ער איז אַקטיוו אין אַרבעטער־רינג און איז איינער פון די גרינדער פון אונזער ברענטש 122. ער איז אַן אַקטיווער מיטגליד אין דער לייבאָר פּאַרטיי און איז טשערמאַן פון זיין קלוב. ער איז איינער פון די גרינדער פון דער „יוניאָן פאַר דעמאָקראַטיק עקשאָן" און איז אַ מיטגליד פון איר באָארד אָוו דירעקטאָרס. גראָס איז געווען זייער אַקטיוו אין דרעסמאַכער צווייג פון דער סאָציאַליסטישער פּאַרטיי, ביז די פּאַרטיי האָט זיך פאַרשלעפּט אויף פאַלשע און שעדלעכע דרכים". זימערמאַן האָט אויסגעדריקט די האָפענונג, אַז דער וועלט־קריג וועט זיך אינגיכען ענדיגען מיט אַ נצחון פאַר אַמעריקע און אַז מאַרעי גראָס וועט זיך אומקערען צו זיין פּאָסטען.

ברודער גראָס'עס אָוועקגאַנג איז אַ גרויסער פאַרלוסט פאַר אונזער יוניאָן. ער איז איינער פון אונזערע פעהיגסטע און קאָמפּיטענטסטע אָפיס־פאַרוואַלטער. דער קאָמפּלעינט דעפּאַרטמענט, וועלכען ער האָט אָנגעפירט, איז דער סאַמע נערוו־צענטער פון דרעס דזשאָינט באָארד אַפּאַראַט. פון נאַטור אַ שטילער און באַשיידענער מענש, האָט גראָס אָנגעפירט זיין אַרבעט אַן טומעל און אַן גערילדער. דערפאַר איז ער אָבער געווען זייער איבערגעגעבען זיינע פאַראַנטוואָרטלעכקייטען און האָט יעדע באַזונדערע פונקציע דורכגעפירט אָרענטלעך און פּינקטלעך.

מיר איז אָפּט אויסגעקומען אויפצוטרעטען אויף דער זעלבער פּלאַטפאָרמע מיט ברודער גראָס, און איך ווייס פון פּערזענלעכער דערפאַרונג וואָס פאַר אַ כבוד ער האָט ביי יעדער געלעגנהייט פאַרשאַפט אונזער יוניאָן. אָט דאָס האָט זימערמאַן געמיינט מיט זיין באַמערקונג, אַז גראָס איז ביי פילע געלעגנהייטען געווען אונזער אַמבאַסאַדאָר. אין דער אַמעריקען לייבאָר פּאַרטיי האָט גראָס אַלע מאָל פאַרטראָטען דעם שטאַנדפּונקט פון אומאָפּהענגיגער אַקציע, איז געווען געגען קאָמפּראָמיסען און האָט שטענדיג געווירקט פון דעם אָפּאָרטוניזם. אין דער „יוניאָן פאַר דעמאָקראַטיק עקשאָן", וועלכע איז די אָנגעזעהענסטע אָרגאַניזאַציע פון די אַמעריקאַנער ליבעראַלען, ווי די רעדאַקטאָרען פון דער „ניישאָן", „ניו־רעפּובליק", ניו לידער", און ציילט צווישען אירע מיטגלידער פּראָפעסאָר טשיילדס, פּראָפ. קאָונטס און ענלעכע פּערזענלעכקייטען, איז מאַרעי גראָס באַטראַכט געוואָרען אַלס פאַרשטייער פון דעם אינגערען טיפּ פּראָגרעסיווע יוניאָן־פירער. ער האָט דאָרט אויסגעאיבט אַ גרויסען קאָנסטרוקטיווען איינפלוס.

אין זיין רעדע האָט גראָס צווישען אַנדערעס געזאָגט:

„דעם 12טען יאַנואַר — דעם טאָג, אין וועלכען איך טרעט אַריין אין דער אַמעריקאַנער אַרמיי — ווערט 20 יאָר זייט איך בין געקומען אין אַמעריקע. דאָס לאַנד וועלכע האָט מיר געגעבען אַ מעגלעכקייט צו אַרבעטען, צו ענטוויקלען זיך און מיטווירקען אין פאַרשיידענע פּראָגרעסיווע באַוועגונגען. אַצינד האָב איך אַ מעגלעכקייט אָפּצודינען אָט דעם פרייען לאַנד אונזערען פאַר דעם אַלעמען".

גראָס האָט דערביי באַדאַנקט די פאַרזאַמעלטע פאַר דער וואַרעמער פריינדשאַפט און חבר'שאַפט, וואָס זיינען אים אַרויסגעוויזען געוואָרען, מצד די פאַרטרעטער פון די לאָקאַלען און די אַקטיווע מיטגלידער פון לאָקאַל 22.

פאַר מיר פּערזענלעך איז דאָס געזעגענען זיך מיט ברודער גראָס ניט אָנגעקומען לייכט. מיר זיינען געווען נאָענט באַפריינדעט און האָבען געהאַט אַ סך געמיינשאַפטלעכעס. אפילו אין די יאָרען 1935 און 1936, ווען די סאָציאַליסטישע פּאַרטיי, פון וועלכער מיר זיינען ביידע געווען מיטגלידער און אָנפירער, איז געשפּאָלטען געוואָרען און מיר זיינען זיך צוגאַנגען אין אונזערע וועגען, איז דאָך אונזער פריינדשאַפט אָנגעהאַלטען געוואָרען, וואָס דאָס איז אַ זעלטענע זאַך צווישען טעמפּעראַמענטפולע מענשען פון אינגערען דור. איך בין זיכער, אַז איך רייד אין נאָמען פון אַ סך, אַ סך מיטגלידער פון אונזער יוניאָן, ווען איך ווינש אים גליק און האַצלחה, אַז ער וועט בשלום קומען צוריק צו זיין יוניאָן און צו זיינע פריינד.

דער ברייטער פאַרנעם פון אונזער קאָמפּלעינט דעפּאַרטמענט

און טאַקע דערפאַר וואָס ברודער גראָס איז אַזאַ פּלאַנמעסיגער און געלאַסענער מענש, האָט ער פאַר'ן אָוועקגיין, אונז איבערגעלאָזען אַן איהאַלטסרייכען מעמאָראַנדום וועגען זיין דעפּאַרטמענט און די פונקציעס פון יעדען איינעם פון די 15 אָנגעשטעלטע.

פון דעם מעמאָראַנדום דערוויסען מיר זיך, אַז דער דזשאָינט באָארד קאָמפּלעינט דעפּאַרטמענט נעמט אויף יערלעך קרוב צו 11 טויזענט קאָמפּלעינטס. די קאָמפּלעינטס ווערען געמאַכט דורך די יוניאָן מיטגלידער אין אָפיס פון דער יוניאָן.

דאָס רוב קאָמפּלעינטס באַשטייען פון ניט גלייכער פאַרטיילונג פון אַרבעט, דיסטשאַרדזשעס, דיסקרימינאַציעס, מען צאָלט ניט דעם ריכטיגען פּרייז, מען אַנטלויפט מיט די ווידזשעס א. אַ. וו. א. אַ. וו. סך הכל זיינען דאָ גאַנצע 30 באַזונדערע קאַטעגאָריעס פון קאָמפּלעינטס.

וויפיל קאָמפּלעינטס קומען אַריין יערלעך?

אויסער שליכטען קאָמפּלעינטס, מאַכען אונזערע ביזנעס אַגענטען אומגעפער 15,000 „וויזיטס" אַ יאָר. וויזיטס מיינט אויפ'ן פּשוט'ן לשון באַזוכען שעפּער פאַר אַן אַלגעמיינעם קאָנטראָל און אויסגלייכען יעדען אַנדערען סכסוך וואָס קען אָפיציעל ניט אָנגערופען ווערען אַלס קאָמפּלעינטס. אַחוץ די קאָמפּלעינטס וואָס די מיטגלידער מאַכען אין דער יוניאָן, מאַכען אויך די באַלעבאַטים קאָמפּלעינטס געגען דער יוניאָן. ניט ווייניגער ווי 7 טויזענט אַזעלכע באַלעבאַטים קאָמפּלעינטס קומען אַריין יערלעך. ווייערע קאָמפּלעינטס באַשטייען הויפּטזעכלעך פון „סטאָפּ פּעדזשעס" און „ליוו אָן עבסענס". לויט אונזער אָפּמאַך טאָר אַן אַרבעטער ניט אָוועקגיין פון שאַפּ אָן אַן ערלויבעניש פונם בעל־הבית. ווען אַן אַרבעטער פאַרלאָזט דעם שאַפּ אָן דעם וויסען פון דער יוניאָן און פון דעם בעל־הבית, באַקומט די יוניאָן 3 טעג צייט צו צושטעלען דעם אַרבעטער אין שאַפּ. אויב דאָס ווערט ניט געטאָן פאַרלירט דער אַרבעטער זיין פאַרצוג צום שאַפּ.

די פאָלגענדע טאַבעלע ווייזט די צאָל קאָמפּלעינטס וואָס די מיטגלידער האָבען געמאַכט אין אָפיס אין פאַרלויף פון די לעצטע 9 יאָר:

אין יאָר 1934 — — —	13,267	קאָמפּלעינטס
1935 — — —	9,875	„
1936 — — —	16,876	„
1937 — — —	14,993	„
1938 — — —	9,676	„
1939 — — —	9,270	„
1940 — — —	10,877	„
1941 — — —	11,878	„
1942 — — —	9,460	„

אַ ניש'קשה'דיגע מטבע

ווי אויבען געזאָגט, קומט דער יוניאָן אָפּט אויס צו מאָנען געלטער פון די באַלעבאַטים פאַר שכירות, פאַר ניט דערצאָלען דעם באַשטימטען מקח אָדער ניט באַצאָלען פאַר אַ געזעצלעכען יום־טוב. ברודער גראָס'עס באַריכט פאַר די 9 יאָר — פון 1934 ביז 1942 — ווייזט, אַז זיין דעפּאַרטמענט האָט אויפגעמאָנט פון באַלעבאַטים די סומע פון 1,882,879.61 דאָלאַר, לייען: אַ מיליאָן, 8 הונדערט 22 טויזענט, 8 הונדערט 79 דאָלאַר מיט 61 סענט. דאָס איז אַ ניש'קשה'דיגע מטבע. לעזט אויפמערקזאַם די טאַבעלע:

יאָר	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
1934	$ 75,062.03	$111,132.47	$ 1,651.85	$ 187,846.35
1935	92,805.95	60,287.30	30,502.62	183,595.87
1936	65,779.10	84,500.51	62,042.23	162,321.84
1937	97,5508.38	76,509.01	102,696.87	276,714,26
1938	99,288.88	46,982.65	82,339.95	228,611.48
1939	90,762.14	21,676.88	102,701.48	216,140.45
1940	77,502.10	34,044.22	86,309.80	197,856.12
1941	59,539.00	26,319.65	95,527.08	181,885.73
1942	85,526.72	9,298.38	144,580.41	189.407.51
	$693,776.30	$420,751.02	$708,352.29	$1,822,879.61

*) ליקווידירטע דזשאָבס מיינט אַז מען כאַפּט אַ פירמע וועלכע באַשווינדעלט די אַרבעטער דורך פאַרשידענע פּעלשונגען, מאָנט מען אויך וואָס עס קומט די אַרבעטער און מען לייגט אַרויף אַן עקסטראַ שטראָף.

ווען דער פּלאַץ וואָלט דערלויבט, וואָלט איך געקענט אָנגעבען נאָך און נאָך אינטערעסאַנטע ציפערען וועגען אונזער קאָמפּלעינט דעפּאַרטמענט. לײדער, איז עס אוממעגלעך.

די פּרייז סעטלמענט ביוראָ

אויסער דעם קאָמפּלעינט דעפּאַרטמענט האָט ברודער גראָס אויך פאַרוואַלטעט די פּרייז־סעטלמענט ביוראָ פון אונזער דזשאָינט באָארד. די ביוראָ איז עטאַבלירט געוואָרען אין יאָר 1936, ווען מיר האָבען געוואונען דעם פּונקט, אַז פּרייזען דאַרפען געסעטעלט ווערען פאַר אַלע שעפּער גלייך און דערמיט אָפּגעשאַפט די קאָנקורענץ פון איין שאָפּ מיטן אַנדערען. דאָס איז אַ טעכנישער און קאָמפּליצירטער ענין, וועלכען מען קען ניט דעקלערען אין עטלעכע שורות. איך וועל עס טאָן ביי אַן אַנדער געלעגנהייט. דאָ וועט זיין גענוג צו דערמאָנען, אַז פון יעדען סטייל, פון יעדען מאַנופעקטשורער און דזשאָבער, ווערט אין אונזער אָפיס געהאַלטען אַ פולשטענדיגער רעקאָרד. הייסט באַנעמט וויפיל אַרבעט ווערט אַריינגעלייגט אין דער אָנפירונג פון דער ביוראָ, ווען אין די קאָרגע 6 יאָר, צווישען יאַנואַר 1937 און סעפּטעמבער 1942, זיינען געסעטעלט געוואָרען 684,466 באַזונדערע סטיילס.

אַרבעטער פון אָלימפּיק שאָפּ גיבען $255 פאַר רעליף

ביי אַ צוזאַמענקונפט פון די אַרבעטער פון אָלימפּיק שאָפּ, וואָס אַרבעטען פאַר „סיגעל בראָדערס", ביי וועלכען עס זיינען אָנוועזענד געווען די יוניאָן פאַרשטייער, די ברידער באַגנאַ, מאָסקאָוויטץ און סטיין, און די בעלי־בתים פון דער פירמע און געסט, איז געשאָפען געוואָרען די סומע פון 255 דאָלאַר פאַר מלחמה הילף.

דער צוזאַמענקונפט איז אַראַנזשירט געוואָרען מיט אַ דינער אין אונטערמאַן האָל צו פייערען אַ יאָר דערפאָלגרייכע אַרבעט און אויסדריקען אָנערקענונג די יוניאָן פאַרטרעטער און דעם שאָפּ־טשערמאַן, ברודער אַלענעק, פאַר זייער גוטער אַרבעט. טאָסט מייסטער איז געווען ברודער רעכטצייט און מיט קורצע רעדעס זיינען אַרויסגעטראָטען די ברידער מאָטעל זאַלמאַנאָוויץ און פינקעלשטיין, אין וועלכע זיי האָבען אָנגעוויזען אויף דעם גרויל וואָס עס לעבען איצט איבער די פעלקער אין אייראָפּע.

דער טשערמאַן פון שאָפּ, ברודער אַלינעק, האָט דאַן איבערגעגעבען ברודער באַגנאַ זעכציג דאָלאַר, וואָס איז געשאָפען געוואָרען פון די אַרבעטער פאַרן „ראַשען וואָר רעליף". באַגנאַ האָט צוגעטראָגען צו דער סומע זיינע אייגענע צען דאָלאַר און די בעלי־בתים און געסט האָבען צוגעטראָגען די פאָלגענדע סומען: די ברידער סיגעל — הונדערט דאָלאַר; מר. בלאַו און פּאַפּאָ צוזאַמען — 50 דאָלאַר; סאַנקין — 10 דאָלאַר; טענענבאַרן — 10 דאָלאַר; פאַגעל און העש — צו 5 דאָלאַר. צוזאַמען איז געשאָפען געוואָרען די סומע פון 255 דאָלאַר פאַרן „ראַשען וואָר רעליף" און יו.עס.אָ.

דער טשערמאַן אַלענעק האָט באַדאַנקט די אַרבעטער און דער אַראַנדזשמענטס קאָמיטע מיט איר טשערמאַן, ברודער קאַץ פאַר צוגרייטען דעם אָוונט און די ברידער באַגנאַ, מאַשקאָוויץ און סטיין פאַר זייער קאָאָפּעראַציע וואָס זיי גיבען אים אין דער אַרבעט. דער טשערמאַן און די יוניאָן בעאַמטע זיינען פּרעזענטירט געוואָרען פון די אַרבעטער מיט שיינע מתנות.

די קאָמיטע.

די אַרבעטער פון „מענשער רעינקאָוט קאָמפּאַני", 109 וועסט 26טע סטריט, האָבען פּרעזענטירט זייער שאָפּ טשערמאַן איזי מאַרקאָוויץ, וויצע טשערמאַן פון דער רעינקאָוטמאַכער יוניאָן לאָקאַל 20, מיט אַ גאָלדענעם ריסט־וואַטש פאַר זיין גוטער און געטרייער אַרבעט לטובת די בעלי־מלאכות פון שאָפּ.

די קאָמיטע: נייטען בערגער, דזשעק מייערס, דייוו לאַקס און פרימען.

פונם לעבען אין דער קלאוק פינישערס יוניאן לאקאל 9

פון לואיס הײמאן, מענעדזשער

פאראן אזוי פיל ענינים, וועגען וועלכע מיר וואלטען זיך געוואלט דורכשמועסען מיט אונזערע מיטגלידער, און דער פלאץ איז באגרענעצט — ווייסען מיר ניט צו וואס פריער זיך צו נעמען, וואס צו באַרירען און וואס אויסצולאזען.

זיכער איז נויטיג צו זאגען א פאר ווערטער וועגען דעם, וואס אונזערע מיטגלידער האבען נאך אזא גלייכגילטיגע באציהונג צו די מיטינגען, וואס דייער יוניאן רופט. מיר מיינען ניט צו זאגען, אז אונזערע לעצטע מעמבערשיפ מיטינגען זיינען, חלילה, געווען שלעכט באזוכט, אדרבא, זיי זיינען געווען בעסער באזוכט ווי געוויינלעך. אבער עס איז א פאקט, אז א קליינער פראצענט פון די מיטגלידער באזוכען די יוניאן מיטינגען. דאס איז ניט בלויז אין אונזער לאקאל, נאר אויך אין אנדערע לאקאלס. אפילו אינטעליגענטע, לאיאלע מיטגלידער קענען זיך א מאל א זאג טאן:

— קיין געוואלדיגע זאכען וועלען ניט פארקומען ביים מיטינג, וועט מען זיך קענען באגיין אן אונז אויך.

און זיי בלייבען טאקע זיצען אין דער היים. און ווייל די ברייטע מעמבערשיפ קומט ניט, איז עס מעגלעך פאר א קלייניקער גרופקעלע, וואס האט זיך אירע פאליטישע אינטערעסען און זיינען צו דעמאגאגעווען און מאכען דעם אנשטעל פון רעטער פון דער מענשהייט . . .

יעדער מיטגליד מוז באגרייפען, אז עס איז ניטא אזא זאך ווי אומוויכטיגע יוניאן מיטינגען. דער וויכטיגסטער מיטינג האט קיין שום באדייטונג, ווען ער ווערט שוואך באזוכט. און ווען א סך מיטגלידער קומען צו א מיטינג, ווערט שוין אט דער מיטינג וויכטיג און איז א געשעהעניש דערמיט אליין, וואס א סך זיינען אנוועזנד. און דאכט זיך, אז קיין גענעראל מעמבערשיפ מיטינגען ווערען ניט גערופען אלע מאנטאג און דאנערשטאג, נאר בלויז איינמאל אין 4 אדער 5 וואכען. עס איז דאך געוויס ניט אזוי שווער צו באזוכען אזא מיטינג. מיר האפען, אז אונזערע מיטגלידער וועלען עס מאכען פאר זייער אויפגאבע אויך ווייטער ניט צו פארפעלען צו באזוכען א מעמבערשיפ מיטינג.

וואס עס איז פארגעקומען ביי אונזער לעצטען מיטינג

אז מיר האלטען שוין דערביי, איז כדאי צו דערמאנען, אז לעצטען מיטוואך, יאנואר דעם 20טען, האבען מיר געהאט א גוט באזוכטען מיטינג אין וועבסטער האל. אויסער די געוויינלעכע רוטינע ביזנעס, האט באב טיילער פון דעם ריסוירטש דעפארטמענט פון דער אינטערנעשאנעל געהאלטען א לעקציע וועגען די נייע אויסבעסערונגען צום אונעמפלאימענט אינשורענס געזעץ. דער עולם האט מיט גרויס אינטערעס זיך צוגעהערט צו דער לעקציע און נאכדעם געשטעלט א רייע פראגען, וואס דער לעקטאר האט פארענטפערט. ביי אט דעם מיטינג האט דער שרייבער פון די שורות אויך איבערגעגעבען א טשעק פון 1,000 דאלאר צו מרס. קאלער, א פארטרעטערין פון „ראשען וואר רעליף". מרס. קאלער האט דערביי געהאלטען אן אויסגעצייכענטע רעדע וועגען די העלדישע קאמפען פון דער רויטער ארמיי און די רוסישע פאלקס־מאסען און ווי נויטיג עס איז צו שטיצען זיי מיט אלץ וואס עס איז נאר מעגלעך.

דער מיטינג איז אזוי אנגעגאנגען רוהיג, הארמאניש, ביז דער געוועזענער מענעדזשער האט גענומען דאס ווארט און גענומען „ספיטשעווען" געגען די „אידען פון איסט־בראדוויי" גאר ווי אין די אמאליגע צייטען. איבערהויפט איז אים ניט געפעלען געווען, וואס מיר האבען אין אונזער באריכט אנגעוויזען, אז לויט דעם באריכט פון דער לייבאר באארד צייגט זיך ארויס, אז די פינישינג־פרייזען פון לעצטען סעזאן, אין פארגלייך מיטן פאריגען פאל־סעזאן, זיינען געהעכערט געווארן אויף מאנכע גריידס מיט אזויפיל ווי 25 פראצענט.

נו, האט דער געוועזענער מענעדזשער דאס ניט געקענט לייקענען, האט ער זיך צעשריען אויף די העכסטע טענער:

— אוודאי האבען די פינישערס געקראגען „רייזעס", אוודאי ארבעט מען און מען פארדינט, אבער דאס האט גארנישט צו טאן מיט דער אדמיניסטראציע. נאר עס איז א מלחמה, איז עס געווארן פראספעריטי — און ער האט זיך אויסגעלאזען באזייטיגען די וואנדער, וואס ער האט אויפגעטאן בשעת ער איז געווען מענעדזשער. בלויז דערפאר, וואס ער האט אזוי שטארק „פארטיידיגט" און געקעמפט פאר די פינישערס און ניט געלאזען, אז די אפערייטארס זאלען ארונטערנעמען די קרים און איבערלאזען פאר די פינישערס די זוויער־מילך, האבען די אפערייטארס אים באקעמפט.

פאר זיי — די אפערייטארס — האט זיך ניט געלוינט, אז די פינישערס זאלען האבען אזא מענעדזשער ווי ער, וואס האט ניט געלאזען, אז מען זאל די אינטערעסען פון די פינישערס פארנאכלעסיגען.

הכלל, לויט זיינע דיבורים, קומט אויס, אז פירען דעם קאמף דארפען מיר מיט די אפערייטארס און ניט מיט די באסעס.

נו, וועלען מיר ניט פארנעמען קיין ווערטפולען פלאץ צו ענטפערען אויף אזעלכע קיוואטש. מיר וועלען זיך אויך ניט אפשטעלען אויף די באליידיגענדע באמערקונגען וואס ער האט געשאסען אין אונז. דעם פארדינטען ענטפער האט ער שוין גלייך ביים מיטינג געקראגען פון די מיטגלידער. מיר וועלען דעריבער איבערגיין צו וויכטיגערע ענינים.

דער איבעל פון עקסטרא אווערטיים

דער איבעל פון אווערטיים האט זיך אזוי פארשפרייט, אז עס זיינען פאראן ביי אונז אזעלכע, וואס קאנען זיך אן דעם ניט באגיין. איז אויב ביי זיך אין שאפ ארבעט מען א טאג ניט קיין אווערטיים, כאפט מען זיך אריין אין א פרעמדען שאפ. און ארבעט מען אין דעם אייגענעם שאפ ניט א שבת, קריגט מען א פרעמדען שאפ, וואו צו ארבעטען. מען מוז ארבעטען, הייסט עס, אי אווערטיים, אי שבת און אמאל נאך אויך זונטאג. די עקזעקוטיוו באארד פון אונזער לאקאל האט אויפגענומען דעם ענין און האט באשלאסען צו װארענען, אז די וואס וועלען גיין ארבעטען אווערטיים אדער שבתים אין פרעמדע שעפער, וועלען גערופען ווערען צו דער גריוועגס קאמיטע און באשטראפט ווערען. עס וועלען אויך געהאלטען ווערען פאראנטווארטלעך די טשערליידס און די ארבעטער, וואס דערלאזען, אז אין זייערע שעפער זאלען קומען פרעמדע ארבעטער מאכען אווערטיים אדער שבתים.

אונזער עדיוקיישאנעל ארבעט

די עדיוקיישאנעל קאמיטע פון אונזער לאקאל האט ארגאנזירט א רייע אפען־פארומס, וואס וועלען פארקומען אין אונזער אפיס יעדען שבת, 12 אזייגער ביי טאג. פראמינענטע ארבעטער־פירער וועלען זיין די רעדנער אויף אט די פארומס. אלע זיינען געלאדען צו קומען. אריינטריט איז פריי.

מיר האבען אויך באשלאסען צו גרינדען א סירוויס קלוב, וואס זאל זיך אפגעבען מיט העלפען אונזערע מיטגלידער און קינדער פון אונזערע מיטגלידער, וואס דינען אין דער אמעריקאנער ארמיי. אלע מיטגלידער, וואס האבען קינדער אין דער ארמיי, זיינען געבעטען גלייך צו קומען אין לאקאל און אונז איבערגעבען דעם נאמען און אדרעס פון זייערע קינדער, וואס געפינען זיך אין דער ארמיי. מיר ווילען זיך דורכשרייבען מיט זיי און אויסגעפינען, אויב זיי נויטיגען זיך אין עפעס. דער לאקאל האט ביז איצט קארעספאנדירט און געשיקט מתנות צו די מיטגלידער, וואס זיינען געדראפטעט געווארן אין דער ארמיי. איצט ווילען מיר אויסברייטערען אונזער טעטיגקייט. מיר ווילען אויך אריינעמען די קינדער פון אונזערע מיטגלידער. דעריבער פארלאנגען מיר, אז די מיטגלידער וואס האבען קינדער אין דער ארמיי, זאלען זיך אנשליסען אין אונזער סירוויס קלוב און, דער עיקר, אונז ברענגען די אדרעסען פון זייערע קינדער.

פענעל דיסקוסיע טיפזיניג און באלערענד

(באריכט)

די פענעל דיסקוסיע אויף דער טעמע: „די ענדערונגען וואס די מלחמה באשאפט", וואס איז דורכגעפירט געווארן שבת, דעם 23טען יאנואר, אין אודיטאריום פון דער אינטערנעשאנעל, איז געווען א גייסטיגער פארגעניגען און זייער באלערענד. דער זאל איז געווען געפאקט און די פארזאמעלטע האבען אויסגעהערט די פארשידענע רעדנער מיט גרויס אינטערעס. דער צווייטער טייל פון דער דיסקוסיע וועט פארקומען שבת, דעם 6טען פעברואר.

שוועסטער פאניע מ. קאהן, סעקרעטאר פון עדיוקיישאנאל דעפארטמענט פון דער אינטערנעשאנאל און אנפירערין פון פענעל, האט געגעבען דעם טאן מיט דער ערקלערונג, אז „די מלחמה ווי דער פרידען קענען ניט געוואונען ווערען ביז מיר וועלען ניט באגרייפען די פולע באדייטונג פון די גרויסע ענדערונגען וואס קומען פאר אין דער וועלט אין מיטען פון דעם רעוואלוציאנערען אויסשוואונג". זי האט געפרעגט ווי אזוי קען מען דורך בילדונג און דיסקוסיע באשאפען די אומגעבונג צו באלייכטען די מענשלעכע מוחות און אזוי ארום העלפען די מאסען זיך פאנאנדערקלייבען אין די פארשידענע טענדענצען וואס זוכען צו געווינען זייער שטיצע.

פראפעסאר הערי דזש. קארמאן פון קאלאמביא אוניווערזיטעט האט אנגעוויזען אויף דער טעכנישער ענטוויקלונג וואס האט איינגעשרומפען די וועלט און געמאכט אוממעגלעך פאר לענדער זיך אפצוזונדערען איינע פון די אנדערע. פונקט ווי דער מאדערנער שטאט האט פארנומען דעם פלאץ פון פעאדאליזם, האט ער געזאגט, אזוי מוז אן איבערשטאאט פארנעמען דעם פלאץ פון די איצטיגע רעגירונגען. בלויז אזא סופער שטאט, באזירט אויף מענשען גלייכהייט אן אונטערשיד פון נאציע אדער ראסע, וועט קענען מעגלעך מאכען פאר דער מענשהייט אויסצונוצען די טעכנאלאגישע דערפינדונגען וואס זי האט באשאפען.

פראפעסאר קארטער גודריטש, טשערמאן פון אדמיניסטראטיווען קאמיטעט פון אינטערנאציאנאלען ארבעטס אמט, האט גערעדט וועגען די פארשפרעכענס וואס די ארבעטער פירער און די רעגירונגס מענשען פון די פאראייניגטע פעלקער האבען איינגעשלאסען אין דעם בעווערידזש פלאן, דעם אטלאנטיק טשארטער און ענלעכע און אויסגעדריקט די מיינונג אז די ארבעטער מוזען באשטיין אז די פארשפרעכענס זאלען ערפילט ווערען.

דר. הערי אלפערט, פון סיטי קאלעדזש, האט אנגעוויזען אויף די נייע טענדענצען אין דער געזעלשאפט, ווי די ענדערונגען וואס קומען פאר דורך דער מלחמה אין באפעלקערונג, פאמיליען באציהונגען, באציהונג צו רעגירונג און ראסע, פלאנירונג און ענלעכע און האט אנגעוויזען, אז איידער מיר מאכען פלענער פאר דער צוקונפט, מוזען מיר וויסען פאר וועמען מיר מאכען די פלענער.

פראפעסאר טשיילדס, פון טיטשערס קאלעדזש, האט שארף קריטיקירט די טענדענץ אין דער בילדונגס סיסטעם צו באגרעניצען די לערע אין די שולען צו טעכנישע וויסענשאפטען און פארנאכלעסיגען קולטור געגענשטאנדען. צווישען די גוטע זייטען פון דער איצטיגער ענטוויקלונג, האט ער אנגעגעבען דאס וואס די געלערנטע האבען זיך אנגעהויבען באטראכטען ווי אנטיילנעמער אין לעבען אנשטאט בלויז בעאבאכטער פון דעם סאציאלען קאמף.

פראפעסאר הענרי דייוויד, פון קווינס קאלעדזש, האט סומירט די לאגע אנווייזענדיג, אז מיר לעבען אין א רעוואלוציאנערער פעריאדע; אז וועלט מלחמות טרייסלען אויף די פונדאמענטען פון אונזער געזעלשאפט; אז טאטאלער קריג באשטייט פון באזונדערע מלחמות וועלכע זיינען צונויפגעבונדען דורך דער אינערלעכער לאגיק פון באזיגען דעם געמיינשאפטלעכען שונא; אז מיר מוזען קעמפען ניט בלויז צו עקזיסטירען, נאר פאר א באשטימטען צוועק; אז דעריבער איז דאס באשטעטיגען אונזערע מלחמה צילען וויכטיג פארן געווינען די מלחמה און דעם פרידען. מיר מוזען דעריבער טראכטען וועגען די מיטלען ווי אזוי צו מאכען אונזערע שטרעבונגען רעאליסטיש און מעגלעך צו פארווירקלעכען.

די דיסקוסיע, ווי געזאגט, וועט פארגעזעצט ווערען שבת, דעם 6טען פעברואר, אין זעלביגען פלאץ, אין אינטערנעשאנאל אודיטאריום, מיט דער באטייליגונג פון די זעלביגע רעדנער, צוזאמען מיט טעהרעזא וואולפסאן, פון ברוקלין קאלעדזש; מארגארעט מיעד, די באוואוסטע אנטראפאלאגין; און אלפרעד קעיזין, שרייבער און קריטיקער.

אונזער יוניאן אין מאנטרעאל האט אויפגענומען מיט פרייד פרעזידענט דובינסקי

פון בערנארד שעהן
גענעראל ארגאנייזער

די וויכטיגסטע געשעהעניש אין אונזער יוניאן אין מאנטרעאל פאר א לאנגער צייט איז געווען דער באזוך פון אונזער פרעזידענט, ברודער דובינסקי.

שוין טאקע א לאנגע צייט, א משך פון פינף יאר, אז ברודער דובינסקי האט ניט באזוכט אונזער שטאט. אונזערע מיטגלידער האבען זיך פשוט פארבענקט נאך אים.

אויך אונזער פרעזידענט האט געוואלט זען אונזערע מיטגלידער און אויף וויפיל אונזער אינטערנעשאנעל האט אויפגעטאן אין מאנטרעאל אין דער פעריאדע פון זינט ער האט דאס לעצטע מאל באזוכט אונזער שטאט.

אזוי איז פרעזידענט דובינסקי געקומען צו אונז אין שטאט און פארבראכט מיט אונז בלויז צוויי טעג, פרייטאג און שבת, דעם 8טען און 9טען יאנואר. אט די צוויי טעג וועלען אונזערע מיטגלידער געדענקען פאר א לאנגע, לאנגע צייט.

דעם זעלביגען טאג, ווען פרעזידענט דובינסקי איז אנגעקומען, פרייטאג שפעט נאכמיטאג, האט ער אדרעסירט די מיטגלידער ביי א גרויסען מאס־מיטינג אין מאנומענט נעשאנעל טעאטער.

די ארבעט איז אפגעשטעלט געווארן 4 אזייגער נאכמיטאג אין די קלאוקס, דרעס און עמבראידערי שעפער כדי אונזערע מיטגלידער זאלען האבען די מעגלעכקייט צו קומען אויסנעמען דעם ליבען גאסט. מיין ווייניגקייט האט געהאט דעם כבוד צו זיין איינער פון די צוויי פארזיצער ביים מאס מיטינג. דער צווייטער פארזיצער איז געווען אונזער פראנצויזישער ארגאנייזער, ברודער קלאוד זשאדווע, וועלכער האט דעם פרעזידענט פארגעשטעלט אין פראנצויזיש. צוליב דער זייער גרויסער צאל פראנצויזישע מיטגלידער וואס מיר האבען אין מאנטרעאל מוז די פראנצויזישע שפראך געהערט ווערען ביי יעדער מאסענפארזאמלונג, באנקעט אדער אירגענד וועלכען סארט עפענטלעכען ארויסטריט פון אונזער יוניאן אין מאנטרעאל.

ברודער דובינסקי'ס רעדע ביים מיטינג האט געמאכט א שטארקען רושם אויף אונזערע מיטגלידער. ער האט ארומגערעדט אלע וויכטיגע אינטערנאציאנאלע און ארבעטער פראבלעמען אין וועלכע אונזער ברייטע מיטגלידערשאפט איז שטארק פאראינטערעסידט אין די איצטיגע טעג. ער האט גערעדט וועגען דער באציאונג פון דער טרעיד יוניאן באוועגונג צו די מלחמה און נאך מלחמה פראבלעמען און האט געשילדערט דעם ביישטייער פון אונזער אינטערנעשאנעל צו די מלחמה באמיהונגען און דער עיקר, נאטירלעך, צו אמעריקע. פרעזידענט דובינסקי האט אונטערשטראכען, אז דער הויפט ציל פאר דער ארבעטער באוועגונג אין אמעריקע איז צו געווינען די מלחמה און צו ארבעטען מיט אלע ליבעראלע און דעמאקראטישע כוחות וועגען איינארדענען אזעלכע עקאנאמישע און סאציאלע באדינגונגען נאך דער מלחמה וועלכע זאלען פארזיכערען די ארבעטער א בעסערען און מער זיכערען לעבענס שטייגער ווי עס האט עקזיסטירט ביז איצט. אונזער פרעזידענט האט גערעדט וועגען דער הילף וואס אונזער אינטערנעשאנעל גיט צו די קרבנות פון היטלער טערער, אונזערע גרויסע ביישטייערען צום רויטען קרייץ, אונזער הילף צו די העלדישע קעמפער אין סאוועטען פארבאנד, אונזער שטיצע צו די ארבעטער אין ענגלאנד, דאס אויסבויען פון א האספיטאל פאר די העלדישע קעמפער אין כינע, אונזער הילף צו די אונטערערדישע באוועגונגען אין די לענדער וועלכע די נאציס האבען אקופירט. אונזער פרעזידענט האט דערביי אויך אינפארמירט וועגען דעם פלאן פון דער גענעראל עקזעקוטיווע צו זאמלען א פאנד פון א מיליאן דאלאר וואס זאל געהן פאר דעם צוועק צו העלפען די קרבנות פון היטלעריזם, וואס זאל איינשליסען הילף צו רוסלאנד, צו כינע, צו די אנטי־נאצי אונטערערדישע באוועגונגען און אזוי ווייטער.

אונזערע מיטגלידער האבען מיט גרויס צופרידענהייט אויפגענומען די דאזיגע באקאנטמאכונג פון אונזער פרעזידענט. ווייל אונזערע מיטגלידער זיינען דאך אויך פאראינטערעסירט אין די זעלביגע צילען. אונזער יוניאן אין מאנטרעאל באטייליגט זיך אין אלע אקטיוויטעטען און אונטערנעמונגען, וועלכע זיינען פארבונדען מיט די מלחמה־באמיהונגען פון אונזער לאנד. מיר שטיצען אויך מיט א ברייטער האנט אלע קרבנות פון היטלעריזם. אונזערע מיטגלידער אין מאנטרעאל וועלען זיכער זיך באטייליגען אין דער אקציע צו זאמלען א מיליאן דאלאר פאר הילף צו די קרבנות פון נאצי טערער און צו די מוטיגע קעמפער געגען פאשיזם אין די נאצי אקופירטע לענדער.

זייער אימפאזאנט און איינדרוקספול איז געווען דער לאנטשאן וואס אלע אונזערע לאקאלען האבען ארגאנזירט שבת ביי טאג אין וויקטאריע האל צו עהרען אונזער ווירדיגען גאסט. צום לאנטשאן האבען מיר געלאדען די אפיסערס, די מיטגלידער פון דזשאינט באארד, פון דזשאינט קאונסיל, די עקזעקוטיווע מיטגלידער פון אלע לאקאלען, די שאפ טשערלייט און שאפ טשערליידיס. אבער בלויז אט די באאמטע, די אנפירער פון אונזער יוניאן אקטיוויטעט אין מאנטרעאל האבען צוזאמענגעשטעלט אן עולם פון ארום 500 פערזאן, מענער און פרויען, מענשען פון אלע ראסען, נאציאנאליטעטען און שפראכען.

אט די לאנטשאן פארזאמלונג האט זייער בולט מאניפעסטירט דעם וואוקס און פראגרעס פון אונזער אינטערנעשאנעל אין מאנטרעאל פאר די לעצטע 5 יאר, זינט אונזער פרעזידענט האט דאס לעצטע מאל אונז באזוכט. ווען עס איז מיר אויסגעקומען צו רעדען ביים דאזיגען לאנטשאן וועגען דעם פראגרעס פון אונזער יוניאן, האב איך טאקע מיט שטאלץ אנגעוויזען, אז מיט ניין יאהר צוריק וואלטען מיר געווען צופרידען, ווען מיר וואלטען אין מאנטרעאל געהאט אזוי פיל גוט שטייענדע מיטגלידער אין דער יוניאן. איצט האבען מיר 7,000 מיטגלידער, וועלכע קומען פון פארשיידענע ראסען, נאציאנאליטעטען און וועלכע רעדען אויף פארשידענע שפראכען וועגען איין ציל, דעם ציל צו פארבעסערען אונזערע לעבענס באדינגונגען דורך דער אינטערנעשאנעל. איך האב אויך אנגעוויזען, אז דאס הארמאנישע און פריינדלעכע באציהונג צווישען די מיטגלידער פון פארשיידענע ראסען שפיגעלט אפ דעם גרויסען ליגען פון ראסען סופעריאריטעט, דעם ליגען, אז איין ראסע קאן זיין גרעסער און וויכטיגער פון דער צווייטער. איך האב אנגעוויזען אויף דער שטארקער פאזיציע פון אונזער יוניאן, אויף איר וויכטיגען סטאטוס אין דער קאנאדער טרעיד יוניאן באוועגונג און אויף איר גרויסען פרעסטיזש און דעם באדייטענדען רעספעקט וואס זי רופט ארויס צווישען פריינד און אויך ביי געגנער.

אונזער פרעזידענט איז ביים לאנטשאן באגריסט געווארן אויך פון צוויי וויכטיגע ארבעטער פירער, ע. בודזוען, דער פארזיצער פון דער פראווינציעלער סעקציע פון דעם „קענעדיען טרעידס ענד לייבאר קאנגרעס" און ראול טרעפאניע, לייטענדע פיגור אין דער קוויבעקער ארבעטער באוועגונג, געוועזענער טשערמאן פון מאנטרעאלער טרעידס ענד לייבאר קאונסיל וועלכער איז איצט רעגירונגס פארמיטלער אין ארבעטער סכסוכים. די באגריסער פון אונזער אינטערנעשאנעל זיינען געווען: שוועסטער איווען שארפאנטיע, די טשערליידי פון דרעסמאכער דזשאינט באארד, ברודער דזש. בערמאן, טשערמאן פון קלאוקמאכער דזשאינט קאונסיל און ברודער קלאוד זשאדווען, דער טאאסט מייסטער.

צו מיר איז צוגעטיילט געווארן דער כבוד — אויסער צו באגריסען דעם פרעזידענט אין נאמען פון אונזער גאנצער מאנטרעאלער ארגאניזאציע, אויך צו פרעזענטירען אים מיט א מתנה. די מתנה איז געווען א וואזע. אונזער פרעזידענט האט הארציג באדאנקט פאר דער מתנה. ער האט אבער אונטערשטראכען, אז דאס איז ניט די איינציגע מתנה וואס ער האט געקראגען אין מאנטרעאל. ער באטראכט אויך פאר א מתנה, האט ער ארויסגעבראכט, די גרויסע אינטערנעישאנעל ארגאניזאציעס וואס ער האט דא געטראפען. די גרויסע דרעסמאכער ארגאניזאציע וואס איז אין מאנטרעאל געשאפען געווארן.

פרעזידענט דובינסקי האט גערעדט מיט פיל ווארימקייט וועגען אונזער מאנטרעאלער ארגאניזאציע אויף וויפיל ער האט בעאבאכטעט אין די צוויי טעג פון זיין באזוך אין מאנטרעאל.

אנמערקענדיג אויף די פריילעכע און מוטיגע פנים'ער פון די מיידלעך דרעסמאכערינס און זייער קליידונג האט ער געקאנט זען אז די אינטערנעשאנעל האט פאר זיי פיל אויפגעטאן אין די לעצטע 5 יאר. דאס ערשטע מאל ווען ער האט געזען די דרעסמאכערינס ביי אונז אין שטאט, האט דער פרעזידענט דערמאנט, האבען זייערע פנים'ער און זייערע קליידער געטראגען צייכענס פון נויט, דערשלאגענקייט, ענטמוטיגונג, צייכענס פון אומבארענקטער עקספלואטאציע אין דרעס טרעיד. פרעזידענט דובינסקי האט אנגעוויזען אלס ביישפיל אויף דער טשערליידי פון דרעסמאכער לאקאל. די אינטערנעשאנעל האט ענטדעקט אן ארעם מיידעל, אן קארלעדזש בילדונג צו אזא פאזיציע, אז זי זאל זיך פילען דרייסט און זעלבסטשטענדיג צו אדרעסירען א פובליקום און שפילען א ראליע אין דער געזעלשאפט.

א שטארקען רושם האט געמאכט אויף אונזער פרעזידענט ביים לאנטשאן דער כאר פון דער אינטערנעשאנעל. דער כאר איז אויפגעטראטען מיט איינציגע נומערען געזאנג. די מיטגלידער פון כאר, פראנצויזישע ארבעטערינס, האבען געזונגען אין פראנצויזיש די יוניאן הימנע, די אמעריקאנער הימנע און אויך פאלקס לידער. אין דעם כאר האט דער פרעזידענט געזען א מוסטער פון אונזער עדיוקיישאנאל ארבעט און ער האט באטאנט אין זיין רעדע, אז עס האט אים שטארק אימפאנירט צו זען, אז דער גייסט פון דער אינטערנעשאנאל איז אריינגעדרונגען אין דער מאנטרעאלער אינטערנעשאנעל, צו די פראנצויזיש שפרעכענדע ארבעטערינס פון קוויבעקער פראווינץ.

פרעזידענט דובינסקי האט אויסגעדריקט פיל צופרידענהייט דערמיט וואס ער האט געזען אין מאנטרעאל. איך וויל צוגעבען, אז אונזערע מיטגלידער זיינען געווען זייער צופרידען צו זען אונזער פרעזידענט. די דאזיגע צוויי טעג, ווען אונזער פרעזידענט איז געווען אין מאנטרעאל וועלען אונזערע מיטגלידער געדענקען א לאנגע, לאנגע צייט.

פעטער בערקאוויץ, לאיער פון דער יוניאן, געשטארבען

אונזער יוניאן אין מאנטרעאל טרויערט איבער טויט פון איר לאיער פעטער בערקאוויץ וועלכער האט געטריי געדינט דער ארבעטער באוועגונג און ספעציעל אונזער יוניאן פאר פילע, פילע יארען. בערקאוויץ איז געווען א פיאניער אדוואקאט און א מיטגליד פון פארלאמענט.

ראנק רעזאלוציע

מיר ארבעטער פון דער דרעס קאמפאני, 1885 בראדוויי, האבען פרעזענטירט אונזער טשערמאן, בעני בראהם, מיט א גאלדענעם זייגער. און דער קאמיטע, וואס ארבעט צוזאמען מיט אונזער טשערמאן, האבען מיר פרעזענטירט מיט שיינע פרעזענטען פאר זייער גוטער ארבעט לטובת די בעלי־מלאכות.

אונזער שאפ איז אויך ניט געבליבען הינטערשטעליג אויף אנדערע געביטען. מיר האבען דורך דעם יאר 1942 געזאמעלט געלט פארן רויטען קרייץ, יו.עס.א. ראשען וואר רעליף און פאר דער דזשואיש וואר עפארט קאמיטע.

מיר האבען אויך א קראנקען פאנד. אין פאל פון קראנקהייט שטיצען מיר אונזערע ארבעטער מיט 20 דאלאר א וואך. דורך דעם יאר האבען מיר געשטיצט אונזערע קראנקע מיט העכער 300 דאלאר. זייענדיג באגייסטערט פון דער ארבעט וואס אונזער טשערמאן און קאמיטע האבען געטאן, איז דער גאנצע שאפ אוועק אין רעסטאראנט, און ביי שיינע געדעקטע טישען גוט פארבראכט. ברודער מאקס טושינסקי איז געווען טאסטמייסטער און האט געגעבען א פיינעם איבערבליק וועגען אונזער שאפ און דער יוניאן. אן איטאליענישער ארבעטער, דזשאו, האט באדאנקט פאר דער הילף פאר די 10 וואכען, וואס ער איז געווען קראנק.

אונזער ביזנעס אגענט, ברודער יאנקעל יושעלעוויטסקי, האט געדאנקט אלע ארבעטער פון שאפ פאר זייער איבערגעבענהייט צו דער יוניאן און האט גערופען צו שטיין אויף דער וואך פאר אונזער יוניאן און אנהאלטען אונזערע קאנדישאנס אין שאפ.

איבערגעבענדיג אונזער ביזנעס אידזשענט א פרעזענט פאר זיין אקטיווען אנטייל אין אונזער שאפ, און מיט האפענונג פארטצוזעצען אונזער גוטע ארבעט, האט זיך אונזער מיטינג און באנקעט געשלאסען.

די קאמיטע: הערי נאדלער, מאקס טושינסקי, דזשאק פוקס.

בריוו פון מיטגלידער און רעזאָלוציעס

ווערטער רעדאַקטאָר פון „גערעכטיגקייט": —

דערלויבט מיר אַרויסצוזאָגן אַ פּיינגע מכה אַ פּראַגע וואָס האָט קיין דירעקטן שייכות נישט מיט אונזער טרייד, אָבער אַלס אידען און אַרבעטער איז דער ענין פאַר אונז פון גרויסער וויכטיגקייט.

מיטוואָך, דעם צווייטן דעצעמבער, 1942, צען אַזייגער אין דער פרי, זיינען אַלע מאַשינען אין די שעפּער אין ניו יאָרק אָפּגעשטעלט געוואָרן, אַלס אַרויסדריק פון אונזער צער און צאָרן איבער די מאַסן־שחיטות וואָס די נאַצי־מערדער האָבן געבראַכט אויף דער ציווילער באַפעלקערונג אין דעם אָקופּירטן אייראָפּע, איבערהויפּט אויף די אידען.

מיט טיפן טרויער און געבויגענע קעפּ זיינען מיר געשטאַנען פאַר אַ צען־מינוט און זיך איינגעהערט אין דעם הימעלשרייענדן קול פון דעם אומשולדיג פאַרגאָסענעם בלוט פון אונזערע שוועסטער און ברידער וואָס שרייט צו אונז.

די שוידערלעכע באַריכטן וואָס זיינען אין די לעצטע טעג פון חודש נאָוועמבער 1942, אָנגעקומען פון אייראָפּע, דערציילן — אַז פינף מיליאָן אידען ווערן סיסטעמאַטיש פון די נאַציס אויסגעמאָרדעט דורך פאַרשיידענע מיתות־משונות. ווערן אויסגעקוילעט ווי בהמות, דערשטיקט מיט גאַז, פאַרברענט דורך עלעקטרישע שטראָמען און אַפילו לעבעדיקערהייט באַגראָבן. די צאָל אידען וואָס זיינען שוין ביז היינט פון די נאַצי־רוצחים אומגעבראַכט געוואָרן, דערגרייכט, לויט די פאַרטרויליכע באַריכטן וואָס זיינען איצט פאַרעפנטלעכט געוואָרן, שוין בעלד אַ מיליאָן און אַ האַלב, און אַז דער טייפלישער באַפעל פון דעם גזלן, — היטלער מיט זיין מערדער באַנדע איז — אַז אַלע אידען אין דעם אָקופּירטן אייראָפּע מוזן אויסגעמאָרדעט ווערן. דער מח ווערט צעשפּאָלטן, דער געדאַנק ווערט אויך צו פאַנטאַזירן, דאָס בלוט ווערט פאַרגליווערט, ווען מ'וויל זיך נאָר פאַר אַ מינוט אַפילו פאָרשטעלן אַ קליינעם טייל פון דעם וואָס די נאַצישע בעסטיעס טוען מיט די אידען אין דעם פון זיי פאַרנומענער אייראָפּע. אין צוגאָב צו די אַלע שוידערלעכע מעשים וואָס זיי האָבן שוין אָנגעטאָן זינט דער צייט פון די נירענבערגער געזעצן, די פּאָגראָמען איבער גאַנץ דייטשלאַנד, די שרעקלעכע פּייניגונגען אין די קאָנצענטראַציע לאַגערן פון די בעסטע און שענסטע גייסטער, סאָציאַליסטישע און טרייד־יוניאָניסטישע פירער און די אַלע אַנדערע מערדערייען און גוואַלדטאַטן וואָס די בעסטיעס זיינען באַגאַנגען.

מיר אַלע ווייסן ווער עס זיינען די יעניגע וואָס גיבן די בעסטיאַלישע באַפעלן פאַר די אַלע מעשים־תעתועים. ווער־זשע אָבער זיינען עס די טויזנטער, הונדערטער טויזנטער „מענשן" וואָס פירן אויס די אַלע רצחנות'שע־מערדערייען ? ! ווער ?

דאָס זיינען עס די יונקערס וואָס האָבן געהאַלטן אין זייערע הענט דאָס לעבן פונם דייטשן פאָלק זינט די צייטן פון פרידריך דעם גרויסן, און זיי שטיצן אויך היינט היטלער'ן מיט זיינע גענגסטער באַנדעס. דאָס זיינען עס דאָך געווען די טהיסענס, די קרופּס און די אַנדערע מאַגנאַטן פון דער כעמישער, שטאָל און אַנדערע אינדוסטריען וואָס האָבן דירעקט געהאָלפן צו ברענגען היטלער'ן צו דער מאַכט. זיי האָבן פינאַנסירט און געהאָלפן באַפעסטיגן די נאַצי־באַוועגונג. די דייטשע יוגענט פון אַלע קלאַסן און שיכטן פון דער דייטשער באַפעלקערונג, זיי האָבן אַלע מאָל גענומען אַן אַקטיווען אַנטייל אין דער נאַצישער באַוועגונג. זיי זיינען עס געווען און זיינען אויך אַצינד די שטורעם־טרופּערס, די געסטאַפּאָס, זיי זיינען דער רעזערוואַר פון דער נאַצי־באַוועגונג און זיי זיינען אויך דער רוקענביין פון דער דייטשער מיליטער מאַכט וואָס איז אַזוי באַרבאַריש. אַפילו אַ טייל פון דער דייטשער אינטעליגענץ האָט זיך אויך אַרויפגעכאַפּט אויף דעם היטלער־נאַצי־וואָגן און געהאָלפן „אויפקלערן" דעם דייטשן פאָלק די אמת'ן פון דער אַריער־לערע. ווער קען דען באַהויפּטן אַז זיי אַלע זיינען נישט אַ גרויסער טייל פון דעם דייטשן פאָלק אויף וועמען עס פאַלט די גרויסע פאַראַנטוואָרטלעכקייט פאַר די אַלע ברוטאַלע רציחות וואָס די נאַציס טוען צו די אידען און אַלע אַנדערע פעלקער אין די אָקופּירטע געגענדן ? !

מיר אידישע אַרבעטער אַלס אַ וויכטיגער טייל פונם אידישן פאָלק זיינען בלוטיג פאַראינטערעסירט אין דעם שרעקלעכן בלוטבאָד וואָס די נאַציס מאַכן אַצינד אויף אונזער אייגען בלוט און פלייש, — און דאָ איז נישט קיין פראַגע פון איינעמס פּריוואַטע איבערצייגונגען, פּאַרטיי אָדער גרופּע אָנגעהעריגקייט, רייך אָדער אָרעם, קאַפּיטאַליסט אָדער אַרבעטער, רעליגיעז אָדער פרייַדענקער, ראַדיקאַל אָדער קאָנסערוואַטיוו, ווייל זיי, די נאַצישע רוצחים, פרעגן קיינעם נישט אויף זיין פּאַרטיי־קאַרטע, יוניאָן־ביכל אָדער אַ טלית־קטן... אַלע זיינען מיר ביי די נאַצי־גענגסטערס באַצייכנט מיט דעם וואָרט „יודע" און דאָס איז שוין גענוג...

יאָ, דער ענין דאַרף און טאָר קיינעם פון אונז נישט לאָזן רוען. יעדע מינוט מוזן מיר זיך פרעגן, מיט וואָס קען איך העלפן היינט, מאָרגן, יעדן טאָג צו קענען ראַטעווען דעם טייל אידען וואָס עס איז נאָך מעגלעך געראַטעוועט צו ווערן פון דעם מערדערס הענט ? מיט וואָס קען איך העלפן ראַטעווען די אַלע אומשולדיגע מענשן, וועלכע ווערן געפירט צו דער שחיטה פון די נאַצישע בעסטיעס, מיט וואָס און ווי אַזוי ?

און אויב אין דעם איצטיגן מאָמענט זיינען אַלע אויסזיכטן פאַר אַ שנעלער הילף פאַר אונזערע אומגליקלעכע שוואַרץ און פינסטער, זאָל כאָטש אונזער ברויזנדער ווייטאָג און כעס אין אונז נישט פאַרשטיקט ווערן, נאָר לאָמיר עס הויך אויסשרייען, אַזוי אַז די דעמאָקראַטישע לענדער און זייערע פירער און וואָרט זאָגער זאָלן אונזער צאָרן און פּראָטעסט דערהערן, און זיי זאָלן זאָגן זייער וואָרט מיט אַ שטאַרקער קראַפט צו די אַלע וואָס זיינען פאַראַנטוואָרטלעך פאַר די אומשולדיגע פאַרשניטענע לעבנס.

מיר מוזן אויך אָנהייבן אַ קלאַסאַלע גרויסע אַקציע צו העלפן מיט אַלע מעגלעכקייטן די אומגליקלעכע שוועסטער און ברידער אונזערע, וועלכע מ'קען נאָך ראַטעווען, און דאָס וואָס שנעלער און מיט מער ווילן און קראַפט, און מיט אַלע מיטלען וואָס מיר פאַרמאָגן ! ... ווייל דאָס איז אונזער ווייטאָג, דאָס איז אונזער חורבן. לאָמיר געדענקען אַז אונזער בלוט איז אַזוי רויט ווי דאָס בלוט פון אַנדערע... און אַלס אַרבעטער און דיסציפּלינירטע יוניאָן־לייט, ליגט אויף אונז אַ חוב צו זיין דער אַוואַנגאַרד אין דער באַוועגונג פון העלפן אָפּשטעלן די הענט פון די מערדער און העלפן די אומגליקלעכע נאַצי קרבנות.

ח. האַלפּערין, לאָקאַל 9, א. ל. ג. וו. י.

געעהרטע רעדאַקציע „גערעכטיגקייט",

ערלויבט מיר זיך צו באַנוצן מיט די שפּאַלטן פון אונזער אָרגאַן צו גראַטולירן אונזער פּרעזידענט דובינסקי צו זיין באַשטימט ווערן אין דער פּלאַניר־קאָמיטע פאַר נאָך דער מלחמה, וואָס דער עקזעקוטיוו קאָונסיל פון דער א. פ. אָף ל. האָט באַשטימט.

איך האַלט, אַז אין די איצטיגע פינסטערע צייטן, איז די באַשטימונג אויף אַזאַ וויכטיגער קאָמיטע פון אַ מענשן פון דעם סאָרט אַרבעטער טוער, ווי עס איז פּרעזידענט דובינסקי, נישט נאָר פון אויסערגעוויינלעכער וויכטיגקייט און אָנערקענונג צו דעם פּרעזידענט דובינסקי, נאָר עס איז אַ געוואַלדיגער כבוד און אָנערקענונג צו דער גאַנצער אידישער און ראַדיקאַל סאָציאַליסטישער טרייד יוניאָן באַוועגונג.

דאָס באַווייזט שוין איצט, אַז מיר קאָנען האָפן צו זיין פאַרטראַטען אין די קומענדע פרידענס קאָנפערענצען דורך מענשן, וועלכע וועלן אויף אַ געהעריגן אופן געבען אויסדרוק צו די פאַרלאַנגען און שטרעבונגען פון דעם פיל געפּלאָגטן אידישן פאָלק און גלייכצייטיג קאָנסטרוקטיוו און ראַדיקאַל רעאַגירן אויף די צוקונפטיגע וועלט־איינאָרדענונגען, וואָס דאַרפן איינגעשטעלט ווערן.

מיט טרייד יוניאָן און סאָצ. גרוס,
דזש. מענקאָף, מעמבער לאָקאַל 97 א. ל. ג. וו.

אַלס אויסדרוק פון דאַנק און אָנערקענונג פאַר איר גוטער אַרבעט לטובת די בעל מלאכות, האָבן די אַרבעטער פון דער „האַוויד דרעס קאָמפּאַני", 328 וועסט 38טע סטריט, פּרעזענטירט זייער טשערלידי, רעבעקאַ טהאָמאַס מיט אַ וואַטש און ווינשען איר אַלדאָס בעסט.

די קאָמיטע: גאַסי ווייגבאַום, פון לאָקאַל 22;
מעקס קאַרמאַן, פון לאָקאַל 60 און מערי אַקסטאַ,
פון לאָקאַל 89.

ווערטער רעדאַקטאָר פון דער „גערעכטיגקייט",

דערלויבט מיר צו זאָגן אַ יישר כח צו מיין מענעדזשער פון לאָקאַל 35, ברודער זש. ברעסלאַו, פאַר דעם אמת'ן עונג שבת, וואָס ער האָט מיר פאַרשאַפט מיט זיין לעקטשור, שבת דעם 9טן יאַנואַר, עפּענענדיג דעם עדיוקיישאַנעל דעפּאַרטמענט.

דאָס מאָל האָט ברודער ברעסלאַו נים נאָר גערעדט און באַוויזען, אַז ער איז אַ גלענצענדער יוניאָן פירער, נאָר אַז ער פאַרמאָגט אויך אַ קלאָרען בליק און אַ טיפע פאַרשטענדעניש אין אַזעלכע ענינים, וועלכע זיינען פאַרבונדען מיט וועלט־פּראָבלעמען.

זיין טעמע איז געווען „מלחמה און שלום", צוויי עקסטרעמע באַגריפן, און ווייל זיי זיינען אַזוי עקסטרעם אין זייער אויסדרוק, איז אָבער זייער שייכות אַזוי ענג פאַרבונדען, אַז מען קען זיי פשוט נים פאַנאַנדערטיילן. רעדט מען פון מלחמה, מוז מען רעדן פון שלום.

נו, רעדט מען טאַקע און מען דעבאַטירט, און מען פּלאַנעוועט, ווי אַזוי צו פאַרזיכערן דעם שלום נאָך דעם, ווי מיר וועלן באַזיגן די פאַשיסטישע כוחות... זיינען די מיינונגען פאַרשידענע. אָבער כמעט אַלע גייען צו ווייט מיט זייערע פּלענער און ווילן נישט „סעטלען" פאַר ווייניגער, ווי נאָר אַ גן עדן וועלט מיט הונדערט פּראָצענטיגען יושר, סאָציאַלער גערעכטיגקייט, די פאַרניכטונג פון גאַנצע נאַציאָנען, די איינפירונג פון אָן אַ שיעור רעפאָרמען, מיטאַמאָל אָפּשאַפן דעם אַנטי־סעמיטיזם, אויסוואָרצלען די קנאה און שנאה פון מענש צו מענש. אַז נישט — לוינט זיך נישט צו קעמפן, און די אַלע קרבנות, וואָס די דעמאָקראַטישע וועלט ברענגט, איז פשוט אַרויסגעוואָרפן.

ברודער ברעסלאַו האָט זיך אָפּגעקערט פון אָט די עקסטרעמע פאַרלאַנגען, וועלכע זיינען נים דערגרייכבאַר, און נים זייער קלוג צו פאָדערן, ווען מען פאַרשטייט די מענשלעכע נאַטור.

ער האָט קלאָר באַוויזען, אַז אונזער קאַמף בלויז אָפּצואַווישען און פאַרניכטען דעם נאַציזם און פאַשיזם, און קיין אַנדערע זאַך נים, לוינט זיך שוין צו ברענגען די אַלע קרבנות, וואָס די דעמאָקראַטיעס זיינען מקריב אויף די שלאַכטפעלדער און אויף די היימישע פראָנטען.

ברודער ברעסלאַו איז מיט דער מיינונג, אַז כאָטש די אַלע עקסטרעמע פאַרלאַנגען זיינען גוטע זאַכען, שרעקן זיי אָבער אויף אַזוי פיל געוויסע עלעמענטען אין אַלע לענדער, איבערהויפּט דעם הערשענדען עלעמענט, אַז די האָבן פשוט מורא פאַר די עקסטרעמע ענדערונגען, און נישט נאָר שטייען זיי מיט אונז, וואָס איז אַזוי נויטיג צוליב איינינקייט צו געווינען די מלחמה, נאָר זיי הויבען זיך אָן אָפּצורוקען פון די פאַראייניגטע רייען און שטערען צו געווינען דעם קריג.

אַ סך האָבן אויסגעדריקט דעם זעלבן געדאַנק, וואָס איז נוגע דעם דייטשען פאָלק. עס איז נים קלוג אָפּען צו סטראַשען דאָס גאַנצע דייטשע פאָלק און די האַלטען אַלעמען פאַראַנטוואָרטלעך פאַר היטלער'ס מעשים אויב מיר ווילן זייער מיטהילף דורך אַן אינערלעכן אויפשטאַנד.

ברודער ברעסלאַו איז אין דער מיינונג, אַ קודם כל דאַרפען מיר געווינען די פיזישע מלחמה און שלאָגען דעם נאַציזם. דעמאָלט וועלען קומען צוריק די צייטען און מיר וועלען זיך אומקערען צו דער מדרגה, אויף וועלכער מיר זיינען געשטאַנען איידער די קללה פון פאַשיזם האָט זיך אַנטוויקלט. און דערנאָך וועלען מיר ווידער קעמפען פאַר בעסערע עקאָנאָמישע און סאָציאַלע באַדינגונגען.

ברודער ברעסלאַו שטעלט דעם טראָפּ אויף דער פאַרניכטונג פון היטלעריזם, און דאָס איבעריקע — וועט שוין מיט דער צייט אַליין קומען...

און איך דאַנק אים פאַר אָט דער קלאָרער שכל'דיגער מיינונג.

ס ע ם ק י י ז ע ר

די אַרבעטער פון וואַקסעל דרעס, 340 וועסט 39טע סטריט האָבן פּרעזענטירט זייער טשערמאַן ברודער מאָריס לינדער מיט אַ גאָלדענעם ריסט וואַטש אַלס אויסדרוק פון אָנערקענונג פאַר זיין געטרייע אַרבעט צו שאַפן איינינקייט צווישען די אַרבעטער אין שאַפּ און קריגען בעסערע פּרייזען פאַר דער אַרבעט.

די שאַפּ קאָמיטע.

מלחמה הילפס טעטיגקייטן פון אונזערע לאָקאַלס דעם מאָנאַט

וועגן דער מלחמה הילפס טעטיגקייטן פון אונזערע לאָקאַלס אין ניו יאָרק היינטיגען מאָנאַט האָבן מיר נעקראָגען פאָלגענדע באַריכטען:

דרעסמאַכער לאָקאַל 22 שטיצט רוסלאַנד, פּוילען און אונזערע סאָלדאַטען

וויס־פּרעזידענט טשאַרלס זימערמאַן באַריכטעט, אַז די דרעסמאַכער פון לאָקאַל 22 האָבן דעם מאָנאַט ביישטייערט 35.000 פּעקלעך סיגאַרעטען פאַר די באַוואָפענטע כוחות פון אַמעריקע דורך דער יונייטעד ניישאַנס רעליף, אַן אַגענטור פון דער אַמעריקען פעדעריישאָן אָוו לייבאָר. דערמיט ווי מיט אַנדערע טעטיגקייטן זוכען די דרעסמאַכער צו באַווייזען זייער טיפע אָנערקענונג פאַר די מענער, וואָס קעמפען פאַר פרייהייט, דעמאָקראַטי און די פרייע אינסטיטוציעס פון זייער לאַנד.

אין יעדען פּעקעל סיגאַרעטען איז אַריינגעלייגט געוואָרען אַ צעטעלע מיט דעם אויפשריפט: „דאָס שיקען אייך די מיטגלידער פון דער דרעסמאַכער יוניאָן לאָקאַל 22 פון דער אינטערנעשאַנעל, א. פ. אָוו ל. דורך דעם יונייטעד ניישאַנס רעליף".

די דרעסמאַכער יוניאָן לאָקאַל 22 האָט דעם מאָנאַט אויך איבערגעגעבען אַ טשעק אויף 6,046 דאָלאַר צום ראַשען וואָר רעליף, וואָס די מיטגלידער פון דער יוניאָן האָבן געשאַפען דורך גאַסען זאַמלונגען און פון די ביישטייערונגען פון די וואָס האָבן אונטערגעשריבען די באַגריסונגען צו די פעלקער פון סאָוועטען פאַרבאַנד, וואָס דער לאָקאַל האָט צירקולירט. מיט די זעקס טויזענט דאָלאַר האָט שוין די סומע געלט, וואָס לאָקאַל 22 האָט געשאַפען פאַר מלחמה הילף, דערגרייכט די סומע פון איבער זיבעציג טויזענט דאָלאַר.

וויס־פּרעזידענט זימערמאַן האָט דעם טשעק איבערגעגעבען צו עליזאַבעט פּרעיזער, די וואָס שפּילט די הויפּט ראָליע אין דער דראַמע „רוסישע מענשען", וואָס ווערט אויפגעפירט פון דעם טעאַטער גילד, פאַרן ראַשען וואָר רעליף, ביי אַ מיטינג פון דער עקזעקוטיוו באָארד פון לאָקאַל. זימערמאַן האָט ביי דער געלעגענהייט איבערגעשיקט „די וואַרעמסטע גרוסען צום רוסישען פאָלק און צו די אַלע אַנדערע, וואָס טראָגען דעם הויפּט יאָך פון קאַמף צו ראַטעווען דעמאָקראַטיע און ציוויליזאַציע פון די נאַצי־פאַשיסטישע באַרבאַרען".

ביי דעם זעלבען מיטינג פון דער עקזעקוטיוו באָארד איז אויך אויפגעטראַטען גען. ב. שערמאַן, פאַרטרעטער פון אידישען אַרבעטער קאָמיטעט, מיט וועלכען לאָקאַל 22 איז פאַרבונדען אין די הילפס טעטיגקייטען. גען. שערמאַן האָט געמאַכט אַ שטאַרקען אַפּיל פאַר הילף צו דער אונטערערדישער טעטיגקייט אין פּוילען. דעם אידישען אַרבעטער קאָמיטעט, האָט ער ערקלערט, איז געלונגען צו שטעלען זיך אין דירעקטע פאַרבינדונגען מיט די אַנטי פאַשיסטישע עלעמענטען אין יענעם לאַנד און זיי זיינען איצט אומשטאַנד אַריבערצושיקען אַהין דירעקטע מאַטעריעלע הילף. די עקזעקוטיוו באָארד פון לאָקאַל האָט באַשלאָסען ביישטייערען טויזענט דאָלאַר צו דעם פאָנד.

קלאָוק אָפּערייטאָרס לאָקאַל 117 שיקט סיגאַרעטען פאַר רוסישע סאָלדאַטען און הילף פאַר ענגלישע קינדער

די קלאָוק אָפּערייטאָרס יוניאָן לאָקאַל 117 האָט דעם מאָנאַט באַשלאָסען אויסצוהאַלטען אויף איר חשבון צען ענגלישע קינדער, וואָס האָבן פאַרלאָרען זייערע היימען אין לאָנדאָן דורך דער מלחמה. בענדזשאַמין קאַפּלאַן, מענעדזשער פון לאָקאַל, האָט דערביי ערקלערט: „די הערצער פון אונזערע מיטגלידער גייען אויס צו די אומשולדיגע קינדערלעך, וועמעס לעבענס עס איז געשטעלט געוואָרען אין געפאַר דורך דער מלחמה. פאַרלויפיג האָבען מיר זיך אונטערגענומען אויסצוהאַלטען די צען קינדער פאַר איין יאָר. איך האָף, אַז מיר וועלען קענען שפּעטער מער טאָן אויף דעם געביט".

לאָקאַל 117 האָט אויך באַשלאָסען צו שיקען 900 טויזענט סיגאַרעטען צו דריי דיוויזיעס פון דער רוסישער אַרמיי. די סיגאַרעטען וועלען אין גיכען אָפּגעשיקט ווערען.

לאָקאַל 117 האָט אויך אַרויסגעשיקט אַ הייסען אַפּיל צו די מיטגלידער פון לאָקאַל, אַז זיי זאָלען זיך אַנשליסען אין דעם בלוט ביישטייערער קלוב פון לאָקאַל, און געבען בלוט פאַר די פאַרוואונדעטע קעמפער אויף די שלאַכט פעלדער דורך דער בלוט באַנק פון דעם אַמעריקאַנער רויטען קרייץ. דער אַפּיל איז אַרויסגעשיקט געוואָרען צו די מיטגלידער דורך בריף אין זייערע היימען און עס איז איינגעשלאָסען געוואָרען אַ פּאָסטעל קאַרד מיטן אַדרעס פון דער יוניאָן, וועלכע די מיטגלידער ווערען געבעטען אויסצופילען און אַריינשיקען. קיין סטאַמפּ איז אויף דעם נים נויטיג, ווייל דער לאָקאַל דעקט די פּאָסט אויסגאַבען.

דער מענעדזשער פון לאָקאַל, בענדזשאַמין קאַפּלאַן, ווייזט אָן אין דעם אַפּיל, אַז עס איז איצט דער חוב פון יעדען פון אונז צו טאָן פאַר דער מלחמה געגען נאַציזם און פאַשיזם אַלץ וואָס מיר קענען. „אויב מיר קענען ניט טאָן דאָס וואָס אונזערע העלדישע קעמפער טוען אויף די שלאַכט פעלדער און געבען אונזער בלוט דירעקט אין קאַמף, דאַרפען מיר געבען אונזער בלוט אויף טראַנספוזיעס פאַר די פאַרוואונדעטע סאָלדאַטען צו ראַטעווען זייערע לעבענס. מיר מוזען אויך געדענקען, אַז די סאָלדאַטען און קעמפער דאָס זיינען אונזערע אייגענע זין און ברידער, אונזער פלייש און בלוט. אַ בלוט ביישטייער פאַר די סאָלדאַטען העלפט ראַטעווען די לעבענס פון אונזערע אייגענע. עס איז דעריבער אונזער טאָפּעלטע פליכט זיך צו פאַרשרייבען און ביישטייערען בלוט".

אין דעם זעלביגען מיטן אַפּיל, האָט דער לאָקאַל אויך פאַרנאַנדערגעשיקט צו די מיטגלידער אַ פּאַמפלעט אין אידיש און ענגליש, אין וועלכען עס ווערט אויף אַ פּאָפּולערען אופן ערקלערט די נייע ענדערונגען אין דעם אַרבעטסלאָזען בענעפיט געזעץ אין ניו יאָרק סטייט, וואָס איז איצט אין קראַפט און ווי אַזוי זיך צו באַגיין מיט דעם מעלדען זיך אין דער אַרבעטסלאָזען ביוראָ אום ניט צו פאַרלירען די בענעפיטס, צו וועלכע דער אַרבעטער איז באַרעכטיגט.

לאָקאַל 35 שטיצט 400 מיטגלידער וואָס דינען אין דער אַרמיי

וויס־פּרעזידענט י. ברעסלאַו האָט באַריכטעט ביי אַ מיטינג פון די מיטגלידער, אַז פון דעם ספּעציעלען פאָנד וואָס דער לאָקאַל האָט געשאַפען צו שטיצען מיטגלידער פון לאָקאַל, וואָס דינען אין די באַוואָפענטע כוחות פון לאַנד, ווערען געשטיצט פיר הונדערט מיטגלידער און קינדער פון מיטגלידער וואָס דינען. ער האָט באַריכטעט, אַז די יוניאָן שטייט אין שריפטלעכער פאַרבינדונג און שיקט מתנות צו די סאָלדאַטען אויף די פאַרשידענע שלאַכט פעלדער און פלעצער, וואו זיי געפינען זיך איבעראַל, וואו עס געפינען זיך פאַשיסטישע הורדעס צו אַטאַקירען און מיר טוען דאָס בעסטע וואָס מיר קענען זיי צו ערמוטיגען.

דרעס שאַפּ טשערלייט און טשערלעידיס, אויפמערקזאַם!

איבער דעם, וואָס עס איז איצט פאַר אונז אוממעגלעך צו קריגען די נויטיגע מעסענדזשער באָיעס, איז אונזער יוניאָן געצוואונגען אויפצוגעבען דעם דעליווערי דעפּאַרטמענט און מיר קענען נים צוריקשיקען די יוניאָן ביכלעך פון די מיטגלידער פון די לאָקאַלס 22 און 89 אין די שעפּער נאָכדעם ווי די טשערלייט שטעלען זיי אָפּ אין אָפיס ביים צאָלען דויס. די טשערלייט ווערען דעריבער געבעטען קומען אין אָפיס, אין צוויי אָדער דריי טעג נאָכדעם, ווי זיי האָבען אָפּגעשטעלט די ביכלעך און זיי אַליין צוריקנעמען. די ביכלעך וועלען פאַר זיי ליגען גרייט אין אָפיס פון סעקרעטער טרעזשורער פון דעם דזשאָינט באָארד, ברודער ג. מ. מינקאָף, אין רום 412. אַהין דאַרפען זיי זיך ווענדען נאָך די ביכלעך.

בראָנזווילער אָפיס געמופט

מיר אינפאָרמירען אייך אויך, אַז אונזער דיסטריקט אָפיס פאַר איסט ניו יאָרק און בראַנזוויל, וואָס איז ביז איצט געווען אין לעיבאָר לייסעאום אויף סעקמאַן סטריט, האָט זיך איבערגעצויגען אין אַ נייעם פּלאַץ. דער אָפיס איז איצט אין דער געביידע פון מאַנופעקטשורערס טראַסט קאָמפּאַני, אין 1797 פּיטקין עוועניו. מיר פאַרנעמען דריי צימערען אויפן ערשטען פלאָר, רום 216, 217 און 218.

דזשאָינט באָארד דרעסמאַכער יוניאָן.

טראָק דרייווערס לאָקאַל 102 שענקט ביליאַרד טישען פאַר י. עס. אָ.

סאָל מעץ, מענעדזשער פון קלאָוק און דרעס טראָק דרייווערס לאָקאַל 102, באַריכטעט, אַז דער לאָקאַל האָט אָוועקגעשאָנקען אַ האַלבען טוץ ביליאַרד טישען פאַר די פאַרוויילונגס צענטערען וואָס די יונייטעד סערוויס אָרגאַניזאַציעס האַלטען אויף אין די פאַרשיידענע מיליטערישע קעמפּס. די פירער פון דער אָרגאַניזאַציע האָבען אויסגעדריקט דעם לאָקאַל גרויס דאַנק פאַר דער וויכטיגער מתנה.

דער לאָקאַל, ערקלערט מעץ, האָט לעצטענס געזאַמעלט צווישען די מיטגלידער צוויי טויזענט דאָלאַר פאַר פּאַטריאָטישע צוועקען און די ערשטע אויסגאַבען פון דעם געלט זיינען געמאַכט געוואָרען אויף די ביליאַרד טישען און אויף איבער דריי הונדערט פּעקלעך, וואָס מען האָט געשיקט צו די מיטגלידער וואָס דינען אין דער אַרמיי.

אָנערקענונג צו אַן אָנגעזעענעם יוניאָן טוער

אָנשטאָט אַ באַריכט

פון ל. ג. ניישטאַט

צו דער געלעגענהייט, וואָס בעני גאָלוב, דער אַסיסטענט מענעדזשער פון קלאָוק אָפּערייטאָרס לאָקאַל 117, א. ל. ג. וו. י. איז געוואָרען 50 יאָר האָבען אַ צאָל יוניאָן טוער און אָנגעזעענע שאָפּ טשערלייט צוגעגרייט פאַר אים אַן אָנערקענונגס באַנקעט פאַר דאָנערשטאָג אָוונט, דעם 24טען דעצעמבער, 1942, אין וועבסטער האָל, 119 איסט 11טע סטריט.

ב. גאָלוב איז געבוירען געוואָרען מיט 50 יאָר צוריק אין דער שטעטעלע אַקאַלבע, מינסקער גוברניע, ביי נים קיין פאַרמעגלעכע עלטערען. אין עלטער פון 17 יאָר איז ער געקומען קיין אַמעריקע. זוכען אַ תכלית, וואָס מען קען דערגרייכען מיט יאָרען שפּעטער האָט ער נים געקענט. דעריבער איז ער גלייך אָנגעקומען אין אַ ריפּער שאַפּ זיך צו לערנען פאַר אַן אָפּערייטאָר. אין 1910 איז ער געוואָרען אַ מיטגליד אין דעם געוועזענעם ריפּער מאַכער לאָקאַל 17. ער האָט מיטגעמאַכט דעם באַרימטען 1910 סטרייק. אין 1917 פאַנגט ער אָן צו אַרבעטען ביי רעגעלע קלאָוקס און ער גייט איבער צום דאַמאַלסדיגען קלאָוק אָפּערייטאָרס לאָקאַל 1. זייענדיג פון דער נאַטור אַן אַגרעסיווער מענש, אַ באַוועגלעכער, ווערט ער טעטיג אין דעם דאָזיגען לאָקאַל. דאָ באַקענט ער זיך מיט אַ צאָל אַרבעטער סאָציאַליסטען און עס דויערט נים לאַנג און ער ווערט אַן אַקטיווער מיטגליד אין דער סאָציאַליסטישער פּאַרטיי, איבערהויפּט אין 25טען אַסעמבלי דיסטריקט פון ברוקלין, צוזאַמען מיט העררי וואַסן, סאָל יוראַק, שיפּליאַקאָף, טשאַרלס סאָלאָמאָן, דעם איצטיגען ריכטער און אַנדערע.

פון 1922 ביז היינט צוטאָג, אָן איבעררייס, איז ער אַ מיטגליד פון קלאָוקמאַכער ברענטש פון אידישען סאָציאַליסטישען פאַרבאַנד.

אין יוניאָן טעטיגקייטען איז ער געווען עקזעקוטיוו באָארד מיטגליד און דזשאָינט באָארד דעלעגאַט. ער איז אויך געווען דעלעגאַט צו פאַרשידענע קאָנווענשאַנס פון דער אינטערנעשאַנאַל, ביז ער איז איצט אַסיסטענט מענעדזשער פון דער קלאָוקאָפּערייטאָרס יוניאָן, לאָקאַל 117.

ב. גאָלוב איז נים געקומען אין דער יוניאָן און סאָציאַליסטישער באַוועגונג פון סקולס אָדער קאָלעדזשעס. קיינער האָט אים נים אַריינגעבראַכט אין דער אַרבעטער באַוועגונג דורך „פּול". זיין סקול איז געווען די יוניאָן, סטרייקס, פּיקעט ליין, איבערגעגעבענהייט צו זיינע מיטמענשען, זיין ברוויגקייט נאָך אַקטיוויטעטען און דערפאַר איז ער געשעצט ווי אַ אייגענער צווישען אייגענע.

צוזאַמענשטויסונגען פון מיינונגען און טעמפּעראַמענטען האָבען אים נים אַרויסגעשלאָגען פון גלייכגעוויכט. פּאָליטישע קאָמבינאַציעס האָבען אים נים פאַרטומלט. ער איז שטענדיג דער אויסגעהאַלטענער, פּראַקטישער טרייד יוניאָניסט, וועמעס בליקען זיינען שטענדיג געווענדעט אין דער ריכטונג צו אַרבעטען פאַרן וואוילזיין פון זיינע מיטמענשען, פאַר'ן וואוילזיין פון דער יוניאָן און דער אַלגעמיינער אַרבעטער באַוועגונג. איבער דעם איז זיין אָנערקענונגס באַנקעט צוגעגרייט געוואָרען פון פאָלקס מענשען, פאַר אַ פאָלקס מענשען, אין פולסטען און שענסטען זין פון וואָרט.

GERECHTIGKEIT (Justice.

גערעכטיגקייט

Volume XXV. No. 3. | Jersey City, N. J., March, 1943 | Price 10 Cents

אונזערע מיטגלידער האבען געטאן זייער פליכט

דער טאג ארבעט, וואס די אינטערנעשאנאל האט באשטימט פאר מלחמה הילף וועט, ווי מיר קענען שוין איצט פאראויסזען, זיכער ארייננראגען א סומע פיס וועלכער די אינטערנעשאנאל וועט קענען שטאלץ זיין. מיר קענען עס אורטיילען פון ניו יארק, וואו די קלאוקמאכער און די דרעסמאכער זיינען געווען די ערשטע צו ערפילען זייער פליכט צו געבען דעם טאג ארבעט, וואס מען האט אן זיי פארלאנגט. און באזונדערס זיינען מיר צופריעדען צו הערען, אין וואס פאר א גייסט דער טאג ארבעט איז געגעבען געווארען. עס איז דער גייסט פון ערפילען א הייליגען פליכט.

די מיטגלידער פון אונזער יוניאן, וואס האבען געגעבען זייער ביטראג צו דער מלחמה הילף, קענען האבען דעם באפרידיגענדען געפיל, אז זיי האבען ניט בלויז ערפילט א פליכט צו זייער לאנד, נאר אויך צו דעם גרויסען קאמף פון דער וועלט פאר דעמאקראטיע און פרייהייט. א קאמף וואס איז אונז יעדען טייער און וואס יעדער איינער פון אונז וויל האבען א חלק אים צו געווינען.

און עס עקזיסטירט ביי אונז דער געפיל, אז מיר קומען אלץ נענטער צו דעם געווינשטען ציל, צו דעם זיגרייכען סוף פון דעם גרויסען קאמף. דער גרויסער זיג פון דער רויטער ארמיי אין רוסלאנד איבער די נאצישע הארדעס האט אט די האפנונג אין אונז פארשטארקט. דער גרויסער זיג פון דער רויטער ארמיי ווערט באוואונדערט פון דער גאנצער וועלט און עס איז די האפנונג פון אלעמען, אז עס מיינט דער אנפאנג פון היטלער'ס ביטערען סוף. אין אזא צייט פילט יעדער איינער, אז ער דארף עפעס ביטראגען און מיטהעלפען, כדי דער גרויסער קאמף זאל וואס גיכער געוואונען ווערען.

און פאר די אידישע מיטגלידער פון אונזער יוניאן דארף עס ניט בלויז באטראכט ווערען פאר א פליכט, נאר פיל מער ווי א פריווילעגיע צו העלפען אין דער איצטיגער מלחמה מיט וואס מיר קענען נאר. אונז אידען רירט די איצטיגע מלחמה אן גאנץ באזונדערס שטארק און אונזער אינטערעס אז זי זאל געוואונען ווערען וואס גיכער, איז גרעסער ווי ביי יעדען אנדערן פאלק. וואס גיכער די מלחמה וועט זיך ענדיגען אלץ מער אידישע לעבענס וועלען געראטעוועט ווערען פון היטלער'ס בלוטיגע הענט. ווען היטלער האט פאר זיין ציל אין דער איצטיגער מלחמה, וואס ער האט אנגעזאגט, צו פארשקלאפען די פעלקער פון דער וועלט, איז אבער זיין ציל, וואס איז שייך צו אידען, זיי צו פארניכטען און אויסצוראטען. און ער טוט עס מיט דער גרעסטער אכזריות, מיט דער ווילדעסטער טיראניי. וואס בלויז אזא ווילדע בלוטיגע בעסטיע, ווי היטלער האט עס געקענט אויסטראכטען מיט זיין בארבארישער פאנטאזיע.

אין דער לאנגער אידישער מארטירער געשיכטע, וואס איז דורכגעווייקט פון בלוט און פון טרערען, זיינען פאראן א סך קאפיטלען פון שרעקלעכער טיראניי און אכזריות, וואס זיינען געגען אידען באגאנגען געווארען פון זייערע שונאים. אבער די גרויזאמסטע מערדען און פייניגונגען פון אידען אין די פינסטערסטע מאמענטען פון דער אידישער געשיכטע קענען ניט פארגליכען ווערען מיט דער איצטיגער ווילדער בעסטיאלישער מאסען מארד לוסט, וואס היטלער און זיינע נאצי באנדעס ווייזען ארויס אין זייער אויסראטונג פון די אידען.

מיר האבען דאס גליק צו לעבען אין דער גרויסער פרייער אמעריקע, וואס איז נאך אויך איצט, אין דער צייט פון'דער גרויסער וועלט קאטאסטראפע, דער זיכערסטער און פרייעסטער ארט אויף דער וועלט. און מיר דארפען דעריבער באטראכטען פאר א פריווילעגיע, וואס מיר זיינען אימשטאנד צו העלפען די אלע, וואס קעמפען געגען די מאנסטערס פון נאציזם און פאשיזם און זיי צו פארניכטען. מיר דארפען האלטען פאר א פריווילעגיע צו קענען העלפען די רעוואלוציאנערע אונטערגרונט באוועגונג אין די אלע לענדער, וואס היטלער האט פארשקלאפט. די מענשען, וואס נעמען אין איר אנטייל, ווייזען ארויס אן אומגלויבלעכע מסירת נפש אין זייער העכסט געפערלעכער ארבעט. אבער זיי האלטען זיך ניט צוריק פון קיין געפאר און די טוען אלץ אין זייערע כוחות און איבער זייערע כוחות אונטערצוגראבען די טיראנישע הערשאפט פון היטלער'ן און צו העלפען, אז זיין ביטערער סוף זאל וואס גיכער קומען.

מיר גלויבען, אז די מיטגלידער פון דער אינטערנעשאנאל האבען אט דעם געפיל פון באפרידיגונג, אז זיי קענען ביטראגען צו אט דער גרויסער וויכטיגער הילף.

פרעזידענט דובינסקי'ס נייער אפיל פאר איינינונג אין דער אמעריקאנער ארבעטער באוועגונג

פרעזידענט דובינסקי האט זיך באנוצט מיט א גוטער געלעגענהייט ווידער אמאל צו לאזען הערען זיין שטים פאר א פאראייניגטער ארבעטער באוועגונג אין אמעריקע.

גאווערנאר לעהמאנ'ס באנקעט אויף וועלכען עס זיינען געווען פארטראטען די וויכטיגסטע פירער פון דער אמעריקאנער ארבעטער בעוועגונג האט אים אט די גוטע געלעגענהייט געגעבען. ער האט געהאט א טריבונע פון וועלכער ער האט געקענט רידען דירעקט צו די אין וועמענס הענט עס ליגט דער גורל פון דער פאראייניגונג פון דער אמעריקאנער ארבעטערשאפט. און פרעזידענט דובינסקי קען זיך האלטען פאר פולשטענדיג בארעכטיגט צו זיין דער אפאסטאל פון א פאראייניגטער ארבעטער באוועגונג און פאדערען פון די פירער פון אלע צדדים, אז א פאראייניגונג זאל וואס גיכער געשאפען ווערען. פרעזידענט דובינסקי איז ניט מיד געווארען צו רופען פאר איינינונג זינט 1935. ער האט געלאזט הערען זיין שטים פאר אן ארגאנישער פאראייניגונג פון דער אמעריקאנער ארבעטער באוועגונג ביי יעדער געלעגענהייט, וואס ער האט נאר געקראגען.

און וואס האט נאך געקענט קלינגען איבערצייגענדער ווי דובינסקי'ס ווערטער, ווען ער האט אנגעוויזען אויף דער איצטיגער פאראייניגטער ארגאניזירטער העצע געגען די ארבעטער און זייערע יוניאנס און די נויטיגקייט פון א פאראייניגטער ארבעטער-מאכט אט די ארגאניזירטע ארבעטער פיינד צו באגעגענען?

דרייצען מיליאן ארבעטער, האט פרעזידענט דובינסקי געזאגט, באלאנגען צו די אמעריקאנער יוניאנס, וועלכע, צוזאמען מיט זייערע פאמיליעס, שטעלען מיט זיך פאר א דריטעל פון דער גאנצער נאציאנאלער באפעלקערונג. עס זיינען די ארבעטער אין דער אמעריקאנער אינדוסטריע וואס טוען דעם גרעסטען טייל פון דער אינדוסטריעלער מאביליזאציע ביי אונז אין לאנד. זייער מענשען קראפט איז אונזער גרעסטער נאציאנאלער פארמעגען, ניט בלויז אין די פאבריקען און אין די מעטאל גיסערייען, מילען און מינען, נאר אויך אין דער גרויסער צאל וואס זיי שטעלען צו אין די באוואפענטע כחות פון אונזער לאנד אויף אלע פראנטען. איבט אט די מאסע בירגער אויס איר געהעריגען איינפלוס? קריגט זי די געהעריגע אויפמערקזאמקייט און רעספעקט וואס עס קומט איר צוליב איר גרויסער צאל און דער ביישטייערונג וואס זי מאכט פאר די אלגעמיינע נאציאנאלע אינטערעסען? זי קריגט עס ניט.

און דאס איז בלויז דערפאר, וואס מיר האבען ניט קיין פאראייניגטע ארבעטער באוועגונג, וואס מיר רעדען ניט מיט איין שטימע פון אויטאריטעט און פאראנטווארטלעכקייט פאר דער גאנצער ארבעטער באוועגונג, נאר מיט עטלעכע שטימען וועלכע שפרעכען אפט ווידער און פארטומלען איינע די אנדערע. אונזערע שונאים ווייסען עס און זיי פארפעלען ניט צו באנוצען זיך דערמיט.

די פולע רעדע פון פרעזידענט דובינסקי געפינט זיך אין דעם נומער „גערעכטיגקייט" און זי דארף געלייענט ווערען אין גאנצען. זי גיט אן אפשאצונג פון דעם איצטיגען צושטאנד און וועגען דער וויכטיגער ראלע, וואס די ארבעטער דארפען און קענען שפילען אין דעם איצטיגען מאמענט און ווען די מלחמה וועט זיך ענדיגען. אבער זיי קענען עס טאן בלויז ווען זיי וועלען זיין ארגאניש פאראייניגט. טיילווייזע און צייטווייליגע פאראייניגונגען האבען אין דעם פרט א קליינעם ווערט. דובינסקי האט זיין רעדע געענדיגט מיט די פאלגענדע ווערטער:

מיר לעבען דורך א קריטישע צייט. שווערע און ענטשיידענדע טעג שטייען פאר אונז. סאציע דא, אין אונזער אייגען לאנד הויבט די רעאקציע ווידער אויף חוצפה'דיג איר מיאוסען קאפ. זעלבסט ערהאלטונג, שוין ניט רעדענדיג פון פראגרעס, פאדערט פון אונז, אז מיר זאלען אפשאפען דעם אומצוטרוי און די אפאטיע אין אונזער קרייז און שליסען אונזערע רייען. אומאייניגקייט קען אונז בלויז פירען צו שוואכקייט און אומגליק.

קענען אט די ווערטער בלייבען אן ווירקונג?

ארבעטס-לוין און לעבענס-קאסטען

עס האט געהייסען, אז עס ווערען איינגעפרארען פרייזען אויף לעבענס-מיטעל און עס ווערען דעריבער אויך איינגעפרארען ארבעטער ווייזדושעס. איז אין דעם געווען א געוויסע לאגיק. אויב די פרייזען אויף לעבענס-מיטעל ווערען ניט העכער דארפען די ארבעטער ניט פארלאנגען קיין העכערונג אויף זייערע ווייזדושעס. זיי דארפען ניט זוכען צו פראפיטירען פון דער מלחמה. אמת, דיזאזיגע לאגיק האלט ניט אויס אין גאנצען. זי וואלט געווען א פולשטענדיג ריכטיגע, ווען די באלעבאטים, וואס באשעפטיגען די ארבעטער, וואלטען אויך ניט געמאכט קיין פראפיטען פון דער מלחמה. עס הייסט, אז ווען מען האט איינגעפרארען די ווייזדושעס פון די ארבעטער, וואלט מען אויך געדארפט איינפרירען די פראפיטען פון די באלעבאטים. ווען מען וואלט, למשל, באשטימט וויפיל אן ארבעטסגעבער אדער א קאמפאניע איז בארעכטיגט צו פארדינען אין דער צייט פון דער מלחמה. דאס האט מען אבער ניט געטאן. און אויב

אונזערע יוניאנס גרייטען זיך בייצושטייערן א טאג שכירות פאר מלחמה הילפס פאנד

דער באשלוס פון דער גענעראל עקזעקוטיוו באארד איינצופארערן אונזערע מיטגלידער איבעריגען בוגאגען לאנד ביינשטייערען א טאג שכירות אין משך פון דעם איצטיגען ספרינג סעזאן פאר'ן מלחמה הילפס פאנד פון דער אינטערנעשאנאל און די פארשיידענע וואוילטעטיגע אנשטאלטען האט געפונען דעם ענטוזיאסטישען אפרוף פון אונזערע יוניאנס איבעראל, פון די פירער און די מיטגלידער. מאנכע פון זיי האבען שוין דעם באשלוס גוטגעהייסען ביי זייערע מיטגלידער פארזאמלונגען. אייניגע האבען שוין געמאכט אלע נויטיגע פארבערייטונגען און באשטימט דעם טאג. ווען זייערע מיטגלידער וועלען ארבעטען פאר'ן פאנד. מיר געבען דא איבער דעם אפרוף פון אונזערע יוניאנס אויף וויפיל מיר האבען זיי שוין איצט.

קלאוק דזשאינט באארד באשטימט שבת, דעם 20טען פעברואר, פארן הילפס פאנד

דער ניו יארקער קלאוק דזשאינט באארד איז געווען דער ערשטער צו מאכען קאנקרעטע פלענער פאר געבען א טאג שכירות פארן מלחמה הילפס פאנד פון דער אינטערנעשאנאל. וויס-פרעזידענט ישראל פיינבערג, גענעראל מענעדזשער פון דעם דזשאינט באארד, האט גערופען א קאנפערענץ מיט די לאקאל מענעדזשערס און זיי האבען באשלאסען צו רעקאמענדירען זייערע מיטגלידער, אז מען זאל ארבעטען א שבת אין דעם סעזאן און אוועקגעבען די פארדינסטען פארן פאנד. דער שבת איז באשלאסען געווארען, זאל זיין דעם 20טען פעברואר. מאריס רוש. אשבּיז, טרעזשורער פון דעם דזשאינט באארד האט געשאצט, אז דער טאג ארבעט פון די קלאוק מאכער וועט ארייינברענגען פארן הילפס פאנד ארום א פערטעל מיליאן דאלאר. ער האט אנגעוויזען, אז פון דעם האלבען טאג שכירות וואס די קלאוקמאכער האבען בייגעשטייערט צום מלחמה הילפס פאנד פון דער אינטערנעשאנאל פאר צוויי יארען אין 1941, איז אריינגעקומען די סומע פון 83 טויזענט דאלאר — די גרעסטע סומע, וואס וועלכע עס איז אנגעשלאסענע קערפערשאפט פון אונזער אינטערנעשאנאל האט בייגעטראגען.

גענעראל מענעדזשער פיינבערג, אדרעסירענדיג די קאנפערענץ, האט אנגעוויזען ווי דרינגענד נויטיג עס איז די הילף און האט באטאנט, אז מיר מוזען עס ארויסשטעלען אלס ערשטע פראגע אויף אונזער טאג ארדנונג.

„דאס געלט, וואס מיר וועלען שאפען — האט פיינבערג געזאגט — וועט פארלינדערען די אומבאשרייבלעכע לײַדען פון טויזענטער חברים אונזערע איבער דער גאנצער וועלט, וועלכע ווערען דערדריקט פון דער נאצי פאשיסטישער טיראניי. עס וועט העלפען די קעמפער פאר דעמאקראטיע דורך דעם אמעריקאנער רויטען קרייץ, די יונייטעד סערוויס ארגאניזיישאנס, און די ארמיי און נעיווי הילפס פאנדען. עס וועט מיינען הילף פאר די מלחמה ליידענדע אין ענגלאנד, רוסלאנד, כינע, פוילען. עס וועט העלפען די מארטירער אין גריכענלאנד און אין האלאנד און די אונטערערדישע טעטיגקייטען אין די נאצי באהערשטע לענדער".

קאטערס לאקאל 10 היסט גוט טאג שכירות פאר מלחמה הילפס פאנד

די קאטערס יוניאן לאקאל 10, צו וועלכער עס באלאנגען אלע קלאוקס, דרעס און מיסעלייניאוס טרייד קאטערס, האט איינשטימיג גוטגעהייסען דעם באשלוס פון דעם גענעראל עקזעקוטיוו באארד פון דער אינטערנעשאנאל, אז אלע מיטגלידער זאלען ביישטייערען א טאג שכירות פארן הילפס פאנד פאר די קעמפער אויף די שלאכט פעלדער און די קרבנות פון די נאצי פאשיסטישע בעסטיעס אין אלע לענדער וואס זיי האבען פארכאפט.

דער באשלוס איז אנגענומען געווארען ביי אן אלגעמיינער פארזאמלונג פון די מיטגלידער, מאנטאג אוונט דעם 25טען יאנואר, נאכדעם ווי דער מענעדזשער פון לאקאל, וויס-פרעזידענט איזידאר נאגלער, האט פאר די מיטגלידער ערקלערט די באדייטונג פון דעם באשלוס און די נויטיגקייט פאר הילף. נאגלער האט אנגעוויזען, אז אלע פראגרעסיווע כחות אין דער וועלט שטייען פאראייניגט אין קאמף געגען די שרעקלעכסטע באנדעס פון מערדער און פארברעכער, וואס זוכען צו פארניכטען די מענשלעכע קולטור און ציוויליזאציע. ער האט אנגעוויזען, אז דא אין אמעריקע שטייט די גאנצע טרייד יוניאן באוועגונג פאראייניגט אין דער ארבעט. די יוניאנס, וואס זיינען אנגעשלאסען אן דער אמעריקאן פעדערישאן אוו לייבאר און אן קאנגרעס אוו אינדאסטריעל ארגאניזיישאנס האבען געשאפען א געמיינשאפטלעכע קערפערשאפט צו שאפען א ריזיגע סומע געלט פאר די צוועקען. די יוניאנס אין ניו יארק האבען אונטערגענומען א קוואטא צו שאפען פיר מיליאן דאלאר פאר דעם פאנד און אונזער אינטערנעשאנאל, וועלכע האט אלע מאל געשאפען א רעקארד, ווען עס האט זיך געפאדערט הילף, קאן דאס מאל ניט אפשטיין.

נאגלער האט באריכטעט, אז די קאטערס יוניאן, צו וועלכער עס באלאנגען די קאטערס פון אלע אפטיילונגען פון דער פרויען קליידער אינדוסטריע וועלען ארבעטען דעם טאג פארן הילפס פאנד יעדע מיט דער אפטיילונג פון זייער טרייד. די קלאוק קאטערס וועלען, צוזאמען מיט אלע אונזערע ארבעטער אין די קלאוק שעפער, ארבעטען שבת דעם 20טען פעברואר, און יעדער איינער פון זיי וועט ביישטייערען זיבען שטונדען שכירות, ניט מער ווי צוועלף דאלאר. די זיבען שטונדען שכירות וועט אבער יעדער קאטער, ווי יעדער אנדער קלאוקמאכער צוטראגען סיי אויב ער וועט ארבעטען דעם טאג, אדער ער וועט ניט וועלען אדער קענען ארבעטען. ארבעט אין קלאוק טרייד וויזט ווייזט אן נאגלער איז פאראן איצט גענוג און די וואס קענען דארפען ארבעטען דעם טאג.

די קלאוק דזשאינט באארד האט געבעטען די ארבעטער, אז די געלטער זאלען אריינגעשיקט ווערען אין דער יוניאן פון דעם גאנצען שאפ צוזאמען. די קאטערס ווערען דעריבער געבעטען איבערצוגעבען זייער ביישטייערונג צום שאפ טשערמאן אום דאס געלט זאל אריינגעבראכט ווערען צוזאמען. יעדער ארבעטער וועט קריגען א סטעמפ אין זיין יוניאן בוך, ווען ער וועט ביישטייערען זיין טאג שכירות.

קלאוק פרעסערס היסען גוט טאג ארבעט פארן הילפס פאנד

דער ערשטער פון די לאקאלס האט זייער אנגעשלאסען אן דעם קלאוק דזשאינט באארד, גוטגעהייסען די רעקאמענדאציע פאר ארבעטען א שבת פארן הילפס פאנד, איז געווען דער קלאוק פרעסערס לאקאל 35. דער לאקאל האט געבראכט זיין רעקאמענדאציע צו א מיטינג פון די מיטגלידער דעם 19טען יאנואר.

וויס-פרעזידענט יוסף ברעסלאו, מענעדזשער פון לאקאל, האט אין זיין רעדע ביים מיטינג געזאגט, אז דער טאג ארבעט פון די פרעסערס וועט אריינברענגען ארום 75 טויזענט דאלאר פארן פאנד. „עס קען ניט געבען קיין בעסערער צוועק — האט ברעסלאו געזאגט — פאר וועלכען מיר קענען פארווענדען אונזער ענערגיע. מיר וועלען מיט אלע אונזערע מעגלעכקייטען קאאפערירען מיט גענעראל מענעדזשער, ברודער פיינבערג, וועלכער האט אזוי שנעל געהאנדלט אויף דעם באשלוס פון דער גענעראל עקזעקוטיוו באארד".

אפיל פון גענעראל עקזעקוטיוו באארד פארן מלחמה הילפס פאנד

„מיטגלידער פון דער אינטערנעשאנאל ליידיס גארמענט ווארקערס יוניאן:

„מיר ווייסען, אז היינט זיינען שווערע צייטען, וועלכע פאדערען קרבנות פון יעדער פארם, מאטעריעלע און גייסטיגע ביישטייערונגען פון יעדען ארבעטער, פון יעדען בירגער. מיר ווייסען אבער אויך, אז אין פארגלייך מיט די ריזיגע קרבנות פון בלוט, טרערען און פראצע וואס עס ברענגען די ארבעטער אין די לענדער פון אונזערע פארבינדעטע, די חברים אין קאמף אין די פאראייניגטע לענדער, זיינען אונזערע אייגענע קרבנות, ביישטייערונגען און מאנגעל אין זאכען, גאנץ קליין.

„מיר לעבען היינט אין א וועלט וועלכע ווערט פארצערט פון אגאניע און מארטירערטום. אין קאן אין דעם ריזיגען קאמף שטייט אונזער פרייהייט, אונזער צוקונפטיג גליק און אונזער סאמע לעבען. איצט איז דעריבער ניט די צייט צו חשבונען וויפיל מיר קענען געבען אדער וויפיל מיר קענען אפשפארען. עס איז א צייט אין דער געשיכטע פון אונזער באליבטן לאנד, אמעריקע, ווען מיר מוזען געבען דאס מערסטע, געבען ביז עס טוט וויי, אוועקגעבען דאס סאמע לעצטע. דאס געלט וואס עס וועט אריינקומען אין דעם פאנד וועט באנוצט ווערען פון פאוזענטער, וועלכע קוקען ארויף צו אונז, און בלויז צו אונז פאר אזא הילף. פון דעם פאנד וועט קומען דאס געלט וואס אונזער יוניאן וועט ביישטייערען צום אמעריקאנער רויטען קרייץ, צו די יונייטעד סערוויס ארגאניזיישאנס, צו דער ארמיי און נעיווי הילף, צו העלפען די מלחמה ליידענדע אין ענגלאנד, רוסלאנד, כינע און פוילען, צו העלפען דער נעקרייציגטער באפעלקערונג פון גריכענלאנד, יוגאסלאוויע, האלאנד און די אונטערערדישע טעטיגקייטען אין די נאצי דאמינירטע לענדער. פון דעם פאנד וועלען קומען די ביישטייערונגען צו די קאמיוניטי משעסטס אין די פארשיידענע שטעט וואו אונזערע מיטגלידער וואוינען און פאר מתנה פעקלעך פאר אונזערע אייגענע ברידער אין די באוואפנטע כחות פון אונזער לאנד דא און אין די אנדערע לענדער.

„מיטגלידער פון דער אינטערנעשאנאל! מיר זיינען זיכער אז מיר קענען זיך אויף אייך פארלאזען. אז איר וועט שטיצען מיטן גאנצען הארצען אט דעם הילפס קאמפיין פון אונזער יוניאן. מיט אייער הילף וועלען מיר דורכפירען אט דעם באשלוס מיט דער גרינטלעכקייט, שנעלקייט און דערפאלג, מיט וועלכע מיר האבען דורכגעפירט עהנלעכע אונטערנעמונגען אין דער פארגאנגענהייט".

(אונטערגעשריבען)

גענעראל עקזעקוטיוו באארד אינטערנעשאנאל ליידיס גארמענט ווארקערס יוניאן, דוד דובינסקי, פרעזידענט.

דרעס לאקאלס האבען שוין פריער גוטגעהייסען דעם טאג ארבעט

דער דרעסמאכער לאקאל 22 און דער דרעס פרעסער לאקאל 60 האבען שוין אויך גוטגעהייסען די רעקאמענדאציע צו ביישטייערען א טאג שכירות פארן הילפס פאנד פון דער אינטערנעשאנאל. לאקאל 22 האט עס נאך גוטגעהייסען ביי א מיטינג אין דעצעמבער. קיין באשטימטע פלענער אבער און דעם טאג, ווען די דרעסמאכער זאלען ארבעטען איז נאך פארלויפיג ניט באשטימט געווארען איבער די שוועריגקייטען, וואס די יוניאן האט נאך איצט מיט די בעלי בתים פון טרייד. מען מעג אבער זיכער ערווארטען, אז אזוי שנעל ווי די לאגע וועט זיך איינשטעלען, וועלען די דרעסמאכער ביישטייערען זייער חלק.

GERECHTIGKEIT
A LABOR JOURNAL
Published every month by the
International Ladies' Garment Workers' Union

Office of Publication:
76 Montgomery St., Jersey City, N. J
General Office:
3 West 16th St., N. Y. C. Tel WAtkins 9-6868

DAVID DUBINSKY, President
and General Secretary-Treasurer
DR. B. HOFFMAN, Editor

Subscription price, paid in advance, $1.00 per year.

Vol. XXV. No. 2 February, 1943

Entered as Second Class Matter, August 7, 1928 at Post Office at Jersey City, N. J., under the Act of August 4, 1912. Accepted for mailing at special rate of postage, provided for in Section 1103, Act of Oct. 3, 1917, authorized on Jan. 25, 1919.